

ஓம்.

கணபதி துணை.

விநாயகபுராண சங்கிரகம்.

முதலாவது

உபாசனாகாண்டம்

திருநெல்வேலியில்லா கலை ஆபீஸ், வெ

டிப்ட்டி அச்சுவண்ணாண்டு

சுவாமிநாதபிள்ளையால்

இயற்றி

கல்லடைநகர்

அ. சிதம்பரநாதகவிராஜரால்

பார்வையிட்டு

திருநெல்வேலி

ஓத்துநேராபிமாணி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கொல்லம் தசையிடு தசையசம்ஞா க்ரு

இங்கிலீஷ்

தொகையிடு தொகையிடு

1890
Copyright Registered.

ஓம்.

கணபதி துணை,

விநாயகபுராண சங்கிரகம்.

முதலாவது

உபாசனாகாண்டம்

திருநெல்வேலியிலுள்ள கலை ஆரீஸ், வெ

டிபட்டி அச்சுவண்டாண்டு

சுவாமிநாதபிள்ளையால்

இயற்றி

கல்லடைந்தது

அ. சிதம்பரநாதகவிராஜரால்

பார்வையிட்டு

கிநெக்வேலி

இத்துணைநாடுமரவி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

கொலலம் தகையிற் தகையகமஞ்ஞ கரு

இங்கிலிஷ்

தகையகம் தகையகம் மஞ்ஞ

Copyright Registered.

ஓம சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

பாளையங்கோட்டைச் சைவசமயாபிவித்தி சபையின் தாபகரும் சை
யப் பிரச்சாரருமாகிய அரன்வாயில் வேங்கடசுப்புப்பிள்ளை இயற்றியது.

மாவலவன் போன்மதித்து வண்டமிழ்முந் நீரளித்தா
னுவலவன் மாசாமி நாதமால் — காவலற்கு
வெங்கிரக நேர்த்திர் விநாயகபு ராணத்தின்
சங்கிரக மென்னுமயிர் தம்.

குழிப்புச்சந்தக் கவி.

குழிப்பு.

தானு தனதன தான தான தந்தன, தானன தத்த தத்த தந்த
தாந்தன (தனதானு)

சீரார் தருகயி லாச நீள்ப ரம்பபா, மாதவர் நித்த நற்ற வங்க டாஞ்செ
யு, மோரா வடுதுறை ஞான பானு வென்றிட, வேதமிழ் வித்தை முற்று
ணர்ந்து நீங்கரு, தேசார் தருசிவ ஞான யோகி யின்பத, மேதொழு கச்சி
யப்ப னென்று மேம்படு, (முனிமேனாள்). [ஊ]

தேவா முதமென மூவி ராயி ரங்கவி, மேலும்வி ரித்தி யற்று மைங்கை
பாண்டகை, மாணு ரினியபு ராண நானி லந்தனி, லேயெளி திற்க ருத்து
ணர்ந்து மாந்தர்கள், சேரா தாமொடு சீனி பாகு கண்டென, வோதவி னித்
த சொற்க ளங்கு வாய்ந்திட, (நனிநாடி). [வ]

நீரார் பொருளைசு லாநெல் வேலி யின்குண, பாறனி லுற்று மிக்க சிந்
து பூந்துறை, வாழ்வோ நெமையுடை யாகு வாச னன்கரு, னாகா னற்பு
தத்த னந்த மாஞ்செய, நேரே யடியவர் காண வேசெ யுங்கண, நாயக னத்
து சித்தி யும்பல் பூம்பத, (வருளாலே). [வஹ]

நேர்பா பொருபது னாறு மேல்வ ருஞ்செயு, ளாகவி யற்றி மெய்த்
த நண்பு சார்ந்திடு, சால்பா னுயர்கவி ராஜ கோசி தம்பர, நாதன தைத்தி ரு
த்த வின்ப மேய்ந்திடு, நீரார்கணபதி மாபு ராண சங்கரக, நாமம தற்க ளித்
து முந்தை நோன்புறு, (திருனாலே). [இ]

காரார் பொழில்பல வீசு மாம ணந்தரு, வாவிகள் கைத்த லத்தி னந்
து நாந்தகன், வாழா லயமொடு குல பாணி நம்பனி, கேதன மெய்த்த வத்
தர் சங்க மீந்திடு, கானேர் பவர்வதி மாட கூட முந்திகழ், வாகினை யுற்று மி
க்கு யார்த தாம்பதி, (பெனவோது). [இஹ]

காமரார் கடிமதி வீடுசெவை குந்தம், தாநக ருத்த பிச்ச மன்கு னும்பு
தி, நேர்கா தலனெளிர் னாமி நாத சுந்தர, மாமுதி வற்பு ளீத்தி ருந்த பாக்
கொடு, காக்கோ தரபதி வேத னாதி யொண்புல, வேர்கடு தித்தி டங்க னிர்
து நேர்ந்தது, (பரிவோடே) [ஞ]

பாரார் புரிதவ மீது தானெ னுந்தக, வேபெறு மித்தி றத்து வந்த
மாண்புள, நூலா யிரமறு பாடுஞ் டரி ஈண்டென, வானசம் வற்சரத்த தி
ங்க ளாந்தகர், நாலா வுரைபக லாதி யீசன் மண்டல, பூசையு னுற்று மத்தி
னங்க ளோங்கிய, (சுபவேலோ) [ஞ]

பாவா ணர்களவை காண வேய ஈங்கினி, லேறிய தத்தி வத்ர னீர்து
வாஞ்சடை, யோனா திருமுன மாவி நோத சம்பவ, மாமிது சித்தி முத்தி
பயனற வான்சை, பார்வாழ் வொடுதரு னானு மோர்மி னன்குப, காரம திற்
யி னுத்த தென்றி யாண்டின, (வுலகோ). [க]

திருநெல்வேலி இந்து கலாசாலை தமிழ்ப் பிரதமப்போதகாசிரியர் தென்காசி
ஆண்டியா பிள்ளையவர்கள் குமாரர் கணகசபாபதியா பிள்ளை இயற்றியது.

மார்டேவு பழமறையா கமத்தினதன் வழிபாரந்த புராணந் தன்னிற்,
சர்மேவெந் தூல்களினு மாராயந்து நிறையறிவிற் செழித்த வுள்ள, நார்
மேவு கருணையினு லுலகுப்ப வெவ்வழியா நாட்டு கென்னாச், கார்மேவு
கடம்பொழியெஞ் சித்திவிநா யகப்பெருமான் கழற்கால் கண்டு. (க)

கண்டதனைச் சரணாகக் கோடலவ னிலீலையுபா சனைக னைக்கைக், கொ
ண்டவற்றைப் பயின்றுமுதுக் குறைதலெனக் குறிக்கொண்டு குலவு * வா
ழ்த்து, விண்டவணக் கமபொருள்வாய் பொருடலைவன் விலங்கலலை நாரீர்
வேலை, யண்டவினக் கார்மணஞ்சேர் வம்பொன்முடிச் சூட்டடவி நீருண்
டாட்டு. (உ)

* வாழ்த்தும் வணக்கமும் உணாக்கும் பொருளுணர்ந்தலு முன்னுளதாய், அறமுத
லிய காற்பொருட் பயத்தாய், ஒப்பற்றதலைவினை யுடைத்தாய், மலை கடல் நாடு நகர்
பருவம் முதலியவற்றின் வளங்கூறுதனும், மணமுடித்தல் முடிக்கலித்தல் பொழில்வி
ளையாட்டு புனல்விளையாட்டு உண்டாட்டு சிறுவர்ப்பேறு புலவி கலவி என்றிவற்றைப்
புகழ்தலும், மந்திரம் ஆது மேறசெல்கை போர் வென்றி என்பவற்றைக் கூறுதலுமா
கிய இவற்றைற் றொடரப்பட்டுச் சருக்கம் இலம்பகமுதலிய பகுதியினவாய்க் கேட்
போர் மதித்து விரும்பு நெருங்கிய சுவையுளவாய்ப் புலவராற்புணையப்படுவன பெரு
ங்காப்பியம்

தண்டியலங்காரம் பொதுவன்னியியல் அ. ஞ் குத்திரம், வச்சுணந்தி மாலை செய்யு
ளியில் அடு, அடு, அடு, ஞ் செய்யுள் இவற்றைக்காண்க.

மகப்பேறு தெல்கலவி மறைதூது மேற்செல்லப்போர் வயஞ்ச நுக்க, மிசப்பேறு பாச்சுவை மீ விரும்புபா வகத்துடனயா வையுமீ ளக்கி யுதப் பேறு மண்டலத்தோர் புரிதவமே யீதென்ன வுரைத்துப் போற்றச், சுகப் பேறு பெற்றுமெனப் பொன்னுலகோர் வாழ்த்தெடுப்பத் தொன்மை வாய்ந்து. (௩)

ஆய்ந்தவுப புராணத்துட் பார்க்கவத்தைத் துறைசைமுனி வரரின் ஞானர், தோய்ந்தகச்சி யப்பனவில் விநாயகமா புராணத்தைத் தொகயப் பிட்டே, வாய்ந்தகலைக் கல்லடையூர்ச் சிதம்பரண தப்பெயர்ப்பா வலன்சீர் செய்ய, வேய்ந்திடும்வி நாயகபு ராணசங்கி ரகமெனும்பே ரியற்றித்தந் தான். (௪)

‡ முச்சங்கந் தழைநகர * முருகவள்ளன் மாணவர்தம் முருகார் வெற்பும் பச்சங்கந் திகழ்பாதி வடிவர்பழம் பதிதாம்பா பன்னி யாறு மெச்சங்கம் பழையவாற் றிட டி முனிவர்க் குதவரசி விங்கந் தாபித் துச்சங்கம் படுகடல் வாய்ச்சிவபூசை செயுந்தலமுர் தொக்க நாட்டில். (௫)

* சத்தமா தர்கள்பரணைப் பூசிப்பான் படிதடத்தோர் துணைத் தாடை வைத்தவான் கனாவாய்வெற றையொடுநீ ராடலுமால் வெளவி யேக முத்தமு ரலர்நாணின் முங்கியயற் பாய்ந்துகல்லாய் முனைத்த நீரா னத்தநீ ருலகமெழு வனாமுக்கி யெனப்புகனன் எனர்வாழ்ந் துள்ளான்(௬)

கங்கையா பிளையுடையான் கமழ்குவனே நறுந்தொடையான் காள மேகச் செங்கையினன் சண்முகபூ பதிகனிஷ்ட பிதாவாகச் சீவை குண்டத் தங்கையின மல்கமென வுணர்வெவர்க்குந் தெளிவிக்கு மறிஞ் றோறாய்த் தங்குபிச்சப் பெருமானற் றுதையா நாதமபூ நாத நக்கோன். (௭)

ஆரமா தரினியிதமுற் றுணைவனா வுள்ளான் ஸ்ரீஞர் நேயன் வாசமா யெவ்வுயிர்க்குந் தையபுரிநெஞ் சினன்மேழி வண்ப ாகைத் தீரமால் வேள்விநிகர் வேளாணைச் செந்தமிழ்ச்சீர் சிறப்ப வேரங்கும் பாசமா பெரியனெனப் புந்ந்சாமி நாதனெனு மபாவல் லோனே. (௮)

‡ முச்சங்கந் தழைநகர், முதல், இடை, கடை, என்று மூவகைப்புலவர் தொகுதி தழையப்பெற்ற மதராச நகரம்.

* முருகவள்ளன் மாணவர்தம் முருகார் வெற்பு, கந்தவேட்குரிய சந்தனசலமும், அத்தியற்குரிய பொதியாசலமும்.

‡ முனிவர்க் குதவரசிலிங்கந்தாபித்ததலம், விசுவாமித்திரரியற்றம் வேள்விக்கு விக்கின நிவிர்த்திசெய்த ஸ்ரீராமன் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து பூசைசெய்த தலமாகிய திருவிராமேச்சரம்.

* சத்தபாதர்களாவார், அபிராமி, மகேச்சோரி, கௌமாரி, நாரணி, வாராகி, இரீராணி, காளிஎன்பவர்களாம்.

ஊற்றுமலை சமஸ்தான வித்வான் புளியங்குடி முத்துவீரக்கவிராஜர்
இயற்றியது.

பூமருவு மிருபாதும் புகழ்மாதும் புகலிடமாத்
தாபருவி வளர்ந்தோங்குந் தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டி-னுக்குண்
மீமருவு பொன்னகரும் வேட்டுநலம் படைத்தசெல்வக்
காமருசீ வைகுண்ட மெனுங்கவின்சேர் மாநகரான், (க)

கச்சைக்கென் றாவணிந்த கடவுளடி யைப்பரவு
ப்ச்சப்பூ பதிக்காநகண் மணியாக வேபிறந்தோன்
பச்சைபூந் திருமேனிப் பார்தாமன் பாலனைநே
ரச்சைப்பெற் றிரொறும் பூநாதன் றனக்கனுசன். [உ]

வேறு.

திருநெல்வே லியிற்கலையா பிசினிலக் கவுண்டாண்டுத் தியோகச் செல்வ
மருவியறிந் பனசமுதகன் வாய்மையினி லரிச்சந்தரன் வள்ள லாகத்
தருமலத் தடக்காததான் றண்கங்கா குலதிலகன் சைவநீதி
யொருபொழுது மறவாத சிவநேசன் றவமேலோர்க் குதவி செய்வோன்[ங]

நாமினா தரவுசெய்வோ நவைதீர வெனநவின்றை வரைப்பு ரந்த
பூமினா தனைமலைந்து புவிவினுள வுயிர்க்கன்பு புரிபு நீரான்
காமினா தலமெனும்பூங் குழலிடைமூ ரலர்விரும்பு கவின்சே ராகன்
சாமிநா தனென்மகிபன் றயாதரும சீலநிறை பொறைதழைத்தோன் [ச]

மாவடுவொன் றல்லாமன் மற்றையொரு வடுயுமிலா வளஞ்சேர் சோலை
யாவடுதண் டெறக்குருவைப் பரவுகச்சி யப்பமுனி யன்பு கூர்ந்து
நாவடுநன் காரந்தசொலா னவின்றவிக்கி னேசபுரா ணப்ப ரப்பாம்
பாவடுவொன் றுவிருமு வாயிரச்சில் லெண்ணெவரும் பரிவி னோ [ரு]

சங்கிரக மாயுரைத்தல் பத்தழகி லொன்றெனவே தனதுண் ணாடி
மங்கலஞ்சே ராயிரச்சில் யாப்பினெல்வே லியிற்களகம் வழங்க நாட்டுந்
திங்களணி சிவநேசன் சிதம்பரநா தக்கவிச்சிங் கேறு தன்னு
லங்கதனைப் பார்வையிடு வித்தமுதிற் சீனிகற்கண் டதுசேரத் தென்ன[சு]

அதிகரசப் படுத்தெல்லை நகர்க்குணபா லமுதவான் கங்கை யன்ன
முதிர்சுவைதந் திடுதாம்பா பன்னிருடு முளைத்த சித்திக் கணேசன் முன்பு
மதிம்கனே ரறிஞர்குழாஞ் செவிவாயாற் பொருளமுதை வாரி யுண்டு
துதிபுரிய வரங்கேற்றி னானிருமைப் பெரும்பயனுந் துயக்கத் தானே [எ]

திருநெல்வேலி மேலாதவிதி பால்வண்ணம் பிள்ளைபவாகள் குமார்
சிவராம பிள்ளை இயற்றியது.

திருமகண் மணந்த மருமத்துப் பைந்துழாய்த்-தாயங் கிடந்த தனிப்பெ
ருஞ் செல்வனு முருகுக்கொப் புளிக்கு மளிமுான் முட்டாட்-டாமனாத் தனி
சுறை மாமறைக் கீடவுளு - மண்ணினுட் புகுந்தாம விண்மிசைப் பறந்து-
மடிமுடி யறிதற் கருமைத் தாய-சராசரம் பூத்துத் தண்ணளி காய்த்துச்-சி
வத்துவங் கனிந்த செழுங்கொடி படரும்-பவளக் குன்றத் துதித்துத் தவ
ளச்-சண்ணத் தோந்து துதிக்கையா லெடுத்தது - திருமேனி திமிந்து புழு
தியாட் டயர்ந்து-காமக் குரோத வுலாப மோக-மகமற் சரிய வன்றோ க
னோந்து-வினையெனும் வித்துண் மேனிப் பொலி கரு - மறமுந் கனிமூன் ற
ழிதர வுதிர்த்துக்-கழைக் கூத்தாடு வோர்க் கடுப்பப் பொல்லா-மனக்கருங்
கூங்கு மயங்கித் திரியும்-பஞ் விடயப் பருஉச்சினை தடிந்து-சாலவுந் தி
ண்ட தனுவெண் கோட்டான்-மூல மலமெனு மூல வேரொடு-பக்கவி னுள்
ளவும் பற்றறப் பறித்து-வென்றி குமுறி விழுத்தரு மடியவ-ரன்பென் றட
ஞ்சனை யின்பொடு குளிகதுப்-பசுத்துவக் கவள மிடக்களித் துண்டு-மருண்
மத மழிந்திட வருண்மதம் பெழிந்தவர்-சித்தந் திண்காழ்த் தறியிற் றுவ
க்குறீஇத்-தாயீன்றறியாத தகைமைபொடு பகைத்து-வேயீன்றவனை விழை
ந்துகுழ் கிடந்த-பொருநையந் துறையிற் பொருந்திந் துறையுட்-குறுக்குத்
துறையிற் குமா னிருந்தாங்-கலர்கதாப் புரவிச் கால்வயினடுங்கிப்-பார்வயி
னீங்கிய நள்ளிருட் பகைவனைச்-சேணுற நிவந்த செழும்பொழில் புக்குப்-
பயோதரப் படக மொதுக்கிப் பயப்பயத்-தருவுவான் போன்ற கடாவன்
றனைமாங்-கனியொடு மலைத்தோர் கருமுக மந்தி - கால்விசைத் தெழும்படி
கால்விசைத் தெழுதலு - முந்துபூஞ் சினையெலா முலைந்து மதத்துனி-சிந்
துபூந்துறை வாய் சிந்துபூந்துறை வாய் - வேண்டுவார் வேண்டிற் றனைத்தை
யும வேண்டியாங்-கீண்ட வளித்திசை பூண்டு களிக்குஞ் - சித்திப் பெயரிட
தெய்வத் களிற்றின- முத்திப் பயத்த முடிவருஞ் சீர்த்தியை-யருகி யன்ப
ருளங்கொளப் பருகுவான் -பிருகு பேசிப் பிறங்கிய வடகட-னச்சின ரியா
வுரு நணுகரிதாக்கலின்-விச்சையிற் சான்ற புலவர்கண் மெச்சி - யுச்சிமேற்
கொள்ளுங் கச்சியப் பன்பகர்-தென்கட லாய திருப்பாற் கடலிடைப்-பல
கலைக் கட்டலிற் பல்லுறை போயதன் - மதியெனும் கூரிய மந்தா நிநீஇக் -
கடைந்தெழு மமிழ்தினைக் கணிப்பிற்சீர் விராயக-புராணசங் கிரகமாம் பெ

ற்குடா தனித்தன-னக்கரை யவன்சீர் சொற்களைபயிலுங்-கொக்கரை குள
மே கோயிலாக கொண்டாள் - பாடுறு பழமறைப் பாசிவன் மைந்த-னாடரு
ஞ் சீர்த்தியே நடபிடு ராவினன்-ருவலயத் தரும்பெற்ற குணப்பெருங் கு
ன்ற- நச்சினர்க ளினிய நலநகரு சிறப்பிற்- பிச்சப் பெருமான் பெருந்தவத்
துத்தேனோ-னையி நீநீந னிகாக்குஞ் சாமி நாதத் தனிப் பெருந்தகையே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா கலை ஆட்சி கிளர்க்கு டி. நெல்லையப்ப பிள்ளை
இயற்றியது.

சாகொண்ட கொன்றையஞ்செஞ்சடைத் தேவுமத் தேவினோர் பாவின்
வைகித், திருவருள் சுரந்துல லான்மகோ டிகடந்த செல்வியு மச் செல்வி
பால்வாகொண்ட வினைமுலையி னமுதுநுகர்சேயுமா மலயமமா தமிழ்முனி
வனு, மதிவழியின் வழியரு மாசசெய மகிமைபெறு வளமைதிகழ்பாண்
டி நாட்டிற், பாகொண்டவரியனு மறிவரிய பரமபதி பதிகன்பதி னான்க
வற்றுட், பணையென்ன மறைகவ மியற்றுதிரு நெல்லையமபதியின் குணது
வைகு, மேர்கொண்ட மலாகன்சொரி சிந்துபூர் னுறையினுறை யெந்தையா
மேகதந்த, னியல்சரிந் மவனமுனமோர கவிஞமா மணியரவ கேற்றுதிரு
னைப்பாவனே. [க]

ஐம்பெரும் பூதத்தி னாகின்ற விச்சைக மனித்தமென் றேபா சிவ,னரிய
பொற் பாததா மனாதனது சென்னிமிசை யணிநின்ற பிருகுமுனிவன்,செ
ம்பொரு ளுணர்ந்துகண பதிதிருப புகழைத் திருந்தவே வடமொழிகனிற்,
செய்யபாக கவமெனச் செய்ததைத் தென்மொழி சிறப்பெய்த விரிசெய்யு
ளாற், கமபமற வன்பாற் குறுகச்சி யப்பனாக் கழறுமுனிவன் னுறைசை
யோன், கனிலோ டறைந்தனன் கதிதருவி நாயகக் கடவுளார் சரிதமெனவே
யுமபரும போற்றிட வுயர்ந்ததீவ் வுலகத்தி னுள்ளோர்க ளியாரு மெனினி
னோதியுணர் பான்மையரி தாவிருப் பதுபற்றி யுவமனில் புராணமிதனை[உ]

அருந்தவ வகத்தியன் தருமில்க் கணமெலா மமைவுபெற வான்பொரு
னெனு,மறமுதனு ன்கையு மளித்திட வுளத்தூறு டார்வநீர் பெருகவெவரு
ம்,வருந்துத் விலாமலே பதயாழ் முப்பொருளும் வாய்செவிய தாத்தேருவா
ன், வண்டனிப் பாகநோ கண்டிற் றேனதோ மாங்கனி பலாக்கனியதோ,
திருந்தவா சிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் சொலபவர்க டெளிவுறச்சிற்றாடியிற்,
சேர்த்தபொருள் சிறிதா னினும்பெரும் பொருளதாச் செவ்விகிற் காட்டுமா
போற், பொருந்துபு விராயகபு ராணசங் கிணமாப் பொற்பயாத் தினிதனித்
தான், புலவரே றுஞ்சாமி நாதத் தனிப்பெயர்ப் புரவலன் பூபாலனே. [க]

சிறப்புப்பாடல்கள்,

சாத்தூர்த்தாலாகா சிறுக்குளம் க, தாமோதரம் பிள்ளை

இயற்றியது.

பூங்கமலப் பொகுட்டி நெழில் பொருந்துபுலாழ் பொருவின் மறைப புத்தே னும்பூர், தேங்கமழ்தண் ளெவநறுந் தெரியுயல் வருகடந்தொட்டே வுந் தேடி, யாங்கிறைவன் முடியுமல ரடியுமறி தற்கரிதா தலினல் வண்ண, லோங்குதிருக் கயிலாய பரம்பரைப் பேர பெற்றுலகத் துறல்கண் டன் னோர். [க]

கனியினரு டருகிருவா வடுதுறைவன் தெனமுறையே கச்சி யப்ப முனியினுயர் வடமொழியும் பார்க்கவடி ராணமதை மொழிபெ யர்த்திட் டினியதிருத் தென்மொழியில் விராயகபு ராணமென விசைப்ப மூன்று தனையிரட்டி யிடத்திருநூற் றிருபத்து மூன்றாகத் தமிழ்ப்பா வாச. [உ]

சொற்றதனை நனிகருக்கிச் சங்கிரக மாகவிற்பச் சுவையுந் தூய்மை, பெற்றொளிருஞ் சொற்குவையும் பொருட் சுவையுந் நவீச்சுவையும் பெருகச் சொற்றான், பொற்றருவார் வைகுண்டம் பூலோக கயிலையினும் புரத்துவாழ்க்கை, யுற்றவள்ள னெல்வேலிக் கலையாபீ கினிற்கவுண்டான் தெய்யோ கத்தோன். [ங]

முத்திபடிந் தவர்க்குதவுஞ் சிந்துபூந் துறையிலருண் முற்றிந்து வாழ்ஞ் சித்திவிசா யசப்பெருமான் செய்யமல ரடியிணையைத் தினம்பூ சித்தே பத்திரசமானவன்பு பழுத் தொழுது செழித்தமனம் படைத்த தூயோ னித்தலமேற் சுத்தசைவ வேளாள குலதிலக னென்ன வாய்ந்தோன். [ச]

எண்ணரிய தனம்படைத்தோ னெனக்கனிய நண்பனென்கண் ணினை நி கர்ப்போன், புண்ணியகண் ணியனுமைய குஞ்சரமா லுதவுதிருப் புதல்வ னிந்த, மண்ணுலகெ லாம்புகழ்சாத் தூர்வளர்சுப் பிரமணிய மகிபன் றன்னைக், கண்ணியமா மைத்துனனென் றெவருமகிழ்ந் திடவிதயங் கனிந்துரைப்போன். [டு]

கருதரிய தூல்பலவும் † வெள்ளியுஞ்செம் பொன்னுமெனக் கற்று ணர்ந்தே பருவரலி லாதமதி படைத்துயர்ந்த சாதுசங்கப் பழக்க முள்ளோன் மருமனறுங் குவளையந்தார் மருமனக நிகர்கவிஞர் மரும னோங்கு மிருநிலமெ லாமதிக்குஞ் சாமிகா தக்குரிசி லெனுமிக் கோனே. [சு]

† வெள்ளியுஞ்செம்பொன்னு என்பது ஈண்டுசுக்கிரனும்பிரகஸ்பதியுமாம்.

முற்றுப்பெற்றன.

படலபந்தி.

பக்கம்	உபாசனாகாண்டம்	பாடல் எண்ணம்.
உ	பாயிரம்	யுக
ஊ	திருநாட்டுப்படலம்.	சுயஉ
ஸ	திருநகரப்படலம்	கூயக
லக	சிந்துபூந்துறைப்படலம்.	கூய
உயக	வியாசருபாசனைப்படலம்.	உய
உயக	சோமகாந்தனுபாசனைப்படலம்.	சுயதி
கூயஅ	மூவருபாசனைப்படலம்	யஅ
சுயஉ	திருமணப்படலம்.	எயக
கூயக	விண்நிலுபாசனைப்படலம்.	ய
கூயக	வீமனுபாசனைப்படலம்	சுயஅ
சுய	உருகுமங்கதனுபாசனைப்படலம்.	கூயஎ
சுயதி	திருச்சமதனுபாசனைப்படலம்.	உயச
சுயக	விமலருபாசனைப்படலம்.	கூயஉ
எயச	சதாதிவிரதப்படலம்.	கூயதி
எயக	சங்கடசதாததிவிரதப்படலம்	கூயக
நா	காசிபாருசலியோருபாசனைப்படலம்.	யஎ

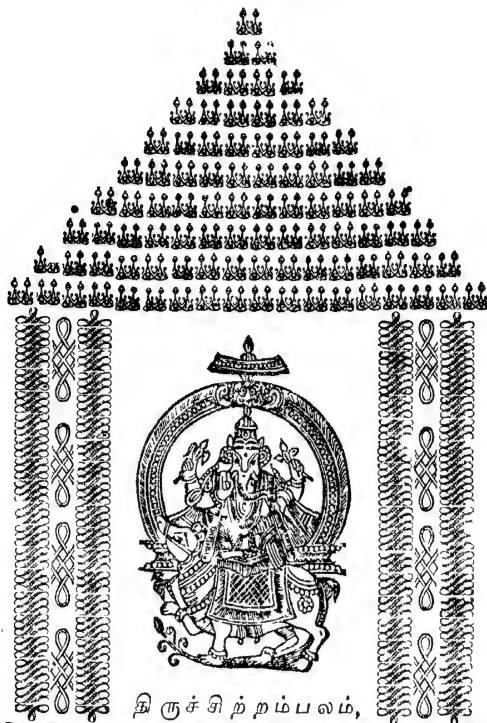
இலீலாகாண்டம்.

க	வங்கிதுண்டன் நிருவவதாரப்படலம்	எ
உ	கிராமாவிதாசன நிருவவதாரப்படலம்	கூயஅ
அ	கணானன் நிருவவதாரப்படலம்.	கூயதி
லக	விக்வினராஜன் நிருவவதாரப்படலம்.	உயஅ
லஎ	மயூரேசன் நிருவவதாரப்படலம்.	சுயக
உயஎ	பிந்தியமயூரேசன் நிருவவதாரப்படலம். பாலசந்திரன் நிருவவதாரப்படலம். இரண்டு	கூயஎ
கூய	தாமகேது நிருவவதாரப்படலம். கணேசன் நிருவவதாரப்படலம். இரண்டு	உயச
கூயச	கணபதி நிருவவதாரப்படலம்.	கூய
கூயக	மகோத்கடன் நிருவவதாரப்படலம்.	கூய
எயச	துண்டிவிநாயகன் நிருவவதாரப்படலம்.	உயக
எயஅ	வல்லபைகணேசன் நிருவவதாரப்படலம்.	சுயக
அயச	வசந்தோத்சவோபாசனைப்படலம்.	சுயச

முற்றிற்று.

இவற்றுள் தலம் தீர்த்தம்மூர்த்தி விசேடங்கள் அடங்கிய சிந்துபூந்துறைப்படலம், வழிபாட்டினியல்பு அடங்கிய வசந்தோத்சவோபாசனைப்படலம், என்னும் இரண்டு மல்லாத மற்றைப்படலங்களுள் புராணவிரிவின் தொண்ணூற்றொரு படலங்களையுந் தொக அடக்கியிருத்தல் புராணசங்கிரக மாதலின் என உய்த்துணர்க.

உ
தும்
மறாகணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

விநாயக புராண சங்கிரகம்.

காப்பு,

எழுச்சீர்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவந் பொருளை நதிவயிற் சிறந்த சிந்துபூந் துறைநிலைக் காஞ்
சேர், குருமணிக் குயர் *கொக் கரைக்குள நகர்சீர் கொழிப்பநேர் நோக்கி
வீற் திருக்கு, மொருமருப் பிறைதாட் டீணையவன் புராணத் துறுபொருட்
பாப்பெளி துணர்பாப், பொருடொகத் தொடொட் டீணையதா வெனக்குப்
புணர்த்துநன் மொழிபொருட் புணர்ப்பே.

* கொக்கரை-சங்கு

பாயிரம்.

வாழ்த்து

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதமும் வேள்வி நானும் விளங்குக சுரந்து மேகம்
 பூதலம் வண்மை மலகப் பொழிகவா நெடுபைங் கூழ்
 பாதலெய் துகநா னாளு மறம்பொரு ளின்பம் பல்சூ
 மாதவஞ் சைவ மோங்க மன்னன்செங் கோன்மை வாழ்க. (க)

நூற்பயன்

எண்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திங்கண்முடிப் பரம்பாளுர் வழிபாடாற்றுஞ் சித்திவிநா யகர்சரிதச்
 சிறப்பை யனபு, பொங்கிமன மகிழ்ச்சியுடன் படிப்போர் கேட்போர் பூசிப்
 போர் நிலைப்போரெண் போகஞ் செல்வந், தங்கிமனை மக்கன்சுற்ற மகலா
 நெய்தித் தனதனைநேர் பவராய்ப்பூ தலத்து மன்னி, யைங்காளு ருலகினிற்
 சென் றவர்ம லர்த்தா ளகலாப்பே ரின்பமுநன் கடைந்து வாழ்வார். (உ)

கடவுள் வணக்கம்.

பரமசிவம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

நிருமறு மார்ப் னாதி தேவரு மருத்தி மீக்கூ
 ரொருசிவ போகந் தன்னை யுபாசிப்பார்க் கருள வேண்டி
 யருளொரு மேனி கொள்ளெம் மண்ணலார் செம்பொற் பாதத
 நிருவியன் மலை சாத்தி யிணையிப்பே ரின்புற் றுய்வாம். (ஈ)

பராசத்தி.

சத்தியா நாமத் தாலே சராசர மனைத்தி னுக்கு
 நித்திய போக நல்கி நிலவுதற் பரத்தைச் சார்வான்
 சித்தியார் ஞான நல்குந் திருவருட் சத்தி தன்னைப்
 பததியா னினைந்து மேலைப் பவவினைத் தொடக்கை வெல்வாம். (ச)

சித்திவிநாயகர்.

வேறு.

பையரா வரைக்கசைத்த பசுபதியா பெத்தொழிலும் பயப்பிப் பானாய்,
 மெய்யரா மன்பருளங் கோயிலா வெஞ்ஞான்று மேவிப் பக்கந், தையலா
 *நிருவருற வாழ்சித்தி விநாயகரை சதங்கை யார்ந்த, செய்யதான் மலர்நிலை
 நது வருவினைக ளெனைத்தனைத்துந் தெறுதல் செய்வாம். (ரு)

புரவர்-சித்தி-புத்தி-என்னஞ்சத்திகள்.

பாபிரம்.

குமார்க்கடவுள்.

அமர்தமக் கனவரதர் துயரியற்றுஞ் சூர்முதலா மவுணரீட்டஞ், சம
ரிடைச்சென் றறமுடித்துச் சதமகனுக் காசநல்குஞ் சத்தி வேலோ, னிம
யவனாக் கிறைபுதல்வி தனம்பருகிக் டுகுடிலையத்த மிறைவற் கோதுங்,
குமரகுரு பரப்பெருமான் பொன்னடியெஞ் சென்னியிசைக் கொண்டு வாழ்
வாம். (சு)

நாமகள்.

தேமாமோ தகமுகக்குஞ் சித்திவிநாயகர்சரிதத் திறனார் நாராற், பாபா
லை தொடுப்பதற்கு வேண்டுமுப காணமெனும் பழுதில் சொற்க, ளாமா
நீநால் வகைமலனென் னுவினமலர் தரவார்தற் தருளு மம்மை, நாமானன்
ளமார்பொன் னளினமலர்ப் பதந்துதித்தெந் நாளும் வாழ்வாம். (எ)

திருநந்தி தேவர்.

திருக்கையிலை தன்னிலெங்கோன் மறைப்பொருளை யுணர்த்திடுங்காற்
றேர்கி லாள்போ, விருக்கையிலை யையையலை மகளாகச் சபித்தலறிந் திலை
கங் கைக்கொண், முருக்கையிலை யெய்குமற்குந் தனக்குமவ்வா றுடைபா
முந்நீர் மூழ்குந் டீநீர்ப்பத், தருக்கையிலை யெனவிடுத்தா லையக்கடையுந்
றேம்புநந்தி தாள்கிந் திப்பாம். (அ)

முதலிழுவர்.

*கம்பந்தர் தளப்பரிய பிறவியெனுங் கடலினிடைக் கட்டுண் டோங்கு
கொம்பந்தம் பிடியிலர்போ விறந்துழன்று கொடுநாகுந் குறுகு மாக்கர்
வெம்பந்த மறுக்கும்வகை செந்தமிழி னுல்வேதம் விரித்த ஞான
சம்பந்த நாவலாய சுந்தரரா மடிகளடி தலைமேற் கொள்வாம். (சு)

திருவாதவூரர்.

கருவாதை தீர்வடையத் திருவால வாயுடையான் கழற்கண் வைத்த
வொருவாத வார்வவழிப் பரிபாகம் வந்தடுப்ப வுவமை யில்லான்
குருவாகி யோர்வருளப் பெருவாழ்வு குருந்தடியிற் கொண்ட தொண்டின்
றிருவாத லூரரிரு மருவார்செம் மலரடிபெஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (உ)

சண்டேசுரமற்றை நாயன்மாரும்.

வண்டேறு மலராக வரையாயன் றிருமகடன் வரம பாகங்
கொண்டேமம் பெருகவர மளித்தபிரான் றிருவருளுட் கொண்டு தானை

† குடிலையத்தம்-பிரணவமந்திரத்தின் அருத்தம்.

* கால்வகைச்சொல்-இயற்சொல்-திரிசொல்-திசைச்சொல்-வடசொல்.

‡ ஈர்ப்ப-இறைவன் வலைஞவடிவுடன் வீசியிழுத்தவலைக்குட்பட்டி.

* கம்பந்தர்-கழைக்குந்-கயிற்றுக்கும்,

விநாயக புராண சங்கிரகம்.

விண்டேகத் தாளெறிந்து விண்டுவுமுன் காணாத வியன்றாள் கண்ட
சண்டேசர் பாதமொடு திருத்தொண்டர் பாதமுநர் தலைமேற் கொள்வாம்.

எண்சர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆசாரியர்.

திங்கள்வழிச் செழியனுக்குச் செங்கோன்முன்னீடிந்த செயலாற்செங்
கோன்மடமாத் திகழரிய நாமம், தங்கு *சிலா புரிவளர்சத்தியஞானி யாசான்
சந்ததியாய்த் தனையடைந்தோர் தம்பவத்தை யெல்லாம், வெங்கனவி யவனி
யிருள் வீட்டுதலை யேய்ப்ப விட்டியருண் மெய்துஞானவிளக்கமுளத் தேற்
று, மெங்குவன் கவியாண ஈந்தரதே சிகன்றா ளிதையமல ரிருத்தியிடர்
சுதையவடர்த் திடுவாம். (102)

முன்னூலாசிரியர்.

ஈஇச்சியப்ப முடிக்கணிந்த விறையா சானா யெய்தியிரு வினையினொப்
பேய்ந் திடல்கண் டந்தா, ஞ்ச்சியப்ப லான்மேலாச் சிரமத் துற்றவ் வுமா
பதிதன் புகழையென்று மோவா தேந்த, மெச்சியப்பன் மொழிப்பபொ வி
னத்தால் யாத்திவ் விநாயகமான் மியம்பெருக விளக்கு முன்னூற், கச்சியப்
ப முனிவரானு வடுது றைக்கோர் கதினொச்சொல் புகழினின்றாள் கணிந்து
ட்கொள்வாம். [103]

ஆ டுசர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆ ளவயடச்சம்.

ஈசல்புள் ளாசை நேரா வெழுதனோர் தருமே ரம்பன்
மாசகல் புராண மல்க வருத்தனை யான்றோ குந்துப்
பேசயாப் புறுத்த லேனும் பெரியவர் கொள்வர் யார்க்குந்
தேசரு ளொருகோட் டசன் திருப்புகழ் கொளறேர் வுற்றே. (104)

தூல்வரலாறு.

எழுசர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்துசேகரன்றா னளினமென் றவீசற் கிசைப்பமுன் னவனிடம் வியாசன்,
புந்தியார் தரக்கேட் டெய்ப்பிரு குவுக்குப் புகன்றபின் சோமகார் தப்பே,
ருந்துவேந் தனுக்கன் னவனுரைத் திடலாற் பார்க்கவ மெனப்பெய ருற்றுந்
தந்திமா முகன்சி ரமைதலா னுமங் கணபதி புராணமாச் சார்ந்தும். (105)

* சிலாபுரி-கல்லூர் என்னும் பெயருடைய ஓர் நகரம்.

ஈ இச்சியப்பமுடிக்கணிந்த-இறைவனை மணஞ்செய்ய இச்சித்தகங்கையைச் சூடிய.

வடமொழிப் படியா நிருசகத் திரமா வருகோந் தத் *துப புராணத்
துடனுறை தருமிச்சரிதமெண் டகுசி ரோங்குறு தொண்டை நன்னாட்டிற்
படிபுகழ் சென்னைப் பதிப்பிர சன்ன விராயகர் திருவருட் பாங்கா
லடைவொடு திருவா வடுதுறை யெனுமா தீனம்வா முடிசுளப் பல்ருள்.

இலக்கணக் கச்சி யப்பநன் னும மியைந்தமா முனிதமிழியலாற்
றுலக்குடா சனையே யிலையே யென்னத் தொகுமிரு காண்டமாப் படல
விலக்குதொண் ணூற்றென் றுவிரு முன்றா யிரத்திரு நூற்றிரு பதினாறு
நிலைத்திரு விருத்தத் தமைத்தன னுமம் விராயக புராணமா நிறுவி. (௮௭)

அனையதொல் புராண விரிவினைப் பரிவி னுப்பவ ரிருக்கவே னையத்தம்,
மனநிலைக் கெளிதாச் சுருக்கயாப் பினதா வுருக்க வெண்மதியின் முன்னுந
லும், புனைபுகழ்ப் பாண்டி நாட்டினெல் வேலிப் பொன்னகர்ப் பாங்கமர்
பொருளை, யெனுநதிச் சிந்து பூந்துறைச் சித்தி விராயக ரினிதருள் செய
லால். (௮௮)

சொற்றிடத் துணிர்தேன் விராயக புராண சங்கீர கப்பெயர் தோற்
றிச், சிற்றறி வினனிர் நூலையின் டதனாற் றென்னவ னுடுநெல் வேலி,
நற்றிரு நகராஞ் சிந்துபூ * துறைசேர் தாம்பிர நதிவளஞ் சிறிது, கற்றவர்
முனங்கற் தனசொலி மிக்க கொளன்முறை யெனக்கழ றுவனல். (௮௯)

பாயிரமுற்றுப்பெற்றது.

திருநாட்டுப்படலம்.

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய வீருத்தம்.

உலகமீன் தவளை யீன்றெம் மொருமுதற் கிருமணத்தி
னிலகவிய்த் தனிமு டிச்சூட் டயந்தா சீயந்தாள் வித்து
நிலவுமம் முடிபோற் சூடு நெடுமதி மரபில் வந்த
வலகிசீர் மன்ன ராட்சிக் கமைந்தது பாண்டி நாடு. (௯)

வண்டமிழ் நாட்டு ளொண்டா மரையுறை யயனு மாலு
மண்டரு மறியொ ணாதா னழலுரு வுடையா னெல்லாம்
கண்டளித் தழிப்பான் தேவர்க் காத்திடக் கடவி னஞ்ச
முண்டவன் பண்டை நாடா வுறைவது பாண்டி நாடு. (௧௦)

* உபபுராணத்துடனுறைதல். பதினெண்வகைஉபபுராணங்களுள் பதினெட்டா
ம் எண்ணத்ததாக இருந்தல்.

நத்துசத் திகனில் *வாணி நாற்பதோ டிருநான் காய
சுத்தவக் கரங்களானோர் தொகைகளாத் தொக்க சங்கத்
துத்தமப் புலவராயெம் முமாபதி தமிழோர் நீரால்
வித்தகக் கலாபி டப்பேர் மேயது பாண்டி நாடு. (௩)

சதுமறைப் பெருநூத் தேர்வான் ரூபதர் விரும்பச் சென்னி
விதுமறைத் தாசா னென்ன விமலன்மெய்க் கலைவி ரித்துப்
பதிபசு பாச மாழும் பகுதியின் பொருள் விளக்கிக்
கதியரு ளாடல் செய்யக் கஞல்வது பாண்டி நாடு. (௪)

கலிப்பா.

நீ லவாய் கடல்பரந்து நிலந்தெறுமோர் கநீபமதி
லேலவாய் குழலுமைகோ னிருங்கரங் கணவரவான்
ஞாலவாய் மதுரை சின்மன் எனவரைப்போர் தாச்செய்திரு
வாலவா யெனுந்தலமு மமைந்திருப்ப திந்நாடு. (௫)

காப்பனா ராவணைகொள் கண்ணெனக் கமலனெனப்
பூப்பனா ழியினிலா னெனவனைத்தும் பொன்றுவிப்ப
னாப்பனாற்றமிழ்மறை நால் வருக்கருள்வா னயந்நதிரு
வாப்பனா ளெனுந்தலமு மகத்துடைய திந்நாடு. (௬)

அரங்குன்ற னுளமலரென் றமர்ந்தறியாப் புன்சமையத்
தூரங்குன்ற *வுலமலரா வுவந்துட்கொண் டெறிந்திடுப்த்
தூரங்குன்ற கவினருள்வான் றருகுகன்றத் தியைக்கொடிருப்
பரங்குன்ற மெனுந்தலமும் பாங்குளு திந்நாடு. (௭)

பாடகத்தின் றொடர்புதலைப் படவினியன் மறைகோப்பச்
சூடகச்செங் கரத்துமையா டிணைத்தனத்தி னமுதுண்டா
ராடகப்பங் கயமலர்க்கை யால்விடுமே டளித்ததிரு
வேடகப்பண் பியைதலமு மினிதுடைய திந்நாடு. (௮)

அடுங்கும்ப மத்தகமா வுரிபோர்த்த வராப்பணியா
னெடுங்குங்கற் பார்த்தத்தி லோருருவாய் நிறைநிறன்காட்
டிடுங்குன்றி தொத்தெனல்போ லிலங்குபிரான் மலையதிருக்
கொடுங்குன்ற நற்றலமுங் கொண்டிருப்ப திந்நாடு. [௯]

* வாணிநாற்பதோ டிருநான்காய் சுத்தவக்கரங்களானோர் தொகை- ஐயத்தோர்
அக்கரவடிவின்னாகிய சரசுவதியின் கூறான நாற்பத்தெட்டெழுத்து நாற்பத்
தெட்டுப்புலவராகவடிவுற்றுச் சங்கப்பலகையினிருந்தவர்கள்.

* [உலம்] சாக்கிய நாயனார் அந்தரங்கபத்தியினெறிந்தகல்.

பொருப்புத்தூக் கியவாக்கன் புகழ்ந்தேத்த வாமளித்தா
 னிருப்புத்தூண் புயவேட னெச்சிலுண்டு மருந்துறக்கண்
 செருப்புத்தூள் பட *விலக்குச் செயன்மநிழ்ந்துங் கத்சேர்த்தான்
 றிருப்புத்தூ ரொணுந்தலமுஞ் சிறந்திருப்ப திந்நாடு (௧)

கனவாய்நீங் கில்லாழ்வைக் கழித்திறைவன் கழலடைவா
 மெனவாயி னீரகற்றியமுதுண்ணு மெகினம்போன்
 முனவாயெய் தியவினைநீத் தருநடைந்தோர் முன்னுதிருப்
 புனவாயி லெணுந்தலமும் பொருந்தியுள திந்நாடு. [௧௧]

தருவிரா மேனிமிர்கா விலங்கைமன்னைத் தாசாதி
 செருவிரா மேசிதைத்த தீதகலச் சிவலிங்க
 மிருவிரா மேசுரனென் றிசைத்திறைஞ்சி வோம்பெற்றார்
 திருவிரா மேசுரமுஞ் சேர்ந்திருப்ப திந்நாடு. (௧௨)

ஆடானை யிவர்பரிபா வமைத்தான்றொன் முனிவருய்க்கு
 ிமடானை மழுவெனக்கொள் னைமுகத்தான் வெள்ளிமன்றி
 லாடானை வரைவெவிரண் டறவோருக் கலதுதிரு
 வாடானை யெலுந்தலமு மமர்ந்திருப்ப திந்நாடு. (௧௩)

ஏனப்பேர்க் கோடணிந்தார் சுந்தரர்தம் மெழிற்பதிசெல்
 வானப்பேர் முடிக்காளை யாய்த்தோன்றி வரச்சொல்லாற்
 றானப்பேர் காணையர் கோவிலெனச் சாற்றுதிருக்
 கானப்பே ரொணுந்தலமும் கவினவுடைத் திந்நாடு. [௧௪]

நாவணங்கு மொழியினள்பொன் னனையாள்பால் வாதமுற்ற
 மாவணங்கண் டிககனகத் தால்வடிவை வகுத்திடச்செய்
 தேவணங்கொ டிறைதலமார் தென்மதுரைக் கடுத்திருப்
 பூவணங்கொள் பெயர்த்தலமும் பொற்பவுள திந்நாடு. [௧௫]

விழியலகற் றுறுசுடர்சேர் விமலன்விதி யிகழ்ந்துஞற்றார்
 பழியலகைப் பிறப்பினராய்ப் பார்வைக விறந்துபிறப்
 புழி யலகற் றிழிதினையா யுறவிகழா ருஞ்ஞறுதிருச்
 சுழியலெனப் படுபதியுந் தொக்கிருப்ப திந்நாடு. [௧௬]

* [இலக்குச்செயல்] தின்னனார் முன்னொருகண்ணைப்பறித்துத்திருக்காளத்தி
 வீசனாது திருவிழியில் அப்பியபின் மற்றொருகண்ணையும் அவ்வாறுபறித்து அப்பக்
 குறித்தகாலத்தன் செருப்புக்காலால் அவர் திருவிழியில் அடையாளமாகவைத்தது.

§ ஆடானைமழுவெனக்கொள்-மழுவைப்பயிலும் படையாகக்கையிற்கொண்ட.

‡ அலகற்றிழிதினையாயுற-புல்முதலிய அளவில்லாத அஃறிணைவருக்கங்களாய்
 ப்பிறக்க.

பொற்றூல வியமோவப் பொதுவில்விண்ணோர் தொழுவினோவி
பெற்றூலர் தனக்கிரந்தார் பெட்பினுண்டா ராமுனிகை
யொற்றூலங் கமைந்துயர்பூ சனைமகுடத் தோங்குதிருக்
குற்றூல மெனுந்தலமுங் குலவவுள திந்நாடு.

[௧௭]

சொல்வேறு காப்பொருள்போற் றெகுமுயிர்க்குள் ளுயிரானேன்
செல்வேகத் தொடுபொழிந்தோ டவுஞ்செந்நெ னனைந்தோடா
†தெல்வேவல் பொருவவாம் பிழைத்தோம்புமென்னைதிரு
நெல்வேவி யெனுந்தலமு நிலையுறுவ திந்நாடு.

[௧௮]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இவைகொலோ வி ற்று மிந்நாட் டெப்துவை பவங்க ளுண்டா
எவதருக் கயிலை யோடு நவதிருப் பதியுற் தங்குந்
சிவமமர் தருபூ லோக கயிலையுந் திருமால் வைகும
புவனியை குண்ட மென்னும் புரியுமோர் வயிற் பொ ருத் தும்.

[௧௯]

ஆநலா லெந்நாட் டிற்கு மநிபநத் துவம்பொ ருந்து
மீதலான் மாதர் கேள்வர்க் கினியராய் மைந்த ரிந்நோர்க்
கோதுநீ னொறிய ராய்ரகு மொக்கலன் பினராய்ச் சைவ
நீதியா சாரம் பத்தி நிகழறந் தவந்தோ டோங்கும்.

[௨௦]

கவியிலைத்துறை.

குறிஞ்சிச்சினை.

திந்த நாட்டினுக் கெழின்மணி முடியநாய்ப் பொருளை
யுத்தி வைத்தகைக் குறுமுனிக் கோங்குமா லயமாய்ச்
சுந்த ரத் *திரு மகண்மகன் றேர்தொகு மிடமாய்ச்
சுந்த முத்தமிழ் மணத்தொடோங் கியதுதண் பொதியம்.

[௨௧]

சித்தி யெட்டையும் புரிந்துமு வுலகினர் திரிவோர்
†முத்தி ருக்கையு முருக்கமோ னத்தினின் முதிர்வோர்
சத்தி யத்தனை நினைந்துதத் துவச்சிரந் தனைத்தேர்
மெய்த்த வத்தவர் மேவினீற் றிருப்பதவ் விலங்கல்.

[௨௨]

காவெ லாங்கனி மதுக்கலந் துந்தியாய்க் கதுவப்
பூவெ லாஞ்சுரும் பிசைசெயுஞ் சிங்கையாம் புரத்தி

† எல்வேவல்பொருவ-வெயிலிற்காயந்துசுமெநெல்லொப்ப.

* திருமகண்மகன்நேர்-இலக்குமியின்மகனாகியமன்மதனதுதென்றற்றேர்.

† முத்திருக்கு-காமம்-வெகுளி-மயக்கம்-என்னுங்குற்றம்.

லாவி நாயகி யாமுலோ காம்பிகையுடனே
பாவ நாசமூர்த் தியுஞ்சூர் பரவவீற் றிருப்பார். [௨௩]

ஆதி யீசற்கார் தொடைமறைத் தோரஞ்ச் சகன்றன்
றுதி யோதிக்கியர் திறைக்குநல் கினைசிகை தகக்கன்
டேத மாத்தண்டஞ் செயச் சீசடைத் திலிங்கமென் னலுந்தோர்
போதவ் வாறுற்ற பிரான்சிவ சயிலமோர் புடைத்தாம். [௨௪]

மங்க ளச்சிவ மதுகங்கை சண்பகா டவியேர்
பொங்கு மாகட றிகழ்வட வருவிமா புனிதர்
தங்கு சித்திர நதியெனுந் தீர்த்தம்பொன் றூம்
பொங்க யக்கொடு முடித்திரி கூட்டும் பொருந்தும். [௨௫]

வரும் லைக்கரி யுரித்தமூக் கணர்மகன் வானோர்
பொரும லைத்தவீர்த் தருள்செயப புகழ்மிகு சூரைச்
செரும லைத்தவ னினத்தொடு செறுத்தவன் மகிழார்
திரும லைத்தளி மகிமையுஞ் சிறந்ததங் கொருசார். [௨௬]

மாறின் மந்திரோச் சுரநகர் வாழுமோ மீசர்
ஹே கங்கையை வெளிமண டியறறியன் எவற்றோர்
கூறு வேணியிற் சேர்த்தொரு கூறபையாத் திடைப்போ
ராற தாகென வதுவரு வயிபவ மலையும். [௨௭]

கருமை யேந்திய கண்ணியாஞ் சேனையைக் காண
வரும்வல் வானரத் தலைவன்வா வரக்கன்வா டிலங்கை
யருகு கண்டுதா வுதற்கொரா தாரடா யுணர்த
பெரும யேந்திரப் பிறங்கலு மோர்புடை பிறங்கும். [௨௮]

வடவ டிக்கல்கார் முகம்வெள்ளி யடுக்கன்மந திரங்கொண்
டிடவி னென்பய னிறைக்குயர் வேனுமீர்ம் பொதிய
நடமி யற்றினைப் பொழிசிறு காலைநற் றமிழின்
புடனி சைத்தலை நல்கவி னெப்பொருப் புயர்ந்த. [௨௯]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எண்டமிழ் முனிவன் வாழிப பொதிகையைக் கயிலை யென்ன
வண்டரும் வணங்குகின்ற ரொனனை யமுதா வாட்டி.

சீசடைத்திலிங்கமென்னலுந் தேர்போது-மாலைபை இலிங்கத்துக்கணியாதுதன்
தாசுக்குச்சூட்டியதால் அதிலுரோமங்கண்டாசங்கித்தலைவன்சோதனைக்குச
செட்டையுடைய இலிங்கமாக இருந்து அருச்சுகளை இரகசித்தல்.

வண்டிசை செயல்வாழ்த் தாவீழ் மலரருச் சித்த லாவான்
கொண்டலூர் சினைகை கூப்பா வணங்கலிற் கொழுங்கா வார்த்த. (௩௮)

மங்குலோ வாதி வர்ந்து மலர்ப்பொழிற் றருமி டைந்துங்
கங்குல்போ னிழனல் கந்த காரத்தா னிலாத்தோய் வின்மை
யங்குள தென்பார் சில்லோ ரஃதன்றிந் தெயின மாதர்
தங்கண்மா முகநா ணிப்போ தரல்கரத் தலிணை மெய்யே. (௩௯)

தூங்குகை யுடைக்க றோணுச் சலவுத றேகை செல்ல
†லோங்கலின் கடவுட் குற்ற தேவியோ ரிருவர் தம்மு
ளாங் டீகுல முடையான் பாங்கர் நடைகற்க *இறைவி யாவான்
பாங்கர்மென் சாயல் கற்கப் பழக்கந்தே டிடுதல் போலும். (௩௯)

முல்லைத்திணை.

மன்னுமந் தாரங் காயா மலமொ தைய னன்னை
தன்னையொத் தலந்த லானுந் தண்ணென்மா லதிப்பூ ‡தார
மென்னவோங் கிடுத லானு டீமிமையவர் செறித லானும்
பன்னருங் கயிலை யிங்குப் படர்ந்தென விளங்கு முல்லை. (௩௯)

முத்தொளிர் செம்பொன் னீல மணிமுத லிடைக்கு யீன்று
வைத்து நென்ன மெளவல் கொன்றைவண் டடர்பூ மல்கக்
கொத்தலர் குருந்தி னீழ லாயர்வேயங் குழல்க றூத
வுத்தமத் தீஞ்சு வைப்பா லுதவுமா னினங்க டீங்கும். (௩௯)

அலைகடன் மதித்தாங் டீகண்ட ரிவையர் தயிர்மத் தூன்றி
மலைபுலி முழக்கி னெங்கு மதித்திடு மோதைக் கஞ்சிக்
கலையின மிரிந்து செல்லக் காமர்மா னினங்க ளன்ன
கிலைபுரை தனத்தார் கட்டு மாணியே தியங்கிச் செல்லும். (௩௯)

சேண்டொட லோங்கு தண்டீகோத் திரவப்போ ரினிற்கொண் ழுவேயந்
தீண்டல்கண் டெமைப்ப தாகை பெணக்கொள்செவ் வேட னக்கு
வேண்டுமா துலக்கோ மேனி மிளிர்வடி வாமென் றெண்ணி
யாண்டலை யினங்கள் கூவ லுதித்தல்போ லாகு மன்றே. (௩௯)

† ஒங்கலின் கடவுள்- குமரவேள்.

‡ குலமுடையான்- தெய்வயானை.

* இறைவியாவான்- வள்ளியம்மை.

தாரம்- வெள்ளி.

இமையவர்-தேவரும் மனிதரும்.

அண்டர்- தேவரும் இடையரும்.

கோத்திரவப்போர்-வரகிண்போர்.

(மருதத்திணை) கலிநிலைத்துறை.

நினாக டந்திடும் புறவடுத் துளநெடு மருதத்
தனாக டந்திடு நதிபல வன்னவை தம்மு
ஞனாக டந்திடு பெருமைசால் பொருளைமிக் குயர்ந்த
வனாக டந்திடு தேவர்க டமின்மகே சனைப்போல்.

(௩௭)

இருநி லத்தவ ருபவற மீயந்திடு பொருளை
பொருவி னற்றமிழ் முனிவா னோடுபொற் கரக
மருவி மிக்கதென் மலைமிசை வீற்றிருந் தருண
டிருவு ளத்திடை யினையன தேர்ந்தனள் போலும்.

(௩௮)

அம்மை யப்பர்பால் வாங்குவே ளாளருக் துளித்த
செம்மை நெல்லினால் வளரறச் சிறப்பினுஞ் சிறந்து
மும்மை வையமு முயவமு தினைமுதிர் மருகம்
வெம்மை தீர்தர நிறைக்குது மெனவிழை வெய்தி.

(௩௯)

ஆறு மாமுக னருள்பெறு மகத்தியன் கைநின்
றாறு தாம்பிர பன்னியென் றொருபெய ருற்று
மாறி லாதகால் வழிச்சென்று மருதத்தி லுள்ள
வீறி லாமலர்த் தடங்குளம் யாவினு நிறைந்தார்.

(௪௦)

மடைவ ழிக்கொடு வயல்புக மேழிவண் பதாகை
யுடையர் மிக்கறத் துடனடு வுடையொன் றுமுவுப்
படையி னிற்றன்ம விடையுட னடுவனூர் பகடுங்
கடைஞர் காட்டலிற் பூட்டிவன் னிலக்குணங் கவர்ந்தார்.

(௪௧)

சேறு செய்பவர் சேறுறு செய்விதை வீசி
நாறு செய்பவர் நடுபவர் நடுநடு முளைத்தாங்
கூறு செய்கரை களைபவ ரோதையாங் கொன்றி
வீறு செய்யழை முழக்கினு முழங்குமான் மிக்கு.

(௪௨)

கன்ன னுமவொற் றுமையினுற் றுகரும்பினீர் காண்பா
னுன்னி நோக்கல்போ லும்பர்மீ னுலகெல்ல யோங்குஞ்
சென்ன னுமவொற் றுமையினுற் *சாவிசீர் தெரிவான்
மன்னி நோக்கல்போல் வானம் னுலகெல்ல வளரும்.

(௪௩)

பூத லங்கொணல் வருணம்வந் தொழுக்கினிற் பொருந்தித்
தீதர் தந்தொடர் பற்றுநல் லோர்சினே கங்கொண்

† கரும்பினீர்- புனர்புசநட்சத்திரத்தினியல்பு.

* சாவிசீர்- அஞ்சுவின் சிறப்பு.

‡டோதி நன்குறத் திரிகர ணத்தொழி லுளுற்றி
யாதி தன்பதம் புகுந்தருட் குரியா வார்போல். (சச)

‡பலசெய்க் கூழினெல் லாய்ப்பசே றொனக்கலை பற்று
திலகு ரப்புனல் கொடுவளர்ந் திரும்பொதி யுட்கொண்
டலகி னற்கதிர் கான்றமு தேயந்தடித் தலைசாய்ந்
துலைவற் றேம்பினேர் தொழிலினிற் புகுந்துக வுற்ற. (சரு)

மன்ன லைப்புளற் றடத்தசை யம்புய மலர்மே
லன்னம் வைகனீர்ப் பெண்கையிற் செண்டுவைத் தாட
லென்ன லாமய லாம்பன்மென் மலரில்வண் டிவரந்து
தென்னி சைத்தல்வாய் திறந்தவன் பாடுதல் சிவனும. (சக)

மாடு சூழ்பனை தொறும்வலம் புரிக்குல முரல
ஷ்டு நீடுவே னுறுசில யெனவுரை வேழ
மீடி னித்திலஞ் சொரியும்பல் சுரம்பட விருக்கோர்ந்
தாடு நாமறை யவர்க்கரும் பொருளளிப் பவர்போல். (சௌ)

எருமை வள்ளையின் மேய்ந்துநா கிளங்கன்றை யுள்ளிப்
பரும டுத்தடத் தொழுகிய பானதி யொழுக்கு
முருகு மொய்த்தமுக் கணிநறு முதுநதி யொழுக்கும்
பெருகி யோடிப்பா நேன்கடற் கெதிர்சொல்பெற் றியவாம். (சஅ)

தென்னை பைங்கழு காம்பிரம் பலவுமீச் சென்று
கன்னல் காட்டச்செல் கதிரவன் வையமீர்த் தோடு
முன்னி கட்குமே னிழல்செய வுன்னிய தென்றூற்
பன்ன வேண்டிய வளமெவன் பரவைவைப் புரைப்பாம். (சக)

தெய்தற்றிணை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கருணைசேர் முகமோ ராறுங் கமலநேர் சுரமீ ராறு
மருவுகாங் கயன்றெய் வசனை வள்ளியார் தேவி மாரோ
டிருமையு மருள வாழ்மு விருபடை வீட்டுண் மேலா
மொருதிருச் செந்தின் மூதா ருடையதாம் வேலை வைப்பு. (ரு)

ஐயமேற் றலைக்கைக் கொண்டோ ரங்கையி னனம்பெய் வார்போன்
மொய்கழி நளினப் பூவின் முதிர்ந்ததா துருப்ப கைதை

‡ ஒதி- ஞானம்.

‡ பலசெய்க்கூழ்- பற்பலவயற்பயிர்சன்.

யுய்நெறி யறிஞர் கையி னுதகம்வார்க் தாரந் துப்புச்
செய்யபொன் னளிப்பார் போற்றேன் செறிமல ருகுப்ப புன்னை. (ருக)

துன்னுசெம் பவளக் காடு துழைச்சியர் சேரி தோறுந்
தென்னுறப் படர்த லன்னார் செவ்விதழ் நிறமு மின்முன்
மன்னுவெண் டாள மன்னார் தளவமா மலர்மென்முரற்
றன்னெழி னிறமுங் கொள்ளச் சார்ந்திடல் போலு மாதோ. (ருஉ)

உளவருப் பளக்கு மார்வ மகன்பெரும் பலதீ வின்கண்
விளைபொருள் வரவேற் றுப்பின் விடுகலத் தொனிபு லான்மீன்
களவுசெய் பறவை போட்டுங் கம்பலை வலைகள் வீசி
வளமைமீன் படுக்கு மோசை வாடியோ சையை விக்ஞம். (ருங)

திணைமயக்கம்.

கறிக்கொடி கடுக்கை மேவுங் காட்சிகண் ணுதலை முன்னாண்
மறைக்கிறை தனைநேர் மாயோன் மங்கையாய்த் தழுவன் மானுங்
குறக்குல மடவார் தந்த மென்றுஞன் றவர்ம யங்க
நிறககடி முல்லை சந்தி னிமிர்ந்தலர் சொரிவ மாதோ. (ருச)

வண்டிமிர் பொழில் குழ் தண்ணார் மருதவைப் பணங்க னூர்தம்
பண்டரு மமுத வின்கொற் பயிலுமஞ் சுகங்கள் செங்கல்
வெண்டிரு மலர்வா ழன்னம் விறல்கெழு கிராத மாதார்க்
கண்டவர் நடைய வாவிக்க சடறப் பயின்று லாவும். (ருரு)

கடல்படு துவர சோகின் மேலுறல் கடற்பி றந்த
விடநுக ரிறையே மேலோ னெனவவன் மேனித் தேசம்
தீபிடகதூ றருதே வென்னும் பெயரினன் கீழோ னென்னத்
தொடர்பினன் னவனி ருக்குந் துருமமுங் காட்டல் போன்ற. (ருசு)

வியன்சினே வேங்கைத் தாரு மேனிமிர்ந் தலர்ந்தொ கிந்து
கயம்படு கடலிற் பூத்தாய் நிறற்கற் பாந்த நீங்கி
நயம்பட வுலகுண் டாக்கு நாட்கடல் வண்ணன் பாற்சென்
றயன்படைப் பியறான் றோ வடிவணங் குதனி கர்க்கும். (ருள)

பகடுகைப் பகட்டின் கன்றோ டாய்ச்சியர் ழுருளப் பாங்கர்
திகழ்முதி றையின்பைங் கூழ்மேய் செயலறிந் தானி ராதி
யிகலுட னகல்வான் வேந்த னிறைவனா நிலத்தின் வாய்ந்து
ககனமட் டெயர்செஞ் சாலிக் கதிர்கறித் தகலு மன்றே. (ருஅ)

தீ பிடகதூறருதேவு- பிடகமென்னும் பெளத்த சாஸ்திரத்தையுணர்த்த அருக்கடவுள்.

உட்பொயி வாளை முல்லைச் சிறுவர்கட் குதவி வேலை
வைப்பு வாழ் சிறுவர் மாறாச் சிவனும்வா ரணமுங் கொள்வார்
செப்புநேர் பெறுந் தன்தாய்ச் சியர்கொள்ளு மெள்ளு மீய்ந்து
துப்புநித் திலமு நெய்தற் றேனகையர் கையாற் கொள்வார். (ரு௬)

கடலெறி வளையின் றுண்டைக் கடைசியர் பணைமென் முத்துக்
கிடையிடை. கோத்துக் கண்டத் திடுவரா விழையா வுஞ்சிக்
கொடியிடை தளரு மாதர் கொழுநரைக் கலத்தல் போலு
மடர்சினைப் புன்னு கத்தை யணைந்துமேற் படரு மாநோ. (௬௭)

அலைகடற் காகம் பண்ணை யடைந்தன்பர் வாவு நோக்குஞ்
சிலைநுத லவர்க்கு நல்ல நிமித்தஞ்செப் பவிற்க னாந்து
முலைவளர் குயிலி னத்தின் முட்டைகள் பலபொ ரித்துப்
பலவினுமுட் கனிகி ழித்துப் பருஞ்சுளை கவர்ந்து மீளும். (௬௮)

சந்தனப் பொதிகை தன்னிற் றனித்தினை யயின்று பாடி
வந்தன நடைபார் பண்ணா வண்டமிழ்க் கிளவி கற்றுப்
பந்தன கொங்கைப் பண்ணைப் பாவையர் பூவைக் கோதிக்
கந்தன்வாழ் செந்தி னாகங் கலந்துகண் படுக்குங் கிள்ளை. (௬௯)

திருநாட்டுப்படலமுற்றுப்பெற்றது-
ஆகப்படலம் உக்குத் திருவிருத்தம். [அயக]

திருநகரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஆன நானில வளங்கொளிந் நாட்டிடை யமல
னான நாயக னமலையை மணந்தன வராத
தான நாயக னாயுயிர் தழைத்திடப் புரந்த
தான நாகரும் புகழ்வது தனிரெல்ல நகரம். (௧)

நிலம கட்டுகொரு நிலவுமிழ் மதிமுக மெனவு
மலர்ம கட்டுகொரு மணிகுயிற் றுதன மெனவுங்
கலைம கட்டுகொரு பலகலைக் களஞ்சிய மெனவு
மிலகு மின்னதை நெல்லையம் பலமென விசைப்பர். (௨)

மன்னு நான்மறை வேணுவாய் நோற்றிறை வரத்தின்
றுன்ன லாஸிதை வேணுமா வனமெனச் சொல்வர்
பின்னுந் தன்மதே விடபமாய்ப் பிரளயத் திறவர்
தென்ன வோர்ந்தமர் தலிற்றன்ம கேத்திர மென்பர். (௩)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்-

கதியருள் கம்பை நதிவயிற் காந்தி மதியுமை நனிந்துகோற் றவினிப்,
பதியைவே தழுந்தென் காஞ்சியென் நிசைக்கும் பனாதிருக் கரம்வரு பொ
ருளை, நதியுயர் வேணுப் பிரான்றிரு முன்ன ருத்தா நடந்தவி முத்தம், வதி
தரு கங்கை போறவி னிதன்பேர் தெக்கன காசியா வழங்கும். (௪)

இன்னமும் வேறு பெயர்களுள் ளனவா லிப்படிச் சிந்துபூந் துறைப்பேர்
முன்னதா நாலெட் டாம்பெருந் தீர்த்த முள்ளன மூர்த்திமுற் காலந்
தன்னிடை, பரப்பின் வேலிகோ வியதாற் சாவிவா டகர னொன்பேர்
பன்னிய மூல விலங்கமு மோங்கு பழமறை யுருக்கொள்வேய் வளத்தில்.

நடந்தவோ ராயன் குடங்கொள்பா னிதம்வேய் முளைத்தடிக் கவிழ்த்
தலா னவியத், திடந்தவோர் நானெய்த் தோர்மொழி பயமுள் ளெழுமுழு
துங்கண்ட ராமத், தடம்புவவழுதிக் குரைத்தலும் போந்தாச் சரியமுற்
றிறைஞ்சுவேய் வனனுய்ப், படர்தவன் வேண்ட வார்தலால் வேண்ட
வளர்த்திடு பரனுமென் றிரண்டாம். (௫)

நவிலுயிர் விரண்டு மூர்த்தியா நெல்ல நாயகன் சுவேதகன் னும்,
நுவன்முனி வனுக்காம் கூற்றினைக் காய்ந்துந் தமக்குநோன் றவழும்பன்
னியர்க்குத், தவலருங் கற்பு மன்றியோர் தேவின் றெனப்பயி ருருகா வன
த்துக், கவர்மன முனிவ ரகந்தைக ளொழித்துங் கருணையின் வீற்றிருந்
தருள்வான். (௬)

பின்னுமாற் றுட லளவில வேதம் பெரும்பனை யாயறக் கடவு
ளுன்னரும் விடையா யுறைதலங் கங்கை யொப்பவார் சிந்துபூந் துறையை
முன்னதாந் தீர்த்தம் வகுத்திடு மூர்த்தி மொய்த்தவிந் நகரினுக் கிணையப்
பன்னவிப் படிவிண் ணவர்பதி யுரகர் பதியினு முளதுகொல் பகரீர். (௭)

நன்னர்நான் மறைவே யுருவெடுத் ததனா னுமும்பல் விருக்கமா குவ
மீங், கென்னவா கமழும் புராணமும் கலைபு மெண்ணியே சாவிவா டிப்பேர்,
பன்னுமா நகர்க்குப் புறநகர் தோறும் பாதவ மாயுறன் மானப், பொன்னுல
கோங்கைந் தருவினுஞ் சிறந்து பொழிலெலாம் வளத்தவாப்பொருந்தும்.

பண்ணையாட் டயரும் பானலங் கயற்கட் பாவையர் குழல்பயோ தா
மென், நெண்ணியாங் கடுத்த மயிலின மனையா ரிணையிலஞ் சாயல்கண்
டுடைவுற், நுண்ணையாத் தொழும்பு செய்தல்போ னடிப்ப வுறுமினைப் ப
கற்றிடத் தெளிக்குந், தண்ணா நீரி னனுமது வகுக்குந் தண்டளிர் நெருங்
குதண் டலையே. (௮)

கருவிவான் முகிலப் புழைழக்கையா லெட்டுங் ளறிற்றினன் துதிக்கை யின் முகந்து, பருகநீர் குறைவுற் றன்னதப் பகடு படுகடாம் பொழியுமா றிழிந்து, பெருகுநீர் மையினுள் முன்னிலும் பெருகிப் பெயர்பெருங் கரை யையுங் கடப்ப, முருகுசொப் புளிக்கும் பங்கய மலாகண் மொய்த்திட வெ ள்ளமவா ழிலஞ்சி. (யக)

மறப்பெருங் குணத்து விருத்திரா கரனால் வானவ ரிறைபடு துயர, மறக்கெடு மாறு கடலையன் றயின்ற வகத்திய னிங்குள்ள னினுமச், திறத் துற வரம்பாம் பெறன்முறை யென்று திருமணி நெல்லையிற் புறஞ்சூழந், திறைப்பொழு தேனு மிடம்வல்ல மகலா நெழுக்கட லகழியா விசையும.(யஉ)

இந்நகர்ப் புறஞ்சூழ மெயிலுமை யொருசா ரியைசுதை யாமவன் பதி யோ, தன்னையோர் சிலையாக் கோண்டுள னால்வர்க் கருமறை சாற்றமுன் றனிந்தா, என்னவா நோர்காலுறினவட் காத்து மன்றெனி லவனருட் கி ளாந்து, மன்னுது மெனப்பொன் மலையுடை வளைந்து வைகுநல் போல் வளை தருமால். (யஃ)

இசைமறை நான்கும் வேணுவா யிறைபாங் கிருத்தலின் யாமுமீங் கி ருப்பின், வசையறச் சிருட்டி முறைநெரிந் தியற்றல் வாய்நரு மென்றுநா வ் மறையோன், நிசைமுகத் துடன்வை குதலினுற் றிசைசேர் சிகிரிகள் வாயிலே புதவே, யசைதரு மணியே யனையன்வா யிதழ்நா வனையதாக் கொ ண்டிறல் போலும். (யசு)

அழசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அடிகொடி தாங்கி விண்மே லமர்க்கெழு வானா யாங்வே தடைசெய்தி யெனவிண் வேந்தன் றன்னதூர் தியைப் பணித்து விடவது போந்தொன னார்கண் மேவல்பார்த் துலாவல் போலு முடிகெழு மாட கூட முகட்டிற்கொண் மூவு லாவல. (யகி)

கொன்னில விரவி செல்லத் தடைசெய்கோ புரத்து மின்னார் பொன்னர மியத்துங் கூத்துப் பொலியரங் கத்துங் காந்தக் கன்னில வுறக்கு யிற்று மாடகூ டத்துங் காட்டும் பன்னிறக் கொடிக ளாடல் பயோதரங் களைச் சுமந்தே. (யகா)

கடல்படு சங்காற் சாந்தாற் கவினுறத் திட்டிவெண்மை வடிவுடைத் தாய மாட மாலகண் மழவ ருத

* ஒருசாரியை சுதையாதல்- தனையடுத்த இமமலைமகள் தனக்கு மகண் முறைய ளாதல்.

விடையிவர் தான நாதர் விழாநலவ காண்பா னிறகு
மடியவர் தொகுதி யேய்த்தாங் கணிதா விளங்கு மன்றே.

(௨௭)

ஆடவர் முடியுந் தோளு மகலமு மாடல் சுறகு
மாடமுங் கரும்ப சம்பை மலர்த்தொடை நாளி கோ
நீடிய கழுகு தீப நிறையும்வீ தியுமின் னார்கள்
பாடக மணியும் பாத பங்கய மலர்கள குடும்.

(௨௮)

மழவரு வியல்பி னீடு மணமரு வில்ல மெங்கு
முழவரு வியல்பி னீடு முதிர்வரு வரங்க மெங்கு
முழவரு வியல்பி னீடு முரமருப பழனமெங்கும்
விழவரு வியல்பி னீடும் வெளியரு வீதி பெங்கும்.

(௨௯)

திருமறை பொதுநா லாமெய்ச் சிவாகமஞ் சிறப்பு நூலாம்
பொருடெரி தரினென் றுற்கீழ்ப் பொருந்துளல் வருக்கு ணர்த்திக்
குருவடி வான பெம்மான் கோதில்சீ *நாதி சைவ
வருமைநா மத்தார் கோயி லணினகர் நடுவ ணோங்கும்.

(௩௦)

புரகான் றனியுள் வேத புராணகோ டணையுஞ் சைவ
நூலுநீ நிருவ ரோதுங் குளிர்ந்தமிழ் மறையி சைப்பும்
பாதமோர் பவரி ரட்டும் பஞ்சவாத் தியமு முக்கு
மாவெனு மொலியு மோவா தமரர்கேட் டினமுந் துஞ்சார்.

(௩௧)

திதியிருண் மலந்து மிக்குஞ் சிவாகமத் துறையி னின்று
சிதிகதி யருளுங் கண்டி நீறும்வேயந் திறைக்குங் காந்தி
மதிவடி வணைக்கும் பூசை வழாதியற் ருதி சைவர்
முதலிய ரொடுபல் சைவ முனிவர்வா சமும நேகம்.

(௩௨)

அருமறை முறைவி டாதங் காற்றுசெவ் வேள்விச செந்தி
தருபுகை பனியின் வானிற் சார்ந்துபங் கயக்கை வாட்டும்
பெருமையு மவிப்பா கங்கள் பெறவும்பர் நிலைதுத் தேவர்
வருமொரு தகவு மோங்கு நீமாநிலத் தேவர் வீதி.

(௩௩)

போர்படை பயில்வோர் சாலை புழைக்கைமா வைகுந் தானங்
வார்திரை கடல்க ளன்ன வாய்பரி பிணிக்கும் பந்தி

* அநாதிசைவ வருமை நாமத்தார்- எழுவிதசைவருள் சிவபிரான் அநாதிசைவ
னென்று சிவாகமத்தில் விதித்திருக்கிறபடி திருப்பெயருடையவர்.

* மாநிலத்தேவர்வீதி- தேவர்கட்கு அவிப்பாக மூட்டும் வெள்விக்குரிய அந்தண
தெரு.

கூர்த்து படைசெ நிற்க கடமாத் தானமோங்கும்
பார்முறை யரசு செய்யும் பண்புடை வேந்தர் வீதி (2௪)

நெடுமலை மருத முல்லை நெய்தல்சேர் பொருள னைத்துந்
தடவரை யணைய மாடத் தலங்கண்மாட் டோங்கிச் சூலப்
படையுடைப் பெருமான் றேழன் பதியிவண் போந்த தென்ன
வடர்தர லோவா தென்று மணிதிகழ் வணிகர் வீதி. c (2௫)

பொருந்துநான் மறையோர் மன்னர் பொற்புறு கவிப்பர் மற்றோர்க்
கருந்துவ வுழவி னல்க வமையுப கரணஞ் சுற்றம்
விருந்துதெய் வதங்கோ தென்னம் புலத்தவர் ி வேள்வி மெய்ம்மை
திருந்துசை வாபி மானந் திகழும்வே ளாளா வீதி. (2௬)

வேதியர் தமிழ்மர சைவர் வேந்தொட் டியரின் னோரி
லோதது சைவர் பின்னோர் தமிழ்வார் தாசை வத்தோர்
போதது லோமர் தம்மிற் பிரவா சைவர் பூகிற
றீதிலே னையரி லாமந் தியசைவர் தீக்கை யுற்றோர். (2௭)

சொன்னநற் குலநான் காலுந் தோற்றமுற் றுயர்வு தாழ்வு
மன்னுபல் குலத்தோர் தங்கண் மரபின்வெவ் வேறு வைகி
யன்னவர் மாபுக் கேற்ற வருந்தொழில் வழாது செய்யுந்
தன்மையின் வாழ்வ ரன்னோர் தம்மறு கனந்தஞ் சாற்றின். (2௮)

வைகறை யெழுந்து தூய்தின் மனத்திறை யடிநி னைந்து
செய்கட னனைத்து முற்றிச் சிவபிரான் பூசை யாற்றி
யுய்வகை யருளு நெல்லை யுமாபதி யால யத்தை
யெய்திமுப் போது மேத்தி யினிதுநாள் கழிப்பார் பல்லோர். (2௯)

அரவநாண் வலாமத் தாக்கொண் டளக்கரை மதித்த வேலை
சுர்தொழக் கறுத்த கண்டன் றொழும்புளம் வாக்கு மெய்யார்
புரியடி யவர்க்குப் பூசை புரிந்தமு தருத்தி யன்னார்
கருதிய வளித்துங் காலங் கழிப்பவ ரளவிலாதார். (௩௦)

அரவணை யுறங்கு மாய னயனிவர்க் கறியொணுநம்
பரமனற் சரிதங் கேட்டுப் பகற்பொழு தினித கற்றிக்
குரவலர் கோதை யாரங் கூடிப்பின் கூடி யின்பர்
தாறுகார் திரவ கற்றுந் தன்மையர் வணவி லாதார். (௩௧)

பொன்னர மியுத்து நல்லார் புணர்முலை மருப்புத் தங்க
கன்னிகர் புயத்துப் பாயக் கரம்போ ராடி யேயுந்த

மின்னிடை யிரதி கேள்வன் வெரிநிட வென்றி கொண்டு
சின்னலம் பொருந்த வாணார் கழித்திருப் பவருஞ் சில்லோர். (௩௨)

தேடலர் தருமர் தானந் தெறுதல்வெஞ் சினங்கு ரோதம்
பாடலந் தமிழன் காதை பழித்தல்புன சமையத் தீமை
யோட டலம் பையின்கை நீரா றெடுங்கல்யோ குழப்போ ருள்ளம்
வாடலங் கணையா நுக்க மருட்டல்வே சியர்க் ரக்கம். (௩௩)

வெறுப்பன யோகு ழப்போ னாம்புல வேடர் வாதை
செறுப்பன வழுவின் மாந்தர் செழும்பிற்க் களைக்கு மாங்கண்
மறுப்பன மெய்மை நூற்கு மாறுகொண் மயக்கப் புன்னூல்
கறுப்பன சூல்கொண் மேகங் கரப்பன வழுவா வாய்மை. (௩௪)

பாலுளோர் பிறலோ கத்தோர் பகருமிந் நகாச்சீர் நோக்குச்
சாலவுந் தமது வைப்பைத் தாந்தனி யிகழ்தல செய்வார்
மாலுறு சமைய நூலின் வழிபுகுந் துழன்றோர் சைவ
நூலின்மாண் புணர்ந்த பின்முன் நூலினை யிகழ்த லேய்ப்ப. (௩௫)

என்னினிப் புகலற் பால திச்சையா விமைய மீன்ற
மின்னொடும் புதல்வர் சூழ விமலனார் விழாப்பே ரிட்டப்
பன்னிரு மதியும் வீதிப் பவனிவந் தருள்வா ரொன்னி
னிந்நகர் வளமி னைத்தென் றனந்தனு மியமபற் பாரற்றோ. (௩௬)

திருக்காப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் ௩-க்குத்திருவிருத்தம். [௩௦௭]

சிந்துபூந்துறைப் படலம்.

அறசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முருமலர்ப் பொழில்பாங் காரிம் மாநகர் திருநெல் வேலி
நீருமல னுறைகோ யிற்கு நேர்குண பானே ரில்லாப்
பொருணையந் துறையுட் காசிப் புவலன் குட்டந் தீர்த்த
பெருமையி னப்போர் தானே பெற்றதண் மறைக்குத் தென்பால். (௧)

இச்சகம் புரக்கு மன்னர்க் கிராசதா னியுமெண் கண்ணன்
முச்சகம் புரக்குங் கண்ண னிவர்க்கொரு முதல்வ னான

விச்சுவ நாதர் தாமே விசாலக்க ணம்மை யோடு
நச்சிவாழ் பதியு மாகுங் கொக்கரை நகர்க்கு மேல்பால்.

(௨)

பன்னுதூர்க் கேச தீர்த்தப் பதிக்கொரு வடபா லாக
வின்னநால் வலாப்பி னோங்கு மெழிற்றிருப் பதியென் றுண்டத்
தொன்னகர் நறுங்காப் பைம்பூஞ் சனைதண்ணென் பழன்*மோங்கப்
பொன்னமர் தொளிநுஞ் சிந்து பூந்துறை யென்பீ மாதோ.

(௩)

சந்தர யாக சாலை தொக்கற மோம்பு சாலை
சிந்தவி னிதியச் சாலை சென்னலோ தனத்தின் சாலை
பந்தவல் வினைக ணீத்த படிவர்தம் பன்ஊ சாலை
பையந்தரு நலங்கொள் சோலை ஊலகிலா தாங்கி லங்கும்.

(௪)

கந்தவே டன்பால் வேடக் காந்தைவந் தனைவா னுள்ளத்
தூந்தவா வினைமு டித்த வொருத்தன்மா முகத்தோ டிம்பர்
வந்திரு மதக டாம்போல் வரங்கடாம் பொழியு நீராற்
சிந்துபூந் துறையி ரண்டு தீரமும் பொழியுஞ் செல்வம்.

(௫)

தீமறையவ னொருவன் றந்தை யென்புமென் பூவா வாய்ந்த
துறையஃ தினமு மங்கட் டொக்குடல் விட்டா ரங்க
நிறைமண ந்தருமென் பூவி னீன்சிலை யாதல் சான்ற
வறையுமென் றிடின தற்கொப் பாயதெத் தலமா மற்றால்.

[௬]

ஆங்குரு வெடுத்தோர் வாழ்ந்தோ ராருயிர் விடுக்கப் பெற்றோர்
வாங்குநான் மருப்பி யானை மகபதி திருநா டாதி
யோங்கிரும் பதவி முற்று முற்றுவாழ்ந் ததன வாவு
நீங்கவிந் துலவும் வேணி நிருமல னுலகு சேர்வார்.

[௭]

எழுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இன்னமா தலத்தோ தருஞ்சிவ தீர்த்த மேலவே யிபையந்துள திதன்பான்
மன்னுமாண் பொருரை கம்பையா நிரண்டு மருவமுக் கூடலென் றொருபேர்
பன்னுவா ரமரர் படிவர்பன் னதிகள் பன்மலர் தாவமுன் னரனும்
பின்னரா ரியையு யிலண்படிந் திடலாற் சிந்துபூந் துறைப்பெயர் பெறுமாள்

, தீ, களந்தை நகரினின்றும் ஒருபிராமணன் காசிக்கங்கையிற்போடக்கொண்டிபேர்
ள அங்கம் அதுசமந்தமற்றொருவனால் சிந்துபூந்துறையில் வைத்து அவிழ்த்தபோது
தாமரை மலராகவும் கங்கையில் அங்கமாயிருந்ததைப்பார்த்து அநிசயித்து மறையவ
னுச்சுரைத்துத்திரும்பவும் சிந்துபூந்துறைக்கு வந்தவிழ்த்துப்பார்க்கும்போது தாமரை
மலராக விருக்கக்கண்டதனம்.

காசியே நெல்லை கங்கையே பொருளை கவினம்ணி கன்னிகை தானே
பேசுற சுந்து பூந்துறை பென்ப பின்னுமுண் டிாவியை மதியை
மூசாரத் திண்டு காலமா திகளி விதனிலெந் நதியுமொய் த்தாடு
மாசிலாப் பொருளைத் தீர்த்தங்க ளனைத்து மாடிய பயனிலி தருளும். (௯)

பொருவிவிச் சுந்து பூந்துறை மூழ்கு மொருவன்மன *பூனையின் குருளை
மருவுற மூழ்கு வித்தனன் மூன்று வைகலில் திறத்தலுங் கணங்க
ளருமையின் விமானத் தேற்றியே சிவலோ கத்தமர் வித்தன முன்னுட்
டிருகுசஞ் சிதமுஞ் சிதைதரு மைந்தக் காஞ்செபித் தாடினித் தீர்த்தம். (10)

சுந்தரபுராணம் தீர்த்தம் திவண்வாழ் திவ்விய மூர்த்தியி னிய
ல்பை, முந்தவாய்ந் திடினைம் முகப்பிரான் றானே முன்னம்யா மாடவி னி
ப்பேர், வந்ததித் தீர்த்தந் தனக்கிதற் படிவோர் வணங்குவோர்க் கியாதும்
விக் கினங்க, டந்திடா வணங்கைம் முகப்பிரா னுருத்தாங் குதற்கு மென
வுற்றன் போலும். [1௧]

ஈதுடன் தீர்த்த மாடுவோர் வினையைக் கவளமாக் கொண்டிருங் கரு
ணைப், போதிரு மதமா வெள்ளமாப் பொழிவான் புரிந்தெழுந் தருளினன்
போலுந், தீதகல் பூசை யெவர்பரி சித்துச் செயினும்பன் னிவேதனஞ் செ
யினு, மாதா வுடனகொண் டெண்ணியாங் கெய்த வருளுதற் கமர்ந்தனன்
போலும். (12)

பகாதரு பொருளைப் பாவை ரமுதாய்ப் படர்தலிற் பருகுமாண் பி
னர்டெய், நகாதினா தெறவா ரமுதுணுந் தேவர் நாணமேற் கதிபெற மு
யன்றும், றுனாநிய மாதிக் கூறுற தணங்கு மதிவிடுத் தொழுகலோம் புத
ற்கா, வரைமுனி கடல்வேள் வைகநாப் பணிர்கைம் மாமுகன் வைகினன்
போலும். [1௩]

எந்தத்தே வரையா யினும்வழி பதெற் கியைபவர் தமிழ்வட மொழி
யிற், சந்தப்பா வினங்கொண் டரும்பொரு ளமைபத் தந்துகள் பலசமைத்
திடுவோர், முந்தெத்தே வரும்போந் திணையடி வழத்து முறச்செவி தழை
யொரு முதலைச், சிந்தித்தேத் திடுதன் முறையதன் பொருட்டாச் சிறந்து
வீற் றிருந்தனன் போலும். (1௪)

* அறுசீர்க்கழிசெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அருளொரு வடிவா யிங்ங னமர்ந்தன்ப றுளத்தும் வாழும்
பாமன்வல் லபைகோ னைங்கைப் பண்ணவன் பதம்ப ராவி
வருண்ணசெய் தவத்தா லன்னோன் மகிழ்ச்சங் கமஞ்செய் மாதாம்
பொருளையம் பொதியின் மேய புராதன வகைமை சாற்றின். (15)

* இறந்தபூனை கையின்மான்மழுவொடு விமானமேறியது.

வமைகட ன்னை யீசன் மணஞ்செய விமையத் தேய்காற்
றவைட பாலிற் ருமுத் தக்கண முயர்தல் கண்டு
களாயில்விண் ணவரோ பாதி கண்டுமலாம் வெருவ வெம்மான்
றினாகடல் குடித்துத் தேவேந் திரற்புரந் தானைக்கூவி. (௧௬)

இவ்வகைப் புறத்து நந்தம் மெழின்மணங் காண்பா னியாருந்
தவ்வலின் றெய்த நன்னாற் றராதல முயர்ந்துந் தாழ்ந்துங்
கவ்வையுற் றனவா கின்ற வாதலா னமைநேர் கற்றோய்
செவ்விதிற் செயவொன் றுண்டு தெரிகுதுந் தென்றி வெற்பின். (௧௭)

இன்னினி நீசென் றெய்தி னேற்றந்தாழ் வின்றி மன்னுஞ்
சென்னெறி படர்க வென்று செப்புமுன் முனிவன் ருழந்தே
பன்னகா பாண யானென் பசுருமா றுனது மன்ற
றன்னையா தரித்தேற் கீதோ தகுதிநீ யுருளல் வேண்டும். [௧௮]

எனக்குட முனிவ நின்றன் வேட்கைநன் கிசைந்தேம் வேணு
வனத்ததார் திருநெல் வேலி மாநக ரத்துவந்தே
யுனக்குநா முமையி னோடு முவப்பினிம் மணக்கோ லத்தை
யனைத்துவா னவருங் காண வருளுதும் போதி யென்றான். (௧௯)

அருள்பெறு முனிவன் பின்னு மையனே மகிமை தங்குந்
திருநெல்லை நகரில் வாழுஞ் செல்வரும் பாண்டி நாடு
மிருண்மல வலியி னீங்கி யின்பவா ரிதியின் மூழ்க
வொருபெரு நதியின் றெற்கிங் கருள்கென வுமாமகேசன். [௨௦]

பொருளைய நினைப வந்து பொன்னடி போற்றி நாயேன்
வரவுளங் குறித்த தென்னோ வெனவான் மறுவி லாத
வொருகுறு முனியின் னீதென் னோங்கல்சென் றந்நாட் டெள்ளோர்
திருவினோங் கிடக்கொ டுத்தி சிறந்தவின் னமுதை யென்றான். [௨௧]

பெருநின்கேட் டெந்தாய் வெள்ளிப் பொருப்பம னொண்ப்பா டாணப்
பருவரை யடையு மாறு பணித்தனை பிழையொன் றில்லா
னரியமா தவத்தன் கும்ப னாயினு மாண்பா லோடே
யிருநிலந் தன்னிற் பெண்பா லேகுத றரும மாமோ. (௨௨)

திருவுளம் பற்றற் கேற்பச் சிறியனே னியைத றானே
பெருமையென் றடியில் வீழ்ந்தாள் பிஞ்ஞக னியம்புங் கும்ப
ஹுவரு வில்லா நம்மை யொப்பவ னுவன்றன் பன்னி
பொருவினம் முமையை யொப்பாள் போதலுற் போத லாதே. (௨௩)

கீசெலு மாற்றிற் பாவ நாசமா தியநா நித்தம்,
வாசஞ்செய் தலம நேக மாயவன் பதியே ரம்ப
இசில்செவ் வேற்கை மைந்த னுலயம் பலகண் டப்பாற்
காசறு கயிலை நேராக் கழறுநம் பதியுங் காண்பாய்.

[௨௪]

மாசின ரோனு நின்பால் வந்துமூழ் கினரே னம்மைப்
பூசனை புரியுங் கையும் புகழ்பல துதிக்கு நாவுங்
காசினர் துதிகள் கேட்குங் காதுநோக் கிடுநற் கண்ணு
நேசமார் நெஞ்சஞ் சூழு நீர்சா ணமுமுள் ளோராய்.

(௨௫)

படைகுடி பைங்கூழ் நல்ல பண்புடை யமைச்சர் நண்ப
ரடையர னுடைய ராகி யவனியிற் போக யெட்டி
முடையாய்க் கொடைய ராய்ப்பா ரொருகுடை நிழலிற் காத்துக்
கடையிலுஞ் சித்தி சேர்வர் களிப்பினே கெனவம் மாதா.

[௨௬]

எங்கடம் மீசன் பொற்றா ளிணைமலர் மிசைவீழ்ந் தேத்திப்
பொங்குமா னந்தங் கொண்டு நின்றலும் பொருளை மாதை
யங்கண் னினிது நோக்கி யம்பிகை யங்கை வந்த
நங்கைநின் னுளத்தெந் நாளு நாமிருக கின்றோ மென்னா.

(௨௭)

ஆசிகள் பலவுங் கூறி யகத்திய முனியை நோக்கித்
தேசறு மிந்த மாது தென்புனல் வடிவத தெய்துங்
காசறு நினது செங்கைக் கமண்டலத் தேற்றி யென்ன
வீசன துளையின் வண்ண மேற்றவன் பொற்றாளேத்தி.

(௨௮)

தென்றிசை தன்னை நோக்கிச் செல்வுழிக் காசி காஞ்சி
மன்றுடைத் தில்லை முதுநர் மதுரைகுற் றுல நெல்லை
பென்றிவை யாதி யாய தலந்தெரி சித்துத் தென்றிக்
குன்றரு குறையும் பாவ நாசத்தைக் குறுகி யங்கண்.

(௨௯)

அதிர்விடைக் கொடியான் தன்னை யருச்சித்துப் பணிந்து சிங்கைப்
பதியுறை சிவனே பாவ நாசனே பணிவோர்க் குய்யு
மதிதரு முதலே யிங்ஙன் னெங்கிடப் பணித்தி யென்னப்
பொதுகையுற் றிசைமேற் கொண்டான் புவிதனைச் சமமரக் கண்டான்.(௩௦).

இத்திறத் தாங்க மர்ந்த வீருந்தவ் முனிவன் செங்கை
வைத்திடு காகந் தன்னுள் வதிதரு பொருளை மாதை
யுத்தம் மணமி யற்ற வுளங்கொண்டுவருணன் செந்தூர்
வித்தகக் குமீர முர்த்தி வினாமலர்ப் பதம்ப ரீர்வீ.

[௩௧]

தவத்தரிற் றேற்றி மெய்மைத் தவத்தருக் கிடலோ யாற்று
மவத்தவில் வலவா தாவி யாவிகொண் முனிவ ரேறஞ்
சிவத்தமிழ் முனியை நெஞ்சிற் சிந்திப்பப் போந்தன் னேனெஞ்
சுவப்பின் கருத்த றிந்தா மொழிபுணற் கிறைவ வீண்டு. (௩௨)

பொருளையை மணத்தற் கெங்கோன் புயமிரா றுடையா னல்குந்
திருவருள் பெறுவா யைங்கைச் செம்மறன் சரித முற்று
முாமுற வுணர்ந்தி றைஞ்ச லுறினெளி திளிற்கை கூடுஞ்
சாதமென் றுணக்கத் தேருஞ் சால்பினிற் றலைமை யுற்றான். [௩௩]

சிந்தூ முகப்பி ரான்சீர் தெரிந்துளோர்த் தெரிந்து னோனா
முந்தலை கடலி யத்தோன் யாவர்க்கும் வியா மோகந்
தந்திடன் மறந்தி டான்போந் றறையெலா முய்ய மாரி
யுந்துவான் மீமீதே மாரி யுந்துவா னியற்றி னானால். [௩௪]

காதலான் மதவேட் கஞ்சிக் கருத்தழி கின்றே நென்கொ
லேதமி லகத்தி யன்கை யிருங்கமண் டலமா னேனே
லோதரும் பொருளை மாதை யுவந்தென திடம்பை கப்பெற்
றாதா யுடன்சு கித்தெஞ் ஞான் றும்வாழ்ந் திவெ னன்றோ. (௩௫)

நித்தமும் பொருளை மாளை நினைந்தவட் கூட வுன்னி
மத்தெறி தயிர்போற் சித்த மயங்குவேன் பொதிய மென்னு
மத்திரி யாயி னேனே லவளையென் றலைமேற் கொள்ளுஞ்
சத்தியை யுடைய னாவேன் றவமதற் கிழைத்தி லேனால். (௩௬)

பாருமென் டிசையு மன்ன பைந்தொடி யன்றி மற்றைக்
காருநன் பொருளை மிக்காங் ககனமும் பொருளை யெந்த
ஆருநன் பொருளை மாதா வுற்றுள மலையும் வண்ண
மாரன்மால் செய்தான் மேனான் மறுக்கமால் செய்த தோர்ந்தே. (௩௭)

பெருவட வான லத்தின் பெருமையுங் கெடுக்கு நீரி
னாசனென் றோரா னோயா னனங்கனென் னங்க மேவான்
மருவுறப் பொருதான் முன்னுள் வாதனைப் பொருதா னன்னு
னெரிவிழி யொன்றால் வென்ற னஃதிலே நெதனல் வெல்வேன். (௩௮)

கயந்தலை மரைப்பூ வம்பு காமன்கை மறந்தெய் தாலும்
வயங்குதி யம்பாக் காயு மென்பதை மனத்தி னாய்ந்து

§ மீதேமாரி- மீது, அம்பு மாரியை.

* மறுக்கமால் செய்ததோர்ந்தே- இராமாவதாரத்தில் சேது அணைகட்டும்போது
நினைத்தாலத்தில் வராதவருணனன்பேரில் அத்திரந்தொடுத்தது.

பயந்தவன் பயமுற் றானேற் காமத்தீத் தெறமெய்ப் பட்டார்
செயந்தனைப் பெறுவ றேயோ தேம்பிறெட் டெயிர்ப்ப தின்றி. (௩௯)

காய்தொழில் வெய்யோற் கன்றிக் கலைநிறை மதியே நிற்கு
மேயதென் னைய கோவோர் வெய்யவர் சேர்க்கை யாலே
தூயநுந் தீய ராவ னென்போற் சுடர்ப்பா லோர்நா
ளாயவா சனையோ வென்னை யழன்றுநீ வாட்டி கின்றாய். (௪௦)

இருமனப் பெண்டிர் பூப்பி னிறைவனா யொருவன் காத்து
மருவவும் பிறற்குற் றுளாய் வருத்தமுன் னவற்குய்த் தாற்போற்
கருநிற்கக் கடலே வேட்குக் கடிமுர சாய்மன் னென்னாய்
வெருவுற முழங்கிக் காய்வாய் வியப்பிலே தலைந் தென்னே. (௪௧)

இருளிராப் பெயரின் வேளு ரிருங்கனிற் றடையே நுங்கட்
குசமிகு *பாகற் கோற லுறுதொழி லற்றால் வெய்யோன்
குணாகடற் படவீழ்த் திட்டாய் குளிர்நிரை நதிமான் நந்த
விரகமூர் வேளைத் துன்ப வேலைவீழ்த் திவெ தென்னே. (௪௨)

தென்றலை விரும்பி யீசன் தென்றலை நணுகி யாடு
மென்றன சயர்வு தீர்தற் கெனினெனக் கயர்வு செய்த
னன்றல வெனினுந் தேர்ந்தே னுரிபாய் குறுநர்க் கன்றிக்
குன்றன வணங்கு செய்யுந் குணநின் தெனமென் காலே. (௪௩)

வேறு.

காயம் படுத லுற்றவநிற் காய விழித்தான் றனையோர்காற்
காயம் பதனா லடர்த்தாயேற் கடல்கு மூலகம் புகழ்ந்தமென்
பாயம் பரநீ முரசாக்கப் பார்த்திங் கிருப்பேன் பாலெதிர்த்
பாயம் பணலோர் விறலாமோ பாரார் தகையா ராராரே. (௪௪)

வேறு.

பொருளைமா துருவ மென்றும் புந்திவைத் தயர்வா னோர்காற்
நிருவனா ளருகுற் றுளாத் தெரிதலுங் களிப்பிற் சேர்வா
நிருகா மாவிச் சேர்ப்ப வினையதரு ஸ்மூற்றங் காணா
னுருவெளி யெனத்தோர் தின்ன லுவரியுண் மூழ்கலுற்றான். (௪௫)

ஏணில்வேள் கணையா விவ்வா றிடையறா தினையு மன்னான்
சேணுயர் பொதிய மோனி திருமொழி நினைந்து தன்கண்

* பாகன்

§ ஊற்றம்—பற்றுக்கோடு

காணமுன் னிற்பான் போலக் கழறுவான் பொருளை யென்பாற்
பூணுத னினது சித்தம் பொருந்துமே லீதே செவ்வி.

(௪௬)

இல்லையே லாவி வாழே நெழிலிநீ ரருந்த லொல்லா
கல்லின்வீழ் நதிந் தங்கன் கணவனை யிழந்து வாடும்
பல்லுயிர்க் குணவு தங்கா பாரிலார் கலியின் ருமித்
தொல்லைமா தவனா லெய்திற் றெனும்பழி சுமையாத் கொள்வாப்.

(௪௭)

இப்பழி மொழிநின் மேல்வர் தெய்திடா தெளியே நெண்ணர்
தப்பிடா தரிதி னோற்ற தவப்பெரு மையினா லென்று
மெப்பு வனமுந்தொ முப்பெற் றெழிறிகழ் பொதிகை வைகு
மொப்பிலோ யருள்க வென்ன வுள்ளத்துட் சிந்திப் புற்றான்.

(௪௮)

அன்னவன் சிந்தித் துள்ள மயர்தலோர்ந் தைங்கை வள்ள
றன்னுபா சனையி லீலை யனைத்துமோர்ந் தேத்துஞ் சால்பு
துன்னுவித் தினிதா நாளிற் றென்முனி பொருளை மாதை
மன்னுநீ ரிறைம னாந்து மகிழ்வுற வருளுஞ் செய்நான்.

(௪௯)

மைப்புயற் குணவ ருத்தி மாநிலக் குணவ ருத்து
மப்பிறை யினிதோர்ந் தேத்து மைந்துகைப் பிள்ளை சீர்த்தி
யொப்பினை மிசவ னத்தி னுறுவர்க்குச் சூத மேலோன்
செப்பிய வாறு நாயேன் றெறிவள வுரைக்கப் புக்கேன்.

(௫௦)

சிந்துபூந்துறைப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் ௪-க்குத்திருவித்தம் (௪௬௮௭)

வியாசருபாசவணப்படலம்.

அறுசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்திகழ் யுகங்க ணன்கிற் செறிதுவா பரங்க டோறும்
பார்திகழ் மறைக ளாதி பருத்துநன் முறைப்ப தேத்தக்
கார்திகழ் மேனித் தேவே வடிவமை வியாசர் காட்சிப்
பேர்திகழ் தாக்க னேசற் பணிதிறம் பேச லுற்றும்.

(௧)

மெய்த்தவப் பராச ரன்செய் வேதத்தை நான்கு பாகம்
வைத்தபின் புராணந் தன்னை வகைகையெய் திடப்பு ருந்தான்
பைத்தலை யாவக் கச்சார் பனைக்கைமா பூகவன் றன்னைக்
கைத்தலங் குவியான் வாழ்த்தான் கருத்தினுங் கணியா னாகி.

(௨)

ஆகையாற் றுடங்குஞ் செய்கைக் கறிவுகை கூடா தேங்கி
மூகையா யினனே வன்றேன் மூடமெய் தியதோ பித்த
மோகையான் மதியைக் கைக்கொண் டோடிற்றோ வென்ன மிக்குச்
சோகவா ரிதியி லாழ்ந்தான் றுணையுங்கா ரணமுங் காணான். (௩)

ஆக்கலைத் தொழிலாக் கொண்ட வண்ணறன் னுலக நண்ணிக்
காக்கவின் றெனையென் றன்னோன் களைகழ் ரொழுது வர்ழ்த்த
மாக்கடி முளரிப் புத்தேண் மாதவன் வரவேற் றங்கண்
மேக்குய ரிருக்கை நல்கி †வேசறு முகத்தை நோக்கி. (௪)

கவிவிருத்தம்.

இத்தனை துயருறற் கேதி யாதென
வத்தனார் திருப்புக ழுனைத்து மாதியிற்
சித்தியி னருளிய சீர்ப்புரா ணத்தை
யுத்தம வணியலா வுரைக்கப் புக்கனன். (௫)

என்னுள மயங்கிரா வெழாத தாகியே
புன்னலு மோதலு மொழிந்த காரணர்
ஃதன்னமு மறிகிலாந் தமிய னின்னுனை
முன்னிவர் தன்னென முறுவல் பூத்தயன். (௬)

அலருறை யயன்முதன் மூவர்க் காயினு
மிலகொரு மருப்பனை யிறைஞ்சி டாதுநீ
ருலசுடைச் சிறுதொழி லுளுற்றப் புக்கினு
நிலைபார் தன்னமு நிலவி டாதரோ. (௭)

பொக்கமின் மனத்தராய்ப் போற்று வோர்க்கெலாம்
விக்கினங் கெடுத்தருண் மேவச் செய்பவன்
பொக்கமுண் மனத்தராய்ப் போற்றி டார்க்கெலாம்
விக்கினங் கொடுத்தருண் மேவச் செய்பவன். (௮)

மூத்தவன் யாவரு முன்னர் முன்னரே
யேத்திடத் தக்கவ னிவனை மெய்ம்மனங்
கோத்தவாக் காதியாக் குளிரு மன்பினோர்
மாத்தினை யாயினும் வழிபட் டாயிலை. (௯)

† வேசறு முகம் = துக்கநிறைந்த முகம்

§ தஜ்னம் - அற்பம்

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

†முன்னமோர் தரிக்கும் வேத முழுப்பொருள் பகுத்த காலே
யன்னவே ரம்பன் மன்னை யன்பினேத் திலையின் நேனு
நன்னரோ முதலி ருத்த னவிறுதி யாக வெண்ணி
யின்னனின் வயிற்பொ ருத்தா திருந்தன னுணர்வின் மேலோய். (ய)

எண்ணிய யாவும் பார்க்கு மினிதினின் முடிக வென்றே
பண்ணியல் மறைகட் கெல்லாம் பகர்கண பதியாய் நானு
நண்ணிய பிரண வத்தை நாதன்முன் நமைத்தா னற்றாற்
பண்ணிய மனுமுன் னீதைப் பொருத்தினர் தூல்வல் லோரே. (யக)

அசம்புற நிறைவா யென்று காதியா யநாதி யாய்மா
மு. ப். பொ. னைங் காதத்தம் மாணை முதல்வழி படாதுன் னூக்கத்
துகம்பல ளுக்கி னுலு முரைத்திட முடியா தென்றூற்
சுகந்தரா தகங்கொண் மைந்தா தூயவன் னவனை யேத்தி. (யஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

ஏதமிக் குளதுள் றுறைமயக் கொழித்தாங் கினிதருள் பெறுகென
வுணர்ந்தந், நாதனுக் கியற்று பூசையின் முறையை நவில்கென விரந்தன
ன் வியாதன், பொதனுட் கணித்துத் தீக்கையன் னவற்குப் புரிந்திருண் ம
லமறுத் துளத்தார், சேதியை விளக்கே காக்கர மனுவைத் துணைச்செவி
பயிற்றப் பகர்ந்தான். (யங)

பகர்ந்தவம் மனுவை வியாதனுட் கொண்டு பருவமீ ராறள விருந்தோ
ர், சுகந்தமா வனத்துக் கணித்தலு மைங்கைத் தோன்றலோர் கோடியா த
வரின், மிகுந்ததே சுருக்கொண் டும்பன்மா முகத்து மேவிமுன் னின்றன
னோக்கித், தகுந்தவ னடுங்க வஞ்சனீ வேட்ட தருவெண் மெந்தைசாற்
றுதலும். (யச)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

விரைவினி லெழுந்தான் சூழ்ந்தான் வியன்காங் குவித்தான் சென்னி
குரைகழ ரொழுதான் வாக்குக் குழறநெஞ் சுருகக் கண்ணீர்
திரைபுர ளாற்றின் வாரத் திகழந்தக் கரண மொன்றாய்க்
கரையிலா னந்தத் தேத்திக் கணிந்தன னினைய சொல்வான். (யரு)

† முன்னமோர்தரிக்கும் வேதம் = முதலிற் பிணவமந்திரமாகிய ஒங்காரத்தைப் பொருந்திய வேதம்

ஆலமே யமுதா வுண்ட வண்ணலும் பூசை யாற்று
மூலகா ணனே வேத முதல்வனே முக்கட் டேவ
சாலநா ளடியேன் செய்த தவத்தினுக் கிரங்கி யிந்நாட்
கோலநின் பாத சேவை கொடுக்கனை தூய னானேன்.

(ய௯)

எந்தைநின் பாதப் போதென் னிதயபீ டத்தி ருத்தி
முந்தநான் மொழியு முன்னு மூவறு தொகைப்பு ராணம்
புந்தியில் விளங்கு மாறு போதநன் குதவி யன்பு
தந்துபே ரின்ப மெய்துந் தகைமையு மருளல் வேண்டும்.

(ய௭)

கருணைவா ரிதியே யீதென் கருத்தென விரப்ப வவ்வா
றொருமருப் புடைய வள்ள லுதவிப்பின் னருமீ தோதும்
பெருமைமே , வெஞ்சீர் பேசிடா திருந்த தான்முன்
னருமையாம் புராணஞ் சொல்லு மறிவைநீ யுற்ற யல்லை.

(ய௮)

பின்புநம் மான்மி யத்தைப் பிரமன லுரைக்கக் கேட்டுத்
துன்பகன் றிடந் நோற்ும் தூயநம் மருள்பெற் றோங்கு
மன்பனா தலினீ ரொன்பான் புராணத்தோ பெபு ராண
மென்பதும் புகல வல்லோ னுதியென் றிசைத்துச் சென்றான்.

(ய௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

உலகமெலா நனிவியப்ப வரமே வுற்று னுயர்தவன்யா வையும்குலு
மொண்மை பெற்று, னலமலியவ் வனத்திடையா லயமி யற்றி நால்வா
யைங் கரத்தவனை ஞானக் குன்றை, மலமிலியைப் பிரதிட்டை செய்து
வேத வான்முறையிற் பூசனையும் வழாதி யற்றிப், புலவருமற் றெவருமி
கப் போற்று கின்ற புராணங்க ளெனைத்தனைத்தும் புகன்ற னன்றே. (உய)

வியாசருபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் ௫-க்குக் திருவிருத்தம். (அ௮௭)

சோமகாந்தனுபாசவணப்படலம்

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்திமா முகனைப் பூசை யாற்றிநற் றவவி யாத
னுத்தம வரம்பெற் றுய்ந்த துரைத்தன முளத்தெந் நாளுஞ்
சித்தியைங் கரனை யுன்னித் தீதறு சோம காந்தன்
முத்தியை யடைந்த காதை முறைமையி னறைதல் செய்வாம்.

[க]

மூவுல கத்தின் மேலா முத்திக்கு வித்த தான
பூவுல கீத்து மேன்மை பொருந்துபல் பொருள்சேர்ந் தென் னாழ்

காவுலார் தடமுஞ் செந்நெல் கன்னனி ளரம்பை துன்னு
மாவயல் களுஞ்சூழ் செளராட் டிரமெனு நாட்டின் மாதோ. [உ]

விண்டொடு மெயில்கூழ் தேவ நகரொன்றுண் டதற்கு வேந்தன்
றிண்டிறன் மேருத் தோளான் றிருந்தலர்க் கரியே றன்னன்
கொண்டலைப் பழித்த கையான் குலவுமன் பதையின் பப்பே
றுண்டகங் களிக்கநேமி யுருட்டிமண் புரக்கு நாளில். [ங]

முந்திய பிறப்பிற் செய்த தீவினை முழுது மொன்றாய்
வந்தது போல வன்னோன் வனப்பொளி ருடம்பிற் குட்ட
வெந்துயர் வினைநோ பெய்த வேண்டுபல் சிகிற்சை செய்து
மந்தவன் னோய்தீர் வில்லா னமைச்சர்க்குடி யினைய சொல்வான். [ச]

உலகெலா நெறியிற் காத்தே னோன்னலர்ப் பொருது வென்றே
அலகிலா மகங்கள் செய்தே யமரர்கட் கவிச ளீந்தேன்
பலபதச் சாலை கோலிப் பல்லுயிர் வருத்தந் தீர்த்தே
விலைபெறு தவனந் தீர்ப்பா னீர்நிலை முதல தொட்டேன். [ரு]

அறம்பல வினைய வாற்றா லாற்றியா துலர்க்குத் தாயாய்
மறங்கெடுத் தெவர்க்கு மெய்தும் வன்றுயர் புறங்கண் டேனைப்
புறந்தரச் செய்தென் மெய்யைப் புண்பட வருத்தி வாட்டி
நிறங்கெடுத் துடுநோய் வெல்ல நெறியொன்றுங் காணே னந்தோ. [சு]

இவ்வுடல் கொண்டு வையத் திருந்தலின் மாய்த னன்று
மல்கிதி யில்லை யாபி னங்கைவா ளாலீர்ந் தேனூந்
தெவ்வெனத் தெறுநோய்க் கூடாஞ் செடியுட னீப்பே னென்னி
னெவ்வுருப் பாவ மெய்து மாதவி னெழித்தொன் னோர்ந்தேன். [௭]

பன்னமார் வனத்திற் சேற நகவெனப் பண்பின் மிக்கி
ரொன்னின்மே தகுசால் புள்ள விளவா சேம கண்டன்
றன்னையிவ் வுலக பாரந் தாங்குமன் னாகச் செய்வே
னன்னவன் பாலென் போலன் பாற்றிவேந் தியல்செய் கென்னு. [அ]

சொற்றலும் கிரணத் துன்பாற் சோர்ந்தன னணையின் மேல்வீழ்
வுற்றன னேனை யோரு முற்றன ருறுகண் சீவ
னற்றவ ரானார் தூல்வல் லமைச்சர்க் கேறிச் சோக
முற்றவு மொழித்தார் வேண்டு முயற்சிசெய் தெழுந்தான் மன்னன். [ஆ]

அன்னவ னடியி னூல்வல் லமைச்சர்தாழ்ந் ததைவா ளைய
வுன்னையா ரணியுத் துய்ப்பித் துன்மனைக் கடையாம் வாழே

நின்னரு மகனை மன்னு நிகழ்ச்செய் நிழல்போல் பாமு
மன்னுவ நீயே கற்கு மதிக்குங்கான் சாத மென்றார். (௨)

பொருவினன் மனையீ தாபந்து போந்திரு தலைப்புட் போல
வருநலன் நீதொன் றுக மதித்துவாழ் நம்மி லென்னுள்
ஞருகவென் றனை யிங்கிட் டிரியவ வனத்தி னேகத்
திருவுளங் கொளினுன் றுஞ்ச றிண்ணிற் பிரியே னென்றான். (௩)

இனையவை நிகழத் தந்தை யிடர்பொறு திருங்கா னேக
நினைதலு மமைச்சர் தாழு நீங்குற துழைச்செல் சீரு
மனைசுதன் மையும்பின் செல்லு மமைதியுந் தன்னைப் பூவின்
மனமகிழ்ந் தரசா வைக்க மதித்தமைத் திடுபு ணர்ப்பும். (௪)

தவவுணர்ந் தேம கண்டன் சாற்றுவா னிரவி சோம
னவிர்தரா வானம் வேந்த னமைச்சனில் லாத நாடு
துவல்பதி மகனில் பூவை நோன்றழ லவியில் வேள்வித்
குவமையாத் தந்தை தாயா முங்களை வனத்துயப் பித்தே. (௫)

இச்சகம் புரக்க வெண் ஈ மிசைந்திலே னீன்றோர் தம்மை
யச்சமுள் என்பி னோடு சூசனை யாற்றிப் போற்றி
நச்சுட லிறந்த பின்ன ரீமநன் கடனி யற்றி
யுச்சமாம் பிதிரு லோகத் துவப்புற வாழச் சய்வல். (௬)

புத்திரன் கடமை யீதே யல்லது புனியி லாசை
வைத்துமான் மூழ்க னன்றோ வாழ்வொரு நிலையோ நீர்சென்
னித்தமாம் வழியை யானு நினைந்துடன் செல்வே னென்ற
னெத்ததன் மகனைப் பார்த்தவ் வாசனீ துணைக்கு மன்றோ. (௭)

வேறு.

பிள்ளைப் பருவத் துலையலீ பேதைக் குணத்திற் பேசினையென்
றள்ளப் படாத பனுவலுரை தானே யுணர்ந்து தகுதியுட
னுள்ளக் கனிவா னீன்றோரை யோம்பித் தன்மம் பலவியற்றி
விள்ளற் கரிய பவிபிண்ட மிடுநன் மகனாய்விவனுலகம். [௮]

மெச்சு பவனே யாயிடினும் விரும்பு தந்தை தாயருநா
யச்ச மொடுமுள் என்பினோடுந் தவறு தணிபோ லாதரித்தே
யுச்சி மேற்கொண் டொழுகுதறு னுயர்வார் தன்ம மாதவின
னெச்சி ஷீளையிந் நகரிருந்து துனித்த கேள்வி யமைச்சரொடும். (௯)

அதிலும் புரப்பா யெனப்போதித் தாட்சி வகையும் விரித்துணர்த்தி
மகிப னுக்கத் தொல்கணித வல்லோர்க் கூவி வரையறைநான்
புகலக் கேட்டத் தினத்தருமைப் புதல்வன் நனக்கு மணிகுயிற்றித்
திகழூர் தனது முடிவேயந்தான் செறிகா னமரும் படியேயந்தான். [௨௮]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அரிகரி யுழுவை யாதிபல் விலங்கா ராரணி யந்தனை யணுகி, யுரிமையி
னுடன்செல் சுபலனே ஞான கம்பிய னேயென வுரைக்கும், விரிமதி யமை
ச்ச ரிடுகனி யாதி விளங்கிழைச் சுதன்மையோ டயின்றும், கரிசறு தவர்
வாழ் சாலைபூம் பொழில்கள் கண்டுநாட் சிலகழிந் திடப்பின். (௨௯)

முந்தநல் வீனை யந் தடுப்பவைம் புலனு முனிந்துளோன் பிருகுமா மு
னிபால், வந்தவ வடிதன் முடியுறச் சாத்தி வருவகை வகுப்பவல் வறவோ
ன், சிந்தையி னுலவாய் முகனடி பதித்தத் தீப்பிணி வழியுணர்ந் தரசே
வெந்தழல் போனிற் றெறுதொழு நோய்பின் வியுமஞ் சீலயது கேண்
மோ. (௩௦)

ஒதுமும் மையிற்கா மந்தநா மத்தோ டுறுதன வணிகளு நீநின், பே
தைநீ ரகன்று தருணநீர் மையறைய் பிறங்குநாட் குடும்பினி யென்னுமே
தகு மடந்தை தனைமனஞ் செய்து விரும்புபன் னிருமகப் பேறுந், நேத
யின் மமர்நா னுந்தையு முனையீ னன்னையு முயர்க்கு யடைந்தார். (௩௧)

பின்புனைக் காவல் செய்குந ரிலராய்ப் பேதுறு வேசையர் முயக்கி,லன்
புவைத் துன்கைப் பொருள்கல னிலனில் லனைத்தையு மிழந்துபின் னிர
ந்தும், வன்பகை வீளைபொய் யசத்தியங் குறனை வழங்கிப்பன் னகைநவ
மணிகள், பொன்பல கவர்ந்து மளித்தனை யிவையோ பொருவில்கற் பின
னாயு மழித்தாய். [௩௨]

நீபெறு மக்கள் பசியினால் வருந்தி நிலையிழந் தனாவ ரோடு, தாபா
மில்லாக் குடும்பினி மாதூந் தாய்மனை சேர்ந்தன றேத்த, சோபனய் மயக்க
மதுதகார் தடங்காத் துணிவொடு விளைவுறு மெல்லாப், பாபமும் புரிந்தா
ய் வேந்தனீ தறிந்து பதியினின் றுனையகற் றினனால். (௩௩)

வனமதிற் புகுந்து கள்வரோ டுணங்கி வழிவரல் செல்லல்செய் வோணாச்,சி
னலிமாய்த் தவர்பொன் கவரவையிவ் வாறு சென்றுபன் னாவற் றொருநாட்

புனித ஸ்ரீபிரான் கொருவனா றுறநீ போர்த்துப் பற் றலுமவன் வெருவி,
யினிமொழி நனிசொற் றிரந்தனன் கேளா தியமனி னவனுயிர் குடித்தாய்.

அக்கணம் பிரம கத்திரிற் பிடித்தாங் கழலெனச் சுடவிட ரனைத்தும், புக்
கன கிழமும் பொருந்திய தாற்றாய் பொருப்பன நிதிகளோ டியானுன், பக்
கமேய் குவலென் றோரிராத் தூதுன் பாரிபால் விடுத்தனை யவனா, மொக்
கலு மோர்ந்து வேந்தில் தறியி னொறுக்குமென் றெணிரிசைந் திலரால்.()

அன்றிரா வேயத் தூதுமீண் டவன்கோ ளதைதல்கேட் டினியறம் புரித
னன்றென வுணர்ந்தா யுனதியல் பறியா நான்மறை வேதிய னொருவ, னுன்
றனை டரப்ப வேண்வெ வளித்தே யினுமுறு வரைக்கொணர் கென்றாய்,
சென்றவன் சிலமா தவர்க்கொணர், தனுவின் செயன்முழு தறிந்தவன் னவ
ந்தாம். (உசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சிரித்திது மொழிவார் நீயோ தெரிந்திலோந் தீயோ யையோ
கருத்தினுண் ணினைநி னைந்தோர் கண்டவர் கேட்டோர் சொன்னோர்
வருக்கமு முழி தோறும் வன்னா குழப்ப ரோ
விருப்புடன் கோடி. செம்பொன் கொடுக்கினும் வேண்ட ங்கல்லேம். (உ௭)

தருமநீ விழையி னின்ன தனிவனத் துள்ள நோர்சார்
நிருமல கணேசன் கோயி நிகிலமுந் தருபபூண் டாதி
பெருகிமொய்த் துளக னைந்து பிறங்கிடச் செய்கென் னுன்பால்
வருபவ மறநீ ராடி மறையோதித் தூய்து சென்றார் (உ௮)

மனைவியுஞ் சுற்றத் தாரு மலைந்துகை விட்ட வாறும்
புனிதரங் கிகழ்ந்த வாறும் புன்கணை யலைக்கு மாறும்
தனியுணர்ந் துயர்க ணேசன் தளியினற் பணியே யன்றி
யெனையுறு துயர்நீங் காவென் றெண்ணியெய் தினைபக் கோரில். (உ௯)

எண்ணலர்ப் பொருப டைக்கை யிறைவவங் கெனையாட் கொள்ளு
மண்ணலம் முருவங் கண்டா யாடினாய் தாழ்ந்தாய் சூழ்ந்தாய்

ஸ்ரீவிப்பிரன்-கனவர்த்தனென்னு மோரந்தனன்.

*இனி மொழிநனி சொற்றிரந்தனன். என்பது அவ்வந்தனன் முன்னொரு கன்னி
கையைக் கலியாணஞ்செய்து அவன் புத்திரப்பேறில்லாமல் இறந்துபோனதையும், பி
தூர் கருமங்கட்குப் பிள்ளைவேண்டுமென்பதற்காக இரண்டாவது ஒரு கன்னிகையைக்
கலியாணஞ்செய்திருப்பதில் அவளும் பிள்ளைப்பெறாத பருவத்தினளென்றும் அதற்கா
கத் தன்கையிலுள்ள பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு உயிர்ப்பிச்சை தரவேண்டுமென்
றுந் தாழ்மையாகக்கேட்டுக்கொண்டான்.

பண்ணிறை மறைக ளென்னப் பாடினாய் தட்ட மிட்டாய்
கண்ணறல் பொழிந்தாய் நின்றாய் கண்மனங் கரைத்தா யிப்பால். (௩௩)

பழுதுறு தளிக்கு வேண்டும் பணிமுடித் துற்ச வாதி
வழுவிப்பூ சனைசெய் வித்து வைகடு நாளில் வாழ்நா
ளொழியவந் தியமன் னாத ருளைப்பிடித் தீர்த்துத் தாக்கி
யிழிவுபல் வேறி யூற்றி யிரும்பகட் டிறைமுன் னுய்த்தார். (௩௪)

அன்னவ னினது நன்மை தீமையா வைபுமா ராய்ந்து
முன்னவன் பணியி னானின் முற்பவத் தநேகந் தேய்ந்த
வென்னினுஞ் சேட மண்மே லிறன்மர பவற்றிற் றீதோ
நன்மையோ முதனீ துய்கக நயந்திட லுரைத்தி யென்றான். (௩௫)

முதனல ளென்றா யற்றான் முடிசெழு வேந் காய்ப் பின்னர்த்
துறைதொழு நோய னுப்பவை கினையிது தொலைப வேண்டின
மதகய முதற்போற் றென்றான் மற்றவன் மொழியிற் றேற்றம்
பதிதரா லையங் மொண்டான் பார்த்திப னனைய தீங்கால். (௩௬)

வஞ்சி விருத்தம்.

உட்கு காவலன், வெட்க மூர்மெயின்,
முட்கள் போலுமவாய்ப், புட்க டோன்றியே. (௩௭)

ஆயி ரத்தன, வாயிற் கொத்தின,
சாயி ரத்தம்வான், பாய்புண் ணைத்தலும். (௩௮)

வீக்க ளாற்றிடர், நிககொ ணன்முனி,
வாக்கன் மாலின, லூக்கு மீதென. (௩௯)

தஞ்ச நிற்பதம், வஞ்ச லுஞ்சிடக்,
கெஞ்ச கின்றன, னஞ்ச லென்றநுள். (௪௦)

அன்னை தாதையா, பென்னை நோக்குவார்
மன்னு வான்புவி, தன்னி னும்மிலேன். (௪௧)

மல்லன் மோனியே, நல்ல பார்வைநல்,
கல்ல யாயினான், செல்லு மாறுனேன். (௪௨)

பழுதி னாயனே, யிழுதை யேனினி,
யழியொ ணவகை, மொழிய வேண்டுமால். (௪௩)

என்ற ரற்றியே, துன்று கொற்றவ,
என்று றத்துதி, நின்று சொற்றனன். (௪௪)

முதல்வன் வெந்துய, ரிதயங் கொண்டுநொந்,
துதகங் கண்டாச், சுதன்மை கெஞ்சுமால். (௪௨)

ஞாலத் துத்தம், சீலத் துற்றவ,
தாவிப் பிசைசரீ, பாவிப் பாயெனா. (௪௩)

உந்தி மென்றுகின், முந்தி யேந்தினுள்,
கிந்தை வெந்துயா, நைந்த முங்கினுள். [௪௪]

அறுசர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

துன்னிடர் தொலைத்தா ளென்னத் தொழுதிந் தனா மைச்ச
ருன்னுரை வாய்மை தேறா துறுகணை யுறுவாற் காத்தா
ளென்னவே னையருங் கூற விருந்தவ னிரங்கிப் பின்னு
மன்னவற் பார்த்துன் னும்மை வழங்கினர் தெனிய கில்லாய். (௪௫)

அணையநா னனிதுன் புற்றா யெந்த விரும்பின் வேந்தே
யுனதயிர்ப் பொழித்தி யென்றங் கெழுப்பின னொருங் கா
மிணையதிற் புடக ளெல்லா மிரியத்தன் காக ரீனா
முனிவர னிறைமெய் வீச முற்பவ முருக்கொண் டென்ன. (௪௬)

குழிவிழிப் பூத மொன்று குறுகிமன் னவனை நோக்கி
யழிவுமுன் னெனக்கிழைத்நா யன்னதிண் டிறல்காட் டின்றென்
றிழிவுரைத் தடா மேலோ னிறைமுன்விப் பிரனைக் கொன்ற
புழியினை தெனத்தேர் தன்ன பசாசைமுன் னதட்டிப் பின்னர். (௪௭)

வெருவலை கதிநிற் கீவல் பூதமே விளங்கிச் சூதத்
தருவினீ னோயிற் சார்தி யெனலுமல் வாறு சாரப்
பெருமாத் தோடு பேயு மெரிபடப் பினரப் பூத
மொருபெருந் தேவ னாய் வுயர்தவற் பணிந்து கூறும். (௪௮)

இன்னவேந் தெனைமுன் கொல்ல விவற்பிடித் துழந்தே னிந்நா
ணின்னது சேவை யாலிந் நீணலம் பெற்றே னென்ற
னன்னபோ திறைவ னோக்கா லாங்குறு மானத் தேறித்
துன்னினன் கதியி னிப்பாற் பிருகுமா முனிவன் சொல்வான். (௪௯)

வெந்திறற் சாயை வேந்தே வெந்தது கண்டா யைங்கைச்
சுந்தான் சரிதங் கேட்கிற் றுன்புசெய் தொழுநோய் தீருஞ்
சந்தவீ டெய்து மின்ன தகைமைசேர் மருந்த லாதென்
புந்தியில் வேறு காணேன் புனல்படிந் திவண்வா வென்றான். (௫௦)

நிருபஸீ ராடி. மேனி நீறணிந் தக்க மாலை
 திருஅறப் புனைந்த ணைந்தான் சீர்தரு தவத்தி னன்ற
 மிருகுமா முனிசங் கற்பம் பேசினுன் பேச லோடு
 முருவிடைத் தொழுநோய் கொண்டா னுடனெ ன் தொழியக் கண்டான்(ருக)

காணரும் வியப்புக் கண்ட காவலன் முனிவன் பாத
 காண்மலர் தொழுது வாழ்த்த நன்மனை யமைச்ச றோடே
 புணணி விம்ம வில்பப் புணரியுண் மூழ்கி மேலோய்
 மாணிப முகவன் சீர்த்தி வகுக்கவென் றடிதாழ்ந் தாரால். (ருஉ)

மாதவ னோக தந்தல் மலர்ப்பதங் கருத்தி லுன்னி
 யோதினன் புராண மன்ன துவப்பொடீ கேட்டு மன்ன
 னாதாம் பெருநப் பாரா யணஞ்செய்தா னோரான் டைங்கை
 நாதனல் லருள்பா லித்து நவிலிருங் கணங்கண் மொய்ப்ப. (ரு௩)

ஒளிவளர் விமான மொன்றங் குய்ப்பாமா தவனை யேத்தி
 யளிவள ரூாத்து மன்னன் மனைமதி யமைச்ச றோடுங்
 களிகொள விமானஞ் சேர்த்தா னன்னது ககனஞ் செல்கால்
 வளமலி தன்னூர் கண்ட சுதன்மைமன் னவனை நோக்கி. (ரு௪)

வரனெதிர் நோக்கி வாழெம் மைந்தற்கா னாத கன்றற்
 பொருவறு துன்பத் தாமும் பொய்பல மெய்யே காட்சி
 பெருமையி வைந்ரு நலகிப் பின்னநாங் கதியிற் சேற
 லருமைநா யகனே தக்க தாமென வறைந்தான் மாதோ. (ரு௫)

அன்னது கணங்கள் கேளா வரசின் மைந்தற் கிந்நா
 ணன்மைசெய் கருத்துண் டேலிந் நலமலி விமானந் தன்னை
 யுன்னகர்க் கணித்தா வுய்த்து மென்றவ்வா றுய்ப்பத் தன்பான்
 மன்னுமந் திரனா மன்னன் மகிழ்ந்துதன் மகன்பா லுய்த்தான். (ரு௬)

அன்னவர் கடிதி னேகி நிகழ்ந்தமை யனைத்து மன்னர்
 மன்னவன் மகற்கி சைப்ப மகிழ்ந்தெழுந் திறும்பு தெய்தித்
 தொன்னக ருள்ளா ரெல்லாஞ் சூழ்தர விரைந்து சென்று
 தன்னிரு குரவர்க் கண்டான் குழந்துதா தையைப்பார்த் தெந்தாய். (ரு௭)

தனித்துனைப் பிரிந்து வாழே னினியென்றான் றலத்தார் தாழு
 மினித்தனா வாழ்வி லாசை யிலையெமக் குய்தல் வேட்டே
 மனத்துய ரொழிப்பா னெவ்வாய் மாமுக னுலகிற் சேர்ப்பாய்
 கனத்தனைப் பழிக்கும் வண்கைக் காவல வென்று தூழ்ந்தார். [ரு௮]

தன்னரு மகனு நீநாக நீகருஞ் சாற்றல் கேட்டு
மன்னவர் மன்னன் மாழ்சு மாமுக னுலகற் சேர்த்த
லென்னது தரமோ நீவி ரியற்றிய தவப்பே றுண்டே
லன்னவ னுலகற் தத்தி லடைந்தருள் பெறுவி றென்றான்.

[௫௬]

இன்னவை கணங்கள் கேளா விரங்கிமன் னவரின் றேன்றன்
முன்னர்முன் னவனை யேத்தி முற்றிய பயன லன்னான்
றன்னுல கத்தி லுயகருந் தகவின னாகி நீவிர்
துன்னுமீவ் விமானந் தேறச் சுதந்தர னானன் தேற்றம்.

(௬௮)

தனிநகர் மாக்க ளெந்தை சரிதங்கேட் புறினாங் குய்க்கும்
புனிதரா குவா வாக்குப் புகலவு மமைய மீதன்
றெனினுமன் னதுப யக்கு மியல்பிற்றோர் வாய்மை யுண்டே
துனைவினே துதுமென் றியார்க்குந் துயரற வியம்பு மன்றே.

[௬௯]

புவியுற்றுத் தீர்த்த மேன்மை பொருந்திய கங்கா நிரத்
ததவிழுத்தத் தைங்கை வள்ள லமருமா வரண மேழிற்
சவிமுற்று மெண்ணேழ் மூர்த்தங் கொண்டநா மங்க டம்மைச்
செவிமுற்ற நயந்து கேட்கிற் சேர்வரைங் கரன்வைப் பென்னு.

[௭௦]

நாகரீகர்-நகரவாசிகள்.

† அவிழுத்தத்தைங்கைவள்ள ல மருமாவரணமேழிற்- சவிமுற்று மெண்ணேழ்மூர்த்தங்
கொண்ட நாமங்கள், காசிக்ஷேத்ரத்தின் கண்ணுள்ள எழுவகை ஆவரணங்களில்.

முதலாமாவரணத்தின்	பஞ்சமிவிராயகர்.	வந்தவிநாயகர்.
மூர்த்தங்கள்.	முண்டவிநாயகர்.	மோதகப்பிரியவிநாயகர்.
துண்டிவிநாயகர்.	சமுசிகவிநாயகர்.	எட்டு.
துர்க்கைவிநாயகர்.	விடங்கவிநாயகர்.	நான்காமாவரணத்தின்
அர்க்கவிநாயகர்.	நிசவிநாயகர்.	மூர்த்தங்கள்.
பிரசன்னவிநாயகர்.	இராஜபுத்திரவிநாயகர்.	எகோபயப்பிரதவிநாயகர்.
வீமவிநாயகர்.	பிரணவவிநாயகர்.	சிங்கமுகவிநாயகர்.
சந்திரவிநாயகர்.	உபதாபவிநாயகர்.	கூர்ந்தாக்ஷவிநாயகர்.
ஆறு.	பதினான்கு.	கிப்பிரப்பிரசாதவிநாயகர்.
இரண்டாமாவரணத்தின்	மூன்றாமாவரணத்தின்	சிந்தாமணிவிநாயகர்.
மூர்த்தங்கள்.	மூர்த்தங்கள்.	தந்தவக்கிரவிநாயகர்.
சித்தரூபவிநாயகர்.	வக்கிரதுண்டவிநாயகர்.	அபிசண்டிவிநாயகர்.
இலம்போதரவிநாயகர்.	ஏகந்தவிநாயகர்.	ஊர்த்துவாண்டமுண்டவிநா
கூபத்தந்தவிநாயகர்.	திரிமுகவிநாயகர்.	, எட்டு. [யகர்.
சலாடகவிநாயகர்.	பஞ்சமுகவிநாயகர்.	ஐந்தாமாவரணத்தின்
குலப்பிரிதவிநாயகர்.	ஹோம்பவிநாயகர்.	மூர்த்தங்கள்.
சுதர்த்திவிநாயகர்.	விக்किனராஜவிநாயகர்.	மணிகர்ன்னவிநாயகர்.

அருடரு மெண்ணேழ் மூர்த்த நாமமு மறைந்த கேட்டப்
பெருநகர் மாக்க டாமு மமரரிற் பிறங்கி மாண
மருவிரல் லமைச்சர் வேந்தின் மனைசுத னொடுமாந் கெய்திப்
பொருவில்சா மீப மென்னும் பதவியிற் பொலிந்து வாழ்ந்தார். (௬௩)

காவலன் றனியே ரும்பன் கருணையா லெழிற் சாரூப
மேவியா தவன்றே சுற்று விவங்கினு னினைய வாற்றி •
லாவலி னிப்பு ராண மருசுசுத்தோர் படித்தோர் கேட்டோர்
யாவரும் பொருள்க ணன்கு மடைகுல ரொளிதின் மாதோ. (௬௪)

காசியின் மூர்த்தங் கொண்ட கணேசனார் நாமங் கேட்டோர்
பாசவல் வினையி னீங்கிப் பாகுதி யடைந்தா ரொன்னி
லாசையோ டாங்குச் சென்றே ரவனொளி ருருவங் கண்டோர்
பூசனை புரிந்தோ ரொய்தும் பொருவில்பே றுணாக்கற் பார்த்தே, (௬௫)

சோமகாந்தனுபாசனைப்படலம் முற்றுப்பெற்றது,

ஆகப்படலம் சு-க்கு திருவிருத்தம். [உாடுமஉ]

மூவருபாசவினப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பிருகுமா முனியைச் சார்ந்த பெற்றியாற் சோம காந்த
னொருமருப் பினன்சா ரூப முற்றிடு திறனீ தன்னுன்
றிருவடி வழிபா டாற்றிக் திசைமுக னாதி மூவர்
பொருவின்முத் தொழில்கைக் கொண்ட புதுமையைப் புகல லுற்றும். (௬)

ஆசாநருட்டிவிநாயகர்.
கஜகன்னவிநாயகர்.
கண்டாவிநாயகர்.
சுமங்கல்விநாயகர்.
மந்திரவிநாயகர்.

துன்முகவிநாயகர்.
கணபவிநாயகர்.
அபரவிநாயகர்.
ஆக்கினவிநாயகர்.
துவாரவிநாயகர்.
அவிமுத்தவிநாயகர்

பாகீரதவிநாயகர்.
அரிச்சந்திரவிநாயகர்.
கபர்த்திவிநாயகர்.
பெந்துவிநாயகர்.
சனகவிநாயகர்.

ஆறு

ஆறுமாவரணத்தின்

மூர்த்தங்கள்.

மோதகவிநாயகர்.

சுமுகவிநாயகர்.

எட்டி.

ஏழாமாவரணத்தின்

மூர்த்தங்கள்.

ஆமோதவிநாயகர்.

ஆறு.

ஆகமூர்த்த நாமங்கள்

ஐம்பத்தாரும்.

முன்னொரு பிரளயத்து மூவர்க்கு முதலா மேலோன்
மன்னுயிர் னனைத்தூந் தன்பால் வந்தினைப் பாறும் வண்ணந்
பன்னுசுந் கரித்த லாக வொடுக்கிப்பின் படைப்பா நெண்ணித்
துன்னறி வருவாய் நாமம் வக்கிர துண்ட னாகி.

(௨)

முக்குணத் தயன்மா லீசன் மூவரை முகற்ப டைத்தான்
றொக்கவர் தமையிவ் வாறு தோற்றல்செய் முதலைக் காண
வொக்கநற் றேவ வரிணடா யிரமுறு நோன்பி யற்ற
மிக்கவர்க் கெதிர்நோன் றற்றான் வக்கிர துண்ட மேலோன்.

(௩)

கலிநிலத்துறை

புகலு மத்தனி முதல்வனைக் காண்டலும் புகழ்ந்தே
யகில மியாவையும் படைத்தளித்த தமிழ்நீடு மமல
சுகல தத்துவ மாயினுய் தத்துவா நீத
பகவ புங்கவ கணேசரின் பதம்பணி குதுமே.

(௪)

ஆதி மத்தியீ றல்லவ வகனங்க வரிய
மாத வத்தருட் கோயிலா வதியுமனா னவமெய்ப்
போக வானந்த வடிவு கொள் பூரண வலவை
பாதி யானவ கணேசரின் பதம்பணி குதுமே.

(௫)

நீவமெ னப்படும் வடிவிறந் தவவிடர் நணுகா
தெவாரி னைப்பினு நினைத்தவாங் கருள்பவ விசுவ
புவன மெத்தனை யத்தனை யும்புரப் பவவெம்
பவம றுப்பவ கணேசரின் பதம்பணி குதுமே.

(௬)

வரத வக்கிர துண்டமுக் குணங்களில் வரனை
யுரமு றுத்திரா சதத்தினு லோங்குசாத் திகத்தா
லரனை மிக்கதா மத்ததின லரிதனை யளித்த
பரம செக்கர்மா மேனிய வெனப்பழிச சினரால்.

(௭)

இன்ன வாறுதோத் திரிப்பவக் கிரதுண்ட விறைவன்
பன்னு மூவிர்கா ணீவிரிங் னனமெமைப் பரவிச்
சொன்ன மேன்றுதிக் குவந்தன மித்திறந் துதிப்போ
ருன்னும் யாவையு முதவுது முனாமினும் வேட்கை.

[௮]

நீவமெனப்படும் வடிவாவன - பிரமன்; விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசி
வன், விந்து, நாதம், சகதி, சிவம்.

தருது மென்னவம் புவருந் தாழ்ந்துமீ எவுசின்
 றுருகு எத்தராய் நிற்பதத் துழுவலன் புந்தப்
 பெருகு பத்திமை தந்தெமைக் காத்தலே பெரியோ
 யருமை யாகநீ யெங்களுக் கருளுநல் வரமாம்.

[க]

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய வீருத்தம்.

என்னலுங் கணைசன் வேத னிராசுதத் தாக்க மாய்
 னுன்னுசத் துவர்த னிக்க விதைதமத் தொடுக்க வென்று
 பின்னாமத் தொழிற்கு வேண்டும் *பேருணர் வாற்ற லெல்லா
 நன்னரி னருளிச் செய்தா னுன்முக னிறைஞ்சி யெந்தாய்.

(ம)

படைப்பிய நெளிய வெற்குப் பகனா விசுவ ரூப
 மிடற்பட வெடுத்துத் தூங்கும் வியன்னுதித் கையின்வ ழித்தா
 யுடற்குளய்த் திருவர் தாமு முடன்புகத் தனத கட்டிற்
 றெடக்குறு மண்ட பிண்ட சராசர மனைத்துந் தோற்றி.

[மக]

காணுமா றருளிச் செய்து கமலனை யத்து வாரத்
 தேனுற விடுத்து மற்றை யிராபா யிரண்டு காதின்
 மாணுறு துவாரத் தன்னால் வரவிடுத் தனன்பின் வேதாப்
 பூணுமோர் தருக்கா லன்னோற் போற்றிடான் சிருட்டி செய்தான்.

(மஉ)

அன்னதோ டத்தோர் சென்னி யானன மிரண்டு கண்முன்
 நின்னன விருபம் பல்வே ரூபியை வுறுது தோன்றிப்
 பின்னவன் றனைக்க றுத்துப் பெருங்கையாற் றுக்கித் தள்ளி
 யுனனருந் துன்பத் தாழ வுஞற்றிய ததுபொ றுறாய்.

(மங)

மிக்கவை குருபத் தெய்தல் விக்கினே சுரன்றாள் போற்றித்
 தக்கசிட் டியைத்தொ டங்காத் தன்மையா லெனவா ராய்ந்தே
 யக்கணம் புனரேயர் தாற்றுங் கடன்முடித் தண்ணல் பொற்றாள்
 பொக்கறு மனத்துட் கொண்டு பொருந்தினுன் யோகத் தாங்கே.

[மச]

விதிபுரி செயற்கெம் மாணும் வியந்தவன் முன்பு தோன்றிப்
 பதுமவா தனத்தோய் நம்மை மறந்துநீ படைப்பிற் புக்கா

*பேருணர்வாற்றலெல்லா நன்னரினருளிச்செய்தா னென்பது- வேதாகமபுராண
 கலைகளைக்கொண்டு டாவையுஞ்சிருட்டிசெய்யத் தக்கசத்தியைப்பிரமணுக்கும், யோகத்
 தினால் வேண்டியவடிவங்களைக்கொண்டியாவையும் இராகுதிக்கத்தக்கசத்தியை விண்ணுவு
 ள்கும், வகாகூரசடாகூர மந்திரங்களைக்கொண்டு எங்குந்தானாகவிருந்து யாவையுஞ் சங்
 காரஞ்செய்யத்தக்க சத்தியை உருத்திரனுக்குங் கொடுத்தருளினார்.

யதனினிவ் விடர்க ணின்னை யடைந்தன வினிச்சி ருட்டி
முதன்மையெய் துதற்கு பாய மொழிகுதுங் கூர்ந்து கேட்டி. (யடு)

நம்மருட் சத்தி மாருண் ஞானமேக்கிரியை யென்னுஞ்
செம்மைசேர் சத்தி மூரைச் சிந்தையிற் கொண்டு நாளு
மம்மொய் தாது சிட்டி வகைகொடங் கிடுதி யென்னு
விம்மென மறைந்தா னெல்லா வுயிர்தொறு நிறைந்தா னென்றும். (யசு)

சித்தியைங் காத்தோன் வாய்மை சிரங்கொடு சத்தி மாறாப்
பத்தியிற் றியானைச் செய்து பரவலு மிரங்கிச் சித்தி
புத்தியென் றுணாக்கு நாமம் பொருந்தியே யெனைத்து மாக்குஞ்
சத்திக ளிருவர் தாமுந் தோன்றினர் தாதா முன்னர். (யௌ)

மலரவன் வணங்கிச் சித்தி புத்தியென் னுமம் வாய்ந்தே
பலர்துதி தாய்மீர் நான்செய் படைப்புநன் குறவு நீரென்
னிலகுறு புதல்வி மாரா வெய்தவு மருண்மி னென்ன
நலனுற விசைந்தார் வேத னன்குசிட் டித்தல் செய்தான். (யஅ)

மூவருபாசனைப்படலமுற் றப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் எ-க்குத் திருவிருத்தம். [உாஎய்]

திருமணப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடிடியாசிரிய விருத்தம்.

மூவரைப் படைத்தன் னோர்க்கு முத்தொழில் வழங்கல் செய்த
தோவற நவீனாருஞ் சித்தி புத்தியென் பவரு வந்து
பூவினன் ஈதைக ளாகப் பொற்பின்வாழ் தரவன் னுரை
மாவத னத்தோன் னோட்ட வண்மைநன் கறைதல் செய்வாம். (க)

மன்னுல கனைத்து நன்கு வருக்குமா றருளிச் செய்து
தன்னரு மகளி ராகிச் சார்சித்தி புத்தி யென்று
மன்னைய ரிருவர் தம்மை யைங்கர நால்வாய் முக்கண்
முன்னவன் றனக்கு மன்றன் முடிப்பவுண் மதிந்தான் வேதன். [உ]

* மாடக மகதி நல்யாழ் வல்லநா ரதனஃ தோர்ந்தே
பியேர் பொழில்சூழ் வெள்ளிப் பிறங்கலை யடுத்தே ரம்பன்

ஞடலைக் கொண்டி சைத்தேன் றுரையிற் பொழிந்தன் னுன்ற
ஞடலைப் புகழ்ந்து பாடி யருள்பெற்றி துவல லுற்றான்.

(௩)

வாசமென் கமலப் புத்தேண் மானதத் திருநல் லார்மா
தேசொடு தோன்ற லுற்றார் தேவநிற் கவர்க டம்மைக்
காசகல் வதுவை யாற்றுங் காதன்மிக் குள்ளா னன்றி
ஞசையி வதிபொற் பாரா டவர்தமை யமைப்பி னென்றும்.

(சு)

நின்னது வடிவை யெண்ணு நிகரின்மா தரைய மைப்பின்
மன்னெழி லினைய மாதர் வடிவையென் னுறுமென் றுலீங்
கன்னவ ரழகை யென்னு லறைகுத றாமோ வென்றப்
பொன்னொர்ப் பரவு மாதர் புரத்திலக் கணமுஞ் சேற்றான்.

[௫]

கலிவிருத்தம்.

எந்தை கேட்டங் கிசைந்தருள் செய்திடச், சிந்தை யோகை சிறந்து
சுதுர்முகன், புந்தி தோன்றிய பூவையர் தம்முனர், வந்து நாரதன் சாற்று
வன் மங்கைமீர்.

[சு]

கொன்றை வேணிக் குழகன் விநாயகன், மன்றல் செய்ய மதித்தன
னுங்கோ, யென்ற போதல் விலங்கிழை யார்களு, மன்ற வார்வ மனத்தமை
த் தாரரோ.

[எ]

பங்க யன்னுமை பங்கற் கீடு திசைத், தங்க னாவரு ளென்ன வருளலு
ஞ், செங்கை யைந்துடை யான்றிருத் தான்பணிந், தெங்கனாத வியம்புவ
தொன்றுண்டால்.

[அ]

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

நின்னது செயன்மற் றியாதாய் நிகழ்கின்ற ததுவே யன்றி
யிந்நில மதனில் வேறு செயலுண்டோ வென்பா னீநல்
கன்னையர் தமைநீ வேட்டல் வேண்டுமென் றென்னி லின்பந்
துன்னுறு தியாண்டு மென்றா னிசைந்தனன் சுமுக வள்ளல்.

[சு]

திசைமுகன் மகிழ்ந்து முன்னோன் றிருமணத் திறந்திட் டோலை
மிசையுல கத்தோ ரிம்பர் வேந்தரா தியருக் குய்த்து
விசுவகன் மனைப்பார்க் தேயிவ் வேட்டினுக் கிசைய யாரு
நசைகொண்மண் டபங்க ளாதி சமையென நயந்தி றைஞ்சி.

[ஐ]

நகரமொன் றினித மைத்தந் நகரத்தின் புறஞ்குழ் நொச்சி
தகுதியி னெழுப்பி நான்கு கோபுராஞ் சமைத்துள் ளாக

வகலிய மதினுண் மேடை வாதிசெய் தாடத் தெண்ணீர்
மிகுஞாம் பொழிலுய் யானம் விதம்வித மாகக் கண்டே.

[யக]

அணிநகர் நவெண் மன்ற லாற்றலுக் கியைந்த பற்பன்
மணியினு மேரு நாணு மாற்றுயர் பொன்னி னுனுந்
திணிபெறு பளிங்கி னுனுந் திகழ்மதி காந்தத் தானும்
பணிமிக மாட்சி தங்கு மண்டபம் பதித்தல் செய்து.

[யஉ]

மண்டப நடுவே யொன்பான் மணியினு விழைத்த சோதி
மிண்டரி யணையொன் றிட்டான் மங்கல வேள்விச் சாலை
குண்டமு மமைத்தா னட்ட மங்கலஞ் சுண்ணக் கோலங்
கண்டன நெங்குஞ் சென்று கண்டவர் நனிவி யப்ப.

[யங]

ஏரொலா மயன்வ குப்ப தெனினுமீம் மயன்வ குத்த
சீரொலா நோக்கி நோக்கித் தேவர்கோ மான்போ னுன்மெய்
யாரவா யிரங்கண் னோயா தெண்கண னுனே னென்றற்
பூரணமாக யாவர் புகல்வார் நகர்மாண் பிப்பால்.

[யச]

மன்றல்சான் முடங்க லைக்கை வாங்கியோர் * கால்வே கத்தை
வென்றவோர் மனவே கத்தான் மேதினி வான்றிக் கெங்குஞ்
சென்றுசென் றுய்ப்ப வன்ன திருமுகம் பெற்றோ றொல்லா
மின்றுநன் றெய்திற் றென்னு வினிதுள மகிழ்ந்தெ முந்தார்.

[யரு]

சலரிதி கடைநா ளிற்போந் தெனத்தவ ராவார் பூவார்
புலவர்மற் றேனோர் தத்தம் புதல்வரா தியரோ டெம்மா
னிலகெழின் மணவி முாக்கண் டேத்தவந் தார்வந் தாரொண்
ணலகில வனையர்க் கெல்லா துமமலையு முடையும் பூணும்.

[யசு]

இணையறு பதுமஞ் சங்க மெனுமிரு நிதியுஞ் சிந்தா
மணியுமெந் தருவுங் காம தேனுவும் வளங்க ளுள்ள
பணிவுட னளிக்கத் துய்த்தும் பாங்குற வுடுத்து மெய்யி
லணிவன வணிந்து மின்ப வாழியிற் றினைப்பா ராக.

[யஏ]

பொன்னகர்க் கிறைவன் வேறு பொன்னக ரடைந்தே மென்னு
மன்னுபே ருவகை பூத்தான் வானக ரத்தா றொல்லாம்
பன்னுமீவ் வியப்பி னோங்கு பதிமுனங் கண்ட தின்ற
லென்னமிக் கோகை யுற்று டொண்ணு னுந் சேறு மாதோ.

[யஅ]

* கால்வேகம்-வாயுவேகம்.

§ அமலை சோறு

திணிவனா நிகர்தோண் மைந்தர் செப்பின முலையார் சில்லோ
ரணிமண விதான நோக்கி யலர்விழி யிமையா ரானார்
மணிவட முலையார் சில்லோர் வாகைசேர் கணவ ரோடும்
பணிசெய்கந் துகங்கொண் டாடிப் பலருளங் களிப்பச் செய்தார். (௧௯)

மொய்யனி முரலுஞ் சேந்தா மனாமுக முறுவற் சில்லோர்
பையர வல்கு லார்தம் பாங்கிய ரோடும் கூடி.
மைவிழி கீழ்மே னோக்க மணிபணி தனங்கு லுங்கக
கைவலை கலக லென்ன வாடினார் களங்கம் மாலை. [௨௦]

பெருமதக் களிற்றின் வெற்றி போரணி சூகந்து வாவும்
பரிகளின் செயம்வன் சேவல் பகர்கவு தாரி காடை
பொருதக ரிவற்றின் போரார் புகழ்தரு வீரங் காணு
வரசர்க டருக்கி னோடு மகமிசு களிப்பி லுற்றார். [௨௧]

முனிவரர் சுருதி யாற்றான் மொழியறம் பொருள்க ளின்பங்
துணிதவிர் முத்தி வாதந் தொடுத்தினி தியம்பா நின்ற
ரணகனார் சிறப்பிற் சொன்ன வாகமப் பொருள்க ளாய்ந்த
சனகா தியம்மா யோக தத்தாவந் திறம்பே சுற்றார். [௨௨]

கலிவிருத்தம்.

மங்க ஸத்திரன் காணவர் நோர்செய
லிங்கி தாகவெம் மீசன் றிருக்குறிப்
பைங்கை வள்ள லறிந்துசங் கற்புத்தாற்
டொங்கு தெய்வப் புனல்படிந் திட்டனன். [௨௩]

பிங்க ஸக்கலை பெட்டிற் றறித்தனன்
கொங்கு மிக்கும் குளித்தரு சேச்சையை
யங் கெக்கை யணிதிரு மார்பினும்
பொங்க ரொத்த புயத்தினும் புசினன். (௨)

துங்கள் போரசடை சேர்துமென் றேனைய
பொங்கு கோள்கள் புரிதவத் தன்னவு
மெங்க னாதன் மிலைந்த தெனச்சிரந்
தங்கொன் பான்மணித் துண்முடிச் சூட்டினன். [௨௪]

ஒன்று மண்டத் திரிணாடி பொன்றினிற்
பொன்றல் செய்துதற் கண்புறம் போதா

னின் டத்தடை செய்தவி னெற்றியின்
மின்ற யங்குபொற் பட்ட மிலைத்தனன்.

[24]

மாத ரோங்கு மணிமுடி மேவிய
சிதன் நேசின் வடிவந் தெரித்தல்போற்
பூதி பூசிப் பொலிந்தொழிர் வாணுதன்
மீது பெரட்டு விளங்கப் பொறித்தனன்.

[25]

தோகை மாரிய ரேய்மீவட மீனும்ப
தாகை மீனூந் தனதருட் கட்கடைக்
காகை வேண்டி யமைந்திடல் போலிரு
வாகு சேர்செவி வாய்த்தனன் குண்டலம்.

[26]

துங்க நல்வரைத் தோளி எனமணி
யங்க தத்தோ டலங்கு கட்கமென்
செங்கை நாணா சிறடி நூபுரந்
தங்க வாழி விரலினுஞ் சாத்தினன்.

[27]

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாகிரிய விருத்தம்.

வடிவுறப் புனைந்த மணவணி நோக்கி மறைமுத லுமையொடும்
விடையூர், தடல்கொளோர் மருப்பின் யானைமா முகனை யணிகொ*ளீ ராயி
ரமருப்பின், மிடல்செறி யானை மிசையிவர் வித்து வேலோமா மஞ்ஞையூர்
வித்துப், புடையெலா மனந்த ராதியோர் மறைமந் திரங்கலை யாதிகள் பொ
துள.

(28)

பூதர்க டொகுதி செயப்பிர தாபம் புகழ்ந்துமுன் கட்டியம் புகலு
மாதவர் வேத மனுக்களாற் றுதிப்ப வட்டவெண் மதிக்குடை நிழற்ற,
மேதகு கவரி யிருபுற மிரட்ட வெண்டுகிற் பதாகைவான் லார்ப்ப, வேத
மில் பஞ்ச வாத்தியங் கறங்க வெழுந்துவிண் னெறிப்பட்டந் தனரால். (29)

* வடமீனும் பதாகை மீனூந்தனதருட்கட்கடைக்காகைவேண்டி, என்றது அருந்
ததி- மீனக்கொடி- யென்னும் இருமீன்களையும் இருமகரகுண்டலங்களாக்குதல் இறை
வன் பக்குவான் மாக்களுக்குக்கடாக்வித்தல் மீன்போல் நோக்குதலும் ஒன்றாதலால் அ
தைவிரும்புதல்போன்று என்றும் அவைக்கடைக்கண்ணுக்கம் பெற இச்சித்தல் போன்
று- என்றும்- கொண்டதாம்.

* ஈரநிரமருப்பின் மிடல்செறியானை-அயிராவணமென்னும் பெயருள்ள பெரிய
ானை.

இன்னண மெண்டோ ளிறையவ னுமையோ டிபமுகத் தைங்கூத் தெ
ந்தை, பன்னுமற் றெவரும் புறப்பெருங் கடல்போற் பாங்குறப் போதா
லறிந்து, பொன்னூத் தவனும் பிரமனு மற்றப் புலவரும் போந்தெதிர் வ
ணங்கித், தன்னிகர் நகரி னனிகிளர் வீதி தகவுடன் வலமுறச் செய்து. ( )

மணவணி புனைசெய் மண்டபத் துய்த்தார் கீரணிசென் றிரும்புனல்
வார்ப்பப், பணிவொடு கமலன் கணபதி பாத பங்கயம் விளக்கலு மிதழிப்,
பிணையல்வே யிறைவெற் பிறைவியோ டெழில்கொள் பீடமார் தரக்கண ப
தியு, மணிமணிப் பீடத் து ள்ந்திடப் பிறரு மயலமைத் திடுதவி சிருந்தார்.

அறுசீர் : முநெழுலடியாளரிய வீருத்தம்.

மணவீனைக் கடுத்த வோரை வீரல்குறித் தனது யான
கணபதி யுடன்பல் கிதங் களின்மகிழ்ந் தமர்ந்தார் யாருந்
திணிமணி வடமார் கொங்கைச் சித்திபுத் தியர்க ணன்கு
புணர்திரு மணக்கோ லங்கொள் புதுமைசற் றினிச்சொல் கிற்பாம்

மங்கைமார் சிலரன் னா மணிதிகழ் பீடத் தேற்றி
யங்காஞ் சிவப்பத் தான மளித்தபின் றயில நீவிச்
கங்கைநீ ராடிப் பொன்னங் கலையகாக் கசைத்தெ ழிற்பூங்
கொங்கைநன் னிறங்காட் டாமை கோட்டல்போற் களபம் வேய்ந்தார்.

இருளாயீர்ந் திந்து மெற்ற லெனவகுப் பெடுத்தவ் விந்துக்
கரிகளா மீர ராவு மொன்றியாங் கடுத்த தேய்ப்பப்
புரிசடை யொடுபொன் னாகப் பூணிட்டார் துதம்பூண் வானிந்
திரதனு வினைக்கார் மாட்டுச் செறித்தெனக் குழற்பாற் சேர்த்தார். (௩௬)

முன்னவ னங்கை யேந்து முரட்கொடி மயிலுஞ் சென்னி
துன்னவேய் மதியுங் காந்தன் றெல்லிலச் சினைய வற்றைப்
பன்னியர் தலையீக் கொள்ளல் பாங்கென வமைப்பார் போன்று
மின்னிளம் பிறைம பூர மெனுமணி முடிவேய்ந் தாரால். [௩௭]

தலைவன்மெய்ந் நிறந்தெ ரிக்குஞ் சால்பிற்செந் திலக மிட்டா
ரலர்விழி கறுப்பூர் வெண்மைத் தாதன்மா லம்பா லாழி
நிலையென வதனங் கொங்கை நிழன்மதி வகையென் றோர்காற்
புலனில்விண் ணவார்ம் திப்பான் புகாதெழி னியின்மை யிட்டார். (௩௮)

தப்பினித் திலமுக் குத்தி தையலார் கொழுநன் கீர்த்திக்
கொப்பெனத் தேற்று வார்போ னுயர்திரு காசிவேய்ந்தார்
துப்புமுக் கணங்க ளன்ன தோகையர்க் காடற் றென்மை
செப்பலின் டணிசெ யன்னக் கோப்புமேற் சாதிற் றோத்தார். (௩௯)

ஐருகொடி ஓயொகார் தன்னை யுச்சியிற் பொருத்தல் போன்மற்
ஐருகொடி மகார் தன்னை யொசிந்தொளிர் காதி னூடு
செருகிட நகவென் பார்போற் நிகழும்பொன் மணியி னுற்றிப்
பெருகொளிக் குழையெ னும்பூண் பரிதிவாள் பிறழப் பெய்தார். (௪௦)

வலம்புரி பென்னத் தூய்தின் வளர்கண்டத் திமையோர் நாத
னலந்தரப் புனைபல் பூணி னுதனாந் திருநான் வைக
வலங்கர தனரீள் பீட மமைத்தென மணியொன் பானுந்
துலங்குமுட் கட்டுக் கோவை சூழ்தரப் பூட்டி னூரால். (௪௧)

பீடுயர் தனங்கட் கிட்ட ட்பெரும்பரீம் வெளிக்காட் டார்போன்
மாடைசேர் கச்சின் மீது மாணிக்கம் வயிர நீலஞ்
சேடுறு பவள மாதி நவமணி சிறந்த கோவை
யாடகத் தாந்தார் பூந்தா ரணிந்துமே லங்க ரித்தார். (௪௨)

பெய்தனர் விரல்கட் கேற்ப மணிசெய்து பிறங்கு மாழி
கைவளை கடக மிட்டார் கவினெறி கலாப மாதி
நீயைவகை யணியு மார்ப்ப வசைத்தன றென்று மைய
மெய்துதுண் ணிடையில் வண்டு கொடியினுற் றிமிர்தல் போல. (௪௩)

ஏதமில் வேதம் பன்ன னாடியு மெய்தாப் பாத
மேதக வின்று கண்டா மெனப்பற்றி வியத்த லேபோற்
*ஐதனா புரஞ்ச தங்கை பாடகந் தண்டை யார்ப்பப்
பாதசா லம்பூட் டிச்செம் பஞ்சமூட் டினர்நன் கெய்த. (௪௪)

எத்திக்கும் பணிசெய் தேத்து மேரம்பன் பணிகட் கேற்பச்
சித்திக்கே யதிதி யோடு திருமக விர்தி ராணி
புத்திக்கே யிரதி சாவி புகழன சூயை யாகுஞ்
சத்திக்கூர் விழியார் தாமிவ் வண்ணஞ்செய்தை யலராம் பின்னர். (௪௫)

திருவார் சிவிகை யேற்றி நகர்வலஞ் செய்வித் தார்பின்
வரைசெய்நல் லோரை யோர்ந்து மாங்குழை கூர்ச்ச மாதி
பொருள்கொடு சனக யோகர் வதுவைமண் டபத்துப் புக்காங்
கொருதவி சிருப்ப மாத ரொண்ணகர் வலம்போந் தாங்கே. [௪௬]

§ ஓகாம்- மயில்.

† பெரும்பரம், பெரியகவகக்கட்டு.

§ விரிசைக, கலாபம், பருமம், மேகலை, கரஞ்சி, என்னும் ஐவகையணிகளாம்.

* தாதனாபரம்- பொன்னாடிய உலோகத்தாற்செய்த சிலம்பு.

வதுவைமண் டபத்தி னுப்பண் மணியரீ யணையில் வைகும்
 விதுவணி நெடுங்கோ டர விநாயகப் பெருமான் பாங்கர்க்
 குதுகுவித் திருந்தார் மன் டற் குரவனா கமத்தி னுற்றற்
 புதுமணத் தினர்க்குச் செந்தேன் பொருவிறீங் கணிபா லீய்ந்து. (சௌ)

பிரமணை நோக்க வன்னோன் பிரணவ வடிவான் கையிற்
 பொருவில்கீர்த் தனது சித்தி புத்தியா நங்கை மார்தங்
 கரகல மலர வைத்து வாய்மனுப் பகரக் கையாற்
 சிரகநீர் மாரி பெய்யத் திருமண மகனங் கேற்றான். (சஅ)

சிவநெறிச் சனகன் வேள்விக் குண்டத்திற் செந்தீப் பெய்து
 குவடென வெவ்வே ருச்செய் சமித்தினைக் கொளவ ருச்சித்
 தவியினை வார்ப்ப மாந்தி வலஞ்சுழித் தகடு வீங்கித்
 தவனதே லொலியி னூர்த்துத் தருக்கொடு நிமிர்ந்து நிற்ப. (சகூ),

அரம்பையர் நடன மாட விஞ்சைய ரமுத கீத
 நரம்பிசை மீட்டிப் பாட நற்றவ னீரவென் றார்ப்பப்
 புரந்தர னாதி வாணோர் புளகமெய் போர்ப்ப மற்றோர்
 கரஞ்சிரங் குவித்தா னந்தக் கடவிடைப் படிந்து மன்ன. (ரு)

அந்நண ராசி செய்ய வமர்பூ மாரி பெய்யச்
 சந்தநான் மறைமு முங்கச் சாற்றியத் திரட முங்க
 ஸ்வந்தியர் நீட மானார் மங்கலம் பாடவானார்
 தூந்துபி யதுங்க றங்கத் தொனிசெய்சங் கம்பி றங்க. (ருக)

சங்கையில் கேள்வி சான்ற சனகமா முனிவ னென்போன்
 மங்கலச் சடங்கு வேத வரன்முறை தவறா தாற்ற
 நங்கையர் திருக்க ளத்தி னலங்கொண்மங் கலநாண் சாத்திச்
 செங்கைகைப் பற்றி னானெந் தேவனுங் கணேச வள்ளல். (ருஉ)

அனுவதா யண்ட மாவா னண்டமா யனுவ தாவா
 னிணையிலி யாவுந் தானா யிருப்பவ னுலகம் யாவும்
 புணர்வுறு போக முழுகிப் பொற்பின்வாழ்ந் துய்யு மாறு
 மணவினை முடித்தா னென்ன வழங்குவர் மதினால் வல்லோர். [ருங்]

அரவென்றார்ப்ப- ஹாஹ என்று தோத்திரிப்ப.

வந்தியர்- மங்கலப்பாடகர்.

பின்னங் கியைக்குழ் வந்து பீடமீ தினிது வைகப்
பன்னிய ரோடும் வேள்வி பாங்கினின் முற்றக் கையாற்
பொன்னனார் பாத சாலம் புலம்பிடப் பாத மம்மி
தன்னிலே தூக்கி வைத்துச் சாலியை யெதிரோ காட்டி. (௫௪)

தந்தைதாய் செம்பொற் பாதந் தேவிய ரோடுந் தாழ்த்து
கூந்தையி னூர்வத் தன்னார் திருமுக மலர்ந்து வாழ்த்தப்
பந்தவே ராலுக்கு மையகைப் பகவனும் பங்கில் வாழுஞ்
சுந்தர மாதர் தாழு மணவறை துவளி னாரால். (௫௫)

கண்ணுத றிருக்கண் ணோக்காற் கண்ணன்மா வனந்த ராதி
விண்ணவாக கணிப்பான் றாச பெல்லிலை முதல நல்க
வெண்ணினுந் கரிய கற்ப காதகண் மறநோக் கெல்லாந்
தண்ணடை காய்முன் னான தருபரி சளித்த மாதேரோ. (௫௬)

சிறுமதி சடையிற் சூடுஞ் சிவபிரான் மதலை மன்றல்
பெறுவிழாக் காண வந்தோர் பெருங்கல னாதி பெற்ற
முறையொரு வியப்போ யாரு முன்னிய வோரது மெய்த
லுறுவறேற் சுமுநர் வீதி யுலாவுறு விபலாந் சொல்வாம. (௫௭)

அன்னையர் சித்தி புத்தி யணிமணிச் சிவிகை மீது
டன்னெழிற் சுழுக மூர்த்தி யிராயிர மருமிற் முதர்
பன்னயி ராவ னத்தும் பவனிவந் தனாவின் னுள்ளார்
மன்னறை பொழிமந் தா மலர்கள்கிந் தினரெண் ணில்லார். (௫௮)

மேலொலி யுருமே நென்ன விதங்கொன்பல வியங்க றார்த்
சாலவின் னாகடு முற்றுந் தண்மதிக் கவிகை போர்த்
வாலவட் டங்க டிக்கார்த் தசைத்தன மொடியான் றார்த்
பாலலை நலை யென்னப் பாங்கெலாந் கவரி சீர்த். (௫௯)

வஞ்சிதேய் மருங்கு னல்லார் மங்கல மொழியெடுத்தார்
விஞ்சைய ரமுத கீதம் வீணையிற் செவிம டுந்
பஞ்சடி யாம்பை மாதர் பாடலா டல்கடொ டுந்
பஞ்சநீர் நந்தி யாதி வேத்திரத் தணிப டுந். (௬௦)

பாஞ்சசன் னியத்தோ னாதி யாவரும் பரிவின் மொய்ப்பக்
காஞ்சன் மணிப்பூ ணீள்கைக் கடவுண்மா முகத்தெம் பெம்மா
னஞ்சில்குழ் நகரின் வீதி நடுவா மடந்தை மாந்
ராஞ்சனங்கொண்டு முந்துந் றுவலிற் சுழற்றி னாரால். (௬௧)

வாசமென் மலர்க் கெல்லின் மலர்பெச்சி யொகிங் யங்குங்
காசவண் கன்னன் றுண்டங் கதலிமா வாதி யாய
மாகில்செங் கனிகண் முன்னோன் முந்தூற மடநல் லார்கள்
வீசினர் தாழ்ந்தார் மோக வெள்ளவா ரிதியி னாழ்ந்தார்.

(கூஉ)

எனியி சிலைபு ரூர மெனவெலற் கெணிக்க ணேச
தேவயிற் செல்லீ னேனான் தேசெழிற் படையெ திர்ப்பி
†னோவுநன் னாணு மன்ன வுனாத்துக்கால் பிடிப்பா ரொப்பச்
சேவடிச் சிலம்பொ லிப்பச் சென்றனர் மறுகிற் சில்லோர்.

[கூங]

தாதவிழ் குழலோர் மாதா தந்திமா முகன்பா லுள்ளர்
துதுபோ யிருப்ப தென்று சொல்லமற் றொருத்தி சீறி
யீதொழி யுய்தி வேண்டி னென்னுள முனந்தா தாச்சென்
றேதிய தென்றா ளற்றா லுற்றன விவர்க்குட் பூசல்.

[கூச]

செம்மைசேர் சித்தி புத்தி திருமுக நோக்குங் கொங்கை
யும்மையி டுவர்செய் நோன்பா லுவாமுகன் காஞ்சேர் வுற்ற
விம்மிவென் முகத்தைப் பார்க்கி னென்பயன் விளையு மென்ற
*னம்மமே நோற்றி லேற்கென் றமுங்கிண னொருத்தி யம்ம.

[கூதி]

சீதமென் குழலோர் மாதா தேவர்மா னவர்மற் றுள்ளோர்
போதரல் வேறு வேறுப் புந்தியிற் காணு ளான்ற
மாதவர் போலக் கண்ட வடிவெலா மதிசேர் வேணி
நாதனும் கணேச வள்ள னல்லுரு வாகக் கண்டாள்.

(கூக)

ஆவன்முற் றுறவே ரம்ப னாகந்தின் டார்க ரத்து
மேவிடே மெனல்போற் சில்லோர் கைவளை நழுவி வீழ்ந்த
பாவனை யின்பங் கொள்வா ரிடைப்படிற் பயன்பா தென்று
பூவயிற் செல்லல் போலச் சோர்ந்தன பொலந்தா சம்ம.

(கூஎ)

சந்திர கார்த மேடை தன்னினின் றைங்கை நாதன்
சந்தரப் பவனி நோக்குந் தோகைய ரவன்கட் கண்ணுஞ்
சிந்தையுஞ் செலுத்தி வேறு செயலொடு மொழிதல் செய்யா
துந்துமட் பாவை யோடு முருவம்வே றற்று நின்றார்.

(கூடி)

பருவமங் கையரு னையன் பவனியை நோக்கிச் சென்னி
யிருகரங் கூப்பி னோரு மிலகுமெய் தாணி மீது

† ஒவும்-ஒழியும்.

* அம்மம்-சொங்கை

மருங் விழர் திறைஞ்சி னோரும் வளைகலை கரம் ருங்கு
மொருவுத லற்றா ரோனோ ரொருவுத ஹற்றா மம்.

[௬௬]

இன்னண மைய லுற்ற னீவெழுபரு வந்தி னோர்க்கு
மன்னிய மற்றை யோர்க்கும் வள்ளல்வன் கருணை பூத்து
நன்னாய்க் கமைந்த விதி வலம்வந்து நால்வா யூர்தி
தன்னினின் நிழிந்து ஓசம்பொற் றனித்தவி சிருந்தா னாக.

[௬௭]

மாதவ னாகி தேவர் மாதவ மோன யோகர்
பூதல ரோனோர் தாமும் பொருந்துநல் விருந்த யின்று
பாதவர் தனைசெய் தேதம் பதிபுகுந் தனாரர் வங்கூர்
வேதனு மிறைஞ்சி வேண்டும் வரம்பெற்றான் விமலன் றன்பால்.

[௬௮]

மூவிரு முகத்து வள்ள லாதியர் முன்னுங் கெய்தும்
யாவருங் கணேச னொரு மவாரிநு பாங்கர் வைகுந்
தேவிக டாமுஞ் சூழச் சிவபிரா னுமையி னோடு
மாவனா கைலா யத்து வந்தனன் மறைக ளார்ப்ப.

[௬௯]

அம்மலை மீதெம் பெம்மா னருளின்வீற் றிருப்ப வைங்கைச்
செம்மலுந் திரும ணஞ்செய் சித்திபுத் தியரா மாதர்
தம்மொடும் பெருவ ளஞ்சேர் தன்னுல கதனைச் சார்ந்து
கொம்மைமெவ் முலையார் போகங் குளித்தினி திருந்தான் மன்னோ.

[௭௦]

திருமணப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் அ-க்குத்திருவிருத்தம். (நாசயந)

விண்ணுவுபாசனைப்படலம்.

அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவ னெமையா னும்பன் முகன்சித்தி புத்தி யாமெம்
மன்னைய ரிருவர் தம்மை யருங்கடி மணஞ்செய் தாண்ட
நன்னல மிதுவாம் விண்டு நவில்சடக் கரத்தை யோதிப்
பன்னவங் கணேசன் பாங்கர்ப் பெற்றமை பகா லுற்றும்.

(௭)

ஓ ஏழுபருவத்தினோர்- ஏழாட்டைப்பேசையர், பூதினோட்டைப் பெதும்பையர், பதினமூவாட்டை மங்கையர், பத்தொன்பதாட்டை மடந்தையர், இருபத்தைந்தாட்டை அரிவையர், முப்பத்திரண்டாட்டைத் தெரிவையர், நாற்பதாட்டைப்பேரிளம் பெண்ணள் இவர்களாம்.

புயல்வண னொருகா லத்துப் பாற்கடற் பொருநீதி பங்கண்
யெய்ல்பொழு தவனெண் காத்திற் றேனீற்றி னீருவர் தூங்கு
வயமுடை யவுண வீரர் மதுகயி டவர்க ளென்னும்
பெயரினர் கொடிய ரார்க்கும் பிடைசெய் தனரா லற்றால்.

(௩)

அரியவர் தெறம லைந்தாங் கடவிழந் தோடி நன்கு
புரியா னடிதாழந் தெல்லாம் புனற்றன னதுகேட் டெம்மான்
விரிகமழ் கொன்றை வேணி விநாயகற் போற்றா வாற்றற்
பரிபவ மடைந்தா யன்னாற் பரவிநல் ளருளெய் தென்னு.

(௩)

நவிலுமா நெழுததா னாய நன்மனு வுபகே சித்தோ
துவிதமு மருள வையன் றுணையடி மீண்டு மாறாழந்
தவனியிற் சித்தி யாவு மளித்தெஞ் சித்தி யென்னுந்
தவலில் கேத் திரத்தை நண்ணித் தண்மலர்ந் தடநீ ராடா.

(௪)

பூசினோர்க் கினிய நல்கும் புனித வெண் னீறு பூசி
வாசநீர் புரோக்க னித்து செந்தரை சுத்தி செய்தே
யாசிலம் புலித்தோன் மேவி யான்றிசை நேரி ருந்து
பேசுந்தா னாதி யைந்து சுத்தியும பிறங்க வாற்றி.

(௫)

வாங்கெழி லொருகோடானை வார்த்து மிருகா தானைத்
தேங்கருந் விழிமூன் றானைச் செவ்விய நால்வா யானை
யோங்குகை யைந்தா னானை யுயர்முடி யாறா னானைப்
பூங்குக் கையைவேய் வாளைப் புரிவொடு வழிபா டாற்றி.

(௬)

உரனெனுந் தோட்டி கெண்டங் கோணாந்து பொறிக ளென்னுந்
திரனுறு கயங்க ளொங்குஞ் செலவிடா தடக்கிக் காத்து
வரனருள் சடக்க ரத்தை வருடநா றேறி வைகப்
பரனெனைத் தடுத்தா னோங்கைப் பண்ணவன் கருணை பூத்து.

[௭]

செங்கண்மான் முன்பு தோன்றித் தெரிசனந் தந்தா னாகப்
பங்கய மலர்த்தாண் மாயன் பணிந்துபல் வரமுங் கைக்கொண்
டைங்கரன் றனக்கோர் கோயி லமைத்தவ னுருவங் கண்டு
துங்கநா லாக மத்திற் சொல்விதி முறைபூ சித்து.

(௮)

* கேத்திரம்- க்ஷேத்திரம்.

† தானாகியைந்து சுத்தி- தானசுத்தி, இலிய்குசுத்தி, திரவியசுத்தி, டுத்திரசுத்தி, பூசுத்தி என்பன.

அடர்துய ரகலச் சித்தி தந்ததா லனை ய செம்மற்
கிடரொழித் தருளுஞ் சித்தி விநாயக னெனப்பே ரிட்டச்
கடவுணற் கருணை யாலே மதுகயி டவரைக் காய்ந்து
புடவிவா னுள்ளோர்க் செல்லாம் பொருவினின் பளித்தா னன்றே. (க)

வேறு

இன்னநெடு மால்பரசு ராமனா மவதார மெடுத்த வேலை
யன்னையினும் பெருங்கருணை யளித்தருளே ரம்பன்மல ரடிக ளேத்தி
மன்னவர்தங் குலமனைத்து மாய்த்தவனி யந்தணாக்கு வழங்கிப் பின்னு
தென்னுலகி னித்தியனா யிருந்துபனற் கரியதவளு செய்கன் றானால். [ய]

வினவெபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது

ஆரப்படலம் ௬-க்குத்திருவிருத்தம் (௩௩௩௩)

வீமனாபாசனைப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

திருமக னுறையு மார்பன் றேவதே வாமே ரம்பன்
மருமலர்ப் பாத மேத்தி மதுகயி டவரைக் காய்ந்து
பெருமையின் னதுவாம் வீம னெனப்பெயர் பிறங்கு மன்ன
னொருவனே மருப்பி னானே யுபாசித்த தோது வாமால். (க)

வாங்குதெண் டினாக்கை வேலை வாம்ப்படு பவள மன்ன
பாங்கமை செவ்வா யஞ்சத் தொகுதிகண் படுக்குங் கஞ்ச
நீங்கலின் மடுவுந் தேன்றேர் ளிமிழக ளிமிர வான்றோய்ந்
தோங்குதண் பொழிலுஞ் சூழும் விதற்பமென் றொருநா டெண்டே. [உ]

அன்னதே யத்து வேள்வி யாற்றுமந் தணர்க ளாதி
மன்னுநாற் குலங்க ளேனை மரபுளார் வளமுஞ் சென்னல்
கன்னல்பூங் கதவி தேமாக் கருவிய வளமும் பொங்கித்
தன்னேநேர் நகர்க் வுண்டின் னியமெனச் சாற்ற வுண்டால். [ஈ]

தீகற்பக மலைப்பா னல்கு கரத்தினுன் வீம னென்பான்
கற்பக மலைப்பா் தோளான் கடிக்கொளந் நகர்வேந் தாய்நூல்
கற்பக மலைப்பான் வேட்பான் சாருகா சினியெ னும்பேர்க்
கற்பக மலைப்பாங் காவார் கார்தையோ டாசு செய்நான். [ச]

தென்னுலகு-சேரனாடு என்னப்படுகின்ற மலையமா நாடாம்.

தீ கற்பகத்தருவுமலைகளும்படிகொடுக்குங்கையினுன், மலையும் பிளக்கும்படி புத்த
ஞ்செய்தலால் நிறைந்ததோளான், அகங்காரத்தைக்கெடுக்கும் பொருட்டு தூண்டு
கூ விரும்புலான், கற்புடைமையென்னும் மனச்செல்வத்தைப்பக்கஞ்சுற்ற நினைத்தம
னைவி யோடாசு செய்நான்.

தருமநற் றுந மாதி சாலநன் கிழைத்து மெச்ச
மருவலில் வறுமை யானீள் வனஞ்சென்று \$கோசி கப்பே
நிருடிபை யடைந்தில் லோடு மிறைஞ்சித்தன் குறையி டப்பப்
பெருமுனி வானுங் கேட்டுப் புத்திரப் பேறுண் டென்னா.

(௫)

பின்னரு நவில்வான் வேந்தே பெரிதுநின் முன்னோ டல்லாந்
தன்னிக ரில்லா முக்கட் டந்திமா முகப்பி ரானே
நன்னரின் வழிபா டாற்றி நன்குற்றார் நீகை விட்டா
யன்னதான் மகவி லானு யினையஃ துணாப்பக் கேட்டி.

[௬]

சீர்மலி கருநா டப்போத் தேயத்துப் பானு வென்னு
மேர்மலி நகராள் வேந்தன் வல்லவ வெண் ட்பா னின்றன்
பார்மலி யேழாம் பேரன் பகர்மனை கமலை யென்னுங்
கூர்மலி வேற்க ணாளோர் குழுவியைப் பயந்தா ளன்றே.

(௭)

மறுவிலாள் பயந்த சேய்கான் மலர்விழி செவிவாக் கின்றிக்
கறைசொரிந் தகம்பார் புண்கள் கலந்தரு வருக்கு மெய்யுங்
குறளதா யிருத்த லாற்கை கொடுபற்ற ணஞ்சுண் டாள்போற்
றறையிசை புரண்டு ருண்டா டணிவிறுன் பினிம்ம ருண்டாள்.

[௮]

அதுதெரிந் தின்றோ னங்க ணடைந்தகங் குலைந்து தேறி
விதியினை வேறல் செய்வார் வியன்றலத் தெவருண் டிந்தத்
திதிவிதி யுண்டேன் மாறுந் தெளிமதி மின்னே யென்னச்
சுதனைநீ ராட்டி னுளத் தோகையுந் தெளிந்தோ ராதே.

[௯]

சாதக மாதி கன்மந் தாதைபின் னியற்ற மைந்தம்
கோதினன் றக்க னென்னா வொருபெயர் நயப்பா டெய்த
மாதரார் தருமந் தான மருந்துமந் திரமந் நியாவுந்
தீதறப் பன்னீ ராண்டு செய்தொரு பயனுங் காணன்.

(10)

மனையவ டனைச்சே யோடு மனையைவிட் டகலச் செய்தா
னிணையவம் மாதா மீச னிணையடி தஞ்ச மென்னாத்
தனையனோ டகன்றாள் வெங்கான் றன்னிலங் குறையுந் சோரார்
புனைகலன் பிறவுங் கிட்டிப் பொள்ளெனக் கவர்ந்த கன்றார்.

(11க)

பணிமுழு திழந்தா ணீங்காப் பசியொடு தாக மென்னும்
பிணிநனி வருத்தி வாட்டப் பெறுமகற் கொண்டோர் சிறு

ரணுகியங் கொஞ்சார் பிள்ளை யம்புவி யறுகு கொன்றை
மணியுமிழ் பணிமி லைச்சு மகேசனார் கோயில் சார்ந்தான்.

[௫௨]

சிறுவனை யாங்கு வைத்துச் சிலபக லன்ன சீறார்
குறுகியுண் பவினை யேற்றுக் கொடுவந்தூட் டிடுவா னோர்நாட்
பெறுமக னொடுப லிக்குப் பெயர்தரு மாற்றி னேன்பின்
மறுவின்முகக் கலனார் மேனி மருத்துவி சலுமைந் தற்கு.

[௫௩]

விண்டவாய் கேட்ட காது விழித்தகண் ணடந்த கால்கள்
சண்டனை யுதைத்த சண்டன் றுளிணைக் கன்பு பூண்ட
தொண்டர்மான் மியமென் சொல்கேன் சுருப்புநான் மதனோ வேளோ
கொண்டன்மே னியனோ வென்னத் குழகனாய் நின்ற னாக்கே.

[௫௪]

இருகணுங் குளிர் நோக்கி யெடுத்தனைத் துச்சி மோந்தா
டிருநிகர் கமலை யன்ன *சினகரம் பூசிப் போனல்
லருளினன் னவர்க்கு நால்வா யைங்கரன் மனுவு ணன்கு
தருமெழுத் தெட்டா னாய் தகுமனு வுபதே சித்தான்.

[௫௫]

விதிமுறை கணித்தா ரன்னார் விராயகப் பெருமான் முன்னர்
மதிமுக மாது தன்முன் வந்திவட் கருளிச் செய்முன்
றுதையுமோர் தாண்மே லோர்தா கேக்கிவைத் திடுகோ லத்தோ
டெதிர்தல்கண் டிறைஞ்சத் தக்க னேற்றெந்தை மகிழ்ந்து சாற்றும்.

[௫௬]

முக்கல முனிகாற் றன்மெய் மோதிடக் கீருருபந் தீர்த்தாய்
மிக்கவற் சாரிற் போக மேவுநிற் கெனம றைந்தான்
றக்கனித் தவன்பாற் சென்று தாழ்ந்தெலாம் புகலக் கேட்டுப்
பொக்கமில் கணேசற் கண்ட புனிதவிட் டின்புற் றுயால்.

[௫௭]

எனவவன் முதுகு தைவர் தீறிலான் மனுவி னுள்ளே
நனியருள் பொழியு மேகாக் காமனு நவின்று தக்க
வினியிமை யவர்கோ மான்போ விருந்தா சாள்வை யென்றப்
புனிதமா தவன வின்ற னென்றுகோ சிகன்பு கன்றான்.

[௫௮]

இக்கதை கேட்டு வந்த விலங்கயில் வீமன் றுழா
முக்கல னுடற்கா ரோய முதலவன் ரோன்ற வன்ன
தக்கன்முற் றவப்பே ரென்னே சாற்றுக் தவத்தோ யென்ன
மிக்கருள் விளைக்குங் காதி மகனவை விளம்ப வுற்றான்.

[௫௯]

* சினகரம்-கோயில்.

‡ குதீபம்-அருவருக்கத்தகுந்த வடிவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

செல்வமோ ரோட்டு மோங்கவெண் டிருவாழ் சிந்துதே யத்தமா ணமைந்த பல்லிய நகர மொன்றுள ததனிற் பகர்வினும் பயன்பெறப் பயிலு மல்லவா ணிகஞ்செட் குலத்தினிற் பிறந்த மாதனன் பெயர்கலி யாண னில்லவ னிந்து மதியவன் வயிற்றோ ரிளவல்லவ லானனென் றுதித்து. ( )

மகாரோடு விளையாட் டயர்பரு வத்தோர் வைகலோர் காவகத் தெய்திப் பகாதுறு மும்மை நல்வினை வசத்தோர் பைஞ்சிலை தனையெடுத் தும்பன் முகாவெனைக் காவென் றினின்பி டேகித் தெழின்மலர் மோகமாச் சாத்தி யுகாவுளத் திறைஞ்சி மீண்டுபின் னாளு முன்புபோ லுவந்தியற் றினனாள்.

இன்னனாள் சிலநா ளியற்றுபு வருவா னினைஞர்தங் குழுவொடு மொருநா ளன்னகான் புகுந்நெம் மிறைவன் பூசை யாற்றினன் மீண்டில னிரவு மன்னிபு மற்றோர் குரவீர் தநிந்நவ் வணிகனுக் குரைத்துநின் மகற்குத் தன்னிடர் புரிதி யிலையெனி லையத் கியம்பிநிற் றுரத்துது மென்றார். ( )

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கலியாண னதுகேட்டுப் பொறிகலங்கி வனம்புகுந்து காத லன்செய் நலியாத பூசனையை நாட்டமுற்று நாட்டமில்லா நமனைப் போன்றம் மலிவாச மலர்ப்பந்த ரழித்தமல மாமுகனை மணம் தெற்றி [தி (உரு) மெலியாதோர் தடிக்கொடுநெய்த் தோர்வடியுத்தன்மகன்றன் மெய்யின்மோ சிந்தைநனி யல்லலுற வவற்பிடித்தோர் மரத்தியாத்துத் திரும்பும் வேலை மைந்தனனைக் கட்டவித்து விடுதியென மிகவிசரப் வன்கட் சிலத் தந்தைமத கரிமுகத்தோன் பணிபுரிந்தா யவனேநின் றனாவு நிக்கப் பந்தனைசெய் கட்டவிழ்த்து நல்லுணவுந் தெளிபுனலும் பகிர்ந்து காக்கும்.

எனமொழிந்து பின்னுமவ னில்லமெய்தா தொழியினுயி ருய்ந்தா யெய்தன் மனவுறுதி யாகநினை யுயிர்மாண்டா யெனவுமுரை வழங்கப் போந்தா னையவிழுங் கொன்றையணி நாயகனே நினைமுழுது நம்பு நாயேன் [றல். றுனியுறின்விக் கினந்துரக்கு நாதனைன்ச் சொலறகுமோ வென்று தோன்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈதுணாப்பா நெவனொருவ னெந்தைக் காட்கம் திரத்தையழித் தன லேவவ் விதைமூர்த் தத்தை, நோதலுற வெறிந்தனனோ வவற்கு நிர்தை துவன்றனனோ வெஞ்சினத்தி னெனது நொய்ய, பூதியெய்த் தோரொழு கத் தடியி னாலே புடைத்தனனோ யாத்தனனோ வவனே பொல்லாப், பா தகனாமவனையன்றி யுல்கின் வேறு படுபாவி யுள்ளாகப் பகரோ ணாதால். ( )

§ நெய்த்தோர்- இரத்தம்.

† மந்திரம்- கோயில்.

ஆகையினு விவையியற்றுங் கொடிய பாவி யாகமது குறளாக யதிற் சே
ந் நீர்சி, வேகமொடு பெருகிட மெய்ம் முழுதும் புண்ணுய் விழிகுருடாய்ச்
செவிவெதிராய் விள்வாய்பேசா, மூகையதா யுறுகவழி யடியார்க் கெல்லா
முன்னுமுனல் லருள்பொழிபு முகலை நாயே, னோகையொடு பணிபுரிமெ
ய்யடிமை யேலீ துணைமையெனச் சபித்திறையை யுளத்துட் கொண்டான்.

அழிபடுமெய்ந் நாரதனு லசைக்கப் பட்டா லழியாத வுளத்தினுக்கே
னவல மந்தோ, வழிபடுமெய்ந் நாரதனுன் மம்மர்நோயை மாற்றியவர் மனத்
திருந்து கருணை மாறி, பொழிபடுமா முகவாலென் றார்வ மூரிப் புரியைம
னத் திசைத்துயிரைப் போக்கு மறு, பழிபடுகீர மையினகன்ற சிறுவன்
மாயைப் பாசத்து மகன்றுண்மைப் பரிவு பூண்டான். (௨௮)

அறுசீர்க்கழிகெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வல்லையெம் பெருமா எங்கோர் மறையவ னுருவங் கொண்டு
செல்லலார் பிணிப்பிற் றங்குஞ் சிறுவன்முன் றேன்ற யாத்த
வல்லனும் பிறவி த்துன்பு மறுபடக் களித்து மைந்த
னல்லநங் கணைச னின்னா னெனநயந தேந்த வெந்தை. [௨௯]

பைந்தரீ கலியா ணற்கு வகுத்திடு சாப முற்று
முந்துறு நினது வேட்டை மொழிகவிம் மலேர் பென்னச்
சுந்தையி லன்பு மீக்கூர் சிறுவனு லின்றாட் கன்பு
தந்தெனக் கிவனீ யென்றுந் தங்கநல் லருள்செட் பென்றான். [௩௦]

எண்சீர்க்கழிகெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அருமையிற் பூசனைபுரிவல் லாள் னிவ்வா றறையமறை யோனருள்க
ர்த் தன்ப னேரீ, கருதியவா நெம்பானீங் காவன் புல்பாற் கதுவிடுநின்
பேர்நம்பேர் முதலில் வைத்துப், பெருகவழைத் திடநாமிங் கமர்வேம் பி
ன்னர்ப் பிறங்குசின காமியற்றி யெவரும் பூசை, புரிதாவல் லாநகண பதி
யென் னுமம் பொருந்துமெமக் கெனமூர்த்தம் பொலிந்தாக் குற்றான். (௩௧)

ஏறுசீர்க்கழிகெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அந்தண னுருவாப் போந்தவன் மூர்த்தி யாயபின் னவர்க்குவல் லாளன்
சுந்தையன் பொழுதப் பணிபுரிந் தன்னச் சிறுனிடு சாபமா னவைதான்
றந்தைமெய் யடைந்திற் புகவின நிகழ்வு சாரீதவ ராலுணர்ந் தீன்றான்
வந்துட னுழைத்தாண் மறுந்தலுங் குரவர் வாடினா மறுத்திட லழிகோ. (

அருஞ்சுந வெனவுன் கொழுநனூற் றிடுதிங் கிம்மைமாத் திரங்கொல
ம் மையினும், வருந்துடார் தவனை யப்பொழு தவனுன் மகனென வுதித்
திரண் டாரூப், பொருந்துறு வயதி லவனுட னினையும் போக்குவ னம்மை
நின் கணவன், பெருந்துய ருற்று முக்கல முனியாற் றணிவீர்செல் கெ
னப்பெயர் தனளால். (௩௩)

தாயகன் றிடவல் லாளனாஞ் சிறுவன் றந்திமா முகத்திறை யவனை,
நேயமுட் பெருகப் பூசனை பன்ன ணியதியிற் புரிந்திறை நோக்கா, லாயி
டைக் கணங்க ளொளிர்விமா னத்தோ டடுத்தழைத் திடவதி னேறி, நாய
னா ருலகிற் புருந்தவ னம்பொ னகைமலர்த் தாள்கலந் தனனூல். [௩௪]

நத்தனன் சபித்தாங் கியம்பிய வணமே நாய்கன்வா ணைமுழு வது
மோர், புந்திறைந திறந்து வருபிறப் பதனிற் புனையிழை மனையனை யாக,
வந்தவன் வயிற்றோர் மகவென வுதித்து மாண்புறு தக்கனென் றானான், மு
ந்தைநல் வினையி னானா சாய்ச்செங் டே னடாத் தியமுறை மொழிவாம். []

முக்கல னெனுமா முனிவான் மொழிந்த முதன்மையா மலுவினை யே
ற்றத், தக்கவற் பணிந்து வியன்கவுண் டின்னி யெனுமொரு தனிநகர்ப் பா
ங்கர், விக்கினங் கெடுத்தாள் பவன்சின கரத்து மேவியீ ராறெனும் வருடம்,
பொக்கறக் கணித்தா னிருந்தன னாகப் புசர்முகத் திறைவனின் னனளால்.

மருவளர் பொழில்சூழ் விநற்பதே யத்து மன்னவன் சந்திர சே
ன, னுரிமைசெய் மகவின் றுய்யி ரிழந்தா னுவன்மனை சுலபையென் பவ
டான், றுரிசெனுங் கடலிற் படிந்துபின் றேறித் தோன்றறன் கருமநன் கி
யற்றித், திருமலி யாசு செயற்கெவற் கொணர்து மென்றுதெள் ளியரொடு
தேர்வார். [௩௫]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னபொழு தருந்தவத்து முக்கலனா முனிவனனைத் தணிகூர்ங் கோ
ட்டுக், கன்னமதப் பொருளறிற்றை யலங்கரித்து மணிமாலே கரத்தீந் தின்ன,
பொன்னகரும் வெளிப்புறமும் போதவிடுத் ததுசுவலிற் கொடுபோந் தானை,
மன்னுலகாள் ரசனெனக் கொள்கவிது வேதுணிபு மதியின் மிக்கோய். []

எனமொழியச் சுலபமன மகிழ்வொடுசே வகத்தினிஃலத் தேழங் கந்
தோய், வனமலிந்த ஃககனமெனு மதகரியை யலங்கரித்து மணிசெய் மாலை,
தனையதன்கை யளித்தின்ன நகராயினி தாளவொரு தகுதியான, வினை
யிவண் கொணர்தியென வினியவுரை தொடுத்துவிடு த்திட்டா ளன்றே. []

§ நிலத்தேழங்கந்தோய்தல்- நான்கால், வால், துதிக்கை, கோசம், என்னும் இ
வ் வழங்கங்களு நிலத்தில், தோய்ந்திடல்.

† ககனம்- பட்டத்து யானையின் பேர்.

தினியார்குற் புடைமாதர் விதியால்வேட் டிடுபதிதோ டினைப்ப தல்லா, தனியார்குற் றொருகானே யென்செயினுங் கொள்ளாரவ் வாறே வாய்மை, தனியாமும் மதகரிநா கரிகரைவிட் டீழ்வழிக்கான் சார்ந்து தன்கை, மணியா ரந் தக்கனுக்கே சேர்த்து டுர்த் தனந்நறும்பூ மழைவா னோகோ. (சுல)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அக்கண மதிநூ லமைச்சு மற்றெவரு மடிபணிந் தனர்மணி யானத், திக்கெனு மொழிநற் றுய்தனை யிருவி யெங்கனே ரம்பனைப் பாகித், தக்க னம் புரசைக் களிறுகைத் தளவி றுனைசூழ் தரமினார் நடிப்பச், சொக்கெறி தகைசா னகர்வலம் போந்து துலங்கரி யணையிருந் தாண்டான். [சுக]

பொங்குள மகிழ்விற் றக்களு நிருபன் புவிபுரந் திடுபொழு தொருநா, னைங்கரப் பெருமான் வீரசே னப்பே ராசன்றன் கனவில்வர் திறைவ, மங் கையிற் சிறந்த நின்மக னோன்பாற் றக்கனை மணந்திடப் பெறுவ, எங்க ளி மனத்தோ டுகுதி யெனனு மவ்வனஞ் சூதையைநல் கினனால். [சுஉ]

என்னையா ளுடைய கணேசனின் னருளா விசைமிகு தக்கமன் னவற் கு, நன்னர்செய் பிரகற் பானுவென் றுதித்தா னற்றவத் தாலவ னிளவல், பன்னருங் கட்டக தானவற் குதித்த பாலகன் சுபாலன மவன்சேய், துன்ன லர்ச் செறுத்தா ளெதாகா னவற்குத் தோன்றினன் வபுத்திரத் தன்னே ()

அத்தகு வபுத்தி ரத்தன மிறைவற் கணியிகச் சிறந்தந் தனனஞ், சித்திர சேனன் பிறந்தன னவற்குத் திறமலி வீமரீ யுதித்தாய், பத்தியிற் சிறந்த நினதுமுன் னான பார்த்திவ ரயுவரும் பரிவி, னித்தநின் மலனங் கணபதி பூசை நியதியி னடவிரன் கடைந்தார். [சுச]

ஆதலிற் பணிவோர்க் கருள்புரி தடக்கை யைந்துடை யண்ணறன் பூ சை, கோதறப் புரிதி முற்றுறு நினது கருந்தெனக் கூறியம் முனிவன், வேதமீ ரிரண்டு மளப்பரி தான விமலனே காக்கா மனுவை, யோதின னா சன் செவிக்கஃ தெண்ணு முறைமையு முணர்த்தியே யிப்பால். [சுரு]

கோசிக முனிவன் விடைகொடு வீமக் குரிசிறன் னகரடைந் தகன்ற, காசினி வியப்பத் தக்கனான் முன்னர்க் கண்டிடு கோயில்சென் றோரோட, டிசனை நினைந்தே காக்கா மனுவை யெண்ணியத் தேவனின் னருளான், மா சில்பெரன் வடிவத் தொருமகப் பயந்தான் மன்னவ ரனைவரும் வழுத்த. ()

உருக்குபொன் னிறத்த வடிவொடு முதித்த வயர்தவப் புதல்வனை வீம, னுருக்குமாங் கதனென் றழைத்தனன் மகனு மொளிவளர் பிறைபென

வளர்த்தான், திருக்கிலம் மகற்கோர் சிறந்தவோ ஞாயினிற் திருவளர் தன்
திரு முடியை, மருக்கமழ் மாலை மணியொடு சூட்டி வழங்கினான் புனியா
சாட்சி. [சௌ]

தன்னா சரிமை நந்தனற் கனித்த தராபதி பாகதி விழைவின், முன்ன
வன் மலர்த்தா ணினைந்தவன் மனுவை முறைப்படி செபித்தினி திருந்தான்,
பொன்னிற வருக்கு மாங்கதன் றனது பிதாவினும் புழைக்கைமா முகவ,
னன்னையை யனையான் பதத்தன் பு செலுத்தி யகலிட மகிழ்வுறப் புரந்தான்.

விமலபாசனைப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆதப்படலம் (ய்) க்குத்திருவிருத், நம். [சாகா].

உருக்குமாங்கதனுபாசவரப்பாடலம்,

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்.

விண்ணவர் மதிக்கும் விற்றமும் புறுகை விமமன் விநாயகர் பூசை, ப
ண்ணிநன் மகப்பே றடைந்ததின் னதுவாம் பகருமக் கொற்றவன் மைந்தன்
புண்ணிய வொழுக்க நெறியின னுருக்கு மாங்கதன் புகர்முகத் திறைபா,
லுண்ணிறை பேரன் புடையவன் கதிபெற் றுய்ந்தவா றினியெடுத் துரை
ப்பாம். [க]

இன்னன முருக்கு மாங்கத விற்றவ னிறைமைநன் கியற்றுநா ளொரு
நாட், பன்னுபன் மிருக மரானி யத்துப் பயிரழிக் கின்றவா றறிந்து, தன்
லுதா னையினோ டங்குத் தெதிர்த்த நீருகா மாதிபல் விலங்கன், மன்னுயிர்
செகுப்பான் கவிமுனி வனத்து வந்தன லீர்விடாய் தணிப்பான். (உ)

அனையமா முனிநீ ராடமுன் னேக வவன்மனை முருந்தைமற் றுங்கே,
தனிமையா யிருந்தான் பாடீலமு திரந்தான் றன்னெழி னோக்கியிக் காவன்,
மனநினை நிகர்க்கும் வனப்புடை யவரிம் மண்ணிலும் விண்ணிலுங்கானே,
னெனைவருத் தனங்கன் கணையிற விற்றைவ வெனைக்கலற் தின்பளித் திடுதி.

என்றுகை வகைக ணமுலதுண் ணிடைசே ரெழில்கலை சரியமெய் ப
சப்பு, நின்றன ளவள்பால் விராகநோய் வளரு நிலைமைகண்டிற்றைவன்மா *னி
னியே, மன்றவன் பனையோ ரிறைப்பொழு தேனு மருவியின் புறுதனல் ல
றமா, மன்றியு மமைய லுயர்குல மகளை யனைந்திடன் முறைபல வின்னும்.

* சூக்திபல்விலங்கு- பன்றிமுதலிய பற்பல மிருகங்கள்.

§ அருத்துநீர்.

* மானினி-பெண்.

கரிமுகக் கடவுண் மலரடிப் பூசை கருதியா னெரிமுனர் வேட்ட, வரி
வையை யலதோ ரரிவையை விரும்பே னென்னவா டவரை நல்லாரோ, புரி
தன்முன் னுகங்க ளிரண்டினும் விதியாப் போதனோ தவினினை வலிந்தேன்,
பரிவினெற் புணர்தி மறுக்கின்வெஞ் சாபம் பகர்வலென் தவற்றழு வி
னளால். [௫]

கற்பழி மடவார் கருதவா வினுக்குக் கரையில் வேயெனும் பெரியோர்,
சொற்பிற மாமை யறிந்தன னெனமன் றோகையை வீழ்த்தவன் னவளும்,
பொற்புயர் வேந்தே, குட்டனோ யுனக்குப் பொருந்துக வெனவது பொருந்
த, வெற்புறழ் புயத்தான் வெட்கமீண் டைங்கை விமலனை நினைந்தது வி
ளம்பும். [௬]

அடியனின் பணிசற் றாயினும் பிழைத்தே னலனறி யாதியற் றிடினு
ங், கடியவி ழிதழி முடிமிசை மிலையு கணைசனே பிறன்மனை விழை
தல், கொடிதென மறைக ணைடிதூதைத் திடலுட் கொண்டெனை ஷ்விது
தோள் பற்றும், படியன மாது முயக்கநீக் குதலாற் பெரும்பிணி யடைந
லோ பேரே. (௭)

என்றொரு டீவடத்தி னருகுற்றன் வேட்டைக் குடன்வந்தா ரிறைவ
னைக் காண, தொன்றஞ ரொடுதம் பதிபுக மன்ன னுறுபிணி கூணுக நரு
ம, மன்றென வென்று மெண்ணினான் போன்மே லளக்கராழ்ந் திடவிரூட்
டொகுந், துன்றிய வைங்கைக் கடவுள்செம் பாதத் துணைமலர்க் கன்பிலா
ருளம்போல். (௮)

சாலவெம் பசியுந் தாகமும் வருத்தத் தளர்ந்திராப் பொழுதொழித் தர
சன், காலையி னித்தக் கடன்முழு தாற்றிக் கவிந்தவா னிழலிருந் தனனவ்,
வேலையின் வேலை முளைத்தெழு கதிர்போல் விகம்பிடை நாரதன் றோன்ற,
வோலமா தவவெம் பிணிதவிர் மருந்தே யோலநிற் கோல மென் றிரந்தான்.

மண்டல மதிக்கு மன்னவற் கருள்வான் மாசிலா முனிவர னடுத்துப்,
புண்டவழ் பெருநோய் வரவறிந் தொன்னூர்ப் பொருபுயத் திறைவனின் னுட்
டிற், கொண்டல்கண் படுக்கு மதுமலர்ச் சோலை குலவுமோர் கதம்பமா நக
ரிற், கண்டன னின்றோ ரதிசய மதனைக் கழறுதாழ் கருத்துறக் கேட்டி. (௯)

அன்னதொன் னகரத் தொருதளி வயிற்சிந் தாமணி விராயக நாமம்
பன்னுமோர் மூர்த்தி யுளாவர் திருமுன் கணைசகுண் டப்பெயர் பகருந்,
தன்னிகர் தருமோர் தீர்த்தமுண் டதன்பாற் சான்றொரு ருந்தானே விருத்த,

னின்னல்செய் தீதொழுநோய்ப் புரத்தினன் தீர்த்த யாததினாக் கேசுவான்
போந்து (கக)

படிந்தெழில் விகடர் திருவுருவடைந்தப் பண்ணவ னுலகடைந் தன
னத், தடம்படிந் தேரம் பனைவழி படினின் மனக்குறு பிணியொடு வினை
யுங், கடந்திடு மிதினை யல்தொரு மருந்து காண்கிலே னெனவுரைத் தாங்கே,
நெடுங்கைமா முகனை வழிபட முதலி னிறுவினோன் பெறுவா நிகழ்த்தும்.

அறுசர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

ஐந்தெனும் புலனை வென்றோ ராற்றலை யளக்க வேண்டி
னிர்திரன் றுனே சாலுங் கரிமென விம்ப நும்பர்
முந்தைநாண் முதல வாக மொழிகுவ றன்றோ வன்ன
விர்திர னகலி கைப்பா விழிசெயல் புரிந்த வேல்லை. [௨௩]

ஆன்னவ கொழுந னுன கவுதம னறைசா பத்தார்
பொன்னகர்க் கிறைமெய்ம் முற்றும் பொருந்தலுற் றனபல் யோனி
பன்னொரு யோனி யெல்லப் படரையும் வினைதத லுண்மை
மின்னிடை யாரோ சல்குல் வெளிப்படா துடையாற் போர்த்தும். [௨௪]

ஆடவர் தமைநேர் காணி னஞ்சுவ ரொளிப்ப ரென்றற்
பிடுபர் விண்ணோர் வேந்தன் பிறங்குடன் முழுதும் யோனிக்
காடதா வுரினென் செப்வான் கலங்கிப்பொன் மலையின் பாங்கோர்
தாடுதை கமல வாவி சார்ந்தொளித் திருந்தா னிப்பால். [௨௫]

அனைத்தையு மமரர் கேட்டங் கறைகுவர் தத்த முள்ளே
தினைத்துனை யேனுந் தேரா தொருமகன் பிறனில் சேரி
னெனைத்துனை வலியுள் ளோரூ யிருப்பினும் பயனென் னாகு
நினைத்தலுக் கரிய துன்ப நெடிதுவந் துறுமே யென்னு. [௨௬]

ஆன்மவ ரறையும் வாய்மைக் கமரர்கோ னடையுந் துன்பே
சான்றெனக் குழமித் தங்க டனிப்பெருங் குரவற் சார்ந்து
வான்றனை நீத்து நோற்கு மாதவக் கவுத மன்பா
லேன்றமன் னவன்றன் புன்மை யிசைத்தன ரிரக்கந் தோன்ற. (க௭)

விண்ணவர் தாழ்மை யோடும் விளம்பல்கேட் றெவோன் செப்பும்
புண்ணிய விரோதன் றூர்த்தன் பெய்ய்பன்வெஞ் சினத்த நெற்றிக்
கண்ணனைக் காட்டா சாணை யிகழ்பவன் கன்வன் மீது
ஊண்ஊவோன் கொலைஞன் காமி யுலோபங்கள் ளருந்து வோனே. (க௮)

தீர்தொழுநோய்ப்புரத்தினன்- குட்டவியாதிபற்றிய சரீரத்தான்.

இன்னபா தகக்கு ழாங்கட் கிங்கநீ தென்ன வேதம்
பன்னவிற்புருக தற்கியாம் பரிவுற லொல்லா தேனூர்
துன்னுமோர் பதகற் கான்றோர் தொகையிரந் திடினன் செய்த
வுன்னன் நெனலா லன்னுற் குதவுவன் புலவி னென்று.

(கசு)

தேவர்தங் குரவற் கூவீ யவனிநுஞ் செவிப்பு லத்தே
தாவிலா நெழுத்தை யோதிச் செபிமுறை சாற்றி வானோர்
காவலற் குபதே சிப்பின் யோனிக ளனைத்துங் கண்ணு
மேவுமுன் னையினு. மெல்லா மேன்மையும் விளங்க வாழ்வன்.

(உய)

என்றிமை யவரைப் போக்கி யிருந்தவ னிருந்தான் விண்ணோர்
பொன்றிகழ் மலைப்பாங் கோங்கு டுபுட்கா வாவி நண்ணிக்
குன்றிற கரிந்தான் நண்ணைக் கூவலுங் குளத்தை நீத்து
நன்றருள் குரவன் முன்னு கண்டல னண்ணி னானால்.

(உக)

நண்ணினு னுடலி யாவு நனுகுபெண் குறிகள் காணுஉ
விண்ணினு ரருவ ருத்தார் வேள்விமன் செவிபி லாசா
னண்ணலார் மனுவை யோத வல்குலத் தையு நோக்குங்
கண்ணவா யினகண் டியாருங் களித்தன ரமரர் கோமான்.

(உஉ)

தேவர்பல் லோரைப் போக்கிச் சிலர்தனைச் சூழ்ந்து போதப்
பூவலர் பொதும்பர் சூழ்பொற் பொகுட்டுறை வாவி நீங்கிக்
காவலம் பெருகி யோங்குங் கதம்பமா வனத்துட் புக்கு
மாவெழில் வாய்ந்த பொய்கை வண்கரை மருங்கு நண்ணி.

[உக]

பனிக்கினு ரால யத்தைப் பதனுற நிருமித் தார்ந்த
வொளிக்கொளி யாகின் றானை யொருவனை யிருதா ளானைக்
களிக்கய மதமுன் றானைக் கணிப்பினு லறியொ னானை
யளிக்கரு னைங்கை யானை யவண்பிர திட்டை செய்து.

[உச]

வாசமுஞ் சனமுன் னான வான்பொருள் பலவுங் கொண்டு
பூசனை யாற்றி வஞ்சப் புலத்துளம் புகாத டக்கி
யாசறு சடக்க ரத்தை யாண்டொரா யிசஞ்செ பித்தா
னாசுலி லுழல்ப வத்தை யொழித்தருள் சுமுகர் தோன்ற.

[உரு]

கண்டெ னமரர் கோமான் கடிதெழுந் தச்ச மன்பு
மண்டிட வணங்கி வாய்மெய் மனமொன்ற னுற்றுப் பத்தெண்

கொண்டகண் கஞரீர் வாரக் *குடந்தமிட் டசைந்து பாடத்
தொண்டறா ருழுவலன்சிற் றுவக்குறும் பிரானி ரங்கி. (உசு)

பொன்னகர்க் கிறைவ வேட்ட புக்னுதி யெனலும் விண்ணுண்
மன்னவ னுயிர்க்கெ லாமுன் மலரடி சரண மென்னப்
பன்னுமா மறைக ளன்ன பதம்பணிந் தேத்தி னேனுர்
கின்னிநிக் குறையொன் றில்லை யெனினுமெந் தேவ தேவே. (உஎ)

இணையடிச் குழுவ லன்பென் றென்றும்பா லித்தல் வேண்டு
முணர் கரற் கரிசா யிங்க னொளிநுன னுருவைச் சிந்தர
பணிவிநா யகொன் றியாண்டும் யாவரும்வழுத்தல் வேண்டுங்
குணனநுன் பதவி நான்கு மவர்க்குநீ கொடுத்தல் வேண்டும். (உஅ)

இன்னதே யெளியென் வேண்டத் தக்கதென் றிரந்து நிற்ப
வன்னவா றருளி னுமென் றவ்வுருக் கரந்தா னெம்மான்
மின்னுபூந் தடம்ப டிந்து மீட்டுகம் பிரானுப் போற்றி
மன்னுவா னுலக நண்ணி வாழ்ந்தன னமரர் கோமான். [உக]

வினாசெய்தார் மார்ப வன்ன விமலனை வழிபா டாற்றிப்
புனாசெய்கோய் டோக்கிப் பின்னும் பொருவறு வரமுங் கொள்கென்
றுனாசெய்மா தவன கன்ற னூங்குற்ற தமர்க ளோடுங்
கனாசெயா மகிழ்வின் மன்னன் கதம்பமா நகராஞ் சென்றான். (உஃ)

ஆங்கமர்த் தருள்செய் சிந்தா மணிவிநா யகனா யேந்தித்
தீங்கறு தீர்த்தந் தோயத் தெறுதொழு நோய்போய் முன்போ
லோங்குதே சினனா னுன்பின் னும்பன்மா முகப்பி ரானைப்
பாங்கொடு பூசை யாற்றிப் பல்பொருண் மறையோர்க் கீய்ந்தான். [உக]

மன்னவ னின்ன வண்ண மகிழ்வுட னிருக்கு மேல்வை
மின்னெறி விமானத் தோடங் கருங்கண நாதர் மேவி
முன்னவ னுவப்பப் பூசை முடித்தனை யதனை மன்ன
வின்னபொன் மானத் தேறென் றியம்பமன் பணிந்தி யம்பும். (உஉ)

எண்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதிநடு வந்தமிலான் மறைக ளாலு மளந்தறிய வொண்ணாநா னகி
லாண் டத்துச், சோதியுரு வாய்நிறைவா னணுக்க டம்மிற் றாயவனு வாயு
றைவான் னுன்பின் பில்லா, னேதுமிலான் யாவுமுளான் காட்சிக் கெய்து
மெழினுருவ மருவமுனா னிரண்டு நீத்த, போதனிதை யானந்த னுலக மெ
ய்தப் புன்மையே னென்னதவம் புரிதலுற்றேன். (உஃ)

* குடந்தமிடல்- நாலுவின்குடக்கிப்பெருவினிறுத்தி செஞ்சினிடலாவத்து
நின்றும்மேர் கூத்து.

உம்மையினு னுருந்துபெருந் தவத்தி னு னு மோதருமித் தடம்படிந்
த டுறுதி யானு, மிம்மைதும்மைக் கண்டுதொழ வெளிது பெற்றே னெனை
ப்பெறுதற் கெத்தனையோ கோடி காலஞ், செம்மையறம் புரிந்துபெற்று வ
ளர்த்த தானை செழுமுலைப் பான் மடிமிசைவைத் தருத்து மன்னே, தம்மை
யொள்த் தொளிருமணி விமானந் தன்னிற் சார்ந்திடுத, நகவாமோ தமியே
வென்றான். (௩௪)

நலன்புரியுங் கணநாந ரிவ்வா றோது நரபதியை நோக்கியன்பி னவில
லுற்று, நுலம்பொருவு தினிகோளா யுணையின் றோரை யுண்மையொடு தி
யானித்தல் டுநகந் தாடிந், புலன்புகுகாப் புலமுடைய ராயன் னோரும்
பொழிமதவா ரணமுநவன் புனிர தெய்வத், தலன்புகுவா ருடனெனவாங்
கவனு மன்னோர் தமைநீனைந்து தடங்குடைந்தான் நகவி னன்றே. (௩௫)

அவ்வகையன் றனைநேடி யடைந்த வீர ரனைவருமந் தடமுழ்கி யமல
ராகத், தெவ்வடுவேற் படையகையன் விமான மீது சேனையொடு மொருங்
கேறிச் சேனா ளாவித், தவ்வலிலா மதிஞ்சுழ்தன் னகரஞ் சார்ந்து தன்பல
னைத் தந்தைதாய் தமர்க ளாதி, யொவ்வொருவர் களும்பெறவே பகுத்தா
னவ்வா றுறவினர்கட் கியந்தனரவ் வீரர் தாமும். (௩௬)

திங்கண்முக நங்கைசித்தி புத்தி கேள்வன் றிருவருளா லொளிபரவு
மணிவி மானங், கங்கிலவா யங்குவர வீம னாதி கடிநகர்வா முனைவோருங்
கடிந் னேறிப், பொங்கொளிரேர் பிங்கலநேர் நிறத்த னுன புகழுருக்கு
மாங்கதபூ பால னோடுந், துங்கமறை துதித்தனைப்ப வோங்கு மைங்கைச்
சுமுகருல கடைந்தின்பந் துன்னி வாழ்ந்தார். [௩௭]

உருக்குமாங்கதனுபாசனைப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் டிக-க்குத்திருவிருத்தம் (௪௩௩௮)

கிருச்சம, தனுபாசவணப்படலம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்

மன்னர்மன் னுருக்கு மாங்கதன் சிந்தா மணியெனு மைங்கரக் கடவுள்,
பொன்னடி வணங்கி யிருமுது குரவ ராதியர் புரத்துளா ரெவருந், தன்னெ
டு போத முன்னவ னுலகஞ் சார்ந்ததின் னைகிருச் சமத, மென்னையுந் தடு
த்தாள் விராயகர் மலர்த்தா னோத்திய திறமினி நவில்வாம். (௧)

என்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிரூத்தம்.

முன்னுருக்கு மாங்கதற்குச் சாப மீந்த முகுந்தையவ னெழிலுருவை முன்னி முன்னி, யுன்னரிய துயர்க்காமக் கடலின் மூழ்கி யுளமெலீந்தா ளித்தெறிந்த வும்பர் நாட்டி, மன்னுருக்கு மாங்கதன்போல் வடிவு கொண்ட ம் மாதினெடு நலந்தீவோத்து வான்மீண் டானு, லன்னவரு முளந்தழைந் தான் கருவுங் கொண்டா லோயிரண்டு துங்கனிலோர் மகவை யின்றாள். [உ]

உருச்சமஞ்சொல் லரியவளா முகுந்தை மைந்த னுயர்மதன்போல் வி ஷங்கமுனி வானுந் தாதை, கிருச்சமத னெனமகற்கோர் நாம மிட்டான் கி ளர்மதிபோ லவன்வளர்ந்து நூல்கள் கற்று, பருட்சியொழித் தருள்செய்க ண னாந்து வாவென் மாமனுவைக காணாமகிழ்ந் தோத வெண்ணித், தெ ருட்சியுறீஇச் சாபாதுக் கரகஞ் செய்யந் திறலுடையனாவலகிற் சிறப்புந் ருனல். (ங)

இன்னவணங் கிருச்சமதன் வாழ்நா னோர்நா னெழிலிதவ முழியிலோ ங்கு மகத நாட்டி, மன்னவனுஞ் ருரனென்போன் பிதிரகட் கூட்ட வகிட் டாதிமுனிவர்தமை வருவித் தானாங், குன்னரிய தவக்கிருச்ச மதற்கு மற் றை யுறுவர்க்கும் *கலைமலைவு வலிதி னேங்க, வன்னவரு ளத்திரியா மிருடி டவேறந் காற்றிலனுய்க் கவிமகளை யழன்று நோக்கி. [ச]

ஆந்தணன்கா தலனைநீ யரசன் றென்ற லாதலினிச் சவைங்கருக ன ன்றே கென்றான், சந்தமுறு வெண்பொடிபூத் தொளிர்மெய் தாங்குந் தவக் கிருச்ச மதன்படிவர் தமைநீர் நோக்கி, யிந்தவவை யிடத்தெனைநீ ரவம தி த்தீ ரிதுநீர துமைமாய்ப்ப லெனக்க னாங்கி, சிந்தவுருத் தாங்க கன்று கடி துதன்னுச் சிரமமடைந் தனைபாற்றன சென்மங் கேளா. (ரு)

அரசனுக்குந் தான்பிறந்த வரலா நெல்லா மறிந்தனையைச் சினந்துவ னத் திலந்தை யாதி, ஸ்விர்க்கியே யெனக்கொடியசாப மிட்டான் வெகுண் டவனா முன்றனக்கோர் மகன்வெய் போனாய், வருமெனவே வலித்திலந் தை யானு னேன்பு வளர்கிருச்ச மதன்ருநீனா மண்ணுண் மன்னன், தரு புத்தவ னாயினென் றடங்கொ னுந் சஞ்சலவம் பரம்படிந்து தளரு மே லவை. (சு)

* கலைமலைவு—கல்விப்போர்

† வேறந்தாத்திலனுய்—வெல்லவலியில்லாதவனுய்

§ விரகு—புத்த

சிந்தூரமா முகப்பெருமா னருளாற் றேவேந் திரற்குதித்தா யெனக்
காய வாணி யொன்று, வந்ததுகேட் டவ்வறவோன் மனத்தி னொ மம்மர்சி
றி தொழித்தலரை வருவித் திட்ட, வந்தவனத் தீனைத்து வழாது வேள்
வி யாற்றுமருந் தவரிட்ட மடர்க்கு செத்தே, னுந்துபொழி லோங்கயலோர்
வனம்புக் காங்கே யுளுற்றுதவ ரனைவருநல் வரவேற ம்ப்பப. (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கிருச்ச மதனரிய தவம்புரிவா னாபிரவ வனகதி னேர்பாற்
புக்குவலக் காற்பெரிய விரலைநிலக ழூன்றியைந்து புலன்க ளாறத்
திக்கெவையுஞ் செலுமுளத்தை லேய்வி மூலமெனத் திகழா தாரச்
சக்கரநான் கிதழ்முன்று கோண்டடி வாந நனிப்பீடந கன்னின் மன்னோ()

தேசுறுமோங் காரகண் பதிதன்னை யெழுந்தருளச் செய்தன் பென்னுங்
காசகன்மஞ் சனமாட்டிப் பத்தியெனுங் குவிராயக் களபம வேப்பந்து
பாசமறுத் தமுதமுறக் கணை, வாவென்னப் பல்சான் னேறும்,
பேசுமனுத தியானமதே மலராகத் திருவடியிற் பிறங்குச் சாந்தி. (௯)

ஐ அன்னமய முதற்கோச மைந்தையு லே நனஞ்செய் தகங்கா ரத்தைத்
துன்னறிய தூபமுமா வபிமானந் தீபமுமாத துலங்கக் கோட்டி
மன்னுப்பரை முகலைந்து சத்தியைடா லத்திசுற்றி வாக்கு மெய்யு
முன்னுளமு மொன்றுறமு வைந்தெனுமா யிரவரு - முபாசித் தானால்]

வேறு.

ஞானமே கிரியை யென்ன நவிறரு சித்தி புத்தி
மானனா ரிருவர் பக்க மருவமா வதனங் சொண்டு
பானிற வயமா லூர்ந்து பாறகரத் தொகையோர் கோடி
யானதோ ருருவுற் றுற்போ லறிவனமுன் னெமமா னின்றான். (௧௧)

கவிமகன் கண்க ளாரக் கண்டுதாழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்து
குவிகாஞ் சிரமீ தேற நின்றுபல் புகழ்கொண் டாடற்
தவவலி யுடையோய் வேட்ட சாற்றுதி சுருது மென்னப்
பவவினை தவிர்த்தா ளீச னருளலும படிவர் கோமான் [௧௨]

ஐ அன்னமயமுதற் கோசமைந்த என்பது - அன்னமயகோசம், பிராணமயகோ
சம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஐந்துகோசங்க
ளாம்.

† தீபமுதலைந்து சத்தி என்பது - அதுக்கிரகிக்கும்பாசத்தி, திரோபவிக்கும்
புதித்தி, கங்குரிக்கும் இச்சாசத்தி, இடையிக்கும் ஞானசத்தி, சிவவடிக்கும் கிரியாச
தின்னப்பஞ்சத்திகளாம்.

உலாயுனர் விற்றது நின்ற வொருபொரு ளாய நின்றன்
வினாமலர்த் தாள்கண் டேற்கு வேண்டுமோர் பொருள்வே றுண்டே
தினாபுந் கங்கை வேணிச் செம்மலே வேண்டற் பாற்றுன்
மறாபுனா பாதத் தண்பே யெனமிக வழுத்த லுற்றுன் (ய௭)

கலிப்பா.

கூற்றுவினைப் போன்று கொடுமை பலபுரியுந்
தேற்றமிலா வைவர் சிறுநெறியிற் சேராதம்
மாற்றலரை வென்று வரோதயனே நின்றாட்குப்
போற்றும் புரிவருள்வான் புண்ணியனே நீயிரங்காய் [ய௮]

ஈராணை போர்செய் யிடையின் மசகமெனக்
கூரார் புலவேடர் கொள்போரி னையாமற்
பாராதி யண்டப் பாப்பாவாய் நின்றாட்குச்
சீரார் பரிவருள்வான் செல்வனே நீயிரங்காய் (ய௯)

மத்தினுறு வெண்டயிர்போன் மாழ்கி மனங்கலங்க
நித்தியமு மென்னை நெருக்கும் புலவேடர்
தத்ததனின் மீள்வான் றயாபானே நின்றாட்குப்
பத்திமிக வருள்வான் பண்ணவனே நீயிரங்காய் [ய௯]

பையா ரகல்குற் பைந்தொடியார் பாழ்முயக்கற்
பொய்யாற் றுறையினோர் பொன்றேட மூட்டுவிக்கு
மையார் புலவேடர் வஞ்சனைதீந் துன்னடிக்குச்
செய்யார்வ நன்கருள்வான் சிற்பானே நீயிரங்காய். [ய௯]

ஐயலரை வாளி யனங்கன் விடுத்தடர்காற்
றையலரை நீரே தமியேற்குத் தஞ்சமென்பேன்
பொய்யலரை யாளும் புனிதா நினதடிக்கு
றையலறு மன்பருள்வா னாதனே நீயிரங்காய். (ய௯)

தூண்டி லுறுதசைமீன் றய்த்திறத்தல் கண்டுமெனங்
காண்டகைய மாதர் டுகவிரிதழ்வாய்த் தேனுக்கர்வை
வேண்டல் பொருளா மெலிவெய்தும் புன்மதிவிட்
டாண்டகைநிற் போற்ற வடியேற் கருளாயே. [ய௯]

† குறனை—சீகாட்சொல்லல்

† கவிர்—முண் முருக்கு

விட்டி லொளியால் விளிதறனை யோர்ந்துமனம்
பொட்டுமையு மிட்டுப் புனைந்துமால் செய்மகளிர்
கட்டழகை நோக்கிக் கவர்நெறிசெல் கட்டினல்விட்
டிட்டநின் றுட்கெய்த வெளியேற் கருளாயே.

[20]

தும்பி பரிசுத்தாற் றேழைவதனை யோர்ந்துமனம்
ஃவம்பிறுகுங் கொங்கை மடவார்தோ டோய்ந்துதுன்ப
வம்பாத்தின் முழுகி யலமரா துன்னுனை
நம்பு மறிவோங்க நாயேற் கருளாயே.

(௨௧)

ஒசையான் மாய்த லுறுநீமசுணங் கண்டுமனம்
பாசமார் வார்போற் பகர்நல்லா ரின்மொழியி
னேசமோர் காதி னெறிச்செல்லா துன்றிருத்தாட்
காசையா மாறிங் கயர்வேற் கருளாயே.

[௨௨]

வாசனையாற் பூமருவி வண்டிற் பத்தல் கண்டுமனங்
காசிழைபூண் கொங்கைக் கனிமொழியார் சாந்தலங்கல்
முக மணதுகர்வை முக்குவத்தல் கொள்ளாதுன்
றேசுறுதான் வாழ்த்தச் சிறியேற் கருளாயே.

(௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

என்னுப்பன் முறைபழிச்சுங் கிருச்சமதன் வேட்டவா மீயந்தே யோ
ர்சேய், முன்னிற் குதிப்பனிசை பெருகவென வருட்கார்தான் முதல்வ
னன்னேன், பின்னுவோர் கோயிலக்கா னத்தமைத்து வரதகண பதியென்
பேரும், பன்னுநன் மூர்த்தியேமுந் தருள்வீத்துப் பூசித்தான் பரிவு கூர்ந்
தான்.

(௨௪)

கிருச்சமதனுபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆரப்படலம் [102-க்கு] த்திருவிருத்தம். (சாகுய2)

விமலருபாசனைப்படலம்.

*அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒருகிருச்ச மதமுனிவ னரியதவ நெடுநாளா யுளுற்றி வீடாப், பெரு
மையுறப் பெற்றமையிங் குணத்தனைய பெரியதவன் றவத்துப் பெற்ற,
திரிபுரன்விண் ணவர்க்குறுகண் செயக்கொடியோன் றனையமரிற் செகுப்
பான் வாசம், விரியிதழி விராயகனை விமலருபா சித்தசெயல் விளம்பு வோ
மால்.

(௧)

† வம்பு- முலைக்கச்சு

§ அசுணம்—சேகயப்புள்

இருணிறையா ணவத்தமுந்து *மியமானன் பரிபாகத் தெய்து மேல் வை, கருணைமதம் பொழிவேழ முகன்வாத்தா லந்தணருங் கடவு ளோரு, முருகுளத்தோ டடி வணங்கிப் பணிபுரிய வவிககத்துக் குபாத்தி யாகிப், பெருமைமகத் துவயோங்க வாழ்ந்தனனக் கிருச்சமதப் பெரியோன் மன்னே. [௨]

இன்னவணங் கிருச்சமத முனிவரன்வாழ் வுறுநாளி லொருநா ளெம் மான், பொன்னடிதன் னுளத்திருத்திப் பன்னரிய யோகநெடும் போது னுற்றிப், பின்னர்க்கக் கொடுநோக்கால் விழித்தனனர் நோக்கினின்றும் பிர ள யத்துத், துன்னிடையும் வென்னிடவார்த் தோளிர்மேனி யோடொருசேய் தோன்றி னானல். [௩]

சுடர்நிலவு மழுங்கவரு தோன்றனைக் கண்டுமனைர் துளங்கிப் பின்னத், திடவுடற்சேய் தனதுமக னெனவறிந்து பளியெனப்பேர் செப்பித் தானே, தடறருசெய் மறுவையவன் செவிப்புக்கட்ட வன்னவனு மணியார் சோலை, தடமலியல் வனத்திருந்து நந்திமுகத் தெந்தையிரு சரண முன்ன. (௪)

வேறு.

முந்த்நோற் றிடலு மைங்கை மூர்த்திதண் ணளிபு ரித்தே யைந்திரு தூறு கோடி யாதவ ரோளி மீபான் மெய்யுஞ் சந்தமோ தகங்க விச்சி தாமரை மலர்கு ளஞ்சேர் சுந்தரக் கரங்க ணங்குங் கொண்டவண் டோன்றி நின்றான். [௫]

இலகுபே ரோளிக்குக் கூசா திபமுகற் றொழுதெந் தாய்லின் விலையுண் ராதேன் குற்ற நீக்கியா னென்றான் முன்னேன் மலையனின் னோன்பு வந்தேன் வழங்குதாம் விழைந்த வென்னப் பவிதொழு துலக முன்றும் பரிப்பவும் வேட்ட யாவும் [௬]

வேறு.

முன்ன வுறவும் புருக்தன் முதலோர் தொழவு முன்னடிக்கன் பெந்நா ளினுயிச் கோங்கவுமு மெய்தி யிறப்பின் வீடுமவு நன்ன யகநல் கெனவிரப்ப நல்கிக் கரும்பொன் வெண்பொன்செய் பொன்ன வியன்முப் புமுருகினைப் பொருந்த வளிப்பேம் புரக்குதியால். (௭)

பந்த் வெயிலம் முன்றினுக்கும் பகரு நாமர் திரிபுரமே யெந்த விடத்துச் செலவெண்ணு மெண்ணு முன்ன கோகல்செயுங் கந்த விதழித் தொடைப்பெருமான் கடவோர் பாணத் தழிவெய்து மந்த வமையர் தனிவீ டடைந்தின் புறுவை யெனமறைந்தான். [௮]

இலகு மொருவெண் மருப்புடைய விதைவ னனனா விவைபெற்றேன்
புலந்தன் முதன்முக் காலமுமேழ் புவித் தேரோ னெடுபோர்செய்
யலகி லசுரர் தமைப்படையா வாக்கி நிலமுற் றடிப்படுத்தி
மலைவில் லவர்க்குத் தம்மாசு வழங்கிப் புரந்தா னெம்பரினும். (சு)

ஐயுநீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய வீருத்தம்.

கொன்னவில் வடிவேல் குலவுசெங் கரத்துக் குரிசிலாம் பவியெனும்
பெயரான், முன்னரும் வலிசேர்ந் திந்தரன் பிரமன் முகுந்தன்வாழ் புரங்க
ளு நிகரின், மென்னுமுப் புரங்கள் பெறலின்முப் புரனென் நியாவரு மி
யம்பவாழ்ந் தனனா, லன்னவன் மறத்துக் கரிமுத லமர ரஞ்சிமே ருவினா
ளித் திருந்து. [10]

உன்னின கோகரக் காமனு னீனைப்பல் லுருவினா லத்திற முணர்ந்தே,
யென்னையான் டுடுமே ரம்பன்முன் றேன்றி யினையலிர் துமதுவாழ் வினு
க்குத், துன்வ... புரிமுப் புரனைவென் றிடற்காஞ் சூழ்ச்சிசெய் குதுமது
காறு, மன்னிறை களத்தெம் மிறையைவாழ்க் துதுமென் றறைந்தொரு
மறைய வனாகி. [11]

ஒருதிரி புரன்ற னவைசெல வவன்றழந் துயர்தவி சுநவீநீ யார்தின்,
வாவெவ னெனலு மறையவ னென்பேர் கலாதான் வேட்டன வழங்க,
றிரிபுர நின்மாண் பென்றனர் கயிலைச் செம்மலார் பூசனை புரியும், பொருவி
ல்சீர் சிந்தா மணிவிநா யகரைப் பெறும்பொருட் டென்வயிற் போந்தேன். [12]

என்றன னீதோ வரிநளித் திடுவ னெனச்சில தூதனா நோக்கி, மன்
றநீர் கயிலை மலையடைந் திறைதான் வழுத்தல்செய் தவருபா சிக்கு, நன்ற
ருள் சிந்தா மணிவிநா யகரை நல்கவேண் டுடுமினல் காரோல், வென்றுமை
யெங்கோன் கவருமென் றுரைத்து மீளுமென் றறைந்தனன்விடுத்தான் (13)

திரிபுரன் விடுத்த தூதர்தஞ் செயல்பின் செப்புல லொளித்துறை வி
புதர், புரிசெய மெறிக்கிற்பு விவியொரு தேராப் பொழிகதிர் மதிகளி ருருளா
ப், பரிசுனான் மறையாப் பாகன்வே தாவாப் படைகளை யரிசிலை வலையா,
வரிதினே னையவு மமைத்தெழிற் கயிலை யணிச்சின கரக்கடை யமர்ந்தே [14]

இறைஞ்சலு நோக்கி யெந்தைநுங் குறையென் னெனத்திரி புரன்
செய வியாவு, மறைந்தன ருமது துயரற வவனை யடுதுமென் றுலயத் த
டைகான், மறஞ்செறி மனத்துத் திரிபுரன் னாதர் வந்துதாழ்ந் தன்னவன்
வகுத்த, திறஞ்சொல, வமர்க்கே வருகென வருளிச் செய்துபுன் னகையுட
னிப்பால். [15]

புலந்தன்முதன் முக்காலமென்பது—காலை, உச்சி, மாலை, யெனமுக்காலம்.

அறுசீர்க்கழிநெழுலடியாகிரிய விருத்தம்.

வான்றிரி புரத்தை யிந்நாள் வன்னிவாய் மடுக்கு மாறிங்
காண்றவோர் குழ்ச்சி தன்னை யமைத்தருள் செயவென் முன்ன
மேன்றநின் னுருவி னேய்க வென்றொரு மருப்புத் தேவை
பூன்றிகழ் சூற்கைத் தேவை யுறவின்றித் தியானஞ் செய்ய.

[யசு]

வேண்டுவார் முகத்தினின்றும் வேழமா முகத்தோன் நேசார்
காண்டரு முகமோ னாந்துங் காங்களி னாந்து மெய்யிற்
பூண்டிகழ் தரளத் தாநும் பொற்பவந் துறக்கண் டீச
னாண்டகாய் நீயார் பேரியா தறைக வெஃ றிடவே ரம்பன்.

[யஎ]

கறையணி மிடற்றீ ரொன்னைக் கருதிநீர் புரியார் வத்தும்
மறைதிகழ் முகத்து திக் தேன் வான்பெயர் கணேச னென்ன
வறைவ ரென் வேண்டு மென்ன வமலன்முப் புரளை லெல்லுந்
திருஹ நினைது நாமந் திகழ்மனுப் பீசத் தோடும்.

[யஅ]

ஏண்ணுமா றருள்க வென்னா வியம்பலு மெழிற்க ணேச
னுண்ணிறை யன்பிற் றன்பேர்க் குரியமந் திரமும் பீச
வண்ணமு முரைப்பக் கேட்ட மறைமுதன் மண்ணும் வின்னு
நண்ணுபல் கணங்கட் கீச னாதவி னினக்கு நாமம்.

[யசு]

நனைசெய்தார் கணேச னென்ன நாதவென் நேத மக்கு
மனுவுரைத் தவற்குச் செய்கைம் மாறின்ன வழங்கு கின்று
னனகநால் வேத மங்க மாகம புராண மாத்ரி
புனிதனா லோதின் யாரு முதனனைப் போற்றி வாழ்க.

[உய]

உலககா ரியங்கண் முற்ற வுவணகே தனன்முன் னான
புலவர்மா னிடர்க ணின்னை விதியின்முற் பூசை செய்க
தலையின்பா ரொனினு லின்னைத் தாழ்ந்திடா தியற்று கன்மம்
பலவித விக்வி னத்திற் பாறலெய் திடுக வென்றான்.

(உக)

அன்னபோ தரிமுன் னான வமரரு மிறைஞ்ச வேற்றெம்
முன்னவன் மறைந்தா னாக முப்புரன் னாதர் தங்கண்
மன்னவன் கழற்கா றுழ்ந்து மலைமகள் கொழுநந் கெந்தா
யுன்னுரை யனைத்துஞ் சொற்ற முவர்த்தவ னொப்பா னாசி.

[உஉ]

காயரி கதறக் காயுஞ் சிம்புன்போற் கணன்றன் மீண்டே
மாயின மென்னுங் கண்க ளழலெழ விழித்தன் னோனம்
பாயமுப் புரமுங் காப்பா ராதிபல் படைஞ் ரிங்க

னேய்கவென் றழைத்தன் னாவந் திடுதல்கண் டமார்க்கெ ழுந்தான். [உங]

விறல்கொண்முப் புரனிவ் வாறு வெஞ்சமர்க் குறல்கேட் டசன்
மறமலி வேற்கை வள்ளன் மாமுகன் றருமி லக்கன்
றிறமலி வீர னாதி சேனைநாற் புறமுஞ் சூழ
றிறமலி யிரதத் தெங்க ணிமலையோ டிவர்தல் செய்நான்.

[௨௪]

கடலென வியங்க ளார்ப்பக் கவரிவெண் டினாயிற் றுள்ளப்
படர்கொடி யகல்வானீ றூர்ப்பப் பனிமதிக் குடைரி ழுற்ற
விடையவன் சுரா மைத்த வியனெடுந் தேநூர் தேய்தல்
கொடியமுப் புரமன் கண்டு கொதித்தம ராட னுற்றான்.

[௨௫]

மற்றைய வவுண வீரர் தனித்தனி வீந்து சூரைச்
செற்றசே யாதி வீரர் தமமொடு செருந டாதது
முற்றட விழந்து வாணுண் முடிந்துவா னுடுந் றாரால்
வெற்றிவெண் சங்க மார்த்தார் விமலாதர் ஞானவீரர்.

[௨௬]

எந்தையும் புரமன் றானை யாவையு முருக்க வண்ணன்
சிந்தைநைந் திருநண் சேந்து திரிபுரங் கபோரி னைப்ப
வந்தது பொருதற் கேற்ப மாயைகள் பலபு ரிந்தா
னந்தமா யையினால் விண்மண் ணடையவு மருசிற் றம்ம,

[௨௭]

வஞ்சக னியற்று மெண்ணின் மாயையா வையும்வெந் தியிற்
பஞ்சைநத் தொலைத்துப் போது பாணித்தான் பரமன் வாளை
ரஞ்சியண் டங்க னெல்லா மகாக்கணத் தழிப்போய் நாயே
முஞ்சிடு மாறோர் தம்முப் புரனையின் ரொழித்தி யென்றார்.

[௨௮]

ஏழுசீர்க்கழிசெடிவடியாசிய விருத்தம்.

துடியிடை யுமையு மவ்வண்ம் புரிவான் ரெழுவர னடியவர் துயனாக்
கடிகண பதிண் மனுவையுச் சரித்துக் கனலுமிழ் முத்தலைச் சூலப்
படைவிட வதனைப் பார்த்திலர் பார்த்தார் பார்த்திவ னோடுமுப் புரம்பெந்
திடுதலை வானந் னைந்துதந் துமியு மிசைத்தன கணங்களார்த் தனவே. [ ]

வானவர் மலர்தூ வினர்விடு சூலம் வருமுனந் திரிபுர னென்னுந்
தானவ னமலன் மலரடி மருவித் தனிப்பர முத்தியிற் கலந்தான்
நூற்று முளரி யயன்முத லமார் துயர்செய்முப் புரனைமாய்த் தமைக்காத்
தேனவி ழிதிழி யாற்கொரு ரீமந் திரிபுரந் தகனென விசைத்தார். [௩௮]

என்னையான் டருளுஞ் சிவபரஞ் சுடரோ னிருங்கயி லாயவெற் படைந்து
தன்னடி வணங்குஞ் சுநார்த்தன னாகி தானவர் பகைவனெல் லோர்க்கு
மன்னிய வரகன் கருளின னவரு மதிலொரு முன்றுளா னவிந்த
கன்னிமா மதியின் பூரண தன்னிற் கவின்றரு விழாநடத் தினரால். [௩௧]

பொன்னுறை மார்க் னாகியர் முன்போற் பொற்பம் தம்பதி புக்கார்
முன்னவ ரியற்று விழாவுறு தினத்தை மொழிசுவர் பாகுளி யெனவே
யன்னபா குளியி லவரவர் தகுதி யளவரன் பூசனை புரிவோர்
பன்னரு மிடர்தீரத் தரும்பெற்ற பயனும் பல்கிட வாழ்குவர் சரதம். (௩௨)

விமலருபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் [௩௩] க்குத்திருவிருத்தம். [சாங்கியச]

ச துர்த்திவிரதப்படலம்.

எழுசர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

தமனியம் வெள்ளி வீரும்பினை முனையு தழங்கெயில் பொடிசெய விசு
டர், விமலருக் குதவு சரிதம் தன்ன விமலர்முன் றனைமணம் புரிவா,
னுமையவ னாவப்பின விநாயக சதுர்த்தி ஸுரூப்பினுங் கதியருள் விரத, மி
மமலை யனாயன் றெரித்திட வறித்தாங் கியற்றிய வகையினி மொழிவாம். [1]

செக்கரஞ் சடையி லினம்பினை மிலைஞ் சிவபிரா னிடத்தமர் பவா
னி, தக்கன்மா மகளா யுதித்தலைப் பவஞ்சேர் தனுநொரிஇப் புனிதையா
மாறு, மிக்குய ரிமவான் புதல்வியென் பெயரின் மேனிய பொழுதுகங் கை
யையந், நக்கனா மணஞ்செய் முனந்தனை மணப்ப நாடினா டிருவா மதனில்,

தந்தைபா லதனை நவின்னொரு விரதஞ் சாற்றுந வெனவரை யனாய
ன், முந்துமா மயிலூர் முருகனுக் கிறைவன் மொழிந்தநன் னோன்பது த
னது, புந்திதோன் னுதனு முவகைமிக் கோங்கப் பொருவிறன் மகட்கது
புகல்வா, னந்துசீர் வெப்போன் சிங்கம்வந் தெய்து நனமதிப் பூருவ பக்கம்,

நன்றுறு சதுர்த்தி யேகதந் தருக்கு நயந்தநா ளாயிருந் தலினை, லன்
றுவை கறையி னுற்றுறு கடன்க ளனைத்தையும் விதிவழி முடித்துப், பி
ன்றனி முதல்வந் காமபி டேகப் பெரும்பொருண் முதலிய வமைத்து, ம
ன்றவன் பொருபூ சனைசெயின் மனத்து விழைவெலாம் வல்லவந் துறு
மால்.

என்றன விரத நோற்றிடு முறையு மெழில்வளர் மூர்த்தமொன் றுதி
நன்றரு ளோரா யிரம்வரை யமைத்தந் நாதனை வணங்கினும் பயனு
மன்றுரை செயமா தன்னநோன் பியற்ற வவாவுளேன் பொருளெலாந் தந்தா
யொன்றுற வருவி யென்னலு மிமவா னுழையசாக் கூய்ப்பணித் தனனால்.

ஆட்டுதற் கமைந்த கங்கைநீ ராதி யடங்கலுங் கொணர்ந்தனர் சில்லோர்
சூட்டுதற் கமைந்த நொடைமல ராதி தொடுதநன ராய்த்தனர் சில்லோ
ரூட்டுதற் கமைந்த திருவமு தாதி யுகவிடச் சமைத்தனர் சில்லோர்
காட்டுதற் கமைந்த ஆபரீ பாதி கவினுழத் திருத்தினர் சில்லோர். [சு]

மணிகளா லுலோக வகைகளாற் பூசை மண்டப மமைத்தனர் சில்லோ
ரணியுற வதனு னொளிர்பணி நறும்பூ வலங்கல்க ணற்றினர் சில்லோர்
திணியதாட் கமுகு விரிதலை யாமபை தீஞ்சுவைக் கரும்புக ணிறுவிப்
பணைதரு தெங்கின் கனிகுசூலை பிறபல் பழங்குவை கோத்தனர் சில்லோர்.

அறுசாகக் கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

இன்னவா னுழைய ரெல்லா மிடுமபணி யியற்ற யார்க்கு

மண்ணைவான் கங்கை யாடி யருட்டிநீ று பூசிக்

† கன்னமா தியவா ற்ப்சங் களிலுந் லுருத்தி ராக்க

மின்னியார்ந் திடவ ணிந் த மண்டப மேயி னானால்.

[அ]

* மூர்த்தமொன்றுதி நன்றருளோராயிரம்வரை யமைத்தந்நாதனை வணங்கினும்
பபம்—ஒருமூர்த்தம் அமைத்துப் பூசிப்போர் தனதானிய புத்திரபத்துவர்க்கங்களையும்
இரண்டு மூர்த்தம் அமைத் தப் பூசிப்போர் அளவற்ற காரியசிக்தியையு, மூன்றுமூர்த்தம்
அமைத்துப்பூசிப்போர் மலைபோல நவரத்தங்களையும், நான்கு மூர்த்தம் அமைத்துப்பூசி
ப்போர் தருமமுதலிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும், ஐந்துமூர்த்தம் அமைத்துப்பூசிப்
போர் ஏகச்சக்கராதிபதியார் தன்மையையு, ஆறு மூர்த்தம் அமைத்துப் பூசிப்போர்
சுருட்டியாதிமுத்தொழிலகட்டுந் தல்மையையு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, என்னும்மூர்த்
தங்கள் அமைத்துப்பூசிப்போர் சருவஞ்ஞத்துவத்தையும், பத்துமூர்த்தம் அமைத்துப் பூ
சிப்போர் திரிகால ஞானத்தையும், பதினொரு மூர்த்தம் அமைத்துப்பூசிப்போர் எகாத
சருத்திரர்கட்கும் அதிகாரத்தன்மையையும், பன்னிரண்டு மூர்த்தமுதல் தூற்றெட்டு
மூர்த்தம் வரை அமைத்துப்பூசிப்போர் முற்கூறியவற்றிற்கு மேற்பட்ட பயன்களையும்,
ஆயிரம் மூர்த்தம் அமைத்துப்பூசிப்போர் மிகவுமேற்பட்ட பெரும்பயன்களையும் அ
டைவர்.

அன்றியும் ஏழு மூர்த்தம் அமைத்து மூன்று நாள் பூசிப்பினும், ஒன்பதுநாள் பூசிப்
பினும், ஐந்துவருடம்வரை பூசிப்பினும், அந்தியகாலம்வரை பூசிப்பினும், ஒன்றற்கொ
ன்று ஏற்றமானபயனையடைந்துவந்து கடைசியாய் விராயகமூர்த்தியினது சாயுச்சிய
பதவியையடைவர்.

இவற்றின் விவரம் விநாயகபுராணவிரிவிற்காண்க.

† கன்னமா தியாறங்கமாவன—காது, மாப்பு, கை, தலை, தோள், எழுத்து, என்ன
ம் இவை.

சிற்பநன் குணர்ந்த தேவ கம்மியன் செம்பொன் றன்னால்
விற்பொலிர் திடவ மைத்த விநாயக மூர்த்த மொன்றும்
பொற்பமண் னாற்செய் மூர்த்த மொன்றுநூற் புலவோ ரெல்லா
மற்புதம் பொருந்தும் வண்ண மளித்தன நமலை யங்கை. [௬]

ஐந்துசுத் திகளு மாற்றி யங்கமை வேதி தன்னி
னந்தவி லரிசி தன்னை நலமுறப் படிப்பி மீது
சுந்தரத் துகில்வி ரித்துத் துன்னிழை சுற்றித் தேசு
சுந்துபொற் குடமு றுத்திச் சீதநீ ரதனுட் பெய்தான். (௮)

தழைநூற் றதனிரோ னார்துந் தயங்கொளி மணியோ னார்தும்
வழுவில்பொற் கும்பத் துள்ளே மருவூற் சாத்தி யாரும்
விழையுமேந் திரத்தை வைத்து விளிவில்செம பொன்னிற் செய்த
வழகமை விம்பந் தன்னை யிருத்தின ளார்வ மோங்க. [௮௧]

பீடுயர் பொற்பி டத்திற் பிருதுவி மூர்த்தந் தன்னை
நீடவைத் தருகார் கங்கை யாதிரீர் நிறைபொற் கும்பத்
தேடவிழ் மலர்சந் தாதி யிட்மெஞ் சனஞ்ச மைத்தாண்
மாபென் மணிசு யிற்றும் வட்டகை கனினீர் வார்த்தே. (௮௨)

பகர்குசை துனிரெல் லாவின் பாலெள்வெண் கடுகு பூசந்
திசுழுவிறண் டெம்பெய் தெண்ணர்க் கியங்கண்மந் திரததாக் கிப்பின்
புகர்முகத் திறைபூ சைக்காப் பூக்கடிக் தூப தீபந்
திசுழுவித் தருக்கி யந்தா டிருமுகந் சென்னிக் கியந்தான். [௮௩]

மணமவி தயில முன்றம வர்க்கமஞ் சனத்தோ டாட்டி
யணிசெய்பொன் னுடை சாத்தி யுரோசனை பளித மாரந்
ஓதணியமான் மதஞ்சேர்த் தப்பித் தருமணிக் கலன்பொன் னாற்செய்
பணிநறு மலர்ப்பன் மாலை பாங்குற வெடுத்த ணிந்து (௮௪)

திருவடி முதலா *மங்க பூசனை சிறப்பி னாற்றிப்
பரிமளப் பச்சை யாதி பத்திரத் தருச்சித் தோவா

† தனினாந்து—அத்தி, ஆல், அரசு, மா, நாவல், இத்தருககளின் தளிர்கள்.

* மணியைந்து—பச்சை, பவளம், வயிரம், பதுமராகம், மாணிக்கம் இவை.

? பளிதம்—கருப்பூரம்.

ஓ தனியவென்பது—தண்ணியவென்றதின் தொகுத்தல்விகாரம்.

* அங்கபூசனை—பாதம், முழந்தாள், தொடை, நிதம்பம், நாபி, வயிறு, இடையம்
கண்டம், கழுத்தடி, தோள், உள்ளங்கை, நாசி, கண், காது, தந்தம், சிரம், இவ் அவய
வங்களில் தனித்தனி பூசித்தல்.

? பச்சையாதி பத்திரங்கள்—மாசிப்பத்திரம், கரசராங்கனி, வில்வம்; அறுகு,
இலந்தை, ஊமத்தை, துளசி, நாயுருவி, சிறுவழுதி, வன்னி, மந்தாளை, மரு, அவரி
கோங்கு, வெள்ளெருக்கு, மருது, விஷ்ணுக்கிராந்தி, மாதூளை, சாதிமல்லி, கண்டல்,
தாழை, என்னும் இருபத்தொருவகையில்கள்.

மருவுறு தூப தீபா சமனமர்க் கியம்வ முங்கி
யொருமருப் புடையார்க் கின்ன வுண்டிக ளுருட்டப் புக்காள்.

(யரு)

கிருதவூண் சுத்த வல்லி கிளர்ததி யமலை கீர
மருவுணுக் கடுகின் மூரன் மாணில வங்கப் பொம்மல்
கருநிற வெள்ளி னுண்டி கரும்படு கட்டிச் சொன்றி
மிரியலோ தனமுன் னுன் மிரைகன்சேந் சொளிர் ப ரூப்பு

[யசு]

மாசறு மிளகு காய மல்லிசீ ரகமு மூந்து
தேசறு மஞ்ச ளாதி செழும்பொருள் செறித்த மைத்த
பூசணி யாண டேனைப் புழுதிர் கனிகாய் தண்டு
பாசிலை கிழங்கி வற்றா லட்டபாருகன நேகம்.

[ய௭]

கருணைபல் வறைய லூறு காய்கனி துவைது வட்டுத்
தீரடதி நெய்பா னீர்மோர் தேன்கருப் பிரதங் கட்டி
மருவற விளநீர் வெந்நீர் மாவெலு மிச்சை யாதி
தருமுதிர் கவைப்ப முத்தின் சாறுவா சனையார் தண்ணீர்

(ய௮)

அலகறு வடைமென் றேசை யடைபொரி யுண்டை கஞ்ச
நொலையலா சக லபூப நுவணைதேன் குழன்மு றுசுருப
பலவகை யாய கண்டல் பயற்றெடு தெங்கங் காயு
முலைவில்சர்க் கரையுஞ் சேரத்த வுண்டைமோ தகம நேகம்.

(ய௯)

கட்டிசே ரரிசி திம்பா கமைந்தபல் பருப்புக் கட்டி
பிட்டவல் கிருதத் தோடு பிணைந்ரவுக காரி தித்திப்
புட்டதும் பசம்பை நாவ லுயர்தெங்கு வெள்ளி லாதி
மட்டறு கனிய நேகம் வாயந்தவெள் ளரிக்கா யற்றே.

[௨௦]

இன்னபல் லுண்டி வார்க் கியற்றுபல் கலங்க டம்மி
னன்னரிற் பெய்து ரைவேத் தியமலு நவின்னு செய்வித்
துன்னியங் கரத்தாற் சுத்த சலமெடுத் துதவி யாச
மன்னிய மாதி மூன்று மனக்களிப் பொடுவ முங்கி.

[௨௧]

வாசமெல் விலைகா யாதி மணப்பொரு ளெவையு நல்கித்
தேசொளி ரடுக்குத் தட்ட மாதிதி பங்க ளோர்கோட்
உசனுக் கெதிர்சு முற்றி யெழிலாடி குடையே தோகை
காசறு விசிறி யால வட்டம்வெண் கவரி காட்டி.

[௨௨]

* அபூபம்—அப்பவருக்கம்.

* தவணை—தினையா.

மந்திர மாங்க ணாந் துவாவெனக் தியானஞ் செய்து
மந்திர புட்பஞ் சாத்தி வளமுந் சீய சாத
மந்திர மதினி நீராஞ் சனஞ்சுற்றி மனுவுக் கெல்லா
மந்திர மூர்த்தி யானை வலங்கொடு மலர்ததான் போற்றி. (௨௩)

ஆறுற முழு கொண்ட வறுகனை யிருபத் தொன்றாக்
கூறுமந் திரத்தி ரண்டாக் கூட்டித்தாண் மிசையர்ச் சித்து
வீறுறு பூசை பாற்றும் பலத்தையவ் விமலற்கீய்ந்தே
பூறினல் லுளத்தோ டோங்கு தியானமு முஞ்ற்றி னாளால். (௨௪)

பழுத்தநே யுத்த வர்க்குப் பதமல ரருளே ரம்பன்
விழுத்தரு மந்தி ரத்துள் விழுமிதா மூல மொன்ற
மெழுத்தகத் தளித தும்ப ஷெண்ணின னுணவு றக்க
மொழித்தொரு மதியி னெல்லை யுற்றறிநான் பூசை முன்போல். (௨௫)

தருப்பண மாதி யாவுந் தகவுற நடவிப் பொன்பு
விருப்பொடு பலதா னங்கள் வேதியர்க் குவப்ப நல்கிச்
சுருப்பினர் துறையுங் கொன்றைத் தொடையனை யொளிநு மொற்றை
மருப்பனை யனது யானை மனத்துளே யொடுக்கிப் பின்னர். (௨௬)

பெருகொளி பொன்னிற் செய்த பெட்பமர் மூர்த்தி தன்னைப்
பொருளொடு கொடுத்தா டங்கள் புரோகிதன் றனக்குப் பாச
மருளற மண்ணிற் செய்த மூர்த்தியை வரிசை யொடுந்
தெருளுற நீர்வாய்ச் சேர்த்தான் சிவபர னோர்பார் ஃகார்த்தான். [௨௭]

விருந்துற வினர்தம் மேடு மறுசுவை மிதவை யுண்டாங்
கிருந்தனன் பினரோ ரம்ப னின்னருள் பெறலா னம்பன்
முருந்துரு வுடைய ளான கங்கைக்கு முன்னர் நீலத்
திருந்துரு வுமையா டன்னைத் திருமணஞ் செய்தா னென்பர். [௨௮]

இன்னகல் விரதஞ் சந்தி ராங்கத னென்போன் கத்த
மன்னா னோற்று முத்தி மருவினார் மாற னோற்று
முன்னா னோக்கின் வெந்த மூரியா ருருப்பின் பெற்றான்
பின்னரு மாற்கே சேயாய்ப் பிரத்திம னெனும்பேர் கொண்டு. [௨௯]

தன்னிக ரில்லா நம்பன் சடையிசை வதிகின் தேம்பா
மென்னவுட் டருக்கி னோர்காற் சேடனையர் திடலு மன்னான்

சென்னியா யிரம்பி ளப்பிற் சிதைவுறச் செய்தா நெம்மா
னன்னகா லையிற்சு துர்த்தி நோன்பவ னன்பி னோற்றான். [௩௮]

உரகமன் புரியு நோன்பிற் குவந்துவா முகத்தே வன்பா
திரமினின் சிரப்பி ளப்புச் சிரமொரா யிபங்க ளாக
விரமொடு செருக்குஞ் சென்னி யொன்றைந்து சென்னி யாக
வொருகலை யாக நம்மையுவுப்பச்செய் நோன்பா லென்றான் [௩௯]

ஆதலாற் சேடன் சென்னி யாயிரங் கொண்டு பூமி
மீதுறத் தாங்க லுற்றான் விமலனைம் முகவே னிக்கண்
மாதலை யைந்தோ ழெற்றான் வளர்க்கண பதிய கட்டிற்
போதுட - தனமா யேக தலையொடு பொலிகின் றானால். (௩௨.)

வானவர் தமக்கு மாறா மம்மர்நோ யிழைத்து வந்த
தானவ னான தாரு கனைத்தெறத் தனிவேற் கையா
றானன் மதம்பெய் யா ன யானன் மலர்த்தா ளுன்னி
பூனியில் சடக்க ரத்தை யோதினான் சின்னான் மன்னோ. [௩௩]

முன்னவன் பின்ன வன்றன் முன்புநீதி வரங்க ணல்கித்
தன்னரும் பரிய தான தனிம^{டி} லளித்தான் பின்னோ
ன்னவ னுருவங் கண்டாங் கணியறு கிலக்கங் கைக்கொண்
டென்னரும் பூசை யாற்றி யுவுப்பமோ தகங்க ளுட்டி. (௩௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவற் கிலக்க விராயக நெனப்பே ரதைந்தொரு மயூரீ திவர்த்
து, துன்னரும் கொடிய தாருக னுயிரைத் தொலைத்திரும புவனமத் தனையு,
நன்னலம் பெருகக் க. த்தனன் சாமி நாதனின் விரதமேன் மையினை, றின்
னமும் பகரின் விரியுமென் னிலர்நோற் றிருமையும் பெருமையுற் றன
ரால். (௩௫)

சுதர்த்தி விரதப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௮௪) க்குத்திருவிருத்தம். [௩௮௨௮௬]

சங்கடசு துர்த்திப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

துதித்தல்செய் திடலில் லார்க்குத் துன்பினை வினைத்துந் தம்மைத்
துதித்தல்செய் குருருக் கின்பஞ் சுரந்துங்காப் பவன்ற னக்காஞ்
சுதர்த்தியின் விரத மேன்மை சாற்றினாஞ் சங்க டப்பேர்ச்
சுதர்த்தியின் விரத மன்னா னுளினை பணிந்து சொல்வாம். [௧]

தெண்டினை நீர்க்குழ் வைப்பிற் சிறந்தமத் தியதே யத்துக்
கொண்டல்கண் வளர வாரந்த கொழுஞ்சுவை நறவ மாந்தி
* வண்டலெல் லினுமு ரன்று வண்டலுக் கியைந்து வானுறைய்
தண்டலை மலரீண் மூதூர் சகத்திர புரியென் றென்றால்.

[2]

அன்னதொன் எனக்குச் சூர சேனன்வேற் றனாய்க் கெல்லா
மன்னன்மன் மதனை வென்ற வனப்பினுன் வணங்கார் தம்மைத்
கொன்னவில் வேற்கு னாவாக் கொடுப்பவன் பணிவார் தம்மை
யின்னலொன் றின்றிக் காப்போ னிசைதிசை முழுதுஞ் சேர்ப்போன். ( )

இருநில னாண னோர்நா ளிருள்வலி யிரத மான
வொருபெரு விமான மன்ன லுரிடை யிறங்கக் காணாஉப்
பொருவிலம் மானப் பாங்கர்ப் போந்தத னுப்பண் டேவேவ்
திரன்வதற் திடுத னோக்கிப் பற்பல முகமன் செப்பி.

(சு)

போந்ததென் னெனவ லாரி புருசுண்டிப் பெயர்மே லோனை
வேந்தகாண் டற்கு வந்தேன் மீண்டங்குச் செல்வே னிவ்வுர்
நீந்தெல்லை தொழுநோ யுற்று நிகழ்பவத் தினனோர் நாய்க்
னையந்தகண் படலாற் செல்லா திழிந்ததிங் கெனது மானாட,

(டு)

இழிந்தவிம் மான மைங்கை யிறைவன்சங் கடச தூர்த்தி
வழங்குபூ சனைசெய் திவ்வுர் வதயுமற் றொருவ னுன்மே
லெழுந்தடு மெனலு நன்றென் றியற்புரு சுண்டி யாரச
செழுந்தவன் புரினோன் பியாது தெரித்தரு ளெனத் தெரிப்பான்.

(சு)

தண்டக மெனவி யாருஞ் சாற்றுமோர் வனமுன் டாங்கே
விண்டழல் சிதற நோக்கும் வேடன்கிப் பிரத நாமங்
கொண்டவ ின்ற லைத்துண் கோளனோர் மடுபபாய் கோர்நாட்
கண்டனன் புலன்க னாந்துங் கடிந்தமுக் கலமே லோனை.

(எ)

அன்னவ னுடறு ணிப்ப வடுபடை வானே யோங்க
முன்னவ னுருவு தாங்கம் முனிவனோக் கிடலுங் கைசேர்
மின்னவிர் வாண்மண் வீழ மேவறி யாமை நீங்க
நன்னினை வெய்த மேலோ னதுங்கம லத்தான் வீழா,

(அ)

* வண்டலெல்லினு முரன்றுவண்டலுக் கியைந்து என்பது—இரவும் பகலும்
வண்டுகள் தீதஞ்செய்து மகளிர் விளையாடற்கேற்றதாகி.

§ ஆறலைத்துண்கோளன்—வழிப்பறிசெய்துண்ணுங் கொள்ளையுடையான்.

சங்கடசதுர்த்திப்படலம்.

எனைத்தவ புரத்தி யென்ன விருந்தவன் வேட னுள்ள
நினைப்பையோர் தத்த டத்து நீர்படிந் திடச்செய் துன்னி
னனைத்துநல் கடுங்க ணேசா யநடவென் மந்தி ரத்தை [௨௩]
மனத்துய ரொழிப்பா னோதி மருங்கொரு தண்டை யூன்றி.

இன்னது தளிர்க்குங் காறு மிரும்புனல் வார்த்தே ரம்பன்
றன்னடி நினைந்தியா னோதுந் தனிமனுத் தியானிப் பாயென்
றுன்னுந் தவன்சேன் றுனவ் வுபதேசப் படியே வேடன் (௨௪)
மன்னிய பத்தி யோடும் வருடமா யிரமி மைத்தான்.

தண்டிலை யாதி மொய்த்தோர் தருவுரு வாக வீது
கண்முகக் கலன் வியந்து கரகநீர் செபித்து மெய்ம்மைத்
தொண்டெசய் யன்பன் மெய்யிற் றாவலும் புருவ நாப்பன்
தீசுண்டமொன் றெழுந்த தற்றூற் புருசுண்டி யெனச்சொல் வாரால்,

பற்றறுத் தருளே ரம்பர் பரமன்பேரன் முகத்துச் சுண்டம்
பெற்றபக் குவளை நோக்கப் பிறங்குட றைவர் தையன்
முற்றுநன் கருளு மேகாக் கரத்தையு மொழிந்தித் தாருக்
கற்பமா சுகநீ யோவோர் கற்பம்வா முகவென் றன்னான். [௨௫]

வேறு

தன்னிடஞ்சென் றுனனைய தருவொருகற் பத்தினெல்லார் தாவற் றுகி
மன்னியது புருசுண்டி யோரொடுததை யாயிரமாம் வருட மோத
வன்னு வாவற்கும் பன்முகத்தெம் மண்ணலெதிர் தோன்றினல னருளி னுண்பின்
பன்னு ருஞ்சங் கடசதுர்த்தி நோன்பினையப் புருசுண்டிப படிவ னாற்றி. ( )

மீட்டரிய நாகுழக்குந் தன்னினத்தா ரனைவளையும் விபுதர் வாழ்போ
ன், னாட்டி டைச்சார்ந் திடவிடுத்தா னாதலின லவ்விரத நலனிற் றென்னக்
காட்டுதற்கோ ர் காட்டிலகவ் விரதமின மொன்றுளது கதைத்தும் வேந்த
கேட்டியெனது சுயித்தியகைக் கிழப்படுத்தும் வானவர்கோன் கிளக்க னுற்
றான். (௨௬)

வேறு,

அலைபுனற் காவி நீர்க்கோ ராக மாள சைய
மலையின்மாட் டெரிவ மிக்க வளமுமார் நகரின் மன்னு
மிலைமலி வைவேற் று சங்கைக் கிருதவீ ரியனா மேந்த
னலமலி சுகந்தை மென்னு நன்மனை யொடும்வாழ் நாளில், (௨௭)

தீ சுண்டம்—யாதி

† காட்டு-உதாரணம்.

வீராயகபுராண சங்கிரகம்.

தெண்டிபுரை

கொண்டல்குப்பே ரெய்தா மிடிமையான் மனைவி யோடும்

*வண்டலெகிலகாய் கந்த மாந்தியும் வளிநு கார்த்துஞ்

தண்டலை மதறவோ ரொன்னச் செய்தவத் தயர்தல் யாழ்வன்

டன்சே ரன்னுள் றுதைக்கு மொழிய வன்னோன்.

[108]

அன்னதெ

மன்னன்மய யப்பூ மலர்மிசை யமரெண் கண்ண

கொன்னதுகி யன்னு னடிமலர் வணங்கி யெந்தா

யின்னலெ மிசையென் னெச்ச மீண்டிட வாழென் னெச்ச

லெச்ச மில்லா நவையுற் கேது வென்னே.

[109]

இருநி

வொருவொண் கமலத் தண்ண லியம்புமுற் பவத்து நின்சேய்

பொன்றந் குலத்தோ னுமஞ் சாமனார் வறுமை யாலோ

கிரவிறை யிரவிற் காஞ்சென் றுறிநு பனவர்க் காதிப்

ரான்னைக முதற்க வார்தவ் விரவிலே போந்தா னில்லம்.

[110]

தவந் திறப்பான் றன்மகனோக் கணைச கணைச கணைசவெனப்

பதறி யழைத்தான் பகன்முழுதும் பதநீர் நுகராப் பரிவாலம்

முதலை மாண்டு கிடத்தலிற்சொல் வழங்கா வகைகண் டொருவகையாற்

புதவந் திறந்தா னகம்புகுந்தான் புதலவற் பார்த்து நனியினைந்தான்.[111]

மைந்த னிறந்த பரிவானும் மடங்காப் பசித்திக் கரீவானும்

பந்த மறுக்கு மறைகூறும் பனவற் படுத்த பவவிறும்

வந்து வளைந்த சுழிப்பானு மலர்க்கண் பெயிலா விழிப்பானுஞ்

சிந்தை யுழந்தான் வைகறையிற் சீவனிழந்தா னுடல்கிடப்ப.

[112]

வேறு

பொருதுசங் கடங்க ளெல்லாம் போக்குசங் கடச தூர்த்தி

தருபெரு தினமன் றுகச் சமைதலிற் கணைச னென்னு

மொருமகன் பசினோய் தீர்த்தற் குணவுநீர் விடாய்தீர்த் தற்கு

வருணமுங் கிடையா துள்ளம் வருந்தியங் கிறந்த தாரோல.

[113]

பொன்னெறி விமான மொன்று பொருந்தவன் னாதன்மம் தேறி

மன்னுசீ ரைங்கை வள்ளன் மாணுல குற்று வாழ்ந்தான்

றன்மகன் றனைக்க ணைச வெனமுக்காற் சாற்று சாணம்

னுன்னரும் புதல்வ னாக வுதித்தா சாங்கின் றுனூல்

[114]

* பதநீர்—அன்னமுந்தண்ணீரும்.

† புதவம—கதவிட்டுப்புகும்வழி.

துங்கவிப் பிரனைக் கொன்ற தொல்பவ வெச்சத் தாலே
மங்கலி லெச்ச மில்லா வறுமைபுக் கனனாற் கீர்த்தி
தங்கொரு புதல்வன் வேண்டிற் சங்கட சதூர்த்தி நோன்பே
யங்களிற் றுன னற்கின் பாயதல் தாற்றல் வேண்டும்.

[௨௩]

எதிரிலிவ் விரத நோற்கத் தொடங்குநா ளிசைத்து மாசி
மதிமதிக் கலேதேய் பக்க மங்கல வார நான்காந்
திதிமதி யுதிக்கு மேலவை சிறந்ததென் றறைகிற் பாரால்
விதிமுறை யதனிற் பூசை விளைத்திட றகுதி மேலும்.

(௨௪)

செழுநிற மதிக்கும் பூசை செய்துமாண் மறைய வர்க்கு
விழையறு சுவையோ டிண்டி மேதக வூட்டிக் கங்குன்
முழுவது முறக்க மின்றி முன்னவன் சரித மூற்றும்
பழுதறக் கேட்டு ளத்துப் பதித்திடல் பண்ப தாகும்.

[௨௫]

என்னலும் பிதிர்... தெந்தாய் மங்கல வாரத் தெய்து
முன்னருந் சதூர் டெற்ற லுகந்ததோர் கோட்ட சற்குப்
பன்னுதி தெளிவ் லற்கென் றிடமறை பயின்றி யாவு
மன்னுறப் படைக்கும் வாச மலரின்வா சத்தோன் கூறும்.

[௨௬]

மெய்த்தவப் பாத்து வாசன் வீரியத் துதித்த செவ்வாய்
சுத்தநற் கலை னோடு சுழுகர்தம் மனுவும் பெற்ற
வத்தனா ரிடத்துப் பெற்றோ ரணிவனத் திருந்து பன்னாட்
பத்தியி னோற்று நால்வாய்ப் பகவனாற் கருணை நோக்கால்.

[௨௭]

அந்தரத் தமரர் தம்மோ டமிழ்தினி துண்ணு நண்புந்
தந்தரக் கோள்க னோடு தயங்கொரு கோளா வைகும்
பந்தமுந் தன்வா ரத்துப் படர்தரு சதூர்த்தி நோற்றோர்
நந்தலில் போக மெல்லா நண்ணுதற் கருளும் பெற்றான்.

(௨௮)

ஆதலாற் பூம வாரத் தடுத்திடு சதூர்த்தி மேலென்
றோதுநான் முகனைத் தென்பா லுறைபிதூர் மதிதோன் நேல்வ
யேதுநா யகனாற் பூசைக் கியைந்ததின் றடியேன் நேறப்
போதவோ துதியென் நேத்தப் பொருந்துதண் ணளியா லோதும்.

[௨௯]

நாரத முனிவ னோர்நாட் கயிலையம் பொருப்பு நண்ணிக்
காரணி மிடற்றி னாற்குத் தீஞ்சுவைக் கனியொன் றிய்ந்து
வாரமுன் னூறத் தாழ்ந்து மதுமழை பொழிந்தா லென்ன
வாரிசை மழைபொ ழிந்தா னமலனா ரகம கிழந்தே.

[௩௦]

முனிவரற் கருள்வ முங்கி முதிர்சுவைக் கணியை நந்தந்
தனையரு ளெவற்க ளிப்பாஞ் சாற்றெனப் பார்த்தா னென்னை
யினியன வினையோற் கித லியல்பென விசைத்தேன் முன்னோ
னனியெனை முனிந்தா னஞ்சி நயந்திரத் தனனவ் வேல்வை.

[௩௧]

திங்களங் கவம தித்துச் சிரித்தனன் சிவனார் மைந்த
னங்கலை மதியே நக்கா யான்றவ ரவையி னற்றான்
மங்குக நின்றே சுன்னைப் பார்த்தவர் மனத்து மம்மா
பொங்குக வெனவன் சரபம் புகறலு மதிதே சின்றாய்.

[௩௨]

அரந்தையுற் றிலஞ்சென் றானல் லமுதுண விழந்த தேவர்
புரந்தர னொடுமே ரம்பன் பொன்னடி யிறைஞ்சி பெந்தாய்
பரந்தவம் புவிக்கு ணாவம் பயிர்வார்த் திடவு மெங்கட்
குரந்தரு மமுத நாளு முதவவு நிலவை வைத்தாய்.

[௩௩]

அந்நில வின்மை யாலே யனைத்தும்வெந் துயரி லாழ்ந்த
புன்னெறிக் கடையர் செய்யும் பொறைபொறுத் தாள லென்று
நன்னெறித் தலைவர்க் கன்றோ கடன்மதி நகைசெட் குற்ற
முன்னவ சகித்தாள் சென்னப் பன்முறை முறையிட் டாரால்.

[௩௪]

சின்மய னதற்கி ரங்கிச் செப்பும்வா னவர்கா னீவிர்
நன்மையி னீங்கு வந்து நயந்தெமை யிரந்து வேண்டுந்
தன்மையின் மதியி லாத தன்மதி யடைந்த சரபப்
புன்மையங் கவனை நீங்கிப் போகுமா னுனாத்து மின்றே.

[௩௫]

இரவிதான் சிங்க வீட்டி னெய்துதிங் களின்முற் பக்கம்
வருசுதூர்த் தியிலில் யாரும் வான்மதி தனைநோக் கற்க
பரவுமத் தினம றந்து பார்க்கினும் பவங்கட் கெல்லா
மருகரர குவர்மற் றேத வாழிவிழ்ந் தெழுந்தி ராரால்.

[௩௬]

அத்தின மொழிய முன்போ லனைவரும் காண்க வானிற்
புத்தமு துவவல் லோனை யென்றனன் புலவ ருய்ந்தா
மித்தின மென்று வந்தா ரிந்திரன் மதிபா லெய்தி
வித்தக னருஞ்செய் யாவும் விளம்பித்தன் பதிசென் றானால்.

[௩௭]

இங்கிரன் போந்து சொற்ற வெதிரில்குற் றனைத்துங் கேளாச்
சந்திரன் மகிழ்வுட டங்கித் தன்பதி தனைவிட் டேகிச்
செந்திரு வளரொண் கங்கைத் தென்றடஞ் சித்தி யாவும்
வந்துறுஞ் சகல சித்தித் தலத்துவற் சரமு வேழா.

[௩௮]

ஒரொழுத் தன்பி னெண்ணி யும்பன்மா முகத்தெம் மீசு
 னாரா ளாற்சேய் வாராச சதுர்த்தியி லுநர்தீர்த் தற்கு
 நேருவோர் தானரோன் நேல்லை நியதியிற் றனைப் பூசிக்கச்
 சீருறு கலையோன் நெம்மான் செஞ்சடைக் கணியப் பெற்றான். [௩௯]

ஆதலான் மதிதோன் நேல்லை யதிகமில் விரக நேரற்போர்
 கோதறு பசிய தூர்வை கொண்டருச் சிக்க வெம்மான்
 பாதபங் கயத்தி லென்று பங்கயன் பகரத் தூர்வை
 யேதினான் மிக்கா யிற்றென் றிரும்பிதூர் கேட்பச சாற்றும். (சய)

கலி கிலேத்துறை

துன்னு தண்பொழில் சூழ்ந்திடு மவந்தியென் னாகார்
 தன்னின் மன்னர்தம் வழிவரு தராபதி சலப
 னன்ன வன்மனை கறபினி லருந்ததி யனையாள்
 *பொன்ன னுள்வனப் பினிற்பெயர் புகல்குபத் தினாயே. [௪௧]

ஆனைய ளோடுநன் டலோபறம் புரிந்துல கனைத்குங்
 கனநி கர்த்தகை யாண்டகை காக்குரான் மதுரு
 தனனெ னுமபெயா மறையவன் மரவுரி தரித்தங்
 வினன்ம னைக்கொரு நாட்பலி வேண்டியெய் தினனாள். [௪௨]

ஐய மீய்தவி லகமகி முரசன்முற் பவதது
 வெய்ய திவினை வினாவவந் தடுத்தவி னகைப்பச்
 செய்ய வேதியன் சினந்துசே வாகெனச் சரப
 மெய்த வோதின னிதேறிந் திறைமனை யடுத்தது. (௪௩)

அறுசாக்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதியன் றனைவெ குண்டோர் வேசரி யாகென் றுளக்
 கோதையைப் புலைச்சி யாகென் றுனுயர் குலத்தோன் யார்க்குந்
 தீதளித் திடுத்தற் சேர்ந்தார்த் தெறுகின மெனற்குச் சான்றா
 மாதாமுன் னான வம்மு வரும்பிற வருவேற் றங்கண். [௪௪]

சீர்தரு செங்கோ றுங்குஞ் செம்மலோ ருழுவந் கேரு
 யேர்துகந் தாங்கப் பெற்றா னிவன்மனை புலைச்சி யாயவ்
 லூர்மறு கலைந்து பிச்சை யேற்றுயிர் வளர்க்க லுற்று
 ளோர்கா மாயுர்த் ிதூசற் குடைப்பொதி பரித்தான் பார்ப்பான். (௪௫)

எண்ணுமூ வருமில் வண்ண மிருக்குநா ளொருநான் மாரி
மண்ணிடைப் பொழியச் சேத்தன் வன்றனோ தெறித்த நன்றாற்
றுண்ணென வழுவற் றப்பி மாடமர் சுமுகர் கோயி
ண்ணியாங் கொதுங்கி ின்ற நவிலுமக் கோயின் ஞாங்கர்.

[சக]

வெரிதுறு மூடை தள்ள மய்தவி னின்ற புன்வே
சரியும்வந் தொதுங் டெ லை சார்ந்தது புலைச்சி தன்கை
யரிகொடே வைப்புல் டே ன் கணைந்தனண் மாலேப் போதும்
வாலினக் காமுஞ் சேவு வாய்ப்பெயப் புல்லை யன்னாள்.

(சௌ)

கரத்தின்வாய் தண்டத் டில் கரத்தின்வாய்த் தண்டஞ் செய்ய
வரத்ததன் குலைக் டிகோகங் கொல்லையிற் காட்டிக் காலால்
வருத்திய தானை யடுத்து வலிமைசே ரிருகொட் டாலுங்
ஶீகுரத்தினுங் கரத்தைக் குற்றக் கொடுங் கலாம் விளைந்த வன்றே. (சஅ)

அற்றைமாண் சதுர்த்தி யாக வமைதவின் மாலேப் பூசை
முற்றுவித் தாங்கி ருந்த முனிவார் புடைக்க மூன்று
முற்றவல் விருளோ டாங்கே யுறுகணற் புறத்தே காமே
சுற்றின தளியைக் காற்றிற் றாவையைங் கரன்மெய் சேர்ந்த.

(சக)

இழுக்குவர் தடுத்த தென்னா விருடிக டெண்ணீ ராடி
முழுக்கவா லயத்தைச் சுத்தி முடி த்துநீர்க் கலயந் தாபித்
தழுக்கல்பல் பொருள்கள் கைக்கொண் டாகமம் விதித்த வாறே
பழுத்தமெய் யன்பிற் பூசை பண்ணியங் கிருந்தா ரிப்பால்.

[ரு]

ஏழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

முனிவா ரடித்த லாதியா குலத்தான் முதல்வனந் தளிவனா யகலா,
†தனவிரு மாணு மினைந்திறந் தனகீழ் மகனாமங் வாறவண் மாயந்தா, ளினை
யவை வலம்போந் தருச்சனை யறுகா வியற்றின பிறவுயிங் கிழைத்த, வென
விறை யுனமூன் றையுமொரு மாணத் தேற்றின போந்திருங் கணங்கள். ( )

அந்தனா ரதுபார்த் ததிசயித் திஃதெவ் வாறெனக் கணங்களோர றுகு
தந்திமா முகனுக் கிட்டதா லெனலுந் தளிரறு கலகில வாய்ந்து

† கோகு- கழுதை.

ஶீ. குரம- குளம்பு.

* கலாம்- சண்டை.

† அனவிருமானம்- அந்த இடமும் கழுதையுமாகிய இரண்மேருகளுக்கும்.

புந்தியோ டருச்சித் தார்பெறு பலனைப் புகலுமி னெனக்கண நாதர், முந்
தொரு கவுண்டின் னியமுனி மனைக்கு மொழிந்ததுண் டாலென மொழி
வார். [௩௨]

அன்னன் முனிவ னேவல்செய மனைவி யாசிரை யொருபகல் கணவ
ன், நன்னடி தொழுது பரிமள மிகுந்த சாதிமந் தாரமுன் னான, பன்மல
ரிருக்கப் பசியபுல் லறுகாற் பகவனுக் கருச்சனை புரித, லென்னது தெரிய
வியம்புக தலைவ வென்னலு மகிழ்ந்தவ னியம்பும். [௩௩]

முன்னொரு பொழுது நடுவன் வீ ரியத்து முனைத்தன லாகர னெனப்
பேர், மன்னொரு கொடியோன் லன்னிபொங் குருவோன் மண்ணுல கத்து
யி ரொழித்துத், துன்னின னமர ருலகநிற் தவரச் சுதனடி. புகநமன் மக
னை, யென்னையுந் தடுத்தா ளிபமுக னலதியா ரிகுப்பவ றென்றுமா றுதித்
தான். [௩௪]

துதிக்குமான் முதல வமரர்முன் னெமையாள் சுமுககோர் பிரமசா ரி
யிற்போந், ததிர்க்குமா கடனஞ் சின்றதே டிகர்த்தவ வசுரனை வாய்மடுத்
தனரால், வெதுப்புதீப் பெயரோ னுயிர்க்குயி ராயெவ் விடையிலும் விளங்
கியெவ் வுயிர்க்கு, மிதத்தையே யருளே ரம்பனா ரகட்டி லிசையத்திட வனை
த்துயி ரகட்டும். [௩௫]

பொங்கெரி யழற்றப் புக்கதாற் பொறாதெம் பூரண னகட்டழ லவிப்
பான், நிங்கடன் னமுத நீரிறை குளிருந் தெளிபுனல் பாங்கினுட் டிடவு,
மங்கையிற் சித்தி புத்திக ளமல னொருநத் தழுவவு மரிதண், பங்கயங்கொ
வேந் தொற்றவும் பரன்பாம் பணியவும் பணிந்தில வுருமம். [௩௬]

அவரவர் தகவின் படிபல வில்வா றுற்றியு மழலுத னோக்கித், தவ
முனி வோரெண் பத்தெணு யிரவர் தனித்தனி யிருபத்தோ ரறுகைக்,
கவல்வொழித் தருள்வான றிருவுரு முழுதுங் கவினுற்ச் சாததலக் கணமே
பவனுடல் குளிர்ந்த தனைத்துயி ரனலும் பனிமல ரொனக்குளிர்ந் ததுவே.

சாலநம் முருவி னைழ் றுவெவ் வழலைந் தணித்திடப் பலவுப சார்த,
மேலவர் தத்தந் தகுதியி னிழைத்தும் விளித்திடா திருப்பமா தவந்தீர்,
கோலநல் லறுகு நீயிர்சாத் திடவக் கொடியெவ் பொழிந்ததா தவினான்,
மாலதி முதற்பன் மலரொடு பின்னும் வளங்கெழு பலபொரு ளானும். [ ]

பலவுப சாரத் தெவொமைப் பூசை பண்ணினு மறுகிடா திருப்பி, ன
லனுறு பூசை யெனக்கொளேம் வேட்ட வேட்டவா நல்கவு முன்னேந்,
சிலவுப சார மிழைத்தலு மின்றிச் செறியித முறுகுது யெமையெவ், வுல
கவ ரெனினும் பூசனை புரியி னுவந்தவார்க் கிருமையு மளிப்பேம். [௩௭]

அப்பகம் புல்லா மறுகா விலகொண் டருச்சுனை புரிதனன் நிலதே
ல், வெப்பாழி மூவேழென்னுந் தூவல் வேண்டுமெற் றிலுமொல் லா
தே, லொப்பிலோ ரறுகா யினும்பரி வாற்கொண் வெப்புறச் சாத்துக வெ
ன்று, திப்பிய வரங்க ளருவினன் மறைந்தான் றிருவருட் குரியருண் ணி
றைந்தான். [௬௮]

சந்தர விளமைப் பிரமசா ரியின்முற் றேன்றிய தன்மையி னானும்,
வெந்தழற் பெயரோற் கொன்றதின் வினோந்த வெப்பனைத் துயிர்கட்டு
மொழித்தே, யிந்து வ நிகர்த்துச் சீதள மலிவை யியந்தவத் திறத்தினும்
பால, சந்தர றொண்டிப் பர் தந்திமா முகத்துத் தம்பிரான் றனக்குவத் தது
வே. [௬௯]

ஆதவி என்று தொட்டது கெனும்புல் லைங்கரற்கு வந்ததா யிற்றென்
றேதினன் கேட்டத் தவன்மனை யிறும்பு துற்றிருந் தனனிது நிற்கக், கோ
த்து தவத்தி ரின்னுமோர் காதை கூறுது துங்களுக் கெனவம், மாதவர்
மகிழ்ச் சிவகண நாதர் வருத்தினி துரைக்கலுற் றனரால். [௭௦]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய வீருத்தம்.

மதுவழிந் தொழுகப் பூத்த மலர்த்துடஞ் சோலை சூழ்ந்த
மிதுலைமா நகரால் வேந்தர் வேந்தனுஞ் சனக னென்போன்
றிதமுறு சிவனே யெல்லாத் தேவுக்கு மேலாந் தேவென்
பதுசிறி தேனுந் தேறான் பயின்றுதான் பிரம மென்னு [௭௧]

மனத்தகங் காரம் கொண்டு வதிதல்யாழ் முனியே ரம்பன்
றனிப்பதம் பணிந்து னைப்பத் தராதிப னுட்கோண் டாய்ப்பா
னினைத்தெந்தை யவன்பாற் குட்ட நிகழொரு மறையோன போற்சென்
றெனைத்தெறு பசீதி ரைய வெனவவன் றன்சேய்க் கோதி. [௭௨]

அருத்துக மறையோர்க் கன்ன மெனவவன் பதம்வி ளக்கிக்
கருத்தினுள் ளழைத்துப் போன கத்திர ளாம்பைப் பன்னர்
திருத்திமேற் படைப்பித் தைய திருக்கைதொட் டருள்க வென்றே
பொருத்துரை மொழிந்து கைக்கொள் புதுவிசி றியின்வீ சுற்றான். [௭௩]

அண்ணனீர் வளைத்துத் தொட்டா னறுசுவை யுண்டி முற்றுங்
கண்ணினு வின்மை கண்டார் கருத்தனைச் சூழ்ந்தார் பின்னர்ப்
பண்ணிய பண்ட மெல்லாம் படைத்தனை மடைய ரொல்ல
நண்ணிய வெவையு முண்டான் படைப்பவர் நீண வன்றே. [௭௪]

மிடையவட் டனவ னேத்தும் விளம்பின மிவர்க்கே யின்னு
மடையவும் வேண்டி னட்டிங் கிடுதுமென் றையன் சேய்க்கு
மடையங் கியம்பல் கேட்டு மறையவ னடரத வுண்டேற்
படையுமி னெனமன் மைந்தன் பண்டசா லைகளை யெல்லாம். (௬௭)

ஒருங்குடன் றிறந்து காட்ட வொண்பொருண் முழுது மொல்லை
யருந்தியும் பசியா ருனீ தரசுறிந் தகனாட் டிள்ள
விரும்பொருண் முழுது மீண்ட விடுகென விட்டார் வெற்பின்
வரும்பொரு ளனேத்தும் வல்லை வாரியந் தணன்வாய் பெய்தான். (௬௮)

கண்டவர் தொழுநோ யாளன் கடுப்பசி தனியா தாயின்
மிண்டமை விழுங்கு மென்ன வெருண்டுடி விரியல் போனார்
வண்டமிழ் மாறன் செல்வ மகடிருக் கலியா னத்தி
லுண்டவன் சூத ர வென் றோங்கலா சங்கை கொள்ளா. (௬௯)

இனியவன் பசிக்கென் செய்வா மெனவினைத் தந்த னா
குணிகடன் ஞாலந் துள்ள பொருண்முற்றுங் கொணரு வித
நினதுத ரத்துக் காற்றா மையினது நிரப்பு வாரா
நனிவினார் தடுத்து னாத்த னன்றென நவிலு மையன். (௭௦)

இருநிலப் பொருள்க ளெல்லா மீய்த்துனே னென்றும் வேண்டி
றருபவ றிடையார் கென்றுஞ் சாற்றனின் வாய்மை சீர்தநி
யருள்கொடை பிடிவுங் காட்டற் றகான்றசான் றுமே மன்ன
பிரமமு மென்னை யல்லால் வேறலை யெனப்பே சுற்றா. (௭௧)

நொடிக்குமுன் னண்ட மெல்லா ஞாற்பின் பண்டு போலப்
படைத்திட வல்ல நான் பராபர மாவா யேலென்
னடுத்தபுன் பசியும் பேரக்கா தனிப்பவ ருழிப்போ கென்ன
விடுப்பையோ துயர்தோய் தியோ விளம்பரும் பிரம மாவாய். (௭௨)

எனவா சனாந்துன் புற்றா னிருமறை யாள னன்ன
மனனிலம் விடுத்தே ரம்பன் மலரடிக் கன்பின் மிக்கான்
றினமுநீரல் குரவி னாக்குந் திரிசிர செலும்பே றோனோர்
பனவன்றி புகலு மன்னா னெதிர்கொடு பணிந்தி றைஞ்சி. (௭௩)

† ஆன்றசான்று—தக்கசாட்சி.

‡ நல்குரவு—தரித்திரம்.

உவநீ போந்த தென்னென் னுரைப்பவெம் பசியொ ழிப்பா
னாசனாஞ் சனகன் பால்வந் தடையமுற் றளித்தா னல்லன்
பாகுமப் பசிதீர்ப் பான்வந் தன்னெனப் பனவன் பன்னி
‡சுவவி மோதி யானாம் விரோசனை கூறு கின்றான்.

[௪௪]

நிறைதடப் புனற்கு டித்து நீங்கிடாத் தாக மில்லி
செறிசிறு காக ஁ருண் டிடுதெலிற் றீர்த லுண்டோ
மறையவ நெருநல் காறும் வாழ்ந்தனம் யாச கத்தின்
நிறைபவற் கிபற்று பூசை யறுகலா திலேவே ரென்றும்.

[௪௫]

எனத்தம தியல்பு சாற்ற விறைவனுண் மகிழ்ந்து கோட்ட
மனத்தொடு பனைபோற் செல்வர் வழங்கினும் பய . . . நில்லார்
தினைத்துணை யேனு மன்பிற் றந்திடிற் கீர்மிக் கோங்கு
நனைத்திகழ் குழலோ யேற்றோர் தமக்குநற் கீர்த்தி நண்ணும்.

[௪௬]

பேறிதன் மேலு முண்டே பென்றவட் கியம்பிப் பெம்மான்
வீற்று கேற்றுத் துய்ப்ப வெறியவம் மனையிற் செல்வந்
கூறரி தெனச்செ றிந்த குலவுமந் நகரு நாம
மேறிய பொருள்க ணுறு மடங்குமுன் னினுமே லாக.

[௪௭]

அதிகமார் தூர்வை கொண்டா ராஞ்சிறு தூர்வை யுண்டார்
விதுவணி முடிய ராகி விளங்கிய வடிவந் கண்டார்
கதியெமக் களித்தி யென்னக் களித்தறு கிபந்த மாறும்
பதியுமெப் பசவும் பேணும் பதிபதம் பணிந்தி ரந்தார்.

[௪௮]

ஏழுசேர்க்கழிநெடிவடியாகிரிய விருத்தம்.

அன்னவேண் டதலை யருடுமென் றெந்தை யல்வரு வுடனவ னிரூப்ப,
ளிக்கலை யனைத்துஞ் சனகனோர் தனைய திரிகா சில்லிடை யேகிச், செந்நி
றந் திகழைங் காமறை யவனாற் திருவடி யிறைஞ்சிகின் றெளியே, னின்னி
லை தெரியா திழைபிழை யனைத்தும் பொறுத்தரு ணிமலவென் றிரந்தான்.

பற்றுமுற் றொழித்தார் பற்றவோர் கொழுக்கொம் பாகவுற் றமொரு
கொம்பன், கொற்றமெய்ச் சனகன் பக்குவ நோக்கிக் கோதிலா வாகம விதி
யின், மற்றவன் நனக்குத் தீக்கைமுன் புரீந்து மறையுநள் வாக்கினுற் ற
யிரி, னுற்றநெய் யதுபோற் பதிபச பாச விவல்பினைக் கருணையி னுரைக்கும்

அறசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய வீருத்தம்.

பதியொன்றே பசுவ நேகம் பாசமா ணவமே கன்மர்
தித்பெறு மாயை யென்னைச் செப்புமோர் மூன்ற தாகு
முதுபதி மலச்சார் பொன்று மூவகை யான்மா வுக்கு
மதிபதி யென்ப வன்ன வரும்பொருள் யாமே யாகும். (அக)

குறிகுணங் கடந்தா னந்தக கோலமார் நிலைநின் றெல்லா
மறிகுண நமக்கே யுள்ள நறிவித்தா லறிய நறகுற
சிறுமதி யுடைய தான்மாச் செம்பினுட் களிம்பு போல
வறிவிச்சை தொழிலு யிர்க்கு மறைத்தலா ணவத்தின் செய்தி. [அ.௨]

பசுமன மொழிகா யத்தாற் பற் ல பிறவி தோறு
நசையுட னியற்றல் கன்ம மனையது நன்று தீதென்
றிசையிரு வினையிற் றுமின் னதன்பய னின்பு துன்பார்
தசை*யுட லாதி நான்கு மாயை னியல்பே சுற்றின். (அங)

சுத்தமே யசுத்த மென்ன விருவகை மாயைத் தோற்றஞ்
சுத்தமே சடம ஞுபஞ் சொல்வடி வாகி மேலுஞ்
சுத்தமார் தனுவா திங்குந் துகளில்கா ரணம தாகிச்
சுத்தமாய்ச் சுத்த மேன்மா றேய்ந்திடா திருப்ப தாமே. (அச)

அ ருவதாய்ச் சடம தாகி யாவியின் கருமங் கட்டுப்
பாளய முறுங்கா லத்துப் பெறுமுறை விடம தாகி
மருவுறு சுத்தா சுத்த மசுத்தம்வர் திடற்கு முன்னர்க்
கருவியாய் மயக்கஞ் செய்யுங் கருதரு மசுத்த மாயை. (அரு)

பந்தவா ணவமா மாயை பகர்வினை யெனுமிம் மூன்று
மந்த மிலான்மா வுக்கே யல்லதெட் டினைய தேனு
நந்தமக் கிலையி வற்று ணந்திரு வருளை யன்றி
வற்றாறு கன்ம மாயை மலத்தின்மூழ் கான்மா வுக்கே. (அசு)

பதியெனு மெமக்கும் பொல்லாப் பாசமென் பதற்கு மூடே
வதிபசு சார்போ தப்பேர் மன்னலா னம்மை யன்றேற்

* மூவகையான்மாக்கள்-என்பது—ஆணவம், என்னும் ஒருமலத்தையுடையவீடு
ஞானசுலகம், ஆணவம், கனம், என்னும் இருமலங்களையுடைய பிரளயசுலகம், ஆண
வம், கன்மம், மனையன்னும் மும்மலங்களையுமுடைய சகலருமாம்.

* உடலாதி என்பது—தலு, கரணம், புலனம், போகம், என இந்நான்குமாம்.

றுதைமலர் தன்னைப் பற்றுந் தனித்திரா தொக்க கண்கள்
சதிரும்பி சுடரை யன்றேற் கங்குலைப் பற்று மாபோல்.

[அ௭]

பாசமும் பசவு நாழும் பகர்தரி னநாதி நித்தம்
பேசின்யா வினுரி றைந்து வியாபக மாய்ப்பி றங்கு
மாசுறு வினாயி ரண்டும் வரும்பல் பவங்கட் செல்லா
மூசுறு விந்தாய் மன்று மதனியன் மொழியுங் காலை.

[அ௮]

சிதைவினா காமிய நஞ்சஞ் சிதம்பிரா ரத்த மாழ
விதமதா யுநவு றுத்தோ றியற்றல்கட் டெண்டு மேவ
றதையினைப் பயன்க டெய்த லாவதாஞ் சஞ்சி தந்தீந்
திதமுறாங் காறு யான்மாப் பிறப்பிறப் பிடுடைய றுதால்

[அ௯]

ஐஅண்டசஞ் சராயு சஞ்சு வேதச முற்பி சப்பேர்
கொண்டநால் வகைத்தாம் யோனி குறுகுவெவ் வேறு யண்ட
கொண்டநு நரர்வி லங்கு பறவையூர் வனவி றைக்குந்
கெண்டினை நிரின் வாழ்வ செறிந்ததா வரமே பென்னும்.

[அ௧௦]

ஏழ்வகைப் பிறப்பி னுள்ளு ட்மெண்பத்து நான்கி லக்கந்
தூழ்படு தனுவிந் சிவன் பரிணமித் துறுதுன் பின்ப

§ அண்டசம்—முட்டையிற் றோன்றுவனவாகிய பறவைகளும், ஊர்வனவும்,
நீர் வாழ்வனவுமாகும்.

சாயுசம்—கருப்பையிற் றோன்றுவனவாகிய தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்
கால்விலங்களுமாகும்.

சுவேதசம்—வேர்வையிற் றோன்றுவனவாகிய கிருமி, கீடம், பேன்முதலியசில
ஊர்வனவுந், விட்டில், முதலிய சிலபறவைகளுமாகும்.

உற்பிசம்—வித்து, வேர், கொம்பு, கொடி, கிழங்கு, முதலியவைகளை மேற்பி
ளந்து தோன்றுவனவாகிய சாவாங்கள். எனையிற் தோற்றங்கள் நால் வகைத்தாம்.

† எண்பத்துகாண்கிலக்கத் தூழ்படுதனுவாவன—.

[௭] தேவாயோனிபேதம் (௧௧௦௦௦௦௦) பதினொரு இலகும்.

[௨] மனிதர் றை (௧௦௦௦௦௦) ஒன்பதுஇலகும்.

[௩] நாற்கால்விலங்குறை (௧௦௦௦௦௦௦) பத்து இலகும்.

[௪]. பறவை றை (௧௦௦௦௦௦௦) பத்து இலகும்.

[௫] ஊர்வன றை (௧௦௦௦௦௦௦) பதினைந்து இலகும்.

[௬] நீர்வாழ்வனறை (௧௦௦௦௦௦௦) பத்து இலகும்.

[௭] தாவரம் றை (௧௧௦௦௦௦௦) பத்தொன்பது இலகும்.

வாய்வினை நுகரு மீதின் மானிடத் துதித்தல் கையா
லாழ்கட னீந்தல் போலா மன்னதி லறழே செய்யின்.

[௧௦௧]

தூலமெய் யொழிந்த போது குக்கும தேகத் தும்பர்
போலுந்தே சுருவ டைந்து பொன்னுல கெய்தி முன்னார்ச்
சாலுநல் வினைகடு டாகத் தனிநல மனுப வித்து
மேலேஞ்சு கன்மத் தூலே மீண்டுமா னிடம தாமே

[௧௦௨]

செய்வினை யெல்லார் தீங்காச் செய்துநாட் கழித்த சீவன்
பொய்யுடல் விடுத்த போதே புரியட்ட ரூபத்தோடும்
வெய்யமெய் யதனை யுற்று நிரயத்து வீழ்ந்து வீழ்ந்தாங்
கையகோ துன்பத் தாழு மன்னவை யில்லை யாயின்.

[௧௦௩]

வேறொரு தூல மேவும் வெய்யவன் னரகில் வீழ்ந்த
வீறிலான் மாக்கள் கன்ம சேடத்தா லீருநி லத்துத
கூறுபுற் புதலா யோங்கு கோடுறு மரமாய் நீரி
லுறுறு துலவு செந்தா யூர்வன வாய்ப்புள் வாகி.

[௧௦௪]

மிருகமாய்ப் பின்முன் செய்த நல்வினை விசேடத் தாலே
யருமையா முத்தி யெய்தற் கருகமா மனுட யாககை
மருவுமின் னதிவி ரண்டு விளையினும் வருப யன்கள்
பொருவறு சமமென் றோரும் பக்குவம் பொருந்த வாய்ப்பின்.

[௧௦௫]

†சத்திரி பாத மெய்தத் தத்துவ ஞானந் தோன்று
மத்தகு ஞான நல்கு மருட்குரு நோக்காற் சீவன்
முத்தனா நிராசை மன்னி முதல்வனை யிடைவி டாதே
யெத்திறத் தானு மொன்றி யின்புரு வாகி நிற்பன்.

[௧௦௬]

* புரியட்டரூபம் என்பது—சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னுங்காரணதன்மா
த்தினாயைந்தும், மனம் புத்தி அகங்காரம், என்னும் அந்தக்கரண மூன்றுமாகிய எட்டி
னாலும் ஆக்கப்பட்டு, ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறும், அவ்வான்மாக்கள்போகம் அ
னுபவிப்பதற்குக் கருவியாய், ஆயுள் முடிவின் மூன்னுடம்புவிட்டு மற்றோருடம்பு எ
டுத்தற்கு ஏதுவாய் இருக்கும் அருவுடம்பு, இஃது தான் குக்கும் சரீரமென்றும் பெ
ர பெறும்.

† சத்திரிபாதமாவது—ஆனமாவினது ஞானத்தைத்தடுக்கும் ஆணவமல சத்திரமு
வும் அவசரத்திலேமுற்பிற் பாடற்ச்சிவத்தினது சிற்சத்திபதிந்து அவ்வான்மாவினது
நித்திய ஞானவிகிரியையை விளக்குவதாம்.

ஆதலாம் பசுவைப் பாச வலையினின் றகற்ற வல்ல
வேதமில் பிரம மிபாமே யினைபுரீ பென்று மாகாய்
நீதரு பிரம மானு னினைப்பெட்டு மறப்பு மைந்து
வாதையு முன்பான் மாறி மாறவந் திடுத லென்னே.

[௯௭]

பெத்தத்தே யுழனி யன்ன பெத்தர்க்கு முதல்வ னாவை
முத்திக் ; முதல்வ னோடா முத்தர்க் டொழுவன் னுர்தஞ்
சித்தத்தே தயிரு ணெப்போற் சேர்ந்தொளிர்ந் திருப்பே மேனைப்
பெத்தர்க்கோ பாறு ணெப்போற் பிறங்கிடா திருப்பே மன்னு.

[௯௮]

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாகிரிய விருத்தம்

இனியெம தருளா னிவக்கியா மிசைத்த வெவற்றையு முணர்ந்துவே
றந்துத்; தனிமையா யபாவ மாகியே துவித் பாவனை தன்னேநீ விடுத்து, மு
னர்மலத் திருத்தும் விழைவென வந்த முதலிடை யிலாதநம் மிடத்தே, யு
னுமன னிறுவிச் சுகமுற வாழ்கென் றுநுமறைந் தருளின னைசலன். [௯௯]

பொருடரு மிறைவ னருணப் நமு யெனவே பொழிந்தவை யனைத்தை
யஞ் சனகன், நெருளுநக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து சிவானந்த போக
மா திட்டை, மருவிமெய்ஞ் ஞானி யெனவக விடத்தோர் மதித்திடத் தெ
ண்டினாக் கடல்கு, திரு சிலம் புரந்து வாழ்ந்தனன் சிவ முத்தனு வினிதிரு
ந் தன்றே.

[௧௦௦]

ஓரறு களித்த நன்மையின் வறுமை பொழிந்தரும் பேறெலொம் பெ
றவு, மேர்கொளவ் வகத்தே யத்சய மளவற் றெய்தவு மேயந்திடிற் பசிய,
தூர்வையெண் ணிலவா வருச்சனை புரிவோர் தோய்நலத் தளவையிவ் வள
வென், றுருளா செய்ய வல்லொன் றறைந்த வருங்கண நாதர்கள் பின்னும்.

† ஓரறு களகைக் கோன்றுகை புருந்த கதையுமந் குரைத்துவிண் ண
டைந்தா, ரோரு மறுகாற் புலைச்சியுந் காழு மிட்பமுந் கதியினேய் வுற்ற
நாருறு முனிவ ரறுகுகொண் டைக்கை நாதனைப் பூசனை புரிந்து, சீருறு ப
தவி படைந்தன ரறுகின் சீர்மையீ தெனவய னவின்றான். (௧௦௧)

† ஓரறு களகைக்கோன்றுகைபுருந்தகதையாவது, மேற்கூறிய கவுண்டின்னியரு
னிவர் அறணிக் கிணையாவரும் அறியும்பொருட்டு தம்மனைவி ஆசிரையிடத்தத் தாமரு
க்கிந்த அறகுகளில் ஒன்றைக்கொடுத்த அவ்வறகிடைக்குப் பொன்வாக்கிவரும்படி
தேவேந்திரத்தினிடத்துக்கூறுப இவன் னி. முனிவர் மனைவியை அளகைக்கோனி
டத்தித் தனுப்பியபோது இவ்வோறகிடைக்கு, குடிபுறனுடைய பொக்கிடி முழுதுக்
கூறும்பொருளியித்தம், அவனும் அப்பால் தேவேந்திரனுந் திரிமூர்த்திகளும் அவரவு
ர்கள் பரிசுளங்கொடு துணியறியும், அறதிட்டதட்டு உயரமைகண்டு சகலரும் விய
ந்து கண்காணினியமுனிவரிடத்துக்குவந்த, அவரைப்பூசுந் தவெவ்வேற வாக் கொ
டுத்ததத்தம் பரிசினிய படைந்ததும், சிவபிரானது கட்டளைப்படி எய்தேனு கற்பக
லிருக்க முதியவகைகள் வந்து அம்முனி புக்கவரிடுகு வியல் செய்திருந்தனவாகும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிரூத்தம்.

விரவு பசந்தூர் வையின்மேன்மை விளம்பக் கேட்ட பித்தேவன்
 குரவ னிருதான் மலர்பணிந்து கூறுமல்தொன் தேனு நண்ண
 வரிய தாயிற் பவன்பூசை யாற்று மாறிங் கடியேற்குத்
 தெரிய நவில்ல வென்னுமயன் சிந்தை களிசூர் தியம்புவான். [அரு]

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விரூத்தம்.

பலவகை யான ஸ்வேடதி களுஞ் சொற் பதநிகர் தராமையோல் வன்
 னி, நிலவுமர் தார மைங்கரன் பூசைக் குறையொருள் களிணிக ரற்ற, விலை
 கொள்வன் னியைமுன் னியம்புதும் விதற்ப தேத்தினு தேயமென் றுணா
 க்கு, முலைவில்சீர்ப் பதியில் வேடர்தம் மரபி னுதித்துளான் கீமனென்
 றொருவன். (ரசு)

திமையே பலது நன்மைசற் றெனினுஞ் செய்தறி யாதவன் வழியிற்,
 போமவர்க்குறுகண் பலபுரிந் தவர்தம் பொருள்கவர் துண்பவ னொருநா, டே
 மலி யிதழித் தார்முடி யிறைவன் றிருவிழாப் போற்றவங் கெதிர்ந்த, மாம
 றை யவர்க்கொன் தவர்பொருள் வவ்வி வருபொழு தாங்கொரு நிருகன். (1)

வெருக்கொடு புலியின் முடுக்கவர் புனிஞன் வெருக்கொடாங் கமர்ச்சம்
 த் தருவிற், பொருக்கை விவரந்தா னிவரந்திடு விசையிற் புகலுமத் தருச்
 சினை நின்றோர், மருக்கமழ் முறியம் மரமுதல் வதிகை மாமுடன் றிருவடி
 விழுந்த, தாக்கனு மிவர வொருதளி ரமல னணிமுடி மிசையின்விழந் தது
 வே. [அசு]

இருவருட் ிருதாங் கிருநிலத் திடையிழந் திறந்தன றிறைவன்
 ன் னருளா, லொருபெரு விமான முறவதி னிவரந்தே ருலவுவா முகனுல
 கடைந்தா, ருள்பெறு மவர்பூ ருவவினை யுரைத்து மணிமலி விதர்ப்பாட
 னிப்பான், வருபெயர் சாம்ப னென்னுள் னவன் றன் மந்திரி துன்மதி பெ
 ன்பான். [அள]

அன்னம் திரிபா லாசியன் முழுது மடைத்தா சாம்பரு சாம்ப, னன்
 னெறி பொழுதா துன்மது றிகர்த்து நீரிந் தங்களுக் காளாய், மன்னி
 னொருநா ளமைச்சொடுவன்தீது வேட்டம்போய் மீண்டமே வழியி, லின்
 னமீர்த் தருளே சம்பனை வசிட்ட னிருத்திமுன் னேத்தொரு கோயில். [ப]

§ உட்கி—மருந்து.

† சொற்பதம்—நெல்லன்னம்.

விநாயகபுராண சங்கிரகம்.

கலிப்பா.

உயர்சுகிரி யொடுங்காண லுறவங்கே சாம்பனெய்திச்
செயிரிற்சின கரமவாழ்நஞ் செம்மலுக்கப் பதியர்சிலர்
மயறவீர்வான் பொங்கலேட மஞ்சனமாட் டிடச்சிலர்தாம்
வியனுறுதென் கனிமுதலா மிகப்படைத்துச் சிலர்துதிப்ப.

[ரக]

சிலர்நடிப்பச் சிலர்சேவை செய்திடக்ககண் டளையனுட்தன்
கலைபயிலா வமைச்சொடொரு விளையாட்டாக் கனிகாய்தேன்
றலைபெருகாட் டிடைநெருங்கித் தானையனாக் கொடுவரச்செய்
தலகில்வினை யாட்டயரு மைங்கரனார் முன்படைத்தே.

[ரய]

நானுமுனக் கடிமையென நவீன றுவலஞ் செய்துபின்ன
ருனமிறன் னகாடைந்தாங் கொள்ளிழையார் மயலின்முற்றி
வானெனவு மண்ணெனவு மலையெனவுங் கடலெனவு
மீனமிகு பாவமுன்போ லீட்டிவாழ்ந் தன்னமுடிவில்.

[ரயக]

அறுசேர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

துன்றிய நடுவன் றாதர் சூழ்ந்தமைச் சோடும் வேந்தை
வன்றிறற் பாசுத் திர்த்து வுருத்தியங் கவன்முன னுய்த்தார்
கன்றுதந் தபைய ரானைக் காணா புள்ளோ நென்னத்
தென்றொசக் கூறாவ னோககச் சித்திர குத்தற் கூவி.

[ரயஉ]

இவரியல் புரைப்பா யென்ன விருவரு மிறக்குங் காறு
நவையுறு திமை யன்றி நன்மைசற் றுஞ்செய் யாதா
ரவகிளை யாட்டி னோர்நா னைங்காப் பெருமான் முன்போய்ப்
பவவுனக் கடிமை யென்னப் பகர்ந்ததுண் டென்றான் கேட்டு.

[ரயஉ]

புண்ணியப் படினை முன்னர்ப் பொருந்துமா றிவர்க்கின் றற்றா
னண்ணுபா வப்ப யன்று னாகம்பா வினுமுய்த் தெய்தப்
பண்ணுமி னெனவன் றாதர் படுத்திய பாடு கேட்டோ
ருண்ணினைத் திடினுங் கம்ப முறுவனோ லோதற் காமே.

[ரயச]

வெய்யநா லேழு கோடி நாகினும் வீழ்த்தி வீழ்த்தி
பையகோ வவையொவ் வொன்றுக் காயிர மதற்கு மேலா
மெய்துமாண் டிடும்பை செய்தா ரிவ்வன மாழ்ந்து லைந்து
முய்வகை யில்லார் பாவத் துற்றிடு மெச்சத் தாலே.

[ரயரு]

நன்னரில் காகங் கூகை நாகந்தே ண்குல மேன
முன்னிகர்த் தபநாய் பூனா யொட்டக மதலால் யானே .

யென்னவெண் டினாரீர் சூழ்ந்த விடமகன் புனியி டத்துப்
பன்னரும் வகையி யற்றும் பவத்துளா யினரா லின்னும். (௩௦௬)

இழிந்தபல் யோனி தோறு மிவ்வணந் தோன்றித் தோன்றி
யழிந்துயர் துணையாண் பாவி லவதரித் தற்ப மேனும்
வழிந்தொழு கன்பி லாத வல்லாக் கனுமா யீர
மொழிந்தவே வெனுமாயன் றுயர்சயி மரத்தி வந்தார். [௩௦௭]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னபா தகப்பே நிவ்வணந் துய்த்தே யகன்றபின் புண்ணியப் பே
று, முன்னமோர் கணேசற் கோர்வினோ யாட்டா முடித்தபூ சைப்பயன்றுப்
ப்ப, வன்னிவான் றளிர்வீழ்க் தபுத்தியூர் வத்தான் மாய்த்தோ ருபரந்தபூ
சனையா, மென்னவத் தருமா லத்தின்வாழ் கணேச னின்னருள் செயக்கதி
சேர்த்தார். (௩௦௮)

இனையவைங் கரணை வன்னிநீ ளடியி லிருத்தமால் சடக்காஞ் செபித்து
த், துனிபுரி யிரணி யாகுற் படுத்துந் தூயவை சூர்நமன் றடைந்தான்,
பினருமவ் விதைபைப் பணிந்திர னிபன்றன் பின்னவற் படுதருவன் றனை
யன், றனையுமாங் கொழிந்து வாமன னாய்ப்பின் சாய்தனைன் மாவலி தனை
யும். [௩௦௯]

இன்னகா ரணத்தாங் கெழுந்தருள் புரியு மினையிலா விராயகர் தம்மை,
வன்னிமா விண்டு விராயக ரெனவும் வாமன விராயக ரெனவும், பன்னுவா
ரென்னப் பண்டொடு பகாந்து பங்கயப பொருட்டுறை பாவன், மின்னுபா
சடைசார் சமியொடு மலர்மந் தாரத்தின் மேன்மையும் வினாபும். (௩௧௦)

பண்டொரு தினத்துக் கயிலையங் கிரியிற் பார்ப்பதி சிவபரஞ் சுடரோ
ன், முண்டக மலர்த்தாள் பணிந்துகுஞ் சாமா முகன்சயி யுவந் ததென் கனி
வாய், விண்டினி தருள்கென் றிரப்பவேம் மீசன் விஞ்ஞமகின் னுதவினா
ய் புனியில், வண்டின முரல்பூம் பொழில்வளை கண்ண மென்றொரு மாகச
ருண்டே. [௩௧௧]

அன்னதொன் னகர்க்குக் காவலன் பிரிய விரதனா மவன்மனை கீர்த்தி,
பொன்னிகர் பிரபை பெனுமிரு வறிற்பின் னவனெனும் பிரபைபாற் பொ
ருத்தி, மன்னன்மா னீவிபவ மனித்திட வவளோர் மகனையும் பயந்துவப் ப
டைந்தான், முன்னவள் கொழுநன் பணிதவ றுளோர் நான்முத லவனிட
த் துறலும். (௩௧௨)

இனையவள் வெகுண்டிங் கேனடித் தனையென் நெழுந்துதைத் திடவி
றை பார்த்து, மனியிலன் போல்வா ளாதிருந் தனன்முத் தாருயி ரகற்றி
டக் கருதி, யுனவொடு வெனியே வுருபொழு தாங்கோர் கணிதனுற் றவ
ண்முக வாட்ட, வினாவறிந் தேரம் பனையருச் சிக்கின் வேந்தனின் வயப்ப
டு மின்னே. (௩௨௩)

என்றஃ தியற்று முறைமையு மியம்பி யேகினை மின்னாக் கீர்த்தி,
யொன்றிடர் களைந்து நறுமலர் தூர்வை யாதிதொக் குறுகிர வியத்தாற்,
றொன்றரி யயன்வா னவர்முத லானோர் தூயநற் பூசனை முடித்து, நன்றடை
*தேவ தருகிழ லொன்று நாயகன் பூசனை புரிந்தாள். [௩௨௪]

சித்தலும் பரிவி னிவ்வணம் பூசை நிகழ்த்தவந் திடுதலு மோர்சர,
ஞாத்தா, வறுகு கிட்டி வின்றி யுளந்திகைத் தெதிருறு வன்னிப், பத்திர
ம் பறித்துக் கொணர்ந்தனர் பணிசெய் பாவைமா ரறுகிடு நியம, மித்தின
மொழிந்த தேயென வுள்ளத் துனைவுகொண் டன்னபொற் றொடியும்[௩௨௫]

அறுசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

வன்னியந் தளிர்கைக் கொண்டு வரதர்செம் மலர்த்தாண் மீப்பெய்
துன்னரும் பூசா நேச முஞற்றியுந் தினம ருந்து
மன்னமன் றொழித்தா ளத்தீதோ மகன்றிட வருளே ரம்ப
முன்னவ னவளக னாவின் முதிர்சமீச் சடிவ ராகி. (௩௨௬)

வாணனி விரிம தாணி மார்பணி மானீ தந்த
ரீணில மருவும் வன்னி நிலவுமெஞ் சடையின் மன்னிப்
பூணுதல் காணி னுள்ளப் புன்கணீங் கிடுகி யின்னே
கெணினக் கியைவ நீசெய் கெழுமுபூ சனைக்கு வந்தாம். [௩௨௭]

தருகுது மென்ன லோடுந் தனியினம் பிடிவ ணங்கி
யருகுறு தூணி னுணி யடுத்தெதி ராடா தங்க
ஊருகுளத் தோடு நிற்ப வுற்றிடு குறிப்பு நோக்கி
முருகவிழ் கடுக்கை வேணி முதல்வனல் லருள்வ ழங்கும். [௩௨௮]

பொற்றொடி யின்று தொட்டுப் பூதலம் பொறுத்தாள் கின்ற
கற்றிணி புயம னின்மேற் காதன்மீக் கூர்வான் வாஞ்சை

†வாளா திருந்தான்—மௌனமாயிருந்தான்.

*தேவதரு—மந்தாரமரம்.

‡தோம்—குற்றம்.

யுற்றிடு பிரபை யாம்பின் னவடுய ருறுவா ணின்பால்
வெற்றிநல் கொஞ்செய் தோன்றும் விளம்புமோ காண்டு சென்முன். [ ]

ஏற்று மகற்குக் கிப்பி ரப்பிர சாத் னென்னப்
பேரிடு பிராய நான்கிற் பிழைசெய்மாற் றவள ருத்து
மாருநஞ் சடிசி லுண்டரங் கலக்கணுற் றமுந்து மீதுந்
திருமெய்த் தவக்கி ருச்ச மதமுனி சேவை யாலே. [௪௩௩]

எனவா மளவின் தீயந்தே யிம்மென மறைந்தா ரன்பர்
மனமலர் மிசையின் வைக வைகறை துயிலி னீங்கிக்
குளிநதல் கனவிற் கண்ட குணனிலா மகத்துட் கொண்டு
புளிதவைங் கரணப் பூசை புரிந்தினி திருந்தா ளிப்பால். [௪௩௪]

மூற்றவள் பிணியுண் முழுகி வனப்பழிந் திடநீள் வையம்
போற்றுமன் னவடன் போகம் போக்கியின் னவட்கே முற்றுந்
தோற்றலில் பொக நல்கச் சுகமனு பவித்தாண் மூத்தா
ளாற்றலிற் சிறந்த கைம்மா வானன னருளா ல் மா. (௪௩௨)

வளர்சிறப் பனைத்து மல்க வாழ்வுறு மூத்தா ளொற்றை
யிளவலைப் பயந்து கிப்பி ரப்பிர சாத னென்ன
வளைவள ருசுகம் பூண்ட வண்ணலன் றிசைத்த வாறே
நளிர்தரு நாமந் தந்தா னாயகற் கேமந் தந்தாள். (௪௩௩)

பிறையென வளர்ந்து மைந்தன் பிராயநான் குறத்தாய் மாற்றா
ளிறைமைதன் சேயி முக்கு மெனவுளத் தெணிக்கொ னஞ்சு
செறியமு தீயந்தாண் மூத்தாள் சிறுவனுக் கவனே னாது
தறைவிழ வரச னஞ்சி யதுதவிர்த் திடமு யன்று. (௪௩௪)

பல்வகை புரிந்தும் யாதும் பயன்படா திருப்பக் கண்ட
வில்வளர் மணிப்பூண் கோதை விமலனன் றருளிச் செய்த
நல்வா றினைவுட் டோன்ற நலிவுறு கணவற் றேற்றி
மல்வளந் தருசேய்க் கொண்டு வனம்புக மாய்ந்தா னங்கண். [௪௩௫]

மிக்கெழி லுடல முற்றும் வெயர்வொடு குளிர்ந்தல் கண்டாள்
சக்குபஞ் சடையக் கண்டா ளார்த்துயிர்ப் புடையக் கண்டா
ணக்குபல் சூரியக் கண்டா னாகை சரியக் கண்டா
டுக்கமிக் கனவென் செய்வாள் சொபமுற் றமுது னைவாள். (௪௩௬)

விநாயகபுராண சுங்கிரகம்.

வேறு.

என்னருமை மகவேயோ விளமடங்க லேறேயோ விரும்பு வாளு, மன்
னரசுக் குரியமழ மன்னேயோ பொன்னேயோ மண்ணின் மன்னு, மொன்
னலர்செய் பகையினைவு முறவினர்செய் நகையினைவு மொழித்தென் கண்
னே, முன்னவனின் வருவின்வந்து முனைத்தெழுந்த முனையேயோ முடிந்
தா யேயோ. [௩௩௭]

ஆவாவென் கண்டணியே மாற்றாந்தாய் கூற்றமென வறையு மாற்றஞ்,
சாவாவென் பதுதேறச் சான்றாறு யான்றழுவு சார்ந்தே னென்று, மோவாத
மும்மைநல னும்பெறநின் னாதாவை யுன்னு மென்னை, மாவாமுங் தூன்வி
டுத்து வானடுத்த தென்னையிது மாண்பே மைந்தா. [௩௩௮]

வேறு.

என்னவிவ் வண்ணங் கீர்த்தி யிரங்கிடு மேல்வை யாங்கே
துன்னுபல் விலங்கும் புளளுந் வருமமுஞ் சொரிந்த கண்ணி
ரன்னையே யடைய நாந வருவிலவ் வனத்தின் கண்ணே
மன்னுபெய்த் தவங்கி ருச்ச மதமுனி மனத் துணர்ந்து. [௩௩௯]

ஒல்லைவந் தெதிர மாதன் றுவாமுக வருவிச் செய்த
தொல்லைமா தவனென் றுன்னிச் சுதனைமண் கிடத்து யன்பின்
மல்லன்மா தவற்ப ணிந்து வரவுரை திரண்ட நிற்ப
வல்லறிந் தருள வல்ல முனிவர னஞ்ச லென்று. [௩௪௦]

பின்னாரார் துரைப்பான் கீர்த்தி பிறங்கவாழ் கீர்த்தி மின்னே
வன்னிமென் றளிர்கொண் டெம்மான் மரைமல ரடிவ ணங்கி
முன்னொரு தினத்துப் பூசை முடித்தனை யதினம் பேறு
தன்னையின் மைந்த னன்கைத் தலத்தினி தளித்தி யென்றான். [௩௪௧]

அருமைநற் பொருளோ விதென் றதீசய முடைய ளாகி
யொருமக னங்கை நல்க வுறங்கினை விழித்தான் போலும்
பெருமக னெழுந்தான் கீர்த்தி பிறங்குசீர் முனிவற் ருழா
மருவுமிழ் சமியின் மென்மை வழங்கென வழங்கு மேலோன். [௩௪௨]

வேறு.

உண்ணக் குருகிப் பணிவோர்க்கே யுறுநோ யொழித்தின் னருள்பொழியும்
வண்ணக் களிற்று முகப்பெருமான் மலர்த்தாட்கன்பு செயுமாடே

கண்ணுக் கினிய சமிநாம மொருகாற் கழறின் வாக்கதன
லெண்ணுக் கரிய பவங்கடொறு மிழைத்த பவந்தீப் பஞ்சேயாம். [௩௪௩]

நனைக்கிற் கழிந்த பவந்தோறு நிகழ்த்தச் செறிந்த பவத்தோடு
மனத்தி னிகந்துப் புரிந்துவு மடியும் வலஞ்சூழ்ந் திடலுடலங்
குனித்து வணங்க லதற்கியற்றிற் குரம்பை யதனாற் புரிதிமை
யனைத்தும் பரிதி யேதீரினிலா தழியு மிருள்போ லழிந்தடுமால். [௩௪௪]

தவத்தான் மகத்தா னினிதளிக்ஞர் தான மதனா னனிவிரத
மெவற்ற னடையும் பெறும் பேறு மிணையில் சமியின் றறிர்கரங்கொண்
டுவப்பா னியற்று டருச்சனைக்கங் கொவ்வா துலக வளங்கொருடு
தெவிட்டாக் கனியாம் பரகதியுஞ் சேர்க்கு மெனவின் னதுநவிலும். [௩௪௫]

எழுசர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பவனிய யகற்று மரியமா நவருட் பாழியா ராளியே றனைப, சவுனக மு
னிவ னிடும்பணி புரிமந் தாரானும் பெயரினன் மறையோ, ரவுரகன் புதல்வி
சமியெனும் பெயரா டனைமணந் தரியசார் தியுஞ்செய், துவமையின் மனைபு
ந் தானுந்தற் பயந்தா ரிற்புக யுனிநெறிச் செல்கால். [௩௪௬]

வினைப்பய னிரண்டுந் தனைத்தடுங் கால மேவலி னவரெதி ருற்ற, த
னிக்களிற் றுனை முகன் றிரு வுருவந் தாங்கிய புருசண்டி முனிவன், முனித்தா
திக் கையும் கன்பெரு வபிறும் பார்த்துமுன் னகைத்தன ரதனா, லனைத்து
ல குயிர்க்கும் பயப்படா மாங்க ளாகுமி னெனத்தவன் சபித்தான். [௩௪௭]

தவமுனி சபித்த வாறிரு வருந்தந் தம்பெயர் கொளுமா வுருவா, யவ
னியி னெனெர ணின்றன ரதனை யறிந்தன சவுனக முனிவன், கவல்வகொ
ண்ட்டொருத்தன் முகனடி பன்னாட் கருத்தினு ளிருத்தினோற் றிடலும், ப
வனவன் முன்மா வதனான் கிலகப் பானிற வரியிவார் தெதுர்த்தான். [ ]

அறிபு தவன்கண் டடிபணிந் தெனையா னையமந் தாரனா மவற்குப்,
புரிவுசெய் டனையாஞ் சமியுமாங் கேயந்த புணாசெறி மாவுரு வகன்று, நரவு
ருப் பெறுமா றருடியென் றிரப்ப நாதனாந் நமதுவெஞ் சாப, மொருபொழு
தொழியு மொழிதர வடியா ருருத்திடு சபிப்பருந் தவனை. [௩௪௮]

அறுசர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னண மாயிற் றேனு மெமக்குரீ யன்பு செய்தா
யன்னத னாலே யன்னோ ரமைந்தவா மாமே யாகத்

துன்னுபன் மேன்மை யெல்லாந் துலங்கயா மவற்றி னீழன்
மன்னுது மெம்மோ டாங்கே யவற்றையும் வணங்க யாரும்.

[௩௫௩]

பாவுபல் பொருளு மங்கைப் படும்வகை விழைகின் றுருந்
தீவினை வலத்து வந்து செறியும்கி கினங்க னெல்லாம்
போவதற் குழைகின் றுரும் பொலிவுறு மவற்றி னீழன
மேவுநம் பதும பாத வினாமலர் பணிதல் செய்க.

[௩௫௪]

பலதீர வியங்க ளின்றிப் பத்திசற் றேனு மின்றி
நலனெடு குலமு மின்றி நண்ணினுஞ் சமிமந் தார
விலைமல ரானர்ச் சிப்போ ரொண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
நிலைபெற வவர்க்க ளிப்பா நிலைவர மிதுதே ரொன்னு.

[௩௫௫]

அத்தகு நிழல்வா யெம்மா னருளின்வீற் றிருந் தா னாக
மெய்த்தவ முனிவ னுமச் சவுனகன் முதல மேலோ
ருத்தமச் சமிமந் தாரத் துறுமுறி மலர்கைக் கொண்டு
கத்தனைப் பூசை செய்தார் வன்னிமங் கையைப்பெற் றுளும்.

[௩௫௬]

ஆங்கமர் கணேசற் போற்றி யரியசா லோகம் பெற்று
ளோங்கறு கில்லாத் தோட, முயர்மந்தா ரப்பூ நீக்கும்
பாங்கினிவ் விரண்டு மில்லாப் படுகுறை வன்னி போக்குந்
தேங்குநீர்ச் சடையெம் மாணுந் திருமுடி மிலைந்தான் வன்னி.

[௩௫௭]

என்றுமா தவத்தோன் பின்னு மிரணிய கருப்பன் மேன
ணன்றறான் சுமுகர் பொற்றா ணயந்தடா தியுற்று தற்காங்
கொன்றிய மகத்தின் வாணி யுருத்திடு வெஞ்சா பத்தா
லன்றரி யாதி டதேவர் நீருரு வான வாழும்.

[௩௫௮]

அன்னநீ ருருவ மாற்றற் கவர்மண மகளிர் வன்னிப்
பன்னமென் றளிர்கொண் டெம்மான் பதமலர் பூசித் தேத்தி

† தேவர் நீருருவானதும் அதுமாரியதும் என்பது- முன்னொருகாலத்தில் பிரம
ஜனவன் தன் பத்தினிமார்களிருவரில் சாவித்திரியையுடைய காயத்திரியொடு தேவர்
கனெல்லாம் புடைகுழச்சையவளைச் சாரலையடுத்து யாக்குசெய்வதைக் கேள்வியுற்ற
அச்சாவித்திரி ஷ்டி வேள்விக்கு உடம்பட்டிருந்த மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களையெ
ல்லாம் நீருருவமாகும்படி சபித்தவாறு அவர்களுக்கமைந்ததை மாற்ற இலக்குமி முதலி
ய தேவமாதர்தன் விநாயகமூர்த்தியை அநேகவிதமாய் கெடுதலாகப் பூசித்தான் தங்கள் எண்
ணம் நிறைவேற்றமைக்காக வருந்திய போதுண்டான அசுரீரிப்பிரகாரம் வுண்ணிப்பத்
திரத்தால் விநாயகனைப் பூசித்துத் தீத்தங் கணவர்களது நீர்வடிவை மாற்றியதாம்.

சங்கடசுதூர்த்திப்பாடலம்.

நன்னயம் பெற்றவாறு நவின்றுகீர்த் தியின்சே யாயுண்
மன்னநா லெழுத்தா லாப மனுவவன் செவியி னேதி. (௩௫௬)

தலனெடு தீர்த்த மூர்த்தி தன்மையிற் சிறந்தெந் நாளு
நலனருள் காசி மேன்மை நவின்றதற் கிறையார் திங்கண்
மிலைதரு செக்கர் வேணி விசுவேசர் திருமுன் வாழு
மலவலி தொலைத்தா டெண்டி விநாயகர் மலர்த்தா ளேத்தி. (௩௫௭)

தொருவாங் கோடி யேன்று தூய்க்கிருச் சமத மேலோ
னகறா மகனோ டன்னு ளவிழுத்தத் தலத்தி னெய்திப்
புகறரு மாசித் திங்கட் பொருவின்மங் கலவா ரத்துத்
தகவுறு மமர பக்கஞ் சுதூர்த்தியாஞ் சுபதி னத்தில். (௩௫௮)

காலசெய் கடன்க ளாற்றிக் கவின்றரு சமிவா யுற்று
நாலெழுத் தோதி மாலை நளிர்மதி யுதய வேலை
பாலிழு தறுகு வன்னிப் பாசடை மந்தா ரத்தின்
கோலமென் மலரு மற்றுங் கொண்டொ முகற்பூ சித்தான் [௩௫௯]

பூசனை முடிவி னெம்மான் பொருவிலா னனமோ னாந்தாய்க்
கேசரி யிவந்து சேய்முன் டிடைத்திருஞ் செல்வ மாதி
யாசற வுறுக நிற்கென் றறைந்தொரு பரசு நல்கப்
பேசநிற் பரசு பாணி யெனப்பிறங் குலகிற் பிள்ளாய். [௩௬௦]

ஐயிர வருட மண்ணுண் டடைத்யெம முலக மென்னு
நேயர்தம முளத்து மன்ன நிருமலன் மஹந்தான் மைந்தன்
றொயெடு தன்னூர் சென்று தரணிபா யிரமாண் டாண்டு
பாயொரு மருப்ப னாதி பதவிபுக் கின்புற் றானால். [௩௬௧]

பொருகைம்மா முதத்தோன் வன்னி புனைந்துவர் ததுவு மற்றால்
வருபெரும் பயனு மீதவ் வரதனும் யாமும் வேறென்
றிருவரை மடந்தாய் சற்று மெண்ணலை யனை வள்ளற்
குரியன வெவையும் யாழு முவந்துமே லணிந்தா மாதோ. [௩௬௨]

எனவா னிமய வல்விக் கியம்பினுன் வன்னி மேன்மை
தனையுளம் பிதிகோ கொள்கத் தனியறு கில்லா வேலை
நனையவிழ் சமிமந் தார நறுமுறி மலர்க ளாலே
யனகனுக் கியைந்த பூசை யாற்றுகென் றயன வின்றான். [௩௬௩]

ஏழுசீர்க்கழிநெடிஷயாகிரிய விருத்தம்.

மனவிட ரொழிக்குஞ் சங்கட சுதூர்த்தி மகத்துவங் கேட்டதென் பு
லத்தேன, வினவுவான் கமலன் மலாடி தொழுதவ் விரதமுற் றுறுவகை

விளம்பு. செனவது தொடங்கு மதியிலேம்மதியி லல்லதேழ் மதியில்வர் தியையுந், தணைநிகர் சதுர்த்தி நாட்னிற் கலசந் தாபித்துத் தட்டமொன் றி ட்டு. [௪௬௪]

ஒருமடி விரிததேந் திராமமைத் தாங்கேயுவமையில் சித்திபுத்திகளோ, -ருள்பொழி கணைசர் திருவுரு விருசுதிப் பூசனை யாற்றுக் பின்னர்க், கு ருமிளிர் பொன்செய் விராயக ருருவை யேந்திரத், தொடுகுர வனுக்குப், பெருமையி னளித்தா குதிமுறை புரிந்தெட் பெறுமுறை குறுணியிற் திடுக [௪௬௫]

பொருளுளார் சுரபி பூமுதற் றுன மவரவர் தகுதியிற் புரிக, விரும றை யாள நிருபதோ டொருவர்க் கின்னமு தூட்டிக் லூட்டிப், பெருகிய சேடந் தனையன்பி னுகர்க் பிழைதவிர்த் கேனைநற் பயனுந், தருமரும் விரத முடிவிலீடு தென்னச் சாற்றியே நான்முகன் பின்னும். [௪௬௬]

† தருக்கடை வரையை யொடுக்கிய பொதியத் தமிழ்முனி யாதியர் பேறு, பெருக்கல் கின்ன விரதநன் காற்றிப் பெற்றன ரவரவர் வேட்கை, திருக்கிள ரரிபு மமாரும் யானுஞ் செல்லல்வந் து-றிடி லதனைக், கருக்கவி வ் விரதம் விதிமுறை யிபற்றிக் கனநலம் பெற்றன மென்றான். (௪௬௭)

பிதிரனில் வுனாதேட் டியானுமென் குலமும் பிழைத், நன மெனப்பெ ரி துவர்வல், விதிசொன படியல் விரதமென் மையினை விரைநொடூ புத்த கத் தெழுதிச், சுதனடை நவலி னவற்களித் தெமையாள் சுமுதருக் குவந்த நோன் பியல்பா, பிதுவிதி முறையி னியற்றினன் மகவுண் டென்மக் வெ ன்றகன் றன்னால். [௪௬௮]

மகன்கன வகன்று மனைக்கிது புகன்று மணிதிக டன்னக் கடைந்து, புகலரு மறைவல் லபனவ ராலப் புத்தகத் தடங்கிய விதியோர்ந், தகமகிழ்ந் தனைய சதுர்த்தினோன் பியற்றி யந்தணர்க் கேழ்மதி யினிற்பொன், நகவுற வளித்து நிகழுநாண் மனையோர் தனையனைப் பயந்தனன் மாதோ. (௪௬௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கிறுவனைப் பயந்த மாதச் சேயிரு கரந்தா ளின்றிப்
பிறவுறப் பமைந்து தோன்றக் கண்டினைந் திடப்பி தாவு
நிறைமகிழ் விலனாய்த் தேறி நிகழ்சாத காதி யாற்றி
விறல்கொடன் சேய்க்குக் கார்த்தி விரிய நெனப்பே ரிட்டான். [௪௭௦]

அன்னசேய் தனக்குப் பன்னீ றாகவைவந் துறனு மாங்கே
முன்னுதெத் தாத்தி ரிப்பேர் முனிவரன் கருணை கூர்ந்து
மன்னுமே காக்க ரத்தை வழங்கமா முகவன் பொற்றா
ஞன்னினோற் றுவந்தான் பன்னீ ராண்கொ னுற்றம் மைந்தன் [௩௭௧]
கடமுமிழ் கயமு கத்தெங் கடவுளன் வவன்பாற் றேன்றித்
திடமுறு காலி ரண்டுஞ் செங்கையா யிரமு நல்க
முடமெனு நவைதீர் கார்ததி விரியன் முதிரன் பெந்தைக்
கடருமக் கான கத்தோ ராலயம் பிறங்க வாற்றி. [௩௭௨]

வேறு.

தவளமதி நிலவுமீழுஞ் செக்கர்வார் சடையண்ண றன்முன் காட்சி
பவளநிற வடிவிலுக்கு பான்மையினுற் கடலபடுசெம் பவளந் தாலே
சுகளவடி வாழார் தீர்த் சமைத்தாங்குப் பதிட்டைசெய்து சார்பா வத்தைக்
கவளமிடக் களித்துண்ணுங் கருணைவா ரியைத்தொழுதான் கவலேதீர்வான்.

ஆகவினால் வெங்கலிதீர்த் தாள்கூர சேனனெனு மரச னோறெ
ய்யதமிழ்சங் கடசதுர்த்தி யொருநாட்செய் நோன்பதீனெ யென்கை நல்கற்
ற்றைய செம் மணிமான மெய்யு ற்வா னுலகத்துச் சேரு மென்றான்
மாதவர்தோளிதம்பரிப்பச் சமகஞ்செய் நம்பனாயான் மகிபன்மன்றோ.

வேறு.

ஆவது பொழுதோ ரில்லி னன்றுறு சதுர்த்தி நோன்பெப்
புகவதே லனைப், சித்து நிவேத நிதது மகசசே டுநதைப்
பாவுறு நெருவில் வீசப் பகரொணுப் பசியோ டங்கண்
மேவொரு புலைமா துண்டு வெம்பசி நோய்த னிர்தான். [௩௭௩]
பின்னர்தற் செயலா வில்லோர மும்முறை கணப திப்பேர்
பன்னின ரவளுங் கெட்ட படியப்பேர் பகர்த்த நீரான்
நின்னெழில் விமான மெய்த விவாந்துவிண் படர்வா னோக்கம்
பொன்னகர்க் கிறைமா னத்துப் பொருந்தலா லதுவு மனனோ. [௩௭௪]
இம்மென வெழுத லுற்ற திருமனு முறைப யின்ற
செம்மைமார் திரிக னோக்காற் சிற்றறி வல்கைப் பற்றின்
மம்மருந் தவனபி னிப்பற் தெழவினிவ் வாறோர் மானங்
கம்மடுத் தலுமிம் மானம் போதலுங் கண்ட வேந்தன். (௩௭௫)

† அகவை—வயது.

*மாதவர்தோளிதம் பரிப்பச்சமகஞ்செய்தம் பனாயாண்மகிபன்—என்பது பூவுல
கத்தில் துறு அசுவமேதயாகஞ் செய்தமகத்துவத்தினால் இருடிகளில் உயர்ந்தோராகிய,
அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்கண்டன், வசிட்
டன் எனினும் துத்திரிஷிகள் சிவிகை தாங்கப்பெற்றும், தேவர்கனாயாளப்பெற்றும், அரச
சளுஷ இந்நிரன்.

மாசிமா மதிசேய் வாரத் துற்றமாண் சதூர்த்தி தன்னி
லாசிலவ் விரதங் கைக்கொண் டடுத்தெய்து சதூர்த்தி தோறும்
பேசுநோன் பரற்றி வாழ்நாட் பிறைமருப் பிறையு வந்தோர்
தேசுறு மானந் தேவ கணத்தொடுஞ் செறித்தாங் குய்த்தான். [௩௪௮]

வணங்கலர்க் கரியே றன்ன விறைகண்டு மகிழ்தாங் குற்ற
கணங்களை வணங்க வன்னோர் கற்செய்தோண் மன்ன வெம்மோ
டணங்கு சேர் விமான மூர்ந்தே கெம்பிரா னருள்செய் தானென்
றிணங்கின ரழைப்ப வேந்த னிவர்த்துட னியம்பு கின்றான். [௩௪௯]

என்னேரீத் திடையும் வாழா விரங்க ரினடு மானந்
துன்னுமா றருண்மி னென்னத் தொகுகணத் தவரு நேர்ந்தா
ரன்னவர் யாரு மானத் திவ கலு மஃதெ ழாது
மன்னலிற் கணத்தோ ராயந்தோர் வணிகன்வெந் தொழுநோ யாளன். [ ]

திண்ணபொன் மானத் தூடே பெய்தலா லெழாதாற் றென்மை
பன்னுது மிவன்பு தப்பேர்ப் பன்வன்சா வித்தி ரிப்பேர்
நன்மனை யோடும் வாழ்நாட் பரத்தைதோ னாயந்தோர் வின்றித்
தன்னையீன் றவனா யோர்காட் டடிந்திட மனைபொ ருளாய். (௩௫௦)

என்புரிந் தனைரீ யந்தோ விருமுது சூரவர் தம்மைத்
துன்புறக் கொல்வா ரிர்தத் தொல்லுல கத்து முண்டோ
வன்னைமே வாது பொன்னி ன்ணையுமா தார்வத் தாலே
பின்புறு பழிபா வத்தைப் பேணிடாப் பேதை நீராய். (௩௫௧)

விலைமகள் பற்று முற்றும் விளையுமுன் வேத மாதி
கலைபயி லறிவு மில்லுட் கனதன மனைத்துந் தோற்றாய்
தலைமைமல் கைய னோடு தாயையு மிழந்தாய் சீரார்
நிலமனை யின்றோ நாளை யேகொலோ நம்மி னீங்கும். [௩௫௨]

பின்னநன் னோடோ கரோ பெறுமிடம் லலாவின் மாதர்
நன்னிதி யற்று வின்ப நல்கிடா ரேவல் கொள்வா
ரெண்ணியொத் தழகுங் கற்பு மிளமையு மேக மாக
வுன்னுமுன் னன்பு முள்ளார் யாவருண் டென்றி நன்றாய். [௩௫௩]

ஆதவி லன்பு நின்ற னாவலி னடப்பேன் கண்டாய்
கோதுத் பழிபா வங்க ளென்னுடன் கூடி னிலலை
யீதுகன் மரக்க டென்றாள் புதனென்பா னென்கருப் புத்தி
ரோகனின் மாரே யென்ன வடவன்வ டனையுங் கொன்று. (௩௫௪)

மன்னிவை யறியிற் றன்னை மாய்க்குமென் றன்றி ராவே
துன்னினன் றவத்தோர் வைஞர் தூய்வனத் தாங்கோர் மேலேன்
பன்னியைத் தொட்டன் னாள்சா பத்தினுற் றெழுநோ யுற்றே
யுன்னரும் பாவி யாவி யொழிந்தரு நாகுற் றுங்கே. [௩௮௬]

இன்னவன் படுபா டென்னென் றியம்புகே நாகி யாவு
மன்னிமுன் பாவ சேடத் துய்யுமக் கற்பின் மாது
பன்னிய சாப சேடத் தானுமபின் பாத னாய்த்தோன்
றின்னசன் மத்து மந்நோ யிரிதரா துற்ப வித்தான். [௩௮௭]

அடுபழி யஞ்சா தாற்ற வறன்கடை நின்றான் றன்னைத்
தொடுபழி யாவுந் தீர்க்குஞ் சுமுகர்தாட் போற்றி டாரா
விடுவதொத் திறக்கி மண்ணின் விடினமணி விமானம் வேந்தே
முடுகிமேற் செலுமோர் கோட்டு முதல்வனா ருலக மென்றார். [௩௮௮]

மன்னவ னனைத்துங் கேட்டு வாய்மையென் னுளத்துத் தெள்ளி
யென்னையாட் கொளவ டுத்தீ ரித்தொழு நோயா எற்குத்
துன்னிய பாவ மெல்லார் தொலைந்திடற் றுரிய பற்றி
தன்னைநீர் சூழ்மி னென்றக் கணத்தவர் பதந்தாழ்ந் தானால். [௩௮௯]

இணைமலர்ப் பாத மேத்து மிறையவற் கிரங்கி யன்ன
வணிகனைச் சிவக ணத்தோர் வளரருள் விழியி னோக்கிக்
கணபதி பென்று முக்கா லன்னவன் காதி லோத
வணவிப தொழுகோய் நீங்கி யமலமா ரமர னானன். [௩௯௦]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேருவை யடைந்த நீகொடியும் பொன் னிறமாய் விளங்குமென் னானா
ப்பரன் னதுபோற், காரிரு ணாகாழ் வணிகனுங் குரிசில் கருணையிற் கதிக்
குரித் தானான், சூரசே னனுமப் பதியினுள் எவருந் தூவிமா னத்தொடு
மெழுந்தாங், காருயிர்க் கருளே ரம்பனா ருலகத் தடைந்தவ ரடிநிலல் வாழ்
-ந்தார். [௩௯௧]

* கொடி—காக்கை.

சங்கடசுதூர்த்திவிரதப்படல முற்றுப்பெற்றது.
ஆகப்படலம் (௩௩) க்குத்திருவிருத்தம் (௭௮௨).

காசிபர்முதலியோருபாசவணப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

சங்கட சதுர்த்தி நோன்பு தகவுறப் புரிந்தோர் நால்வியச்
செங்கையைந் துடைய வள்ளல் சீவநகர் சென்ற னந்தம்
பொங்கிவிற் றிருத்த லீது புகரில்கா சிபன்ப யந்த
மங்கலி லன்ப றெல்லாம் வழத்திய திறனுஞ் சொல்வாம்.

[௧]

பங்கயன் பயந்த காசி பப்ரெய ரோன்பன் னான்கா
மங்கைய றொனுந்த னில்லார் மணிதிக முகட்டு வந்த
சங்கையி லமர ராதி சராசர வுயிர்கட் கெல்லா
மைங்கரன் றனக்கு ரிந்தா மந்திர மநேகத் துள்ளே.

[௨]

இன்னல மெளிதி னைக்குஞ் சின்மனு வெடுத்தி யம்ப
வன்னவ ரமர ராண்டோ ராயிரஞ் செபித்து வந்தார்
மன்னுமு னுறக்க மின்றி மாமுகப் பெருமா னேகை
துன்னியங் கவர்முன் பல்வே றுருக்கொடு தோன்றுற் றானல்.

[௩]

சிலர்முன மரியி வர்த்துஞ் சிலர்முன மயிவி வர்த்துஞ்
சிலர்முன மாகு வுர்த்துஞ் சிலர்முனம் பாடமா வுர்த்துஞ்
சிலர்முன மனந்த வெண்ணச் செஞ்சுடர்த் தேசுபோன்றும்
சிலர்முன மனந்த வெண்ணத் தெண்மதித் தேசு போன்றும்.

†வித்துரு மத்து மேனி விளங்கிடச் சிலர்கண் முன்னு
மைத்திர ளனைய தாம வடிவோடு சிலர்கண் முன்னுங்
கைத்தல மோரி ரண்டு கவினுறச் சிலர்கண் முன்னு
மத்தமோர் நான்கி லங்கு மழகொடு சிலர்கண் முன்னும்.

[௪]

துன்னுகை யாறிற் சில்லோர் முனுஞ்சிலர் முனுந்கோ னெட்டிற்
பொன்னெறி கரங்கள் பத்திற் சிலர்முனும் புயமீ ராறு
மன்னிடச் சில்லோர் முன்னும் வாரும வாறிற் சில்லோர்
முன்னுமம் பாணி, யோரர் யிரத்திற்சில் லோர்தம் முன்னும்.

சிலர்முனம் விருத்த ரூபஞ் சிலர்முனந் தருண ரூபஞ்
சிலர்முனம் முழவு ரூபஞ் சிறப்பவுந் தோன்றி நிற்ப
விவருவர் விரிமுன் ரூப வேவருங் காண்ப வெண்துழி
கலர்சல சம்போற் றத்த மகமுடன் முகம் னின்றே.

[௫]

காசிபர்முதலியோருபாசனைப்படலம்.

இருநிலத் துடல் மார்ப் பணிந்துகுழந் திறைஞ்சி நேர்நின்
றருவிகண் பெர்ழிய லீன்ப வாழிபுட் படிந்து செங்கை
திருமுடி மிசைச் சூழ்ப்பத் திகழுளத் தன்பு பொங்கிப்
பெருகநாக் குழற மெய்கம் பித்திடத் துதிக்க லுற்றார்.

[அ]

சலிப்பா.

அடியார்தம் ஸ்டீடர்கடவீர்த் தாள்பவனே மயின்மயிலைக்
கொடியானே யன்புவலைக் குட்பொமா குஞ்சரமே
நெடியோன தரவுருவ நீக்கியரு ணின்மலனே
கடியார்பொற் கொன்றைமுடி கணபதிநின் சரணடைந்தாம்.

[கூ]

பாரினிடை யோரைந்தாய்ப் பயத்தினிடை யோர்நான்கா
யாசனவி லோர்முன்று யசையனிலத் தோரிரண்டா
யோபெருகும் விசம்பிலொன்று யியங்கிடுவோ யெனைததுயிர்க்குங்
கரணனாய் நின்றருளுங் கணபதிநின் சரணடைந்தாம்.

[ஊ]

ஆணவமா மலவிருளி லனாதியா வழலுமுயிர்க்
கேணுறுமம் மலநீங்க வியை மாயா மலமபொருத்திப்
பேணுவினைப் பயனெழிந்த பெற்றியர்க்குந் தனிவிடு
காணியதாத தந்தருளுங் கணபதிநின் சரணடைந்தாம்.

[ஐ]

அறுசர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவீருத்தம்.

எனவனை வருந்து திப்ப விரங்கிநுந் துதிக்கு வந்தா
நனிவரங் கொண்மி னென்ன நல்கியெம் பெருமா னீங்க
வளைவருந் தாங்கண் டாங்குவ வமலனுக் குருசி மீஇயுட்
கனியுறப் பூசித் தின்ன திருப்பெயர் கழற லுற்றார்.

[ஐ]

வேறு.

இலங்குஞ் சுழுக றொனத்தேவ ரோக தந்த ரொனமுனிவர்
பலங்கொள் கபில ரொனவினை பயில்கந் தருவார் கிம்புருட
ரலங்கு மேனிக் கெசகன்ன றொனச்சா ரணர்கூய் யகர்சித்தர்
துலங்கு மிலம்போ தரொனன்னத் துகட ரகில மானிடரோ,

[ஐ]

விளங்குங் கணநா யகொன்ன வியாமும் விகட ரொன விருகம்
துளங்கிநுந் தூம கேதுவெனச் செல்லெண் டிக்க லுள்ளொர்கள்
வளங்க டருவிக் கிணராச றொன்ன விலங்கன் மாங்கருனை
தளம்பு பாலசந்தரொனத் தனிப்புற கிடங் கிருமிகளே

[ஐ]

பொன்னக் கணுத்தி யக்கொன்ப் பெருநிலில் கண்ணகதியாதி
துன்னும் பலவாம் பெருந்தீர்த்தந் துலங்குங் கசவா னனரென்ன
மன்னு முயிரின் றெகையனைத்தும் வழங்கி யவன்றாள் பணிந்தேத்தி
மின்னார் தமது பதிபுகுந்து வாழ்ந்தா ரின்ன வியனாமம். [௪௫]

மூந்தம் புதியின் மதித்தெடுத்த முதிருஞ் சுவைவா ரமுதேபோற்
சந்தம் பெருகு மாயிரமாச சாற்று நாமந் தனிலாய்ந்து
சிறைத மகிழ்ந்தங் கெடுத்தனவார் திகழா யிரமு மெடுத்தோதி
னெந்த நலனா மந்நலனை யிவ்வீ ராறுந் தருமெளிதில். [௪௬]

வேறு.

என்னமு வுலகு மிக்க வெடுத்திணி தியம்பு மென்னி
னன்னசீர் நாம மேன்மை யாவனோ யறைய வல்லார்
தன்னேசேர் விகடர் வானுந் தரணியு முய்வா னாற்று
மன்னிலீ லையினை யிங்கே வழங்குதுந் தெரிந்த வாறே. [௪௭]

நாசிபர்முதலியோருபாசனைப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௪௯) க்குத்திருவிருத்தம் எாநயௌ.

உபாசனாகாண்ட முற்றுப்பெற்றது

ஓம்.

விநாயகபுராண சங்கிரகம்.

இரண்டாவது

இல்லலாகாண்டம்.

வக்கிரதுண்டன் றிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

மழைமதம் பொழிகை மாவின் வதனனாய்ச் சமுதன் வண்மை
தழைதரு கபில னேக தந்தனல் விகடன் றக்கோர்
ஹிழைகெச கன்னன் லம்போ தாண்டிக்கன் ராச நென்றெண்
குழைகொள்கா தினனாய் நின்ற நெவனவன் குளிர்நாள் போற்றி. (க)

கனிதூம கேது பால சந்திரன் கணத்தி யக்கன்
அனிதீருங் கெசான னன்வக் கிரதுண்டன் சூர்ப்ப கன்னன்
புனையேசம் பன்க ணதி பதிகந்த பூர்வன் போற்றற்
கெனவிரெண் டிருப்பேர் கொண்டா நெவனவ னிணைத்தாள் போற்றி. (உ)

சாற்றரு நெறிச்செல் லாநாத் தாண்டரு நிராயத் துய்த்து
மேற்றனிப் போகத் துய்த்தும் வினையிரண் டையும்பொ ருத்தி
மாற்றரும் பவநோய் தீர்க்கு மருகதுவ னாகி யாரும்
போற்றிட முதற்றே வானு நெவனவன் பொற்றாள் போற்றி. (ங)

வானவர் குழுவு நீர்க்குழ் மண்ணவர் குழுவும் போற்றத்
தேனென வருள்வான் பெய்யுஞ் சிந்தா முகத்தி னுற்ற
ஞானமே கிரியை யென்ன நவிலரு சததி மாராம்
பூநறுங் கூந்தற் சித்தி புத்தியர் திருகதாள் போற்றி. (ச)

ஓமென லயத்து லாவு முவாமுக னா லெண்ணின்
ருமென வுரைப்ப னோனு மலற்றுளா றிரண்டெ டெத்துக்
காமவேள் புரமே ரித்த கண்ணுதன் மூர்த்தி ரீபத்
தாமவேள் கேட்ப நன்கு சாற்றலுற் றனவென் பாரால். (ரு)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

கதழைவார் சடையான் றிருவவ தாரங் கழறிடின் வக்கிரதுண்டன்
வெற்றிகொள் சிந்தா மணிவிநா யகன்சீர் விளங்கிய கசானன் பலவாங்

குற்றமுங் குணமாக் கொண்டடி யார்முன் குல்விமீம் விக்கின ராசன்
பற்றுமுற் றொழித்தார்க் கருண்மயூ ரேசன் பண்புடைப் பாலசந் திரனே. சு

கதிதரு தூம கேதுநற் கணேசன் கணபதி பெருமகோற் கடன்மா,
மதியரு ணெடி வல்லபை கணேச னென்னவா நிரண்மும் றவற்றுட்,
பதுமன்முன் மூவர் போற்றும்வக் கிரதுண் டப்பெயர் மூர்த்தமுன் பகர்ந்
தா, நிதிபொழி சிந்தா மணிவிநா யகன்சீர் நிகழ்த்துது மறிதரு மளவே.எ
வக்கிரதுண்டன் நிருவவதார முற்றுப்பெற்றது.

சிந்தாமணிவிநாயகன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வரைவள நினாயார் முல்லை வளங்கடல் வளரீர் சூழ்ந்த
தரைவளம் பொலிவுற் றோங்குந் தண்டமிழ் நாட்டு வேந்தன்
கரையில்சீ ரபிசித் தென்போன் குணவதி யென்னுங் கற்பிற்
புனாயிலா மனைவி தன்பாற் கணனென்றோர் புதல்வற் றந்தான். (க)

அத்தகு புதல்வன் பால னாகிய பருவ நீங்கி
வித்தகத் தவமி யற்றி விதுமுடிப் பெருமா னல்கு
முத்தம வரத்தால் வேந்தா யுலகம்வான் பிலமும் வென்று
சித்தமீக் கூர்ந்து தேவர் திரட்கெலா மிடர்பு ரிந்தான். (உ)

புன்புகழ் கணனில் வாறு பூபதி யாகி வாழ்நாட்
கவர்படு வேட்டம் போய்மீள் கால்வழி தப்பி யோர்காட்
டிவர்பரி சனரோ மும்ப டெட்டிமவான் பொழில்வாய் மௌவ
லவிர்குறும் பந்தர் வானி யருகுறல் கண்டாங் கெய்தி. (ஈ)

பலகலைச் சங்க நண்ணிப் பயின்னுண ரறிஞர் மாண
நிலைபெற வளர்ந்து வாச நிறைமலர்ச் சோலை நீங்கா
வொலிபுனல் வாவி மேவி யொளிர்முல்லைப் பந்தர் தாவி
யலர்மண முழுது முண்டாங் கசைந்தசைந் துலாந்தென் காலும். (ச)

மனமொழி வாக்குக் கெட்டா மறைமுத லொருவ னாய்
வன்களை யுன்னிப் பல்கா லருந்தவம் புரிந்து கற்றுச்

சினமிநிர் தடங்கி ஞாதஞ் சிந்தையின் தேற்றம் போலும்
புனறெளி கறுழி யஞ்சீர் பொருந்துத னோக்கு தோறும். (டு)

புளகித மெழலா லன்ன பொற்பமை நதிநீ ராடித்
தளர்வகன் றிடலு மேவ றுங்குவோர் கனிகாய் கந்த
முளகொணர்ந் தளிப்பத் துய்த்தா னிஃதவ னுறைந்து நோற்ற
வளமலி கபில னோர்த்தம் மன்னையிங் கழைத்தி யென்ன. (சு)

கலிநிலைத்துறை.

நின்ற சீடனை விடுத்திட மன்னவ னேர்ந்து
குன்ற னுன்பதம் பணிதலு மாதனங் கொடுத்து
வென்றி வேந்தவீண் டெய்தினோர் பசியொடு மீளா
ரின்று நீயுநன் கருந்தியே கெனவிறை யிசைந்தான். (எ)

யின்ன ரம்முனி முன்னர்வா னிறைதரப் பெற்றுத்
தன்னம் மார்பணி யாக்கொள்சிந் தாமணி தனையோர்
பொன்னி னுசனம் வைத்துபா சித்திறை புசிப்ப
நன்ன ரார்விருந் தியற்று க வெனநவின் றிரந்தான். (அ)

அன்ன மாமணி நன்றென நகரமொன் றமைத்துப்
பொன்னி னாக்கலம் பல்பொரு ளுணவமைப் போர்க
ளின்ன வாக்கினான் குணவறு சுவைமற்று மியற்றி
மன்ன னாதிபர் மிசைந்திட வழங்கிய தன்றே. (க)

அறுசீர்க்கழி நெடிடடி யாசிரியவிருத்தம்.

மனமகிழ்ந் தயின்ற மன்னன் கபிலமா தவன்றான் போற்றிப்
பனவருந் தவத்தி னெல்லா மனத்தினுற் படைத்துக் காத்துப்
பினரழித் திடவல் லோய்நிற் கெற்றிற்கும் மணிபே ராழி
புணையுல கோம்பு வேற்குத் தகுமருள் புரிக வென்றான். (க0)

மாதவன் செவிக்கம் மாற்றம் புகமிக வெகுண்டு மன்ன
கோதிலிம் மணிபென் னாவி போன்றது கொடுத்த லொல்லா
தீதொழித் தெதுகேட் டாலுந் தருவலென் றிடப்பின் னெய்துந்
தீதுண ராதா னன்ன மணிவலி தினிந்ந நித்தான். (கக)

* முன்னர்வா னிறைதரப்பெற்றுத் தன்னம்மார்பணி யாக்கொள்சிந் தாமணி
என்பது-முன்னொருகாலத்திற் கபிலமுனிவரிடத்துப் போர்த்தேவேந்திர
னுக்குச்செய்த விருந்துக்கு அவ்விந்திரன் உவந்து அம்முனிவருக்குப் பூஷ
ணமாக வணியப்பெற்ற சிந்தாமணி.

ஐம்புலக் குறும்பொழித்தே யான்றவா லறிவன் கோயித்
தெம்பொரு டனைவ லிந்தின் ற்பகரித் தனையித் திங்கா
லும்போத் தெங்கோ வந்துன் னுயிர்தேறு மெனச்ச பித்து
வம்பவே கென்முன் னில்லே லெனமணி யொடும கன்று. (க௨)

முனிவர னிட்ட சாப முனையென வளர வோர்பா
னனிவிருப் பெவையு மன்ன நன்மணி யுதவ வோர்பான்
மனமகிழ்வுற்றான் மன்னன் டீமணியிழந் துழல்வி யாழ
மெனவுயர் கபிலன் றுனு டமபருந் துயரி னுழா. (க௩)

வலிந்துதன் பொருள்கைக கொண்ட மன்னவ னெவ்வாற் றுனு
நலிந்திட நினைந்துன் பள்ளி மறு துநெட் டெயிர்த்து நன்மெய்
மெலிந்திடத் தவளுசெய காலை மெருகு மாயா சத்தி
யலர்ந்தது னுருவாய்த தோவ்றியறைந்திடுந் தவத்த னோறே. (க௪)

முத்தொழில் புரிவோ ருனு முடிவுறு வரங்கோ ளிவ்வேர்
தித்தலத் தொழிதல் வேண்டின் விநாயகத் தேவிங் கெய்த
வித்தகத் தவளுசெய் பென்றவ் விதியுநன் கியம்பி யேக
வுத்தம னவ்வா றேநோன் போமமற் றியற்ற வாங்கே. (க௫)

கலிப்பா

தேசவிர்மா மகுடமோடு திகழ்ஞழையு மணிவடமு
மாசகல்சீர் முக்கண்ணு நாற்கையு மங்கதமும்
பாசிழையா சித்திபுத்தி பாகமும்வாய் தரியிவார்ந் து
நேசமுறத் தோன்றினான் நீளிரவி னேரமபன். (க௬)

கத்தனுருந் கண்டிடலுங் கபிலமுனி மகிழ்ந்திறைஞ்சி
யத்தவென துறுகினையோ டடியேனு முயந்தனன
னித்தமுநின் னடிபோற்று நெறிநீங்கா தருள்கென்னச்
சித்தமகிழ்ந் திறைமுனிவ தெருமரனின் னெடுந்தவத்தால் (க௭)

நின்மனைப்போர் தனந்தேர்தி நினக்கிடர்செய் கணனென்ன
மன்னனையின் னேயட்டுன் மணிமீட்பா மெனக்கேட்டு
நன்மகிழ்வுற் றிருந்தானந் நரபதியோர் களுக்கண்டு
தன்னமர்தா தையையமைச்சர் தமைப்பிறரைத் தாவிக்கான் (க௮)

சிந்தாமணிவிரியுதன் திருவுவதாரப்படலம்

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

அந்திலன் னவர்வந் தெய்த, வரசுணர்வ ளாக விழந்து
சிந்தையா குவித்தி ருந்தா னதுபொரு திசிக் துப்பேர்த்
தந்நையுற மரையென் னென்னக் கபிலன்பாற் சார்த்தோர் நாகை
மைந்தனென் முடிது ணிபபக கஞ்சகண்டேன் மற்றந் தீர்மை. (கக)

நவலுமா றுமைய முழத்தே னீண்டென தூல்வல் லோராய்ந்
தவரவர்க் கேற்ற வண்ண மறைந்குன றோர மைச்சன்
றவவலிக் கபிலற் கோற நகலெனக் கணன்கேட் டன்ன
பவநெறி யமார்க்கெ ழும்பும் பான்மையிற் தீவி ரிததான். (க௧)

அறநெறி தவருந் தாசை யன்ன தூச செயலை யோரா
விமனமிகு தனையா பார்த்து விழிசிவந் ஸமபு ளைந்
நிறைமணி மெளலி விண்ணோர் நீள்பகை கொண்ட னன்றி
யுறுவர்தம பகையுற கொண்டா லுறுங்கன வபல மடமா (க௨)

ஆதலி னடன்மீக கொள்ளு மளவறு சேனை யோடு
போதலசெய் திடினும் வென்றி பொருந்துடாய வினாவி னந்,
மாதவன் பானீ வவ்வு மணியினைக் கொடுபோய் முன்னா
மேதக வளிததுப் பின்னர் வேண்டுகொள் ளவனை யென்றான் (க௩)

இன்னனந் தாதை சாற்றும் வாய்மையை யிறையுந் தேரு
தொன்னலர்க் காதி வையஞ் சுகமுற வாழ்வித் தோம்பு
மன்னனி யேயா யிங்க ணிருப்பினு மானம் பொன்றிவ்
வுன்னுரை கொள்ளென னப்போர்க் குற்றன னையை வேலை. (க௪)

விருப்பொடு கபில மேலோன் விநாயகக் கடவு ளார்க்குத்
திருப்பளி யெழுச்சிப் பூசை செய்திருந் தாலுண்டிச் சிட்டா
தரிப்புறு தூயவா யன்றுன் றனிமணி பறித்துப் போன
யொருப்புறத் திண்டோண் மன்னன் போர்க்குற்றி னின்பி லென்றோடச

முனிவான் கேட்டொப் பில்லா முதல்வனு யிரகா மத்தாற்
மனிமலர் கொடுநாண், மீதர்ச் சனைசெய்து பூசை யாற்றி
யன்கவென் மணிக வார்து மடவரு கொடியோன் கைநின்
நீனைவிடுத் தருளென் றேத்து மெல்லேவந் தனுமன் கெய்ந்தான். (க௫)

கண்ணிய மெகிர்வா னைக்கைத் தட்டினுந் தனவாழ்ந்தோர்
திணைமல ரடிதாழ்ந் தன்னு னிடமமர் சித்தி ழாகக்

கண்ணுள் பெற்றுப் பல்வேறு படைததம் மன்னன்
றணிவில்சே னையின்விடுத்தான் சார்த்து மனையான் பாலோர். (உக)

பலபல சேனை யோடும் படர்த்து சபதங் கூறி
நடவுரு தமர்செய் யெல்லை நாயகி படைமே லிந்த
சிலைதுத றன்பா னின்றோர் திறலன்றோன் றிடுவா னுன்ன
வலியவோர் வீர மும் மிலக்கனென் பவன்வந் தானால். (உஎ)

சித்திபால் வருவீ ரன்சென் றமைச்சரா தியர்தேர் மாக்கண்
மொய்த்திறத் தடர்த்தம் மன்சே யிருவகை மொய்ய்பிற் பற்றி
நித்தன்முன் னுய்த்தெந் தாயிந் நிருபமைந் தகாக்காத் தாள்வா
யத்தகு கணனும் வேந்தென் னோடெதிர்ந் தமரி யற்றான். (உஅ)

ஆகையா லவனை நீயட் டடிநிழ லளித்தி வர்க்கவ்
வோகையா ரரச ளிப்பா யெனவிரந் தனனோர் கோட்டெம்
மேகனு மிசைய வேந்த னிகற்கெதிர்ந் தெம்மான் மின்னார்
பாகனாய்ச் சிய மூரும் படிவனாய்த் தோற்றல் கண்டான். (உக)

எழுதிக்கழி நெடிநடி யாகிரியவிருத்தம்.

பண்டுசெய் தவத்தத் திருவுருக் கண்டும் ட்பால்வழி மறைத்தலிற் கபி
லற், கண்ணினர் வினாய்க் கருடனை நாகக் காதுமோ வேனிவற் கொணர்
ந்தாய், துண்டமாக் குவனோர் கண்கொடிந் கென்றான் குரைக்குநாய் கடித்
திடத் துணிந், லுண்டுகொல் கணனை பெனத்தவன் ருளோ மொத்தலும்
புழுங்கிய வுளத்தான். (உ௦)

வரிசிலை வளைத்தோர் சிலிமுகம் பவந்தீர் மாமுகத் திறைவனெற்
றியினு, மிருகக மிரண்டு புயத்தினு மிரண்டு புதையிரு பதத்தினு மேவ,
வெரிதரு கணைகள் குறிபிழை யாதங் கேகிநீ ருபின வடலா, ரரியனை
யகலா திருந்தவா மமல னனுப்பினன் றனதுகைம் மழுவே. (உக)

அன்னது பரிதி பற்பல வொருங்கே யெழுந்தபோ லவிரொளி பரப்
பித், துன்னல னுயிபைப் பொருக்கெனக் குடித்துத் துகளறு கங்கை
தோய்ந்தெவர்க்கு, முன்னவன் காத்து மீண்டதங் கமரார் மொய்த்துநின்
றலர்மழை பொழிந்தார், மன்னரு ளுலகுக் களித்தவற் றொழுவான் வரு
தல்போ லருணன்வந் துதித்தான். (உஉ)

தந்தைபோற் திறந்த தனையனை நோக்கித் தணியுன் புற்றாற் றினனும்
வெந்தழற் பள்ளி யவனுடற் கிட்டி மீண்டுதன் கிடத்தமைந் தொளியேர்

நந்தலில் சிந்தா மணிகைக்கொண் டமைச்ச ரோடுந் கபிலனுச்சிரமத்
தெந்தைசந் நிதிவர் தடியின்வைத் திறைஞ்சி பெண்ணறு மறைகளாற்
றுதித்து. (௩௩)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

கணமனைத் தினுக்கு மேலாங் கடவுணீ யென்ப தோராக்
கணமனிற் கெதிர்து மாய்ந்தான் கருணையங் கடலே யன்னான்
தகணமனன் மணிரேரின்ன காதலர்க் கரச ளித்தங்
கணமனப் பரிவு நின்றூட் கண்ணெனக் குளவா மாறு. (௩௪)

வாமநுள் கெனவி டுப்ப மதகரி முகத்தே னீவாதி
யாசெனு மபிசித் தோது முரையுவந் தவன்சேய் சேய
நிருவரு மவனோ டேக விடுத்தெழின் மணியை முன்னீத்
தூயிழந் திறைஞ்சி யேத்துங் கபிலனுக் குதவ வேற்று. (௩௫)

யுன்னவ னெந்தா ின்ன மணியென்பா லபக ரித்தோன்
றன்னையாய்த் தீத லாற்சிந் தாமணிப் பெயர் தாலத்தி
னின்னதா கவுமோர் ஸ்ருண யீதுநின் றிருமே னிக்கட்
னென்னவு மருள்செய் வாயென் றிரந்தனன் சுமுக வள்ளல். (௩௬)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

பணியெனக் கொளுமா றவன்பிரார்த் தித்த படிநிரு வுருவினச் சிந்
தா, மணியினைத் தரித்தா னாதலாற் சிந்தா மணிவிநா யகன்றவக் கபி
லன், றணியின்மா மனைவர் தவதரித் ததனாற் கபிலன்றன் மலர்த்திரு
முகநல், லணிதா வரலாற் சுமுகனென் றெவரு மறைந்தன ரவற்குமுப்
பெயரே. (௩௭)

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

தென்றமிழ்நாட் டரசனடி சித்தென் போன்சீர் சிறந்தமணி தரித்த
விநா யகனைப் போற்றித், தன்றிருமா நகரடைந்து பவுத்தி ரர்க்குத் தா
ணியளித் தினிதி ருந்தான் சுமுகவள்ள, னின்றகபி லனுக்கருள்செய் து
ருக்க ரந்தா னிகழ்த்துமிது நிற்கவினி பைங்கைப் பெம்மான், மன்றக
ஹா னனனாகி யுலகம் போற்ற வருமுன்றா மவதாரத் திறன்வ குப்பாம்.

சிந்தாமணிவிநாயகன் நிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௨) க்குத் திருவிறுத்தம். (௪௭)

தகணமனன் மணிரேரின்ன காதலர்-அழகினால் கிலபெற்ற நல்லகன்
மணிபேரன்ற புத்திரரிருவர்.

தகணமனன்-கணவெந்தனது பிதாவாகியவேந்தன்...

கஜானன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிரூத்தம்.

முந்தொரு கற்பந் தன்னின் முளரியான் கொட்டா விப்பால்
வந்தனன் சிந்து ரப்பேர் மருவொரு புருடன் சென்னி
யைந்திரண் டோடு மன்னு னுழன்றவர்த் தழுவி னுதும்
வெந்தவர் நீரு மாறு நீவிதியுழி வரம்பெற் றானல்.

(க)

பெற்றவ னவனி டெல்காற் பெற்றவன் வரஞ்சோ திப்பான்
மற்றவன் மாட்டு நன் னிக் கடல்களும் வறப்ப வானத்
துற்றபல் லுடுவு ந் சிந்த வருத்தட்ட காசஞ் செய்தான்
முற்றுல களிப்பா னன்ன மூடனுட் கோளை நோக்கி.

(உ)

எனதுட றமுவு தற்கோ வேடவிங் குற்றய் நன்ற
னின துயிர் குடிப்பா நெந்தை நிருமல கணைசன் றேன்றி
மனுமென வுளாதே மால்வா ழிடம்புக்கல் தியம்ப மால்கேட்
டுளியிதைம் முகந்தே வன்றி யொழிப்பதியா றொலங்கால் வெய்யோன்
ஏலமா விடத்துப் போந்தா னிவற்கஞ்சித் திறலோய் நொய்ய
வாவினை யொன்றிற் றங்கிக் காவல்செய் யரியான் போதன்
*காலிரு மூன்றுற் றுதுங் கரும்புளே றிடவுந் தாங்கா
வாவிதழ் மணாமேல் வைகு மெல்லியன் மறைக ளோதி.

(ச)

ஆக்கல்செய் தடுவா னிவ்வா றலைபுன லினைய யாங்கண்
மேக்குய ஈசல மன்ன நின்னொடு வெம்போ ராற்ற
ஆக்கமென் னாவு மில்லை முயர்வரை வளையை நேர்த
னீக்கமில் புக்கே யன்றி மற்றென்னை நிகழ்த்து துங்கேள்.

(ரு)

உலகெலா முழிக்க வல்லா னுளனவ னிருப்போ வெளளிச்
சிலைபவ னங்கை கொண்ட திகழ்கொடு மரமோ மேருந்
குவிசைய யிடப்பா னுற்ற கோமளக் கொழுந்தா னாளோ
மலைநரு புரல்வி மெய்யோ வன்னியா மின்னும் யாங்கன்.

(சு)

இருவரோந் தருக்கைப் பல்கா விரித்துளா னுற்றன் மிக்கா
னொருவரு கிசரிவ லாதா னுவனுழை நீசென் றோங்கு
செருவினை விளைந்து வெற்றி பெற்றிடிற் றிசைகண் முற்றும்
பெருமைகொண் டாடு மென்னப் பிழைதழை மனச்சித் துரன்

(எ)

நீவிதியுழி-பிரமதேவனிடத்து.

*காலிரு மூன்றுற் றுதுங் கரும்புள்-அறுசீர்க்கழி தாய்க்கேதுஞ்செய்யுங்

அரிவிரி யுடைய னைத்து மமுதென மாந்தி வெள்ளி
வடையிறைப் போது பாய்ந்தாங் கமர்சிவை வதனங் கண்டிப்
புடையறு தேசி னுனைக் கோடுமென் றவணைர் புக்கான்
படாபரி தபித்தி போகத் துற்றமர் பரந்தீ தோதும். (அ)

கண்ணினு நகையி னுனுங் காவினு டுமொன்னுர்க் காய்ந்த
வண்ணலே நினைத்தி யானிப் பார்க்கரு ணீயோ கத்து
நண்ணுத லெற்றோ வென்ன நாதனும் விழித்தாங் குற்ற
வெண்ணலற் பொருவான் போந்தா னிரும்படை யாதி யோடும். (ஆ)

இன்னவேல் வையிற்சிற் தூர னெம்பிராற் றழுவ நோ
வன்னபோ தைங்கை வள்ள லாங்கொரு மறையோன் போன்று
துன்னியோர் பரசு நாட்டித் துன்னல னிரிலா னுற்ற
மின்னுவா ளைய கூங்கண் விமலையுள் ளுவகை பொங்கி. (க)

ஆங்கவ்வே தியன்போன் றுனை யானாநீ புகறி யென்னத்
தீங்குநிற் கிழைப்பான் போந்த செறுநனைத் தெறுவா னன்னு
யிங்கொரு மகவாய் நின்பால் வருவனீ யஞ்ச லென்று
நீங்கினு னதன்பின் சிந்து ரப்பெய ரினனி லத்தல். (க)

மன்னுபல் லுயிர்க ளைததன் வண்கையாற் றழுவி நீற்றிப்
பொன்னக ரத்தார்க் கூறு பொருத்தவர் திடலு மன்னுர்
துன்னினான் முகத்தோற் கோத வவொடுந் தூய வேதாப்
பன்னுமைங் காப்புத் தேனைத் தியானித்துப் பரிவி னேடும். (க)

வான்வளி யெரிநீர் வைய மதிதின கரனான் மாவென்
முனவெண் வடிவ மாய்மண் னுதிதத் துவங்க ளான்மாத்
தானுறப் புணர்த்தி ரண்டு வினைபொப்பாஞ் சமையற் தன்று
ஞனயில் லாது சூட்டு முயர்கண் பதியே யோலம். (க)

என்றுதோத் திரிப்ப வோர்கோட் டிறையெதிர்த் தஞ்ச லீற்றுந்
துன்றுதீ தொழிப்பச் சேயாய்ச் சிவைவயிற் றேன்று வோமென்
றன்றுமை திருக்க ரூப்பத் தெய்தினு னாக வம்மை
நன்றமை பரியி லிப்பேர் வனத்துநம் பரனோ டேய்ந்தாள். (க)

இன்னண முமையாள் காவேட் டுகுனையர் பரவ வாழ்நான்
முன்னவன் யோகில் வைக முந்தையின் மயேக ரப்பேர்

பன்னுமோர் தருவன் றுளு ரதமுனி பகர்சா பத்தான்
மன்னினன் வேழ மாயல் தகலெல்லை வந்த பெப்ப.

(கரு)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

தனைநிக ருமைவீற் றிருக்குமண் டபத்தைச் சார்ந்தொரு நாட்டரைச்
சாய்ப்பப், புனையிழை யஞ்சிப் பரமனுக் குரைத்தாள் பொள்ளெனக்
கனன்றதைச் செஞத்தே, யனையது சிவாய நமவெனு மனுச்சொற் றிறத்
தலாம் கதியளித் தருந்தூ, செனவத ஞ்ரித்துப் போர்த்துநல் லன்பிற்
றென்றதன் சென்னிபூ சித்தான்.

(கக)

மதகரி யுரிமெய் போர்த்ததாம் கிருத்தி வாசனென் னுமமுற் றுங்கே
முதல்வியோ டமர்ந்தா னிதுநிற்க வொருபான் முகமுடைச் சீந்தூ டுணர்
நாள், விதியோடச் சுதன்பற் றெவரு மென்றனக்கு வெரின்கொடுத் த
வரென வவைக்கண், ணிதயிலான் மதமிக் குரைப்பவோர் வாக்கந் தரத்
தெழுந் ததுமதி யில்லாய்.

(கக)

என்னேநீ செருக்கோ டியம்பினை சிவைபா லிபமுகக் கடவுடான்
கருவாய், நின்னைமாய்த் திடவுற் றனனம் துணர்தி யெனவவ னடுங்க
நீள் வனஞ்சென், றன்னையா முமைகண் வளர்தல்பார்த் தகட்டின் மருத்
துரு வாயடைந் தாங்கண், மன்னிய கருவின் கிரமரிந் தகன்று விர்தமால்
வரையினை யடுத்து.

(கக)

நருமதை நதிபால் வைத்துட னகன்றா னம்பிரான் சிரமுறு மிடத்துட்
பெருகுசெம் புனல்செல் சூழலைச் சோண நதியெனப் பேசுவ ரன்ன,
சிரமொடு புவனி சூழிந்நதைக் கணைச குண்டமென் றியம்புவர் சிறைசார்
வரையதிற் சரிந்திவ் வுலகெலாம் வணங்க விநாயக ருருவின்மன் னியதே.

இறைதிரு வருவம் பெற்றவச் சுயம்பை யாவர்பூ சனைபுரிந் திடினு,
மறமுத னன்கு பொருளையு மடைவ ரந்ததி படிந்தவர் விழைந்த, பெ
றுவார்கிந் தூன்செய் யரியவிச் சூழ்ச்சி யவனுமெம் பிரானுமோர் குவர்
பின், னிறைகரு வுயிர்த்தா ளுமைதலை தவிர்சேய் கயிலைவெற் பேசியந்
நிலையே.

(உ௦)

ஆன்மகோ டிகட்கு மருள்விநா யகர்வே றம்பிகை கண்களித் திட
வோர், பானெனுங் கரம்பூண் படைதரித் திலங்கச் சித்திபுத் தியர்கன்பா
லுறப்பஞ், சானன மிவர்த்து தோன்றியா னன்னு யனைத்துயிர் கட்டுகின்
றனக்குந், தினமோர் தருகிந் தூரனைத் தெறகின் றிருவயிற் றுதித்தன
னென்னு.

(உ௧)

விண்டு னேயவ் வருக்கரந தேக விமலையுண் மகிழ்ந்தன ளெனினு,
முண்டமற் றுதித்த காண்முனை தனைக்கண் டினைந்தனண் முதல்வனு முவப்
புட், கொண்டுமாழ்கினன்போன் நிருப்பமா லமரர் குழாங்கட்கு நந்தியும்
துணர்த்த, வண்டரா தியர்வந் திறைஞ்சியம் மகப்பார்த் தலைகடல் வீழ்த்
துமா நறைந்தார். (உஉ)

அன்னவர் தமையே தாமிகக் கன்னற்ச் சுறுத்தியல் வருண்மகப் பார்த்
தெம், முன்னவ சென்னி யின்றியிண் டித்த தெவனென முகுந்தன்
மெய்க் காதி, சென்னியும் தற்றோர் சேய்வளர்ந் திடலெல் வாறுபே
தாயென்றான் சிறுவ, நென்னவோர்ந் தனைகொன் முத்தொழிற் கிறைக்
கியா திருந்தெனின் றுயினென்மாலே. (உ௩)

அதுசர்க்கழி நெடிடடி யாசிரியவிருத்தம்.

குறைமதி யுடைய வானோர் கூறிய தொப்ப நீயும்
பொறியிலார் போலீ தோத னன்றென்றான் போதன் பின்ன
ரறிவினு ளறிவா யெல்லா மறிபவன் செவிவா யாதி
செறிதலை யிலாதி ருந்துஞ் செப்புவா னிந்த யற்கு. (உ௪)

†முந்தியாஞ் சிருட்டி தந்த முறைமையி னெவ்வா ரெம்மைப்
புந்தியோ டன்பு பொங்கக் கண்டுநீ போற்றல் செய்தா
யந்தவா றுமைபா னும்வந் தவதரித் திடலா லின்றுஞ்
சிந்தையா குலம்விட் டோடத் தெரிசிக்கப் பெற்றாப் போதா. (உ௫)

வெய்யசிந் தூர னாவி வீட்டினல் லோணாக் காக்க
வையைபாற் றேன்றுற் றியார்க்கு மன்பபாப் போற்ற னன்கென்
றுய்வகை தெரிப்ப வீச னுவந்துபோற் றிபமு கத்துச்
செய்யதா னவன்வீழ் சென்னி நம்முருச் சேர்த்தற் கென்றே. (உ௬)

சொமிலா துதித்தோ மென்று சிரந்தவிர் விதமுஞ் செப்பி
யருளமுன் னிறைவன் பூசை யாற்றுசென் னியுமாங் கெய்தித்
திருவரு வொன்ற லான்மா வதனமுந் திகழ்முக் கண்ணும்
பரிவினவாழ் சித்தி புத்தி பாகமுங் கொண்டு தோன்ற. (உ௭)

†முந்தியாஞ் சிருட்டி தந்த முறைமை-என்பது வக்கிரதுண்டவிராய்க்ராய்,
பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரர், என்னு மூவனாயும்படைத் தப் பிரமாவக்குச்
சிருஷ்டிவதியை, சித்தி, புத்தி, என்னுந் தமது சத்திகளால், தெரிவித்தகா
லவிலாஸமயம்.

அன்னமுர்த் தங்கண் மீம்ப ராதிய ருவகை பொங்கி
முன்னரோர் தரித்த வேத மனுக்களான முறையி னேத்தி
யின்னரா டொட்டெங் கோவே கயானன னெனும்பேர் நிற்கு
மன்னிவிச் கினங்கள் யார்க்கும் வராவண மருளுந் தேவாய். (௨௮)

இம்பரிற் சிறக்க வென்ன விரந்தன ருமையா னோடு
நம்பனு முத்தி சித்தி கல்குவான் விழைந்த தீவான்
றம்பதந் தொழுவார்க் கின்ன றவிர்த்துமே னையர்க்குத் தந்து
மும்பாசேர் விக்கி னேச னெனவுனாத் துபாசித் தாரால். (௨௯)

கண்ணுதல் பூசை யாற்றிக் கனித்தநா விரவி சிங்க
நண்ணிய மதிமுன் பக்கச் சதுர்த்தியா மற்று லந்நாள்
விண்ணவர் மண்ணோ ரெல்லாம் விராயக சதுர்த்தி பென்று
திண்ணமா வருடந் தோறும் பூசிக்கச் சிறந்த தாமால். (௩௦)

திருத்தமா மிந்நாட் பூசை செய்பவர் பேறென் ணின்றூற்
பொருத்தமின் மனச்சிந் தூரன் புவனேபாற் சுமுக வள்ள
லொருத்தன்மா முகங்கொண் டிவ்வா றுதித்தமர்ந் திடறெ ரிந்து
தருத்தறை போய்ப்பின் றேறிக் கயிலையம பொருப்பி னேறி. (௩௧)

தரியல னெனக்கென் றிங்கே தங்கிய சிறுக னீன்கைக்
கரிமுகன் றலைது மித்துக் கடிதுகொண் டேக யானோ
ரரியென வந்தே னென்னத் தன்புக முனைத்து மோதிப்
பொரவழைத் திடலு மெந்தை பொள்ளென வவன்முன் றேன்றி. (௩௨)

அச்சுறா ததறைகய் நின்றோ யரிமுதற் றேவர் போலுன்
தீபிச்சுளத் தெமையு மெண்ணிப் பேசினே யாமே நின்னை
முச்சகம் பழிச்ச வின்னே முடிக்குதுங் காண்டி. பென்ன
விச்சவ ருபங் காட்டி வீட்டிமுத் தியுமீயந் தானால். (௩௩)

மலர்மழை பொழிந்தார் வானோர் விகடன்றெல் வடிவின் மன்னி
நலமவி சூல மீச னல்கவேற் றலரோன் றண்பூச்
சலபதி பாச மற்றோர் தத்தங்கைப் பொருடந் தேத்தக் .
சூவிசனன் விருத்த தேம் புரியக்கொண் டெருக்க ரந்தான். (௩௪)

தருத்தறைபோதல்-விவேகங்கடல்.

தஅறைகடல்-போர்க்கழைத்தல்.

தீபிச்சுளம்-மயக்கம்பொருத்திய மனம்.

இந்தமான் மியம்பு கன்றோ ரொழின்மக வின்பம் வெற்றி
புந்தியின் விழைந்த யாவும் பொருந்துவ ரீது நிற்க
வெந்தைவிக் கினரா சப்பே ரியைநான்கா மவதா எத்தி
னுத்துமான் மியத்தை யன்னு னருள்கொடிங் குணாக்க னுற்றும். (௩௫)

கஜானன் நிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௩) க்குத் திருவிருத்தம். (அ)

விக்கினராசன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

பனிவரை வந்த மென்னப் பகரிரு வரைக்கு நாப்ப
ணைமலர்ப் பொழில்சூழே மவதென்றோர் நகரான் வேந்தன்
முனியபி நந்த னன்றான் நகவினோர் மகமி யற்ற
வணையனை மகத்தி னோடு மழிப்பவா னவர்கோ னுன்னு. (௧)

உன்னரும் விக்கி னங்க ஞ்ஞற்றிடுங் கால ரூபி
தன்னையங் கேவ வன்னுன் சார்ந்தபி நந்த னப்பேர்
மன்னோடு மகம ழித்து மாயவே டங்கொண் டாங்காங்
கின்னல்செய் தேகி வேள்வி மியற்றுவோ னாயுங்கெ டத்தான். (௨)

பாருளார் கால ரூபி செயல்கண்டு பதைப தைப்பச்
சீருளார் பலரு மாற்று மகமெலாஞ் சிதைந்த வரற்று
ஞருளா ராய வேத முனிவரோ ரிடத்து நண்ணி
யேருளார் விகடன் பொற்று ளிணைதுணை யென்னத் தேறி. (௩)

ஆதியாய் நடுவா யீறு யவையொரு மூன்று நீத்த
சோதியாய் நானு வாகித் தோன்றுயிர்க் குயிரா யார்க்கும்
பேதியா யன்ப ருள்ளம் பெருந்திருக் கோயி லாக்கொண்
ணீதியாய் புவிதாங் கொண்கு விக்கின நீத்தல் வேண்டும். (௪)

பாவலர் மாலை நிற்பொற் பதத்தினில் வேய்ந்து வாழ்த்து
நாவலர் தமக்கு வேண்டு ஸலிலத் தருளிச் செம்பொற்
பூவடி நிழலு நல்கும் புராதன தேவர்க் கெல்லாங்
தேவனை யகங்கொ ளாத விக்கினந் தீர்த்தல் வேண்டும். (௫)

எனத்துதித் துருக வாங்கே யோம்பப் பெருமான் ரோன்றி
யனைத்திட ரொழியின் னாய்தி னமர்தரு *வரேணி யன்மன்

மனைக்கண்வர் தவத ரித்து மாற்றுது நுமது புன்கண்
ணுனித்தமா தவத்தி ரென்ன நோவகன் றிருந்தா ரிப்பால்.

(சு)

கவிநிலைத்துறை.

முடிவி லாதவின் பருளிய வேரம்ப மூர்த்தி
நெடிய மாதவ நிரப்பிய வரேணியன் மனைவி
படியி லோவியப் பாவைபுட் பகைபெனும் பெயராண்
மடியி லார்கருப் புகவவண் மகவுயிர்த் திடலும்.

(எ)

உயிர்த்த சேயுரு மறைத்திப் முகத்தொடா யுதநான

கயாத கைகளுஞ் சிறியதா ளொடுபெரு வயிறு
மியற்ப டத்திகழ் வடிவுமுற் றிருத்தல்கண் டிருந்தோர்
பயிர்ப்பி னஞ்சியோ டினரன்கே. கவன்றுளாம் பதைத்தாள்.

(அ)

அறுசர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

அன்னதம் மடந்தை கேள்வ னறிந் னுவ ளகத்துச் சென்று
தன்னிக ரில்லா முன்னோன் றயங்கெழி லுருவு கண்டு
மின்னன்மேல் விளைக்கு மிச்சே யெனவுளத் தெண்ணி வீரர்
துன்னுபல் வீரர்க் கூய்க்கைக் கொடுத்திது சொல்ல லுற்றான்.

(சு)

திடவுட லுடையீ ரின்ன சேயையில் விரவே சோலை
யடர்மடு வரையிட் டொல்லை மீளுமி னென்ன வன்னோர்
கடகரி முகத்தே வாஞ்சேய் தனைக்கைக்கொண் டேகிப் பாசத்
தொடர்பொழி பராச வப்பேர்த் தொன்முனி சாலைப் பாங்கர்.

(க)

நன்றுறு மடுத்தி ரத்து நறுந்தளிர் மிசைக் கிடத்திச்
சென்றன ரிறைவ னைக்கை தீண்டமுன் னவர்செய் நோன்பு
மன்றநன் மனைவி பாற்றன் மனையவ தரித்துந் திங்கா
மென்றிட வரோணி யன்முன் பிழைத்தபா வமுமென் னென்கேன்.

(க)

தளிர்னை மிசைக்கி டந்த தம்பிரான் றமது மெய்யி
னொளிகிறி திலகச் செய்ய வுதயவர் கோடி யொன்றாய்
வெவியில்வர் ததுபோ லெங்கும் வெயில்விநிர் திருநி ரிந்த
நளினம்வாய் மலர்ந்த வாம்ப னகைமுகங் குவிர்த வன்றே.

(க)

அற்புத மடைந்தா ரும்ப. ராரக விடத்தார் தங்கள்
பொற்பமை யிரதி போன்று பூவைவர் சேக்கை நீத்தங்

கெற்பொழு தகன்ற தென்னு வெழுந்தனர் பொழில்வாழ் புட்கள்
பற்பல விருக மெல்லாம் படர்ந்தன விராக டேர்வான். (௧௩)

பராசுவ முனியுஞ் சந்தி பண்ணுதற் கமையம் வந்த
திராவகன் துநன் கென்ன வெழுந்துதண் மடுப்பாங் குற்றங்
கராவணி சடில னென்னை யாள்விநா யகத்தே வைங்கைப்
புராதனன் தளிரின் மீது பொருந்தல்கண் னூரக் கண்டான். (௧௪)

ஆடின னடுத்து மைந்த னருளுரு நோக்கி நோக்கிப்
பாடின னின்ப வெள்ளம் படிந்தனன் மறைக ணுஞ்ஞர்
தேடியுங் காணு ணுத சிற்பா ணுன்முன் செய்த
நீடிய தவத்திங் ழேயந்தா னெனவெடுத் தேகி நேரே. (௧௫)

பொருவிறன் மனைப்பு குந்து புலர்பொழு தாகக் கற்பி,
நிருமனை யவள்கை யீய்ந்தியாஞ் செய்தவப் பேற்றா விச்சேய்
வருதல்கா னெனக்க ளிப்பின் வாங்கிமா முகத்தே வென்றோர்ந்
துருகலுந் தனஞ்ச ரப்ப வூட்டின ளிவனோன் பென்னே. (௧௬)

வேறு.

இவ்விதமாய்ப் பராசவனு முனிமனைவி வற்சலைபா லெழிற்க ணேசன்,
செவ்விதமார் திடமுன்னு ளிமவரைப்பார் சவுபரிப்பேர் முனிவன் சீர்
சான், மௌவனகை மனோமயையார் துணையோவோழ் பவன்புனரோய்
வான்செல் லோர்கா, லவ்விசும்பார் கிரவுஞ்ச னெனுமொருகந் தருவனவ
ளழகாற் போந்து. (௧௭)

கரம்வலிப்ப வவள்வெருளுங் காலையினீர் குடைந்துசெல்கா ளின்
கண்டக்கந், தருவனைமிக் குருத்தருங்கற் புடையவள்கை திண்டினை
தகவித் திங்கா, விருணிதமு டிகமாகென் றிட்டனன்வெஞ் றின்
விடருந் நெந்தாய், தெரிநலிலேன் கரம்வலித்த பிழை பற்றி
கெனவணக்கஞ் செய்ய மேலோன். (௧௮)

காந்தருவர் காவலனே நீர்வெம்மை தீதண்மை காணு மேனா, நாந்
தருவெஞ் சாபமொழி யாதுசா னடைந்ததனு னவில்லைம் பினுட்த்,
சாந்தமுனி பராசுவர்தம் மனைவியினே ரம்பனெழுந் தருள்வா னன்றை,
கேந்துதல்வா கனமாயுய் குவையென்று னலிதவ்வா நெய்து மேல்வை. (௧௯)

துன்னலின்மு டிகமாகிப் பராசவப்பேர் முனிமனைக்கட் சுலவிப் பல்
வே, நின்னலினைத் திடத்தவத்தோன் வருந்தலுமெம் பெருமான்கண்
டினைய லீது, தன்னையடக் குவலெனக்கைப் பாசம்விடுத் தாகுசெலுந்

தான மெங்கு, முன்னைவினை போற்றொடர்விக் தீர்த்தல்செய வயர்ந்தெந்
தை முன்வந் தன்றே. (௨௦)

அடியார்தம் பவந்தொலைக்கும் விநாயகன்சன் னிதியினிவ்வா றடைந்த
வாகு, படியார விறைஞ்சித்தன் வரலாறு சொல்கேட்டெம் பரியா கெ
ன்று, முடியார்பொன் னிதழியந்தார்க் கணைசனதி னிவர்ந்துலக முற்று
ஞ் சென்று, கடிதாங்குற் றதின்வலிதீர்த் தலும்பரா சுவமுனிவன் களிப்
பிற் போற்றி. (௨௧)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

பொக்குறு மனத்து விக்கின னென்போன் புவிக்கெலாந் துயர்செய்
கின் றனனவ், விக்கினந் தவிர்த்தா னையவென் றிரந்தான் வேண்டுகால்
வசிட்டரா தியர்வந், தக்கொடி யவன்றிங் கியம்பலும் விமல னபயமீயந்
தாசுவர்ந் தங்கை, தொக்கவர் குசத்தை விடுத்துவிக்கினனைக் கொணர்
கென்றான் றாய்த்தவர் களிப்ப. (௨௨)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

அங்குச மூலக மெல்லா மஞ்சவல் லேகி விரர்
தங்குவிக்கினனைப் பற்றித் தம்பிரா னெதிரே யுய்ப்ப
வெங் ணு நிறையே ரம்பன் மூடிகத் திருந்த வாறே
யங்கணின் றழலெ முப்பார்த் தலுமவ னமர்கு றித்தே. (௨௩)

விண்ணவர் முனிவர் மற்றே ட் வெருவப்பல் லுருக்கொண் டார்ப்போ
டண்மி வெஞ் செயலி னைத்தா னவையெலா மையன் மாய்ப்ப
நண்ணுமிக்கினனின் னானை நயந்தன்றி வாழே னென்னு
வெண்ணிமுன் னுருவுற் றேத்தி யிகல்செய்தே னெவர்க்கு நிற்கும். (௨௪)

அடிநளே பொறுத்தாட் கொள்ள வேண்டுமென் றிரப்ப வையன்
கொடியவ நமைத்து திப்போர் கும்பிடு வோர்நினைப்போர்
புடையுறே லேனோர்க் கின்னல் புரிந்தா சியற்றின் றேனீ
கெடுவையென் றருள வவ்வா றியற்றுவ லெனக்கி எத்தி. (௨௫)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

அனாதிநின் பெயரென் பெயரொடேய்ந் திருப்ப வருளென விக்கின
ராச, வினாயகப் பெயரொன் றுறுகவெற் கின்று முதலென்றான் விமலன்
விக்கினனுந், தனாதுள மகிழ்ந்து பூசைசெய் தகன்றன் றண்மலர் தூர்த்
தனர் வானோர், நீமனாதிபால் வழிபா டியற்றிவேண் டியபல் வரங்கள்
பெற் றனர்தவ முனிவர். (௨௬)

மன்னவர் பெருமா னெனும்வரே ணியனீ தறிந்துதன் மனையொடு போந்து, தன்னிக ருயர்வொன் றிலாதவ னடிக டாழ்ந்துநல் வாங்கொ டங் ககன்றான், முன்னவன் றலைமைத் தவப்பரா சுவற்கு முலையமு தருத்திய வனைக்கு, மன்னிய வரமீயந் துலக்ய வுயர்வான் சிவபுரம் வந் துவீற் றிருந்தான். (௨௭)

சரணம்வர் தடைநதோர் யாவரா யினுமன் னவர்பிழை தவிர்த்தருள் செய்யும், வரதன்விக் கினனென் பவன்புரி யாந்தை மாய்த்தவன் பெய ருந்தன் பெயர்முன், விரவவைத் துலகா துதிசெய விதித்த திதுமயூ ரே சனும்க் கமலா, சரணுயிர் தொலைப்ப வரும்வ தார மைத்தினை யினிச்சொ ல ஹற்றும். (௨௮)

விக்கினராசன் நிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (ச) க்குத் திருவிருத்தம். (௩௮)

மயூரேசன் நிருவவதாரப்படலம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

கிந்தையான் மொழியா லளக்கொண்ப் பரமன் றிருவருள் வலியி னான் மலரோன், முந்தொரு கற்பத் தரவணை யுறங்கு முன்னவ னுந்தி வர் துதித்துப், புந்தியிற் றெளிவு பெறவரு மறையும் புராணமும் பொருவில்சாத் திரமு, மிந்துசே கரன்பாற் றெளிந்துல கனைத்து மினி தினிற் பண்டுபோற் படைத்தான். (௧)

அன்னமா மறையா திகன்பொறித் திட்ட வரியபுத் தகத்தைநான் முகத்தோ, னன்னிய தியிற்பூ சனைபுரிந் திருக்கு னாளச ருக்குநற் சுரர் க்கு, மன்னுபோர் மூள வும்பர்தோற் றலினுன் மறைமனு வினைப்படை யாக்கிப், பன்னிய பிரமாத் திரத்தொடுய்த் தசுரர் படையெலார் தூர்து வென் றனரால். (௨)

வலியழி தருவர் வெள்கின ரிருக்கு னாளவர் மரபின்வெண் சங்கொத், திலகுமெய் யொருவன் பிறந்தனன் சங்கா சுரனெனும் பெயரின னிவ னிற், பலமிகு கமலா சுரனென்றோ ரிளவ ரேன்றிமுன் னவன்பணிப் படிவாழ்ந், துலவல்கண் டிவர்பா லவுணர்யா வரும்வந் தும்பரான் மெலிந் தன முரத்திர். (௩)

நமைபிடர் புலவோர் திமக்கடு படைத்தோன் றிடநவின் மறைமனு வமைசெய்புத் தகங்க எயன்புரி னுன்ச யகத்துள் வைவகவர்ந்

திடினின், றிமைபலர் தெடுவ ரென்னதுஞ் சங்கா சுரனின வலைவிட
வவன்செல், சமைபம்வே தாயோ குழத்தல்கண் *டருவிற் றணிச்சுவ
டிகளெலாங் கவாந்து. (ச)

அதுசேர்க்கழி நெடிலடி பாகிரியவிருத்தம்.

சென்றவன் முன்னோன் முன்னர்ச் செறித்திட வுபப்டி னோக்கி
பன்றவன் கடலுட காவ விட்டன னவற்றை யற்ற
னன்றருள் வேத நீத் நானிலத் துறுமை யாலே
துன்றுநல் குரவி னுற்றுர் தொல்லுல கத்தோ ரெல்லாம். (ரு)

விரியிதழ் மறைவா முண்ணல் விழித்துழி பூசை பாற்று
மரியபுந் தகங்கள் காணு டதலமந்து கயிலை பெய்தி
வரியா வணியெம் பெம்மான் மலரடி யேத்தி யும்பர்
தரியல னிழைத்த யாவுந் தளர்வொடு சாற்ற வெந்தை. (சு)

கண்படை நீங்கி மாயன் கயவருண் முன்னோன் றன்னைத்
திண்படை கொடுப தேத்துச் சிறந்தநின் கவடி நல்கி
மண்படு துயர முற்று மாற்றிடு மதற்கு முன்னர்
விண்பட மலைக்கும் பின்னோன் றனைவினித் திடுதல் வேண்டும். (எ)

அன்னவன் வலியோன் நேவ ரனைவரு மொருங்கு கூடித்
துன்னமர் புரிந்திட் டாலுந் தொலைவுறு னவனி ருப்பின்
முன்னவன் மாய்த ருனு மரிதுமுண் டகத்தோ யற்றான்
மன்னருள் புரியே ரம்ப வள்ளலைப் பணிதி யாயின் (அ)

தீதியற் றிடம்பின் னோனைத் தெறுதருந் திண்ண மென்று
வேதனை விடுப்ப வன்னுன் விதிமுறை தவறு தைக்கைப்
போதக முகத்து வள்ளல் புனைகழல் கருதிப் பூசை
காதலி னியற்ற நாளுங் கணைசனின் னருள்செய் தாங்கே. (க)

பாசமங் குசந்தண் கஞ்சம் பாசமர் நாற்கை போடு
தேசவிர் சித்தி புத்தி சிறந்திரு பாலும் வைக
மாசறு வயமா ளூர்து வாவான் பார்த்துள் ளுறு
நேசமே லெழுவா னந்த நேமியுண் முழங்கி யிப்பால். (க0)

கண்ணினீர் வார நெஞ்சங் கலாய்வேன் கரமுங் கூப்பி
மண்ணிடை வீழ்ந்தெழானாய்க் கிடப்பமா முகத்து வள்ள
றண்ணுள் சுரந்த யன்றன் தளிர்க்கரம் திடித்தெழுப்பிப்
பண்ணிறை மறையோ னுள்ளப் பரிவுதோர் தருளிற் பன்னும். (க6)

அருமைசான் மறைபு ராணஞ் சாத்திர மாயிம் மூன்றும்
பெருகொளி தருநம் மூன்று விழியிலும் பிறந்த தாரு
மருவளர் கமலத் தோய்மற் றவையெலா மாண்ட தாகக்
கருதியுள் ளிணையன் முன்போற் கவினுற விளங்கச் செய்வேம். (க2)

பண்ணவர் முனிவ ரேனைப் பாருளா ரெவரு மின்ன
னண்ணவெவ் வினைக ளாற்றி நலன்றாச் கமல னென்னுந்
திண்ணிய வகா னாவி செருநிலத் தியாமே கொள்வேங்
கண்ணனெம் மருளாற் சங்கா சாணுயிர் காணும் பின்னர். (க3)

எவ்வுரு மறையோ னாகி யிருமறை யாதி ஐகோசம்
வென்றிகொ டோளிட்டு டோது மாயிரம் வியன்மா னாக்கர்
துன்றவர் தாத்தி னின்றஞ் சுந்தராச் சிரம நோக்கி
வன்றா யிழிந்தா னெண்ணில் வாண்கடர் வருக லேய் ப. (க4)

சுந்தராச் சிரமத் துள்ள தொன்மைமா தவர்க ளெல்லா
மிந்தவா னொளியா தென்னு வுளத்திறும் பூது பூத்து
வந்தமா மறையோன் பாதம் வணங்கினி னுயர்தே மெந்தா
யெந்தவர் துமக்கு நாம மெவன்வந்த தெவன்கொ லென்றார். (க5)

பவவினை தவிர்ந்தா னெங்கைப் பனவனார் கருனை கூர்ந்து
தவவலி யுடையீ ரெம்மைச் சாற்றுமல் லால ரென்ன
நவையறு மறையல் வாறே யுலகமு நவிறல் செய்யு
யிவணரு மறைக ளோதன் மகங்களாற் றிடுமி யற்கை. (க6)

நித்தியத் தோடு நெயித் தியங்களு நிகழ்த வின்றி
முத்தலத் தோரு நோயுண் மூழ்கலோர்ந் தியாமுன் சொன்ன
வித்தையத் தணியுஞ் செவ்வே பொறித்தல்செய் துணர்வின் மிக்க
புத்தகங் கொணர்ந்தா மேற்றுப் பொருடெளி வறவே கற்று. (க7)

பண்டுபோற் கிரியை யாவும் பயிற்றியின் புற்று வாழ்மின்
மண்டுசே நீருறையு ளொன்று வளங்குமி னெமக்கிங் தென்னு

ஐ கோசம்--புத்தகம்.

நீ உறையுள்-விடு.

ரண்டரேத்தெம்பி ராஜ ருஞ்ஞர் தலைக்கோண் டாங்கட்
கொண்டதோ ருறையு ணல்கிக் கோதம் னாதி மேலோர். (கஅ)

அருணிறை மறைகேட் டையத் தகன்றனர் சில்லோர் சில்லோர்
தெருணிறை புராண முற்றுஞ் செவிக்கமு தெனக்கேட் டெள்ளத்
திருணிறை மயக்க நீத்தா ரிணையிலா கமங்கேட் டெண்மைப்
பொருணிரு னையமோர்ந் தாங்கே புலப் பகை வென்றார் சில்லோர். (கக)

இன்னன மனைத்துங் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்து மின்பிற்
றுன்னுதம் மாணாக் கர்க்குத் துகளறப் பயிற்று வித்துந்
தென்னிறை கிரியை யாவும் பண்டுபோற் செய்து வந்தார்
முன்னவன் முன்வந் தெய்தின் முயுறுட் பொருளொன் றுண்டே. (உ0)
வேறு.

வண்டுளருந் தண்டுளவ மணிமார்ப னுந்திவந்த மலரோன் முன்ன,
ரண்டர்பிரான் றனக்குரைத்த முதனுலை நியதிமுட்டா தருச்சித் தேத்
திக், கொண்டிருந்த தொழிந்ததென மனக்கவலை கொண்டிருந்துங் குலவு
வேத, மெண்டிசையுந் தழைந்தெனவோர்ந் தின்புற்றே ரம்பனடி யி
றைஞ்சி வாழ்ந்தான். (உக)

தெள்ளுமறை முதற்றென்னா னெறியுலகி னிவ்வாறு செறித னோக்
கிக், கள்ளவுளக் கமலனெனுந் தீயவுணன் றனதுமுன்னோன் கழற்கா
றுழ்ந்து, முள்ளரையம் புயத்துறையுந் திசைமுகத்தோன் சுவடியெலா
முனரயான் சென்று, கொள்ளைகொடி வந்ததனாற் பயனென்னை குணன்
சிறிதுங் கொண்டே மல்லேம். (உஉ)

சந்தரநல் லாச்சிரமத் தொருமறையோன் சுவடியொடு தோன்றி யாங்
கே, யந்தணர்தம் முளமகிழ மறைமுதனுற் பொருள்விசித்தா னவ்வுக்
கத்தார், சந்தமறை நெறியொழுக்க மாச்சிரமம் வருணமுறை தவறு
தெங்கும், பந்தமுற வேவளர்ந்த மகரிமிர்ந்த வமரவிப் பாகம் பெற்றார்.

இனியெவரு நமைமதியார் வடுவினோத்தே மொன்றின்முயன் றிடை
யிற் றோற்ற, தனிவலியோ வெனவயர்விற் சாற்றலுமுத் தோனினி
யோய் தளர னம்பா, னனிதிருனே மியனாகி யமராரும்பொர்க் குன்னார்
கைப் பவிழே னுண்கொள், பனவனெதிர் பவனோபோ யவற்படுத்தி
லேகமெனும் பகுதி யாவும். (உச)

வேறு.

கவர்கிவண் மீடி யென்னக் கழறின னாகப் பின்னே
னுவந்திருந் தும்பை சூடி யொருவயப் புரவி வெண்மீ
திவர்தொலி கடல்போற் றானை யெம்மருங் கினுஞ்சூழ் போதத்
தவம்பயி லுரவோர் வைகுஞ் சுந்தராச் சிரமஞ் சார்ந்தான். (௨௫)

அன்னவன் வருதல் கோயீ வாணியா லறிஞர் கேட்டு
முன்னவன் மலர்த்தான் போற்றி முகிழ்த்தகை சிரமே லேற்றித்
தன்னிக ரில்லாத் தீய தருவனாக் கமல னிங்கண்
மென்னின னெமையு டற்குத் தொகையறு தானை யோடும். (௨௬)

எவரினி யஞ்ச லென்றெம் மிருமபகை நீக்கு விப்பா
ரொவ்சாண் சார்வேஞ் சாரா திரியவோர் வழியுங் காணே
மெவ்வலி யவுண னேடிங் கெதிர்த்தவ னுயிரை யுண்பா
ரோவருமின் றழியு நாள்வந் தியைந்ததென் றினைந்து நிற்ப. (௨௭)

வாரந்தரு பனவ மூர்த்தி மறுகுமா தவரை நோக்கி
யிரங்கலி ரொவரு நம்பின் னிருமினத் தருவன் றன்னைட்
பாரந்தவெஞ் சேனை யோடும் படுத்துந்ஞ் சேவ கத்தி
னாரத்தனை துமக்கின் றேகாட் டுதுமென்றா னுங்கவ் வேலை. (௨௮)

எண்டவிர் படைஞர் தாமவ் விறையரு னாற்றா னோடு
மிண்டிவந் திறைஞ்சி யாஞ்செய் பணியெவ னெனமிக் கார்ப்பக்
டகண்டக வவுணன் கண்டு கனன்றுதன் படையை யுய்த்தான்
றிண்டிறற் படையி ரண்டுஞ் செருச்செயத் தொடங்க லுற்ற. (௨௯)

தேர்கரி பரிந டாய்வெஞ் செருச்செயும் வேலை வஞ்சன்
பேர்படு சேனை யஞ்சிப் பிறகிட வழன்றன் னேன்கைக்
கூரிய கட்கங் கொண்டெங் கோன்படை களைத்துரந்தே
யாருயிர்க் குயிரா னானை யடுத்தி படைவிட் டார்த்தான். (௩௦)

விடுபடை யனைத்து நூறி விடையவன் படையை யெமமான்
றோடவிஃ தடுமென். றஞ்சித் தோற்றுமா யையினுற் றீயோன்
புடைபடு தன்னூர் புக்கான் பொன்றுசே னையெயெ மூப்பி
மிடல்கொடு மீண்டா னெந்தை, சுந்தராச் சிரம மேவ, (௩௧)

¶ தூச--படைவகுப்பு.

¶ கண்டகவவுணன்--கொடியவனுன அசுரன்.

சிந்தூர முகக்கோன் பாற்செய் தியன்பொர் பார்த்த 0 தீது
சிந்தூர முகத்தல் போன்மேற் சிந்துவின் மூழ்கி னு^௧னென்
றந்தவென் றடர்த்த திதிற் றூநிறத் தெங்க னும்ப
ரந்தவென் றடுத்த ளைத்தாங் கடர்ந்தது விசம்பிற் கங்குல். (௩௨)

அடுகளத் தொளித்தூர் புக்க வவுணனை முன்னோன் பார்த்தென்
மிடலைநின் றுளிரெய்த் தோர்பார் விழினுமாங் கதினின் போல்வா
ருடனுதித் திடுவ ரன்ன தோர்ந்தலை மீண்டா யின்னும
புடைபடை தொகச்செல் போர்மேற் பொருளெனன் மான மன்றோ. (௩௩)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எனவவ னிசைந்து புலர்பொழு தெதிர்ப்பார்த் திருப்பயா வையு
முண ரெந்தை, மனமகிழ் தவத்தோர்ப் பார்த்தற விரும் மலைதலின் மலைந்து
செல் லவுணன், சினமிசூந் தினியேற் றுலகெலா மளிப்பச் செல்வனன் ன
வற்றெற வெமக்கோர், புனைமயிற் பரிதோன் றிடமகம் புரிவல் பொருந்
துப காணநீர் கொணர்மின். (௩௪)

என்றருந் திருவாய் மலர்தலு மவர்வேண் டியவனைத் தினையுமாங்
குதவத், தன்றுணை ஞானங் கிரியையி னுருக்கொள் சத்தியாஞ் சித்தி
புத் திகள்வந், தொன்றவுன் னுதலும் மனையவர்போத வொளிர்மகம் விதி
வழி புரிந்தா, னன்றருண் மகமு மதனுள பொருள்கள் யாவுமா மொரு
தனி நாதன். (௩௫)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பாசமார் வேள்வி முற்றப் பசியவெற் பென்ன வாங்கோர்
கேசு மெழுந்தே யண்டங் கிழிபட வுரத்துக் கூவி
நாகமன் னவனாஞ் சேட னடுத்தலை நெரிய மண்ணில்
வாகுறு கால்கண் மாறி மாறிவைத் தாடிற் றன்றே. (௩௬)

வருமயூ ரத்தி வரந்தான் வள்ளலன் றதனா னும
மொருமயூ ரேச னென்ன வுரைத்தன ருமவ ரின்ன
திருமவி நாமஞ் சொன்னோர் சிந்தித்தோர் திருவி னேய்வர்
தருணமற் றுகக் கிழைச் சாகரத் துதித்தான் வெய்யோன். (௩௭)

0 தீது சிந்தூர முகத்தல்போல--திதைச்சிந்தத் தக்கவலிமைப்
பாட்டை முகந்து கொள்ளுதல் பேரல

* என்று-ஞரியன்

† உபகாணம்-அங்கமானபொருள்

அன்னபோ தவுணன் முன்போ லவவறு தானே யோடு
தன்னவே ரம்பன் பாதத் துணையடி தொழுது புத்தி
யென்னுமா தைய யான்சென் றவுணனே டிகற்போ ராற்றி
வென்னிட வென்றி கொண்டு மீள்வலெற் கருள்க வென்றாள். (௩௮)

அவ்வன மருளப் புத்தி யமாக்களஞ் சென்று வேண்டுந்
தெவ்வடு படைசு ருட்டிச் செய்துய்ப்ப கிருதி றத்தும்
வெவ்விய வீரர் பாய்மா வேழந்தே ராதி யாகத்
தவ்வலில் வகைந் தாத்திச் சாரிசென் றமர்செய் தாரால். (௩௯)

செருகிக் கேல்வை புத்தி சேனைவாள் வயவ ராற்றா
தொருவிநின் றிடுத னேக்கி யுடவிழி சிவந்தா ளாங்கே
பொருபடை தரித்தோர் வீர னுதித்தவ டினைத்தாள் போற்றி
யுருமைமா தவர்வாழ் புன்யாச் சிரமஞ்சென் றைங்கைப் புத்தேள். (௪௦)

சீரடி தொழக்கண் டெந்தை திருவுள ிந்து தொண்டர்
போர்மலி யிணைய னந்தம் புதல்வனா மவனா னுங்கட்
கார்தரு மிலாப மிக்கா மிலாபனென் றழைமி னென்ன
வாரமுற் றழைத்துத் தாழ்ந்தார் மாதவ ரதன்பி னெங்கோன். (௪௧)

தன்னரும் புதல்வன் றன்னைத் தரையினின் றெழச்செய் தேபோர்க்
கின்னினிச் செலக்கு றிப்ப வேகினு னேக லோடு
நன்னர்மா தவனோத் தைங்கை நாதன்றன் சிறுவ னாட
லொன்னலர் முனையிற் காண்டு மென்றுட னேகி னுன்பின் (௪௨)

அரிகரி குழாத்துட் புக்காங் கடுகைத் தடுத்த வீரன்
வரிசிலை குனித்து வாளி மழைசொரி தொறுமெ திரந்த
தரியலன் சேனை யாவூர் தளர்த்துட லழிய வாலி
யெரியுமிழ் செங்கட் கூற்றா ரிம்மெனப் புகுந்த மாந்த (௪௩)

முன்னவ னருள்சே யிவ்வா றெதிர்படை முழுது னாறத்
துன்னல னாய சங்கா சூன்றனக் கிளவ னேக்கி
யுன்னருந் திறத்தின் னுனை யுபாயத்தாற் படுத்தல் வேண்டு
மென்னவங் குன்னி மோகாத் திரமெடுத் துபயோ கித்தான். (௪௪)

மொய்த்தவப் படையாற் றுனை யனைத்தொடு முனிவர் தாழு
மெய்த்துவெஞ் சோகத் தேயந்தா ரின்னறீர்த் தருளே ரம்ப
மெய்த்தகு மூர்த்தி தானு மணியமா தவர்போன் மேவ
வத்திற னிறியா தாட விலர்பனப் படையை மீறி. (௪௫)

வானவ டொவரு மெச்ச வன்சமர் புரியா நிற்பத்
தானவன் விடம்போற் சிறிச் சாமழை பொழிந்தீர் னன்ன
மானமிக் கிருவர் தாமும் வருகனை விலக்கிப் பின்னுஞ்
சோனையிற் சொரிவார் சாரி சுற்றுலா ரவனி நின்றும். (௪௬)

விண்ணுல காதி சேடன் வீழ்பில மாதி கீழ்மே
லெண்ணு தானந் தோறு மேன்றிரு மூன்று திங்க
ணண்ணு வுடற்றத் தீயோ னலிதளர் வொழித்தேய் வேனென்
றுண்ணினைத் தேகி னுணஃ தொத்திலா பனுமீ ஞற்றான். (௪௭)

மீண்டவன் கடைநாட் சீவர் சுழுத்தியில் வீழ்தன் மான
வாண்டறி ஞருமற் றேரு மறிவொரீஇக் கிடத்தல் கண்ணுற்
காண்டது மிஃதென் னென்னக் கலங்கஞ் சொதிப் பின்னு
மீண்டரு மருந்தொன் றுண்டே யெனத்தெளிந் தியற்ற லுற்றான். (௪௮)

வெவ்வினை தவிர்த்தா னெந்தை விநாயகர் திருநா மத்தை
யொவ்வதூற் றெட்டு வட்ட முளங்கொடொண் னீறு வீசித்
திவ்விப மனுவை வீழ்ந்து சாம்பினர் செவிதோ ரேத
வவ்வழி பெய்மா னன்றி யனைவரு மெழுந்தா ரன்றே. (௪௯)

அனையவ ரொழுவந் தாதை யெழாமைகண் டிலாப வண்ண
வினையது சரத்தா லன்றென் பிழையினேய் வுற்ற தாமென்
றுனியழன் மூட்டிப் பாயப் புகவுலா முகத்தே மைந்த
நினதுளஞ் சோதித் தேனாற் பத்தியி னிறைந்தோ னீயே. (௫௦)

என்றெழுந் தருமை மைந்தற் கின்னருள் செய்தே னோர்க்கு
நன்றுபா லித்தா னீது நிற்கமுன் னவியாப் போரிற்
றன்றளர் வகற்றச் சென்ற தருவன்மொய்ம் புற்றுச் சேனை
துன்றவெய் துடலு முத்தி தோய்விப்பா னினைந்தன் னேன்முன். (௫௧)

மாகத மலைநேர் மஞ்ஞை யிவாந்தைங்கை வரத னிற்பக்
கருனைவெற் பினைக்கண் ணுற்ற கருதவன் றேன்ற லென்முன்
0 குருவிவென் னிவாந்தி வார்தாய் கொலைபயி லெனத யிற்கிங்
கொயுனை யிடுவே னென்ன வெந்தையுங் கனன்று கூறும். (௫௨)

வக்கிர துண்ட னானே மூவரை வகுத்தல் செய்வான்
பொக்கமில் கணமன் னுவி போக்கிடச் சமுக னானேஞ்

0 குருவிவென்னிவாந்து-மயிலென்னும் ஓர்பறவையினது முத
கின்மேலேறி

செக்கரார் நிறச்சிற் தூரற் நெறக்கயா னன்னென் ருனேம
விக்கினன் கொடுமை மாய்க்க விக்கின ராச னானேம். (௫௩)

இன்றுன ஆயிரா வெளவ விம்மயூ ரோச னானே
மொன்றுநம் மவதா ரப்பாங் குணர்கில யுணர்வி றீயோய்
நன்றறி யெனவே னீவீற்று நாண்முகி லெனப்பொ ழிந்து
நின்றன னவற்றோ டன்னுன் சேனையுஞ் சிதைத்தா னித்தன். (௫௪)

கறைநிறா நதியா வோடிக் கடல்புகக் கழுகு சேனம்
பிறையெயிற் றலகை யுண்ணப் பிணக்குவை படலாற் சேனை
பொறியிலி யழன்று தெய்வப் படைதொட்டா னவற்றைப் போக்கி
யிறைவனோர் தண்டன் னானெஞ் சிதையுத்தா னிழியசசெந்நீர். (௫௫)

இருநிலத் திழிந்த செந்நீர்த் துளிதொறு நின்றின் லேன்றெல்
வரமுறு செயலால் வீரர் வடிவமா தியிற்ற னைப்போற்
கனாயில ருதித்தார் வானோர் கண்டார் தையிற்ச முன்று
ரரியயன் மகவா னஞ்சி யம்பொனோங் கலினெ ளித்தார். (௫௬)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

அரந்தைசெய் யவுண னொருவனாற் றலக்காற் றதயா மவனேநே ரநேகர்,
பரந்தன ரெனினென் செய்துமென் னுள்ளம் பதைபதைத் தலமா லுற்றார்,
பெருந்தவர் பசிய பிணிமுக மூர்ந்தார்க் கிஃதொரு பெரிதுகொ லென்ன,
நிரந்தர மகிழ்ந்தான் பரமன்மற் றெவனோ நினையவு நிகழவும் வலனோ. (௫௭)

உலகொரு மூன்று முய்யுமா நெம்மா னும்பரோ டிமபரும் விபக்கும்,
வலிமலி மயிலைத் திசையெலாங் கடவி வளந்தரு தசக்காங் களினு, மலகி
லம் பகழி மழைபொழிந் துதித்த வசாரைத் தெறுந்தொறு மவர்தந்,
தொலைவில்செல் குருதித் துளிகளி னின்றுந் தொகையறு தருவரவந் துதி
த்தார். (௫௮)

உதித்தவர் தமையுந் தெறத்தெறப் பின்னு மொழிவிலா தெழுவர்பல்
வீரர், மதிப்பற வவுண வெள்ளமில் வாறு வருதலைத் தனைத்தொழு வோர்க்
கே, கதித்திற மருடே வருளிலா பன்றன் கண்டுமுன் றனையனை மாராய்,
விதித்திடுஞ் சித்தி புத்திக டன்பால் விளங்குற வுளத்திடை நினைந்தான்.

அழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

அன்னவ ரிருவர் தாழு மாங்குவந் தொன்பான் கோடி
பன்னருந்திறத்தினோங்கு பூதரைப் படைத்துவிட்டா

ரின்னர்பல் கசுரர் தம்மை யெடுத்தவாய் மடுத்து மண்ணிற்
துன்னுசோ ரியையு நக்கத் தொலைவுற்ற ருதிப்போ ரெல்லாம். (சுய)

சாலநா ளிழைத்த தூய தவத்தினும் பெருஞ்செல் வத்தை
ஞாலம் தறஞ்செய் யாது நடுவவிட் டிவார் மான
மேலைநாட் டவத்தான் வாணுள் விளைந்ததை யோம்பா தந்தோ
மூலகா ரணற்ப கைத்து ிமுடிக்குநா ளடுத்த தீபோள். (சுக)

தன்னருந் தளமு மேகத் தாங்குகைப் படையு மேக
வுன்னரும் வரமு மேக வொருவனும் நின்ற னன்னுள்
மன்னுயிர் தனது செந்தா மரையடி புகவெம் மானபின்
கொன்னவி றிரிசு லத்தாற் றடிந்துமுட் கூறு கண்டான். (சுஉ)

மருமல ரிறைத்தார் வானோர் மாதவர் தொழுது நின்ற
ரரிமுத லமரர் போந்தாங் கமலன்சீர் பரச லுற்றார்
பொருவினன் முகனா ரன்பிற் பூசை செய் தன்னவ் வேலை
காகநீர் கவிழ்ந்தோ ராராய்க் கதழ்ந்தவ னோடிற் றன்றே. (சுகஉ)

ஒடுநீ ணதியி னாடி யறுவர ராரா தித்தார்
நீடுவான் கருணை பூத்து நின்மலன் மகிழ்ந்தெ வர்க்குஞ்
சேடுசேர் வரந்தந் திர்த்தத் திருந்தி நதிகட் கெல்லாம்
பீடுசான் றெமக்கு ரித்தாய்ப் பிறங்குமிங் கமர்வோ மென்றும். (சுகச)

என்னலங் கமலத் தோனோர் நிகேதன மியற்று விக்கத்
தன்னிக ரில்லா னங்கட் டங்கின னினைய வாற்ற
லந்தி படிந்தெம் மாண யருச்சித்தோர் தருப்ப னாதி
துன்னுவித் தவாசேய் செல்வம் சுகமுற்றுண் டமர ராவார். (சுகரு)

வருமயூ ரோச னாய வணமிஃ தவனே பின்னர்
முருகுலாங் கொன்றை சூடு முக்கணர் வாம பாகம்
பிரிவுறு வுமையாட் கேமம் பெருகவோர் மகவாய்த் தோன்றிப்
பொருவினா மஞ்ஞை யூர்ந்த புகழினி யுரைக்க லுற்றும். (சுகசு)

மயூரேசன்றிருவவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் இ-க்குத்திரு விருத்தம். (ரளயச)

ிமுடிக்குநான்-மயூரேசமூர்த்தியால் தான்முடிவடையப்பெறுங்காலம்.

பிந்தியமயூரேசன் றிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மைக்கனந் தவழ்கா வேங்கு மைதல தேய மன்னன்
சக்கர பாணி யென்போன் றழைதரு கற்பி னல்லா
ளுக்கிளா யோடு செங்கோ லோச்சிமண் காக்கு நாளவ்
விக்கன மொழிமா தீன்ற மகவெலா மிறத்தல் காணு. (க)

பலபரி காஞ் செய்தும் பயனின்றி வனத்துச் சேற
னலமெனத் துணியி மேல்வை நற்றவச் சவுன கப்பேர்க்
குலமுனி வரத்தாழ்ந் துள்ளக் குறையுரைத் தலுங்கேட் டேந்தால்
கலைமதி முடியோன் வாழ்மண் டலத்தனும் கதிரோன் றன்னே. (௨)

நன்மையிற் பூசை செய்யின் மகவுண்டா மெனந வின்ற
ன்னகட் டொகைக் கொண்டன் பார்த்திறை பூசை செய்நான்
மன்னொளி பாப்பா தித்தன் மகிழ்நன யுருக்கொண் டன்ன
மின்னிடை பள்ளி கொள்ளும் வேலையிற் கனவிற் போந்து. (௩)

கோங்கரும் பெழில்க வற்றுங் குவிமுலை நலந்தோய்ந் தேக
வாங்கவள் கருப்ப முற்று ளவ்வழி யகட்டார் வெம்மை
நீங்கிடச் சிந்து வென்னு நெடுநதிக் கரைப்பாற் சென்று
பாங்கிய ரொடும்வாழ் நாளொன் பான்மதி செலச்சே யீன்றாள். (௪)

மடமயி றருசேய் கையில் வன்றிறற் குலூநேமி
யுடன்விழி மூன்று மாக விருத்தல்கண் டன்ற ளோடும்
புடையமர் பாங்கி மாறும் பொருக்கென வெருண்டி ருப்பக்
குடதிசைத் தலைவ னாங்கோ ரந்தனை னுருக்கொண் டெய்தி. (௫)

சாற்றுசேய் தனைக்கைக் கொண்டு சக்கர பாணி யென்னு
மாற்றலி ருதைக்கிய வாங்கிரந் சாத காதி
யாற்றுவித் துவப்பி லுமஞ் சிந்துவென் றழைத்து வையம்
போற்றவை கினன்ப யந்த புதல்வனும் விறன்மீக் கொண்டான். (௬)

வேறு.

அணையன் செயல்கண் டிவன்சார்க்கோ ரரியென் றெண்ணிப் புகர்வேண்டு
மனுவஞ் செவியுய்த் தாணமுன்னி வனத்தி னோற்பான் விடுப்ப வவன்
பனியென் னாழ்மற் றெனைத்துமொன்றாய் பருவ மீரா யிரந்தவஞ்செய்
தினைய விசீன் றோன்றிவிரும் பெல்லா வரமு நல்கிப்பின். (௭)

பாமே யாய தலைமையுளா னருளே யிசைந்த வடிவமுளான்
 மேமே நிதழி முடியுடையான் சிறுகண் வேழ முடிமுடையான்
 ருமே தினியுற் றெதிரினல்லாம் மனுவும் வரமு மழியாயென்
 மேமே லருளி யுருக்கரந்தா னிப்பே றடைந்து மிறந்தனனால். (அ)

ஏழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இத்தகு வரங்கள் பெற்றசின் துவமிண் டெழிறிகழ் கண்டக புர்த்துற்,
 ரோத்தசீர்த் துக்கை தனைமணர் துயர்க வுத்துவன் மித்திர னமைச்சா,
 வைத்தக னிலத்தா ரசாரா தியரை வலிதினவென் றும்பரை வெளவி,
 மெய்த்தகு சாரோ டரியையுஞ் சிறையின் விக்கினன் கொடிதவன் வீரம்.

அழிவில்சீர் வேத யாதிநூல் களையா நகன்மடுக் கடவினுய்த்தமார்;
 குழுவெலா மிறைஞ்சத் தன்னேநேர்த் துருக்கள் குயிற்றியிய்ந் தனன்
 முறசறைவித், தழிதொழ் லினும்வே றியற்றின னுற்ற திமையவர் குரு
 வையுற் றெந்தாய், பழிபடு செயறீர்ந் துய்யுமா றெங்குந் பகனொன விறை
 ஞ்சலும் பாரா. (ய)

ஒண்ணிட ரனைத்துந் தெறும்விநா யகனை யுன்னியா ராதிமி னீவி,
 ரெண்ணியாங் தெய்து மெனவவன் மொழிந்தாங் கியற்றினர் புகர்முகத்
 திறையோர்ந், தண்ணன்மா மடங்க விவரந்திரு மருங்கு மணியிழைச்
 சித்திபுத் திகளு, நண்ணவர் துமைசே யாகிநூந் தெவ்வை நலிக்குது
 மெனச்சார் மகிழ்ந்தார். (யக)

சிந்துசெய் துயரா லிரிந்தமா தவத்தோர் சிலர்திரி சந்திவைப் பிருந்து,
 கந்தரங் கறுத்த முதல்வனை யுளத்துக் கருதினோற் றனரவர்க் கிரங்கி,
 யிந்துசே கரன்வெற் பரசியோ டெருநூர்ந் தெதிர்ந்தவ ருணவினா யரு
 ள்வா, னந்திலாங் கியோகத் தமர்ந்தனன் மலைமா தையுறீஇ யெம்பிராற்
 பணிந்தே. (யஉ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நினையுமே கிணர்க்கு நல்கு நிமலநீ யோகு ழப்பென்
 னெனவிஃ தரிய நன்*மந் தணமென்ற னற்றே லெற்கு
 மனையது தெளிய நல்கென் றிடவறைந் தோரோ முத்துட
 கனிவினோர் வித்தா னீரா ருண்டதைக் கணித்து நோற்றாள்.

மலைமக டிருமுன் னைங்கை வள்ளலம் புயன்மா லீச
 னலர்திரு முகங்கண் மூன்றும் வலமிட நடுவாக் கண்க

ளிலகவே முாக்கை யாறு வெஃகுமுத் தலைவேல் சங்கம்
கொலைமு வக்க மாலை குண்டுகை யாறுந் தாங்கி. (௧௪)

வெண்ணிற முடைய ராய்வெள் விடையிவர் தெதிர்நிற் பக்கண்
மெண்ணிறை யுவப்பி னோக்கி யொருவநின் பாலன் பென்று
நண்ணவெற் கருளென் றேத்த நயந்துநின் மகவாய் வந்தா
நெண்ணுசின் துவைக்காய் வாமென் றிசைத்தகன் றனன் பிராட்டி. (௧௫)

உற்றவிப் பான்மை யெய்தைக் கோதிவாழ் தலுஞ்ச தூர்த்தி
பெற்றநாள் வரக்க னேச னுருப்பிரு துவியி னாக்கி
முற்றளி யோடு பூசை முடித்தன எதற்கு வந்தே
மற்றவ நெங்குந் தானு மருவுபே ரொளியாய் நின்றான். (௧௬)

நின்றலு முமையா ளஞ்ச நிருமல னுறுப்பிபாவ் வொன்றுஞ்
சொற்றலுக் கொண்ணு வெண்ணர் துலங்கிடக் கொண்டா னாக
மற்றதன் னவள்கண் டைய வொருமக வாகி நீயிங்
குற்றிடல் வேண்டு மென்ன விரந்தன னுவந்தெம் மானும். (௧௭)

மூவிரு காழு மூன்று விழியும்வெண் ணிறமு முத்துக்
கோவையார்ந் திலகு மார்புங் குலவவோர் மகவ தாகித்
தேவிமுன் னின்றான் கண்டு திருவுள மகிழ்ந்நெ மித்தே
யாவிரா யகன்றி ருக்கை யீய்ந்துதன் னங்கை யேற்று. (௧௮)

குளிர் புன லாட்டி யன்பு கூட்டித்தன் முலைப்பா லாட்டிக்
கனிமிக விருந்தா ளாகக் களங்கம்வா னறநீர் முற்றுந்
தெளிவுற வசந்தம் வீசத் தீய்ந்தநீ டருக்க னெல்லாந்
துளிருறக் கறவை நீத்த சாபிகள் கறப்ப வாக. (௧௯)

மூவுல கத்தி னோர்க்கு முடிவுறு விற்பந் தானு
மேவின வருமே நென்ன விண்டுதுந் துபிக ளார்த்த
தேவாரன் னிமித்தங் கண்டார் சிந்துதுன் னிமித்தங் கண்டா
ஓவிது பெரிதே யைய னுடலொவ் வொன்று மாயின். (௨௦)

கண்டருவுந் பாதத் தாலாங் காரியந் தேற வுன்னி
யண்டரைத் தறையிட் டாளு மடற்சிந்து வொற்றர்க் கூவித்
தெண்டினை யுவரி னூலஞ் சென்றுசென் றதிச யங்க
ருண்டெனி லறிந்து வம்மி னெல்லையி னெனவி மித்தான். (௨௧)

அன்னவொற் றுவர்தஞ் செய்கை யறையும்பின் வனத்தி னேற்ற
மன்னுமா தவசில் லோடும் வந்தா னுமைசே யாய

தன்னிக ரில்லான் பாதந் தாழ்ந்திறைஞ் சித்தி ருப்பேர்
பன்னினர் கணேச னென்னப் பரிவினற் றுக வேர்நாள்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

அங்குயர் மரீசி முனிவான் கணேச னடிதொழச் சென்றக லேல்
வை, தங்குமா தவான் னவற்பணிந் தெமக்கோர் தளர்வுறு வகையுரை
பெனவத், துங்கமர் முனிவிச் கினந்தவி ரிறைபர்ப் பதிக்கொரு சுத
னெனத் தோன்றி, யிங்கிருத் தவினென் ளர்ச்சியா யினுமவ் விறைம
கிழ் கவசமொன் றுரைப்பன். (௨௩)

முதலாகத் தினிற்றேள் பத்துருப் பொன்மை முடங்குளை வாகன
மிரண்டா, துது றுரு வெண்மை நொறின்மயில் வாக
ன மூன்றாம், விதயுகத் தினிற்றே னுன்குருச் செம்மை மூடிகம் வாக
னம் விரிநாற், பதயுகத் தினிற்றே ளிரண்டுருத் தூமம் பாய்பரி வாகன
மாகும். (௨௪).

இவ்வடை வினின்மா முகப்பிரான் வடிவுள் ளிருத்தியே யோகசா
தனத்தாற், கவ்வையில் சிகையை விநாயகன் முடியை மகோற்கடன்
கவின்றிகழ் நுதலை, யொவ்வுகா சிபன்விண் னிகர்புரு வத்தை மகோதரன்
னொளித்தரு விழியைத், தெவ்வடு பால சந்திர னிதழைக் கெஜமுகன்
செவ்விய நாவை.

உயர்கணக் கிரீட னுடியைக் கிரீசை சுதனுவந் தோதிய வாக்கைச்,
செயவிநா யகனன் னகையினைச் சிறந்த துன்முகன் கேள்விசால் செவியை,
மயர்வறு பாச பாணிநா சியைச்சிந் திதார்த்தன்மா மதிநிகர் முகத்தை,
யியல்கரு ணேசன் கழுத்தினைக் கணேச னிரும்புயத் தைக்கந்த பூர்வன். ௨௬

முலையைவிக்கினவி நாசன்முன் னிதயந் தனைக்கண நாதன்மொய் வயிற்
றை, நிலை செயே ரம்ப னேரிரு புறத்தைத் தராதா னிகழ்பிருட் டத்
தை, யலைவறு சீர்விச் கினகா னிலிங்கத் தினைவியாட் பூடண னுங்கே
புலனிலாக் குயத்தை வக்காதுண்டன்சகனத்தை யனபன்புன் றெடையை

மங்களமூர்த்தி யிருமுழந் தானை மகாபுத்தி வனசநேர் பதத்தைச்,
சங்கையி லேக தந்தன்றிண் கரத்தைச் சார்ந்தகிப் பிரப்பிர சாத, னங்
கையை பாசா பூரகன் விரலைப் பதுமவர்த் தனனணி நகத்தை, யிங்கித
மருளும் விநாயகன் காக்க வியலுளு னங்கல்வி மானம். (௨௭)

குலமதி தானந் தவம்புகழ் மெய்ம்மை கொழுநிதி தானிய மனாட்டி,
பிலகுசேய் மனைநட் போடுநாற் கதியு மினியசர் வாயுதன் னெண்மை,

மலிபவுத் திரார தியகினை யனைத்து மாமயூ ரேசனுள் ஞாயினா, நலமருள் கபில னாற்படை யதனை விகடன்வே தாளமோ கினியே. (௨௯)

பிறவுயிர் கனினல் வருந்துயர் பற்பல் பெயருறு நோய்களு மனுகா, திறவுயர் பாசாங் குசதான் காக்க வேயந்திடு நன்பகற் போது, மறமலி யேக தந்தனற் பொழுது மற்றிரு சந்தியு மாறாத், திறன்மலி தருவிக்கினகிரு துப்பேர்த் டுசம்மறண் ணருளொடுங் காக்க. (௩௦)

இந்திரன் றிசைபுத் தீசன்மீத் திசைசித் தீசனந் தகன்றிசை வினைப்ப, வந்தவி ருமாபுத் திசன்வரு நிருதி திசைகணை சுரன்வரு ணன்போற், மந்திசை விக்கி னவர்த்தனன் பவனன் றிசைகெச கன்னனார் நிதிக்கோன், மந்திசை நிதிப னினியவீ சாணன் றிசையீச நந்தனன் காக்க. (௩௧)

என்றுயி ருடல்பத் தஞ்ஞெ ய னலந்தீ திடம்பொழு தனைத்தினுங் காப் பான், மன்றா டொறுமுப் போதுமவ்விறையை வழுத்தலா மிக்கவ *சத்தா, னன்றறி முனிவீர் போற்றுமி னிடர்போ நலமுறுஞ் சாதம் தொழக்கன், பொன்று மற்றா யன்றியார் செயினு மெண்ணியாங் குறுவொன் றகன்றன். (௩௨)

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரியவீருத்தம்.
செப்புமீ திருக்கச் சிந்து செலுத்துது துவொங் கெங்குந்
தப்புறு தேகிப் பின்னர்த் திரிசந்தித் தலஞ்சார்ந் தாங்கே
யெப்புல னத்து மென்று மறியா விவ்வதி சயந்தோர்ந்
தப்பரி சொல்லை போய்த்தம் மாசனுக் கறையலுற்றார். (௩௩)

செருவிரும் பிறைவ வண்சீர்த் திரிசந்தி வனமென் றென்றாக்
கிருவருந் தருவ நீண்டோ னிமமலை வல்லி யோடெ
பொருவருந் தவத்தோர் பூதர் போற்றவாழ் கின்ற னன்றி
யொருபெரும் புதுமை மேலு முண்டஃ துரைத்து மாதோ. (௩௪)

கண்ணக லுலகின் றோம்புங் கவுரிநோன் பியற்றி நென்னந்
றண்மதி வாரத் துற்ற சதூர்த்தி *வை காசி னாளி
லெண்ணிலக் கனஞ்சிங் கங்கோ ளெழிற்சுகி னத்த வட்கோர்
விண்ணவர் புகழ்ந்தி றைஞ்சும் விமலநந் தன்னரோன் றுற்றான். (௩௫)

ஓழுக்கன் பொன்றுமற்றவனாயன் றியார் செயினும் என்பது—
பொருந்திய ஓழுக்கமும் அன்பும் இல்லாதவர் மிக்கதருதியுடைய வராயினும் அவருக் கின்றி பொருந்திய ஓழுக்கமும் அன்பும் உடையவர் எவியதருதியுடையவராயினும் அவருக்குப்பயன் படுமென்பதுகருத்து.

* வைகாசிநாள் விசாகாட்சத்திரம்.

கண்ணொரு மூன்று நீண்ட கரங்களோ ராரும் வெள்ளை
வண்ணமு மாகத் தோன்றம் மகற்குப்பேர் கணைச னென்னத்
தண்ணளி சுரக்கும் வேத முனிவார் சாற்றி யெண்டோ
ளண்ணலின் வணங்கு கின்ற ரன்பின்முப் போது மென்றார் (௩௬)

ஒற்றா கேட்ட சிந்து வுமாபதி திருவாக் காண்முன்
சொற்ற தோர்ந் தெமையித் தோன்ற ரெலைக்கும்பேன் மெனவுட் கொ
ள்கால், வெற்றிமல் கிவனே நின்னைவிட்டிடு மெனவோர் வாக்கு,
மற்றவ னஞ்சுமாறு வானினின் மெழுந்த தன்றே. (௩௭)

அன்னசொற் கேட்டுச் செந்தி யழன்றெனக் கனன்றிச் சீசயை
யின்னினிப் படுத்து மீள்வ லெனவெழுத் தடுத்த மைச்சர்
மன்னவர் மகவைக் காய்தன் முறையன்று மாயை வல்ல
துன்னெறி யசுர ராலே தொலைத்தல்பல பாகு மென்றார். (௩௮)

மந்திர நுராயான் மாயை வல்லபல் லவுணர்ச் கூவி
நந்தலில் பொன்பு னுடை நனியளித் துய்ப்பித் தானீ
ரைத்தன் மேலு மாம்போ சனையெல்ல பருத்தோங் கன்னு
ரிந்துசே கரன்சேய் முன்ன ரொத்தினு ரிறப்ப தோரார் (௩௯)
எழுசீர்க்கழி ரெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

கிருத்திர னெனும்பேர் தரித்தவோ ரசுரன் கழுகதாக் கிளர்சிறை
பாப்பு, மருத்தினுல் வகைக ணடுக்குறத் தருக்கள் வன்றரை சாய்ந்தி
டத் துகள்வரன், பொருத்திட வெழுந்து விண்படர்ந் துமையான் முன்
றிலிற் பூம்புன் லாட்டி, யிருத்திய மகவை யிம்மென வீழா வெடுத்திரு
விசம்பிடைப் பறந்தான். (௪௦)

அடிகண்மார் காணு வரற்றியேங் குற்ற ரடன்யிகு பூதர்க டலைவ,
ரிடியென முழங்கி விசம்பிடைப் பாய்ந்தா ரிதன்முனங் கணைசலு மிளஞ்
சேய், நெடியபுட் களத்தைப் பிடித்திருங் கரத்து நெரிந்துமீண் டெக
னைத் தின்ற, துடியிடை யமலை மடியிசை யிருந்த தொல்லுரு வொடு
பிறர் காண.

பாரிலவ் வசுர னிறந்துவீழ்ந் தனன்வீழ் பரப்பதி னாந்தியோ சனைத்
தா, யேர்தரு தருக்க ளொடும்பிதிர் வுற்ற திம்மெய்யும் மாயையும் வல்ல,
முரியென் னலனைப் பிறந்தமுன் ருநாட் குழவிபோய் முடித்ததிண் டெ
ன்றும், பேரதி சயந்தா னிதனினு முண்டே யெனப்பெருந் தவர்தகிழ்ந்
கிளக்கார்

பிந்தியமயூசேன் நிருவவதாரப்படலம்.

பக*ரிரு திங்க டொட்டுப் பத்தெனுத் திங்கள் காறுத்
தருவர்க ளெலிக ளாயுஞ் சாற்றுமாச் சால மாயு
மிகறரு புலத்தை வெல்லு மிருந்தவர் கிறுன்போ லாயு
நகைமலர் கனிகாய் பிஞ்சார் நச்சுமா மரம தாயும். (சக)

மகபதி மனைபோ லாயும் வலிமிகு கமட மாயும்
பகலவ னிவுளி பென்னப் பாய்பரி யாயு நஞ்சு
மிகுகனி தருவோ னாயும் வீங்குட னாக மாயும்
புகர்முகற் செகுப்பான் போந்து பொன்றினர் புகலற் பற்றே. (சச)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

பதினொரு மதியிற் பழமறை முனிவர் பாவையர் புடைதொறும பொ
துளக், கதியெவ றொவர்க்குந் தருமொரு முதலாந் கணேசநா மந்தனிச சே
பை, மதிதுத லிமவா னொருமக ளிருகை வாரிவைத் தலர்சேறி பதாழி
வரய்ப், புதுமலர் பறித்துத் தென்றலி னுலாவப் போயினு ளாயிடை மா
தோ. (சரு)

அருத்தியோ டருமைப் புதல்வனை யெமையா ளத்தனை யாடலின் விடு
த்தான், கருத்தினே டழைப்பார் மடித்தலத் திருப்பான் கனிந்தவாய் முத
தநன் களிப்பா, னொருத்தினோ ளுகைப்பான் கைத்தலத் துயர்த்தி னுவந்
தவள் கொங்கையி னடிப்பான், பொருத்துபு ணணியைப் பிடித்திழுத் து
குப்பான் புணர்முலை வாரினைக் கிழிப்பான். (சசு)

அடித்திடு மொருத்தி தனைப்பிடித் திழுப்பா னம்மைமுன் கொண்டு
போய் விடுப்பான், கொடிக்கினை யிடையார் விழிப்படை புதைப்பான்

* இருதிங்கடொட்டுப் பத்தெனுத்திங்கள் காறுத் தருவர்கள் என்பது—
இரண்டாந்திங்களில் கேமாசுரன் குசலாசுரன் இவர்கள் எலிகளாயும், மூன்றாந்திங்
களில் குரூராசுரன் பூனையாயும், நாலாந்திங்களில் பலாசுரன் முனிவர்கிறுன்போலா
யும், ஐந்தாந்திங்களில் விபேமாசுரன் நச்சுமாமரமாயும், ஆறாந்திங்களில் சதமயீட
பக்கணியெனும் ஓர் அசுரமா இத்திரரணியைப்போலும், ஏழாந்திங்களில் கமடா
சுரன் ஆமையாயும், எட்டாந்திங்களில் கற்பாசுரன் குதிரையாயும், ஒன்பதாந்திங்களி
ல் துந்தியபசுரன் விடத்தினுந் நாவற்கனிகளைச் சமைத்துக்கொண்டு ஒருமுனிச்சிறு
ன்போலும், பத்தாந்திங்களில் அசுராசுரன் மலைப்பாம்பாயும், உருக்கொண்டுவாஅவ
ர்களை முறைப்பெண்ணைச் சூனையுருக்கொண்டும் வேதங்களை நாயுருவாகச் செய்தும்
தம்விளையாட்டி குலுப் மாயு அலைக்கப்பிளந்தும் அரக்கி செவியைப் பிடித்திழுத்
தும் காலினால் துவைத்தும் விராவாய்ச்செலுத்தியும் மோதகத்தையளித்தும் வீழ்ந்
தியபாம்பின்வயிற்றைப்பிளந்தும், கொன்றனர்.

குறியின்றன் கண்புதைப் பானாப், பிடித்திட விழிப்பான் மரத்தடி யொழி
ப்பான் பிழும்பல வாடலங் கிழைப்பான், ரெடிக்கையின் மடவார் குழு
நடு வாறு தோளுடை பண்ணலல் வேலை. (௪௭)

மறமிகு சுலபா சுரனொரு சரப மாய்வர மடநலா ரிரித்தா, ரறம் வளர்த்
திடொ யணையபுட் கஞ்சி யன்பருக் குணக்கவோ டினளாற், றிரநர சிங்க
மாயனை யடக்கச் சிம்புளா யுருக்கொள்சே வகளுர், ின்றன் மக வொருபுள்
ளாமவு ணனுக்கு வெருவுமே யொருவுமே விடுமே. (௪௮)

வந்திடு சிம்புட் கால்களைப் பற்றி வச்சிரப் பாயையெற் றிடமெய்,
சிந்திமாண் டதுபன் னிரண்டெனு மதியில் வீமனென் றோர்திறற் றருவ,
னுந்திரு தருவர் தமையிரு சிலம்பா வுளுற்றியோர் புனைவனு யிரந்து, தந்
திமா முகன்பரற றுளவேற் றடியிற் றரித்துவர் தாடின னன்றே. (௪௯)

ஆடலு முலக மனைத்தாமா டினபின் னணிசிலம் படியினை மலர்நின்,
றேடிட வுதற விருகயித் தியரோ டொன்றிவீ மனுஞ்சிதர்ந் தொழிந்தா,
னீடுமற் றொருநா ணுவிச னெனுமோ ரவுணனோர் கொடியரீள் கரியாய்த்,
தேடிநங் கணைச ணுட்டயர் களத்துச சென்றன னத்திறந் தெரியா. (௫௦)

மடங்கலி னிவார்வான் கரியையென் செய்பான் மற்றதன் கவுளினங்
ருசங்கொண், டிடங்கிடப் புடைத்தூர்ந் தியாங்கனு நடாத்தி யுறுவலி யட
க்கவீழ்ந் திறந்த, தடங்கிடம் புலத்தார் நோக்கமுன் றந்தை யருமகத்
தெழுகரி யட்டாங், கிடம்படு முடற்று னவமத கரியை யிருத்ததும் மக
வெனக் களித்தார். (௫௧)

கூடனென் றொருவ னுண்டிரண் டினிற்சேய்க் குழாத்தொடைங் கர
ன்புளல் படிநீ, ரோடையின் விடஞ்சேர்த் தொளித்தனன் சிறுந்தோய்ந்
துயிரிழப் புற்றன ரதனை, நாடிநல் விடக்கண் னோககலும் பிழைத்தார்
நஞ்சொழிந் ததுதட மசுரன், வீடினன் றந்தை றுதல்விழிப் படுவேள்
வெந்தன னெனினிதோர் வியப்பே. (௫௨)

பின்னர்மு வாண்டு வரச்சிறு ரொடுமெம் பிரான்பிறி தோர்வனத் தாடத்,
துன்னுபூந் தடத்து விகிந்தனென் றொருநா னவன்சுறு வெனச்சுழ லுதல்
கண், டன்னதைத் தந்தை சலதிவாய்ப் படுத்த சுறுமவனக் கைக்கொண்
டாங் கெறியச், சின்னமா யிறந்த தங்ககன் றுமைவாழ் திரிசந்தி வனஞ்
செலு நெறிவாய். (௫௩)

மாயையாற் பொருப்பொத் திடெம்பனென் றொருதா னவன்வழி மறித் தனன் *கவுஞ்ச, மாயவெற் படுசேய் முன்னவ னோர்நெட் டியிர்ப்பெறிந் தனுவுவென வடர்த்துத், தாயின னுண்டோர் நாலின்வெற் பாசி தஞ்சிவ பூசையாற் றலும்பா, லீயென வவன்பாற் செல்வான் பூசை யியற்றள வுறேலென விசைததாள்.

(௫௪)

அறைதரு தாய்முன் முகங்களோ னார்துங் கூங்களி னார்துமான் மழுவுங், கறைதரு மிடறுங் கொடுத்தா சிவமாங் கடவுளாய் நிற்பநேர் கண்டாங், கிறைவியேத் தெடுதென் பிழைபொறுக் கெனலு மெம்மொ யிற்றைதொட் டியானிற், குறுகுதா லெல்லாம பாறரு கென்று குழுவியா யமுதருந் தினனில்.

(௫௫)

அன்னகா லையினிற் கருத்தம னெனுமோ ரவுணனாண் டரியவிஞ் சைய னன்போற், றுன்னிமா தவர்தஞ் சிறுளாவாய் மடுத்துத் துணைக்கணு சியி ன்வெளிப் படுத்தான், மன்னுரீள் செவிகண் ணுசியின் வழியுட் பெய்து வாய் வழிவரச் செய்தான், பின்னைவந் துமைசேய் தன்னைவாய் வழியுட் பெய்தனன் விடான்விண்ணே கினனில்.

(௫௬)

முக்கணு யகன்சே யக்கணம் விமலை முகத்தில்வந் துதித்தவன் கவுளிற், கைக்கொளோர் புடைப்பாற் புவிவிழுந் திறப்பக் கண்டன னகவையைந் தெய்தத், தொக்கமா தவரிற் றொறுஞ்சிறு குறும்பு செயவவர் தொடர்ந்து மைக் குறைப்பச், சிக்கெனச் சிறையிட் டனளதன் மேற்பல் குறும்பவ சகஞ்செறிந் தனவே.

(௫௭)

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரியவிருத்தம். இணையவா றைய னுட்டி னியல்பினை யறவோர் நோக்கிப் புனிதநின் செயலோ ராது புலந்தன மெமைக்காத் தானென் றணையதம் மகங்க டோறும் பூசிப்பா ரப்ப மாதி யினிதளித் தலுஞ்சி ருர்கட் கீமின மிசைந்த தேய்க்கும்.

(௫௮)

என்னவல் வாறீர் தீட்டா ரோம்ப னுவந்தா னற்றான் முன்னவற் கருத்து சிற்றாண் முதன்மகார் தமக்க ருத்த னன்னொன் றெவரு மின்று நடத்துவ ரினும்பீபல் வேரூத் துன்னவு ணனாயு மட்டான் முவிரண் டகவை தோன்ற.

(௫௯)

* கவுஞ்சமாய வெற்பு—கிரவுஞ்ச யென்னப்படும் பருவதம்.

§ பல்வேரூத்துன்ன வுணனாயு மட்டது என்பது—ஒட்டகமாய் வந்த கடகாசுரனைத் தூரத்திலவரும்போதும், சாயையிடிப்பதில் வல்லவனான சாயாசுரனை உருத்துப்பார்த்தும், முனிச்சிறுஞ்சிவந்த சஞ்சலாசுரனை விளையாட்டினாலும்போராத் தினாலுங்கொன்றதாம்.

பொன்னகர் யவன னெம்மாற் போற்றிவெம் பாசற் தோட்டி
மின்னுமிழ் பாசு கஞ்சு மெனவிளம் பாயு தங்கொண்
டின்னவை கதிரோ னங்கங் கடைந்தது ளாற்செய் தேன்கொண்
முன்னவ வெனவேற் றியந்தான் முனிவிலா வாங்கள் பின்னர், (௬௪)

மேவினான் செந்நா யாக விருகளு மசுர னெந்தை
தேவகம் மியன்முள் னீயந்த வங்குசத் தவற்செ சூத்தான்
ரூவிலான் டேழ்வந் தெய்த வதிகிசா சிபர்தம் மோடாங்
கோவிலா ிதய்தி யேத்தி யுதுவரம் பெற்றாள் பின்னும், (௬௫)

பெற்றனர் வரம நேகர் பெரிதும்வந் திறைஞ்சி யந்நா
ளெற்றிரண் டாளி யாகக் கிருதாந்தன் காள னென்பார்
துற்றலுந் துதிக்கை கொண்டித் திரண்டுமுட் டமர்க்குத் துண்டிச்
செற்றன னெந்தைக் காண்டெட் றெச்சிகி யிவர்தல் சொல்வரம், (௬௬)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஒதுகா சிப்பேர் முனிதுணை விரிற் கத்துரு வினதையென் போர்க்
ஞர், வாதநேர் ததனல் வினதைபுத் திராகக் கத்துரு மைந்தாரம் புயங்
கர், பாதலத் திடைவன் சிறைசெயத் தாய்தன் பதிக்குரைத் தவர்த்தெற
வோர்சே, யீதியெற் கெனலு மவனின தகட்டோர் முட்டையேயந் திடு
மின்னே யஞ்சேல், (௬௭)

அன்னதே னையரா லன்றிமா முகத்தே வங்கையி னுகிர்றுதிக் கீற்றும்,
பின்னமுண் டதிலோர் மயிலெழு மதையப் பிரானிவர் துன்புதல் வனா
மீட், டின்னறீர்த் தருள்வ னென்றவட் புணர்ந்தா னியல்கருப் பத்தினோர்
முட்டை, மன்னிய துயிர்த்துக் காப்புழி யாங்கெம் வரதன்வந் தனன்
வினை யாட்டால், (௬௮)

அங்கனோ ரகரன் கரியனா யிரத்தக் கண்ணனா யொருதலை யிரண்டு,
பைங்குரன் மூன்று வத்திர நான்கு செவியைந்து மருப்பறு தோகை,
பொங்கெழு விழியெண் டாளுடைப் புள்ளாய்ப் போந்துபல்கிறிசெய்து ம
ருட்ட, வெங்கடம் பெருமான் கண்டபின் றொடர்ந்தீர்த் திருத்தனன் பாசு
முய்த் தவனை, (௬௯)

ஆங்கமர் வினதை தன்வயிற் றுதித்த முட்டைகொண் டடிக்கண்
வைத் தேத்தத், தேங்கறற் சடையா னதன்வர வுணர்ந்து திருநகங் கொ
டுபிளந் ததினின், ரேங்கல்போல் வருமா மயிலிவர் துணாவி யொண்
டொடி குறைவினா யருள்செய், திங்ககன் றுமையோ டெய்விரா னமராச்
சொமஞ்சென் றிறைஞ்சியிற் றிருந்தான், (௭௦)

அன்றுதொட் டெந்தைக் கொருபெயர் மயூரேச் சுரனென யாவரும் புணைந்தார், நன்றுறு மனைய நாமமோ தினர்க்கெஞ் ஞான்றுமே லொன் பதா மாண்டி, ஞென்றுடல் சிறுரோ டம்மயி விவர்தாங் கோர்சுனைப் புன ற்படி காலை, மன்றவா சுகிப்பேர்ப் புயங்ககன் னிகைதோ ழியரொடா டிடவவண் வந்தாள். (௬௭)

வருமட மயின்மர முதப்பிரான் ருளில் வணங்கியெந் தாயெளி யேனிற, கருளினுற் ருற்று பூசைகொண் டார்கென் றறையமுன் வினதைபா ன ல்கு, மிருவா முணர்ந்தாங் கேகிப்பூ சனையேற் றீன்றவா சுகிதொழா மையினவ், - மா மணாயைப் பறித்தலு மெதிர்ப்ப அட்கவீர்த் தணிக் தனன் றோட்கே. (௬௮)

அன்னதோர் செயல்பன் னகவிறை யுணர்ந்து படையொடு மமர்குறி த்தடுப்ப, முன்னவன் பரியா மயிற்செவி யிடைநன் மனுமொழிந் தராத் தொகை முரணை, யின்னினி யட்டெய் தெனவிடப் படர்ந்தேற் றனந் தனைக் கொத்திவா யிடைக்கொண், மென்னுமுன் றரப்பெற் றராயின னுக்கிப் பிறவரா அட்கியேத் திடலும். (௬௯)

பரிவொடு மவற்றைத் தோளணி காதி னணியுரத் தணிபதத் தணி மேல், விரலணி யாதி யாத்தரித் தான்மெய்ம் மிலைதிருப் பணியின்மே, தினியோர், பொருவறு தாதை புனைகலன் புதல்வர் புனைதனமாண் பெ னற் கொரு காட்டாத், திருவினை யாடல் செய்தன னெம்மான் செயலெவ ரறியகிற் பவர்மேல். (௭௦)

வாசுகி தனையை முதலகன் னியர்க்கு வரநல்கி வினதைசேய் மூவ், ராசுறு சிறையும் விடுத்தனன் பின்னர்க் கோரனென் றோதுமோ ரகரன், பாய்சிறைக் கொக்காய் முனிவர்தஞ் சிறுரை வாய்ப்பெய்தெம் பண்ணவன் வரல்பார்த், தேசறவிருந்தான் பரசினு லவனைத் தெறச்சிறார் பிழைத் திறைஞ் சினரால். (௭௧)

சாற்றுசம் பாதி சடாயுசே னப்பேர்ச் ட்சகுந்தங்க ளாமொரு மூன்றுங், கூற்றுதைத் தவன்றன் சுதன்விடை கொடுத்தம் குரவனாத் தாழ்ந்துவாழ்ந் திருந்த, தோற்றுபுத் தாண்டிற் காரள னென்போன் பன்றியாய்த் துன்ன

0 புயங்க கன்னிகை-நாகவேந்தன் புத்திரி.

ஒருகாட்டா-தூர்திருத்திடாந்தமாக.

† சகுந்தங்கள்-பட்டிகள்.

வங் கதனை, யாற்றல்சா லெரியா மரியையென் றவன்சே யஞ்சுமோ பாசம் விட் டழித்தான். (௭௨)

கலனொடு விகார னெனுமிரண டசுரர் காட்டுமே நியினுரு வாய்மெய், வலனொடு மெதிர்ப்ப மாமுகக் கடவுண் மாய்த்துயர் கமண்டல நதிதோயர், தலகில்சீர் பெற்ற பராசரன் றொழப்பல் வரநல்கிக் கார்க்கிய வறவோ, னிலகுமெய்ஞ் ஞானம் வேண்டலு நவின்றே ' பெழிற்சின கரத்தமர் காலை. (௭௩)

புறனமர் முனிவர் சிறுவாவந் தூர்த்த கேசனார் தருவனோர் புலியா, யிறையின்வாய் மடுத்துட் புகவவன் செவிமுக கீந்துபற மகர்துணை யேவுந், திறலனை யடைது யெனவிடுத் துழுவை செகுப்பமாள் சிறுரோ டி நம்முன், மறவியைக் கொணர்கென் றுப் பந்தன் பாசப் படையையம் தேகிமற்றவனை. (௭௪)

வலிதின்யாப் புறுத்திச் சிறுரொடுங் கொணாந்து விடுப்பவந் தகன் மகோற் கடவோ, நலனருள் பவவோ நாயினேன் பிழைத்த தின்றுதா னவப்புலி நலிய, வலைவொடு மென்முன் வந்தனா சிறுவரெழுடி யேன்றவ றெனினும், விலகுமா றருளென் றிப்பவெம் பெருமான் விநாந்தருள் புரிந்திஓ துரைப்பான். (௭௫)

இற்றைநான் முதனம் மடியனா யாமென் றெண்ணிநீ யணுகலை யணுகின், முற்றநின் றொழிலு மாவியு மிறுமே கெனமொழிந் தருளநன் றெனக்கூற், றுற்றனன் றன்னு ரெந்தைமெய்ஞ் ஞான முரவனுக் குணர்த் தியீற் றிருந்தான், செற்றபுல் லவுணன் றன்னிழி விறைக்குச் செப்ப வேணையருமாங் குரைத்தார். (௭௬)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்துமன் கேட்டு டன்று செருக்குறித் தனிகம் யாவும் வந்திடப் பணித்து னாதேர் மந்திரர் சூழ்ச்சி யுட்கொண் டந்தமில் வாங்கள் பெற்ற கனலனு மவுணன் போரில் வெந்திற வினன்ற னைப்போள் மிக்கவீ ரியனன் னானே. (௭௭)

அழைத்தணி கலன்பொன் மற்று மளித்தெண்ணில் ப்தாது யீயந்தே தழைத்தநம் மினத்தோர்க் கின்னல் புரிந்தி முகவ னோடும்

0 அரியாமரியை வென்றது-நரசிங்கரவ தாருஞ் செய்த விஷ்ணுவைச் சரப்பப்பட்டியாக வடிவங்கொண்டு வகிந்து நகத்தையணிந்து சொண்டதாம்

பிழைத்திடா வமர்செய் தாவி கொடுவென்றி பெறுகென் றேவ
வுழைப்பினன் சென்றெங் கோன்வை கிடமுற்றி யொல்லை யார்த்தான்.

கண்டருந் தவரி மெம்பைக் கடற்படிந் தீசற் போற்றி
யண்டர்நா யகனே யோர்தா னவன்பெயர் கனல னென்பா
னெண்டரு தானே யோடங் கிண்டினு னவற்காய்ந் தெம்மைத்
தொண்டுகொள் சரணீ யென்னத் துதித்தலு முமாம கேசன். (௭௯)

படந்திக முரவப் பைம்பூட் பாலக கணைசற் கூவி
யடர்ந்தநாற் றானே யோடு மனற்பெயர்த் தருவ னீங்கே
படர்ந்துளா னனைய னாவி படுக்கெனத் திருக்கைச் சூல
வுடம்பிடி நலகக் கைபேற் றெந்தநாற் படைக ளாக்கி. (௮௦)

வரைபுரை மஞ்ஞை யூர்ந்து மருவினான் மருவன் முன்னர்த்
திரைசெறி கடனி கர்த்த விருதிறப் படையு நேர்ந்து
பொருவி வலன்ப தாதி மாய்தலும் பொறுன்னில் வாங்கி
யெரிமுத வியவே வேவி யெந்தைசே னையையட் டேற்றான். (௮௧)

பொருகன லன்பல் வாளி புனிதன்மேற் செலுத்த லோடும்
வருகனை யாவு மட்டெம் வள்ளலெண் ணிறந்த வாளி
யொருமுக மாக வேவி யுடற்ற வாற் றானின் றோர்ந்தே
யரியமா யாசா லத்தா னலதடற் கொல்லா தெனன். (௮௨)

மாயைகள் பலவி யற்ற வருபவை யனைத்தும் போர்க்கி
காயன் வடவை மூன்றாக் கருவிய தெனச்செல் சூல
நாயகப் படையைச் செம்ம னடாத்தலும் போயன் னேனைத்
தீயமாய் விததுக் கங்கை தோய்த்து சேர்ந் ததுந் தேவை (௮௩)

மறந்திகழ் டுருக்கைக் கொண்டெம் வள்ளன்முன் னிறந்தோ ளெல்லா
முடங்கினோர் கனினே முச்செய் துவப்பினெம் பார்பா னண்ண
வறந்திகழ் சான்மெய் தைவர் தளவிலா வரிசை நல்கித்
துறந்தவர் பொழுவே னோர்க்குஞ் சுரந்தருள் வழங்கி னானல். (௮௪)

பின்னர்முன் னேன்முன் னெய்தப் பெற்றுளோர்க் கருளி வைக
மன்னானுஞ் சிந்து விற்பால் வந்தொற்றர் கனலன் மாண்டா
னென்னலு மமுன்றே ரம்பன் றனைப்படை தொடாதெவ் வாறட்
டின்னறீந் திடுவா மென்றோர்ந் துளந்தெளிந் தீனைய செய்வான். (௮௫)

அருளொரு மேனி யாய வைங்கண் வதியுங் கானத்
 ிதிருள்வளி மதிவா னீர்கா லெரிபுகா வகைப ணிப்பப்
 பெருவளங் குறைந்தாங் குற்ற தவர்செயல் பிறழ்ந்தவாற்றால்
 வெருவியைங் காற்கு ரைத்தார் கேட்டுமுகக் கணும்வி ழிப்ப. (அ௭)

கருணைசெய் வல்க்கண் பானுக் கார்வழி தாவி டக்கண்
 டிருமதி யொடுபைங் கூழா தியபொரு டாறு தற்கண்
 டாமகக் குரிய முத்தி யாவுமுன் னையிற்ற ழைப்பப்
 புரிகரு மங்க ளாற்றிப் புன்மைதீர்ந் திருந்தா டொம்மான். (அ௮)

தீயன வினைத்தா நம்பாற் செய்தனன் சிந்து வென்னக்
 காயழல் போன்றுட் பொங்கிக் கண்ணுதற் பிராணைத் தாயோ
 டேய்வுறப் போற்றி நிற்குங் 'குறிப்பறிந் திறைபல் வீரர்
 ிபாயசர ரதத்து சிந்தப் பதகனைத் தெறப்ப ணித்தான். (அ௯)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

தாதைதான் மீட்டுந் தாழ்ந்தது புயத்துத் தனிமுத றளிப்புறத்
 தனையக், காதுவேற் குமான் பத்திர னிலம்ப கன்னனோ டிரணிய கரு
 ப்பன், ிதுரு விரத்த லோசன னந்தி திறற்பஞ்சா னன்னப்புட்ப தந்தன்,
 மாதாரர் பிருங்கி பிரமதன் சோமன் மாண்டதா வானல் னரனே. (அ௧௦)

சாமளன் பூத ராசனோண் சபலன் சங்கனல் விகடனேழ் கோடி, யா
 மெணர் தருசா ரதரோடுந் தொக்காங் கடியினை பணிந்தன ரவளை, மாமை
 சேர் தத்தம் விமானமுர் தாச்செய் தருந்தவா மகாரசிறை மருவ, வேம
 மார் தேரூர் தயிற்கரத் திளவ லருகுற வெழுந்தனன் கணேசன். (௧௧)

‡ ஆயிரத் திரட்டித் தடக்கையை யுடையா னாயிரம் வளையெடுத் தூதப்
 பாயிருட் படலங் கிழித்தொளி பாப்பும் பான்மதிக் குடைநிழல் கவிப்பத்
 தோயறற் றிராபோற் கவரிக ளிரட்டத் தோகைவிண் ணுரிஞ்சுவொன்
 றிரண்டு, வாயுடைக் கருவி யாதிபல் விபங்க டிசைதொ றும் வாழியென்
 றியம்ப. (௧௧)

‡ இருள்வளி-சூரியன்

‡ பாயசாரதத்து-பரம்பியபூதப்படைகள்.

‡ ஆயிரத்திரட்டித் தடக்கையை யுடையான்—இரண்டாயிரம் கைகளை
 யுடைய பானுகம்பன்.

தேசவிர் மணித்தின் டோகன்பல் வரைபோற் செலநடந் தொண்
னல எனக்கோர், யோசனை வரைப்பி எனமந்துசின் துவின்பா லொற்று
நான் முறைவிடற் கோர்ந்தே, யாசினந் தியைக்கூஉய்ப் பரம்பரன் வர
நின் றிடவிழைந் திடினண்டர் சிறைநீக், கேசற விழையா யெனினமர்க்
கெழுக்கென் றிசைத்தும் டெவ்விடத் தென்றார். (கூஉ)

அப்பணி தலைநோ ணந்தியீ சனைவெற் பரசியை யுளங்கொடு சூக்கத்
தொப்பிலோர் வடிவின் சிந்துவி எனவபுக் குவன்றவி சினுமுயர் பீடஞ்,
சுப்பிரத் தமைத்தாங் கிருப்பமாற் றுனஞ் சூழனீத் துற்றநீ யானா
செப்புக் வந்த தெனமயூ ரேசன் றாதன்யான் வந்தது தெரிக்கின். (கூஉ)

திருவறி வென்னு மிரண்டினு ளொன்று சேர்ந்தவர்க் கொன்றுசே
ராதி, திருநிலத் தியல்பா தலிற்றிரு வெய்து நினக்கறி வெய்தவின் றெ
னினு, நிருமலக் கடவுள் பாணெடுந் தவந்தாற் பெறுவா நிலைப்பநீ செங்
கோ, லருளொடு நடத்த விலையிடை நினக்கோ தமைச்சமின் றினித்திரு
வேண்டின். (கூச)

உம்பரார் சிறைநீத் தறநெறி செலுத்தி வாழ்தியின் றேலமர்க் குறு
தி, யெம்பிரா னருண்மேற் கொண்ணோந் தனனென் றனனிது சிந்து
மன் கேட்டே, சும்பமொன் றிலனாய் நகைத்தொரி கண்கள் காலநந் தி
யைவெருண் டிளஞ்சேய், நம்புநின் முதல்வ எனவன்சொலான் மற்றைத்
தானவர் போலெனி நவீன்றாய். (கூடு)

கந்தடு களிற்றைக் காய்தரு மரியெண் காற்புண்மு னெவன்செயு
மனைத்தாப், புந்தியில் பிறரைச் செயித்தன மெனத்தந் புகழ்ந்தவன் பு
கன்றனன் கொன்னீ, யுந்துது துவனிற் கோறன்மாண் பன்றே கேன
நந்தி யுளம்பொறு திறையை, நிர்தைசெய் தனைசே யெனவவன் சொவி
மீ னென்றலா னினையடரி னையேன். (கூசு)

இல்லையே வினிது படையெலாங் கையாற் பிசைந்துசார் தெனவி
னைப் புயங்கட், கொல்லெபூ சுவன்காண் மதியிலா யெனவோ ருயிர்ப்பெ
றி தலுமதன் மருத்தா, எல்லெழிற் சபையின் வனையொடிந் ததுவிண்
ணெறென நடுங்கியும் வியர்த்தும், வல்லையோ டினரங் குறைந்தவர் சிந்
து மயங்கின னுடனவ ணகன்றே. (கூஎ)

நடந்தவிவ் வனைத்து நந்திவர் துரைப்பக் கேட்டிள நகைசெய்தா
னாதன், ஁டம்புய புட்ப தந்தனும் பூத ராசனுந் தம்பிரான் குறிப்போர்ந்.

தடங்கலா விறற்பா ரிடரொரு கோடி யடுத்திடச் சிந்துவாழ் நகர்க்கு,
நெடுங்கடி யெனச்செம் பொன்னினு விழைத்து நிமிர்தரு மெயிற்புறத்
தேகி. (௬௮)

அடுத்தெயிற் புறங்க ணுன்கையும் புரக்கு மாளிமா முகன்புவி முக
வன், கடுத்தமர் புரியுங் களிற்றுமா முகவன் காய்சினச் சீயமா முகனும்,
படைத்திறத் தவுண் ரீரிரு வரையும் பாங்கமர் நர்ப்புது கோடி, விடத்
தைநேர் மறவர் தமையுமோர் நொடியில் வீட்டிமீண் டனாரிஃ தாக. (௬௯)

கண்டக நகர்க்குண் மயங்கிய சிந்து தெழிந்தெழீஇ யொற்றுனா
கருதி, மண்டழல் விழிகான் மெழவினே பொருது மாற்றலர்ச் செருத்
தவ ராவி, யுண்டல துண்ணே னுற்படை களுயிங் குறுகவென் றசெமர்க்
கோலங், கொண்டெழு கையிலவ் வெயிற்புறத் தவர்மாய்ந் திடுதிறங்
கூறினா ரொற்றர். (௭௦)

நெருப்பிடை வறந்து கொதித்தெழு பாலந் நெருப்பிடை கவிழ்வது
போலுஞ், செருப்புரு சினத்தோ டெழுந்தமன் மேன்மேற் சினங்கொ
டு மதிற்புறத் தோம்பிப், பொரப்பல்வி ரராயு மகத்தநே கராயு நியமித்
தும் பூண்டுகில் பரிதேர், வரைப்பறு களிஞா தியசில சிலர்க்கு வளங்கியந்
தேரிவார் துய்த்தான். (௭௧)

அமசேர்க்கழி நெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

கடலென வியங்க லிப்பக் கவரிதுள் ளுறப்ப தாகை
குடைகள்வான் ரெடரி ழுற்றக் கொடியனாந் நடித்தி டப்பல்
படைகள்சே றவினெ முந்தூள் பரவுதல் யாண்டுஞ் சிந்து
மடிபொழு தடுத்தல் பூவா மடந்தைசென் றுரைத்த னேரும் (௭௨)

சிந்துமன் வருதல் கேட்டெந் தேவமர்க் கெழுத னேக்கி
நந்திதாழ்ந் தைய வீர பத்திர னானுள் ளிட்டோர்
வெந்திற லமர்செய் தாற்றன் மெலியினேற் றிடனன் றுகுங்
கந்தனு நீயு மென்ன விரத்தலுங் கணைச வள்ளல். (௭௩)

சிந்துவோ டமர்செய் வாஞ்சை சிறந்துளே மவன்ற னுவி
சிந்துவோம் யாமே னோரைச் செகுமினென் றருள்வா னுண்ணோக்
கந்தனை யாய்வுற் றூர்தி கவினமர்க் கவின்கொண் டேவேற்
கந்தனை யாதி வீரர் கணைசமூர்த் தியின்பாங் குற்றார். (௭௪)

மெய்யறி வறிபாச் சிந்து வேந்துசெய் கொடுங்கோல் வெப்பார்
ஊவகங் குளிர்ப்பத் தண்ணென் மதிவால் போலுந் தொங்க

லையனீண் முடிசி ழற்ற வவன்புக மூலக மூன்றுஞ்
செய்யல்காட் தெல்போற் றுள்ளுங் கவரிகள் செறிந்து மேல்கீழ். (௮௫)

சத்திய முளங்கொ ளாவெந் தயித்தியர் கோவாஞ் சிந்து
மித்திரத் துவஞ்செய் யாதும் பணாச்சிறை செயல்வி டப்பா
னித்தின மவனை யெம்மா னெழிப்பனீ துணர்மி னென்பா
ரொத்தன வியோமத் தெல்லை யூராவிய கொடிக்கு ழாங்கள். (௮௬)

கருகல னிடைமெய் மான்கொள் கோபத்தீ கருணை நீர்வந்
தருகிடி னின்னுந் துன்பத் தாமுமே யுலகென் றுற்றல்
வருநெறிக் குதவி பாய காலெழுப் பிடுவார் மான
முருகவி ழால வடட மிரட்டினர் முனைசெய் பூதர். (௮௭)

சிறுவனென் றிகழ்ந்து னைத்த சிந்துவுக் கிறையே யென்ன
வறிவுறுத் திடமுச் செய்கை யயன்முதன் மூவர்க் கீய்ந்த
விறவினன் வந்தான் வந்தான் வெய்யனாங் கணவேந் தாதி
தெறுநரைச் செறுத்த வண்சீர்ச் சேவகன் வந்தான் வந்தான். (௮௮)

என்றெமை யுடையான் சீர்த்தி யெடுத்திசைத் தனர்பல் பூதர்
மன்றவிண் ணாதி யெங்கும் வதிசரா சரங்கட் கெல்லா
முன்றெறு துபர னைத்து முடிந்திடுஞ் சோர்வு தீர்மி
னொன்றுமின் பென்பார் போற்பே ரொலிசெயு மியமி யம்ப. (௮௯)

அவ்விடை நின்றும் போந்தே யமர்தொட வயிற்றைப் பெம்மான்
றெவ்வினுண் மித்தி ரப்பே ரமைச்சொடு செருந டாத்தி
யெவ்வமல் கமைச்சை யும்பின் னேலவந் தெதிர்த்த வீர
ரொவ்வொரு வரையுங் கூற்றார்க் கொல்லையிற் புகுமா றுய்த்தான். (௯௦)

மிகுதிற் றக்கன் வேள்வி யழித்திடு வீரன் வெய்ய
தருவனாங் கவுத்து வபபே ரமைச்சொடு சமர்செய் தட்டே
யகல்விசும் புய்த்துச் சங்க மார்த்தனன் மற்றை வீரர்
தொகுபடை யொடும மார்க்குத் தொடர்ந்தன ரனையர் தம்மில். (௯௧)

தனிப்படர் நந்தி புட்ப தந்தனம் பூத ராசன்
சினத்தெதிர் விகடன் வீரஞ் செறிதரு சபல னின்னே
ரனற்கணூர் வீர ராசன் றுவசனா காயன் றூர்த்தன்
மனக்கிடர் புரிசார்த் தூல னிவர்தமை மாய்வித் தார்பின். (௯௨)

மும்மையு மருளு மெந்தை முனைப்படை தாங்கும் வீரர்
தம்முளே சங்கன் றன்னோ டிகல்சங்கா சுரனை வென்று
தெம்முனை சாய்த்தான் சோமன் றிறற்பிர சண்டற் கொன்று
னிம்மெனக் கோலன் றன்னை யிரணிய கருப்பன் வென்றான். (௭௧௩)

சண்டனை யில்ம்ப கன்னன் சரமழை பொழிந் தொழித்தான்
முண்டனை முனிந்து தாவா நலன்முடித் தனன்கைவ்வுளாற்
கண்டனை நலமார் பஞ்சா னனன்கனை யாலே காய்ந்தான்
மிண்டிய கதம்பன் றன்னைச் சாமளன் வீட்டி னூலல் (௭௧௪)

கலனைநல் லரசன்செ யிர்த்துக் காதின னிரத்தக் கண்ணன்
வலபிர பலனை யட்டான் வயிரங்கொள் புவுமன் றன்னை
யலமறு பிருங்கி வென்று னசீர்தம் வீர ரில்வா
றுலைவுறிஇ யழிந்தார் தானே யுவரியு மொழிந்த தன்றே. (௭௧௫)

நரிகொடி யலகை சேன நாய்கழு கினமங் கெய்தி
யுருவழி பிணவீட் டத்தை யுண்டுணுக் களிப்பின் மூழ்கும்
பெருகுசெங் குருதி மாந்தித் துணங்கையாட் டயருஞ் சில்பேய்க்
கருகுற நின்று பாடு மங்கைகள் கொட்டிச் சில்பேய். (௭௧௬)

இரத்தநா வாய்போல் வெங்க ணிபம்பெருஞ் சயிலம் போல்வாம்
பரிகணிர் நாய்போன் மற்றும் பாணிகால் வதனங் கண்கள்
புளையிலா வனச நீலம் போனிண நுரைபோற் சாய்ந்து
விசுவியார் குடர்க ணிண்ட பாசிபோல் விளக்க மெய்த. (௭௧௭)

அடுகலத் தெழுந்த செந்நீ ராறுடைத் தோடி வாரந்த
கடல்புக விசய மாறு களித்தமர்க் களத்து லாவி
நடமிட வழற்கட் பூதர் நாலேவா யெழுந்த காள்
விடமென வெகுண்டு சிந்து வேந்தனோ டெதிர்த்தார்த் தாரால். (௭௧௮)

தன்பெருஞ் சேனை யாவுஞ் சாய்ந்ததுந் தலைவ ரெல்லா
மென்புதோ றசைசெந் நீரா யிற்றதும் பூத வீரர்
வன்படை கொண்டு போர்செய் மறமும்பார்த் தயர்ந்து தேறிக்
கொன்பயில் வேற்கைச் சிந்து குறுநகை பூத்த டர்த்தே. (௭௧௯)

சீகர்முகத் தேற்றம் பானுங் கைப்படை யாதி யானும்
போர்முகத் தெதிர்த்த பூதர் புயந்தலை யாதி யங்கம்

பார்முகத் துருள வீட்டிப் பகர்சங்க னுதி வீரர்
சார்முகத் தேவை யேவிச் சாய்த்தெம திறைமுன் சாரா. (கஉ௦)

கனவினு மெவருங் காணற் கரியவோர் கடவு டன்னை
முனைவினை நலத்தாற் றன்கண் மூன்றுமா னந்த மெய்த
நனவிடைக் காணப்பெற்று நல்லருள் பெறுமு ழில்லான்
சினவியொல் லாடடி பேசித் தெறுபடை பலவிட் டார்த்தான். (கஉ௧)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரருள் கொழிக்கும் நாயகன் றமது சிலைநிகர் சிலைகுனித் தடன,
ணேருந வினைத்து மணிவிர நெரிப்ப வெழுமொலி சேடனுட் கலங்கப்,
பார்முதற் சகல புவனமு மலைந்த பற்றலன் சாங்குலைந் தனபின், காரெ
ன விசிகம் பொழிதலு மொன்னுள் டுகவாணுதல் புயமுரர் துனைத்த. கஉ௨

தரியல் னவச மாயிர தத்துச் சாய்ந்துபின் நெளிவடைந் தமிழு,
நுருதுறு மனத்து மானமீக் கொளவிற் கதிரவன் படைவிடுத் தார்த்தான்,
பொருவின்புத் தலைவேல் விடுத்தன நெனந்தை பொள்ளென வதுவரு ப
டையை, யிராயென மடுத்தாங் கொன்னலன் செவிக ளிரண்டையு மறுத்
துமீண் டதுவே. (கஉ௩)

ஓரிரு செவியு மிழந்தவன் முகத்தை யுடைகொடு மறைத்தொளி
தருகண், னீருறத் தன்னிற் போந்தொரு மூலை யிருந்தன னிருமல
மூர்த்தி, போரிடை விளிந்தா ரெழுவருள் புரிந்து பொலந்திகழ் பாச
றை யடைந்து, சீரருண் முருகக் கடவுளா தியர்குழந் திடக்களிப் பெய்
திவீற் றிருந்தான். (கஉ௪)

தன்பெயர்ப் படையை விடுத்திழற் போரிற் சயம்பெற லாமென
மதித்து, வன்புடை மனச்சிந் தேவமாய்ந் தவன்றன் வார்செவி கருமி
ழப் பித்த, தென்பய நெனுமுட் குளஞ்சுடக் கடற்புக்கிருந்தது தணிது
மென் பலன்போன், மினபொலி வழியத் தேரோடு மேலை வேலைவா
யென்று மேவினனூல். (கஉ௫)

சிந்துமன் னுளம்போற் கங்குல்வந் திறுத்த சீரருள் விநாயக னிசை
போ, விர்துவந் துதித்தான் கண்டக நகர மெங்கணு மிரங்கொலி யெ
ழுந்த, தந்தமன் மனைவி தன்பெருங் கணவ னஞ்ஞமுந் திருத்தல்கண்
டவன்கொல், வந்தவென் கெணவ வெனவவ னுற்ற துணைத்தலும் வருத்
தமுற் றுணைப்பாள். (கஉ௬)

வேதமு மகமு முலகிடை மலியின் வேண்டு வவையு மலியுந்,
கோதற வவைவியாம் மலர்கட் கவியுண் கொடுத்திடு மமையர்தந் குலத்து,
நீதச வுதிந்து மமார்தந் குழுவை நிகழ்த்தருஞ் சிறையினுட் படுத்தி,
யேதமிக் கியற்று நிகாசார்த் தழுவி யினிதருள் புரிந்துவர் தனையால். ( )

வேந்தர்க டரும மிதுவல வமரர் சிறைவிடு விடினொரு வெண்கோட்,
டேந்தலின் னருளர் விடர்களத் தனையு மிரியுமெக் களி, பும் வந்துறுமென்,
ருந்திற னியம்பல் கேட்மொ கூழின் ருகலி னவண்மொழி மறுப்பப, போந்
தன ளழுங்கி முகமலர் *புலர்ந்து புலர்ந்தது கங்குலாம பொழுதும். ௪௨௮

காலையி விவளோ தெத்திடு விகலன் கலனெனு புருவர்வெம் படை
யோ, டேலமர்க் களஞ்சே றுலுமிவர் வரவை நாரதர் விராயகற் கிசைப்
ப, மாலைதா முயிற்கை யிளவனமுன் னவன்றான் வணங்கியுக் கிரன்மு
தல் வீரர், சாலவாங் கேகி யமர்செய்து சேனைக் குழாஞ்சுவட் டலும்வி
றற் பூதர். (௧௨௯)

வீரமுற் றெதிர்த்தா ரதுகண்டு கலனும் விகலனும் பலகனை மழையாற்,
சாரதப் படையைச் சாய்த்தடற் புட்ப தந்தனை நந்தியைச் சினந்தவ், வீர
னாக் கவற்ற வில்விகண் டழன்று விகலனைப் புடைத்துயிர் தொலைததான்,
கூரயிற் படைக்கை வேள்கலற் பிடித்துக் குவலயத் தடித்துயிர் குடித்
தான். (௧௩௦)

கொற்றவன் மனைவி துணைவரோ ரிருவ ரிறத்தலாற் கொதித்தயர்
காலைப், பெற்றகா தலாரந் தன்மனே யதன்ம னேயெனும் பெயரினை
யுடையோ, ருற்றுவேந் தவல மொழித், தவன் விடையேற் றுவரினேர் தா
ணையோ டடுத்து, வெற்றிவேற் குமான் பாலமர் வீர வாகுவா தியனை
அற்றே. (௧௩௧)

வருத்தலு நீபத் தொடையுடை முருக வள்ளல் விருபுதல் வரையுந்,
ததைத்தலத் தெற்றி யாவிமாய்த் தன்னத் தன்மைவேந் தறிந்துளந் தளர்ந்
தே, யாற்றலு மன்னோன் புரோகித னடைந்தவ் வயர்வொழிப் பானெ
ம தண்ணல், பெருத்தவிண் ணவரைச் சிறைசெய்தோர் நேமி யுருட்டி
மா யாவாம் பெற்றாய். (௧௩௨)

கலிவிருத்தம்.

தந்தைதாய் மனைசுதர் தாவில் சுற்றமா
வந்துதோன் றுதல்பினர் மாய்தல் புற்பல
முந்துகாற் றென்றினோர் முகங்கு ழீஇப்பினோர்
தீவந்தெறி தரப்பிரிந் தோடன் மானுமே.

(கநக)

தவ்வலில் வினைவசத் தானு தித்திடு
மெல்வயிர் கட்டுமுண் டெண்ணி லுற்பல
மவ்வயிர்க் கப்பனா யரிய சேய்மனை
யொவ்வத லளவில வுயிர்க்கெ லாந்துணை.

(கந௪)

வீதறோன் றுதலிலா விமல னேயலா
லோதுசிற் றுயிர்கொலோ வோரிற் பாரினி
லாதனி னுயிர்ப்பொருட் டழுங்கி னேன்கெடு
†மேதிலா சிகழ்வர்தொல் லிசையி றந்திடும்.

(கந௫)

இசையிற வசையுறு மென்ன றிண்ணமவ்
வசையற வகங்கெழு மம்மர் விட்டெழீஇப்
பசையுட லோம்பிநீ பகைவ னாததெற
நசையுற வேண்டிமா லெனந வின்றனன்.

(கந௬)

புத்தியிற் கூர்த்துணா புரோகி தன்சொலைப்
பத்தியி னுளங்கொடு பரிவு தீர்த்தெழுந்
துத்தம வுணவயின் றுடுத்துப் பூண்டரு
மத்திர சத்திர மனைநதுங் கொண்டிபின்.

(கந௭)

அறுசாக்கழி நெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்.

தடவனா நிகர்தே ரூர்ந்து தானையங் கடலோர் நான்கு
புடைகளும் பொதுள மன்னன் போர்க்களத் தடுப்ப வாங்கே
யடல்கெழு || வில்லி நந்தி யாதிய வீரர் பூதர்
மிடையவேஞ் சூனா யட்ட வேளடுந் தேற்றா னன்றே.

(கந௮)

§ வந்து-கற்றா.

† ஏதிலார்-பகைவர்.

|| வில்லி-வீரபத்திரன்.

அன்னதே வொடுசென் றோரு ளடல்கெழு வில்வி நந்தி
யென்னும்வீ ரார்களுகைம் மாவை யிவுளியைப் புட்ப தந்தன்
பன்னரும் பிருங்கி யென்போன் பதாதிபைப் பூத ராசன்
மின்னிர ணியகர்ப் பப்பேர் வீரோற் றறச்செய் தாரால். (௧௩௯)

வடுவில்சீ ரிலக்கத் தொன்பான் வயவரோ ட்பிற்கை வள்ள
றடவரை யனைய தண்டேர்த் தானையந் தலைவர் சூழ
வீடமென வெகுண்டு போர்செய் வேந்தனுஞ் சிந்து வின்ற
ளடல்கெட விரதத் தானை யாவையு மழித்துப் பின்னர். (௧௪௦)

அன்னவ னிவர்தின் டேருஞ் சேமத்தே ரனைத்து நூறிப்
பொன்முடி கார்மு காதி படைகளும் பெழுடித்த லாலம்
மன்னவன் றனித்த லாந்த வதனமும் புலர்ந்து ளானாய்த்
தன்னிலை தளர்ந்து நின்ற னோக்கிரந் தனிலே லையன். (௧௪௧)

வடுவறு வீர மக்கண் மந்திர முரைப்போர் வீர
டடல்கெடக் கரிதேர் பாய்மா யாவுயிற றனநீ நென்னன்
மிடலகன் றுட்கி வீட்டுட் புக்கனை மீட்டு மின்று
படுகளத் தேக னுனாய் பயினிரா புதனு மாகி (௧௪௨)

ஆதலாற் கள்வ னேநீ யருங்கதி யடைய வேண்டின்
மேதரு நமது பாத வினாமலர்ச் சரண்பு கின்றேற்
பூதல மாதி மூன்று புவனத்து நின்னா லுற்ற
வேதமும் வேத மோது மிருந்தவ ரெய்து துன்பும். (௧௪௩)

உம்பரார் சிறையு முன்ற னூழ்வளி வினையு மொற்றை
யம்பினு னெழித்தல் செய்வே னறநினைந் தாற்றற் கொல்லேன்
வம்பவின் தேகி நானே வாவெனச் சென்றான் மேலைப்
பம்புவே லையிலவெய் யோனும் பகல்செய்வே லையினீத் துற்றான். (௧௪௪)

இருள்வளி யறக்கோ லோச்சு மினன்குண கடல்வாய்த் தோன்ற
மருளறு மனத்து வீணை முனிவன்மா முகத்தெம் மான்ற
டேருளுற விறைஞ்சி யெந்தாய் தெவ்வுயி ரழித்தல் செய்தற்
கருள்செயா திருத்தல் யாது திருவினை யாடல் கொல்லோ. (௧௪௫)

என்னலு மெம்மா னென்ன விளவலா விரீந்த சிந்து
மன்னு களமுற் றேற்பி னன்றிமாய்த் திடனல் லாறே
பன்னுகென் றிடப்பி ருங்கி பணகவன்வந் தேற்குஞ் சூழ்ச்சி
யின்னியாற் றிடுது மென்ன வுறுபடை மொய்ப்பச் சென்றே. (௧௪௬)

இடையிடை யரண்க ளெல்லா மெற்றியுண் ணகர்புக் காங்கே
படையொடு மமர்ந்த மூலப் படையழித் தவனில் லாடன்
முடியரிந் தெதிர்த்த சிந்து மோலியுங் காலிற் றள்ளிக்
கடிதின்மீ டரலுஞ் சிந்து களன்றடு களஞ்சென் றுங்கே. (௧௪௭)

ஆறுமா முகத்தோன் வீர பத்திர னநதி யாதி
வேறுவி ரர்கள்செல் லற்க விபன்மயி லிவரோ ரம்பன்
கூறமர்க் கெழுகென் றெற்று விட்டறை கூவி நின்றான்
மாறுளத் தவனை மாய்ப்ப நினைத்ததே மறுக்குங் கொல்லோ. (௧௪௮)

மற்றது செபவ லென்ன மிகிழ்ந்தடு களஞ்சென் றேற்று
ஊற்றசிந் துவுமுன் றன்னே நுதித்தவா ழியினை யுய்த்தான்
வெற்றிகொண் ணேமி போந்தெம் விமலன்றாட் கலர்போல் வீழப்
பெற்றதன் னதுகண் *டென்றிற் பிறங்குசூ லத்தை யுய்த்தான். (௧௪௯)

விடுபடை யனல்கா றிய விடம்பல கான்று பொங்கி
யடுபடை யலகை பூத ரவுணரா தியர்ப்ப டைத்துக்
கடுகிமண் ணேடு விண்ணுங் காலவி றுற்ற தென்ன
நடுநடுக் குறவே போத நாதனங் கதனைநோக்கி. (௧௫௦)

மாற்றலற் செகுக்குஞ் செவ்வி வரத்திரு வுளத்து முன்னி
யாற்றலார் மழுவை யுய்த்தா னஃதடு படைக்கு ழாங்கள்
வீற்றுவிற் றுக்கிச் சூலப் படையொடும் விட்டா னாவி
பாற்றியொண் கங்கை யாடி மீண்டுபண் டெனக்கை யுற்ற. (௧௫௧)

எழுசீர்க்கழிநெடியடி யாசிரியவிருததம்.

அந்தரத் தவர்செம் மலர்மழை பொழிந்தா ரார்த்தன துந்துமியைந்
துஞ், சுந்தரத் தவரம் மறைகளிற் பலவாத் துதித்தனர் தொழுதனர்
கறையார், கந்தரத் தவர்தந் தருளிய முருக னாதிய தானைகா வலரு
மெந்தரத் தவரு மின்பவா ரிதிதோய்ந் திபமுகன் மலரடி பணிந்தார். ( )

அன்னதற் குவந்து விண்ணவர் சிறைநீத் தருள்புரிந் துறைந்தன
னங்கே, யென்னையா னுமையோ டைமுகப் பெருமானேற்றின் வந்தி
பமுகத் திறையைச், சென்னியா னுடையெம் பரனையுந் தழுவிக் திருக்
கணைக் கேளையோர்க் கருளி, நன்னரார் கயிலைத் திருப்பருப் பதத்து
நண்ணிவீற் றிருந்தன. ரிப்பால். (௧௫௩)

மிடல்கெழு சிந்து விளிதல்கேட் டவச மீப்படு தந்தைதீக் கரு மம், பகைளத் தவனுக் காற்றிய பின்னர்ப் பாசறை யுறைகணே சகாத் தாழ்ந், தடியனே னகஞ்சென் றியற்றுபூ சனிகொண் டருளெனச் செ ன்றுபூ சனையேற், றொடிவில்வேந் தியலன் னவர்களித் தகன்று திரி சந்திவனத்துறைந் தனன்பின். (கருசு)

திருவுள மகிழ்ந்து பலர்து நன்கருளிச் சிகியெனுந் தனதுவா க னத்தை, முருகனுக் கருளி யினையவ நின்னை மூவுல கங்களு மென்று ம், பொருமயிற் றுவச னெனவழைத் திடுக வென்றுபொற் புறவிடை கொடுத்துப், பெருமுனி வார்தஞ் சிறுரொடு தனது பேருல கடைந்து வீற் றிருந்தான். (கருடு)

மூவர்கோ னருளாற் சிந்துவா மகன்கோன் முறைபெறு சக்கர பாணிக், காவல னுலகங் காத்தான் மறைகள் கலித்தன கலிகளுந் தீர் ந்த, யாவருந் தத்த நிலைமையி னமர்தா ரமரரு மவிகொடு மகிழ்ந்தார் தேவரா லயங்கள் சகலமு முன்போற் சிறப்பொடு பூசைகொண் ட னவே. (கருசு)

வேறு.

திருமா முகனம் பிகைமகனுய்ச் சிந்து தனையாய்த் திடலீதா மொருமா வனல னெனுமன்சே யுயிருண் பால சந்திரப்பேர் தருமா வவதா ரத்தைமுனஞ் சாற்ற லால்வைத் ததன்பின்னர் வருமா தூம கேதுவவ தாரந் தனையேல் வகுப்பேமால். (ரருள)

பிந்தியமயூரேசன் பாலசந்திரன் நிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் ஏ -க்குத் திருவிருத்தம். நாநக.

தூமகேதுதிருவவதாரப்படலம்.

அறுசேர்க்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்.

*பகுவாய் விகிரம் பெடையொடுகண் படைகொள் பொழில்விந் தியநா ட்டின், மகிவா தினியென் றுணைநர்க்கு மன்னாந் தூமன் றகுவர்குலத் திகழீர் தரவந் தறநெறிக்கோ லெங்குஞ் செலுத்தி வருநாளந் நகர்வா முரையர் குலத்தினன்மா தவநா மத்தன் கலைவல்லோன். (க)

*பகுவாய்விகிரம் பிளந்தவாயையுடைய பட்சி.

இம்மைக் குரிய செயன்மறுமைக் கியைநற் செயல்கள் சுமுதையெனு, மெய்ம்மைக் கற்பா ளொடுமியற்றி வாழ்நான் மகவின் மையின் வெறுப்பாற், பொய்ம்மைப் பழிச்சொ லவட்கிசைப்பப் பொறுதுவனம் புக் காழியங்கைச், செம்மைத் தேவை நினைந்தீரா னுண்டு தவஞ்செய்திருந்தனளால். (௨)

யாதோர் தெய்வத் தனைக்கருதி யாதா மொருவர் தவஞ்செயினு மாதோர் பாக னெதேற்று மகிழ்ந்து வரநன் கருளுமெனல் வேகா கமத்தின் றுணிபெனப் துணர்த்து மாறு மெய்த்தேவற் பேதா பேதத் தீர்தரத்தோன் நினைந் கரத்தெம் பெருமானே. (௩)

வேறு

ஆரியெனச் சின்னம் யாவு மணியுரு வுடன்முன் றேன்றப் பெரியதே வினைமா லென்று பெரிதுவந் திறைஞ்சி யன்ன டிருமறு மார்ப சேயில் சிறுமைதீர்த் தருளின் றேலெந் குரியவன் பழிசொல் லாதிங் குயிர்துந் திடுவ லென்றாள். (௪)

ஏத்துவா ரிடர்க டுர்க்கு மிறைவனன் னவள்பே ரன்பைப் பார்த்துநங் காய்கின் சேயாய்ப் பரிவினா முதிப்பே மென்ன ட்வார்த்தி யினுரைத்துச் சென்னி யங்கைவைத் தகன்ற னன்னாள் சீர்த்திகொ டன்னார்க் கேக முன்னிச்செந் நெறிகா னாளாய். (௫)

கொலைபயில் பலமா வைகுங் கொடுஞ்சுரத் தூடு சென்றே யலைபுனற் சடையெம் மீச னருளிணூர்ப் புறத்துச் சேர மலைபுறா புயவேந் தன்ன ணிலைமைதேர்ந் தழைத்தான் மாண்பிற் கலைமதி முகத்தாள் சென்று காதலந் பணிந்து முன்னர். (௬)

புரிசைசூழ் நகர நீத்துப் போந்தது முதனி கழ்நக சரிதமும் விமலன் டையாய் வரத்தரு வரமுஞ் சாற்றப் பரிவுடன் கேட்டுள் ளோகை படைத்துவாழ் நாண்மா மாயன் கருவினுந் நனனன் னுடொல் கவின்றிரி தரவ யிற்றின். (௭)

இன்னனஞ் சுமுதை கர்ப்ப மெய்திமுந் றவுமந் நாட்டு மன்னனாந் தூமன் றெவ்வின் வலிதெறச் சமர்மேற் செல்கா னின்னைமாய்த் தற்கா மாய னேரிழைச் சுமுதை சேயாய்த் துன்னிடு மெனவோர் *காய வாணிவான் வயிற்றொ னித்த. (௮)

†ஆர்த்தி மகிழ்ச்சி.

*காயவாணி-ஆகாயவாக்கு

அந்தவாக் காசன் கேட்டு மீண்டஃ தொழிப்பான் மீமை
சிந்தைசெய் தனனல் லோனா யிருந்துமுன் வினைத்தி ரத்தப்
புந்திவாய் தரவென் னாமும் போயினன் குடபா லாங்கே
வெந்திறல் வீர னும்வித் துருமனை விராவிற் கூவி. (௯)

மாதவ மன்னை யன்னான் மனைவியைக் கருவோ டின்னே
வீதல்செய் யெனப்போய்ப் பற்பல் வீரரோ நறக்கஞ் சோதித்
திதுநல் லமைய மென்னா மஞ்சமோ டவர்க்கொண் டேகித்
திதுறு கானிட் டெள்ளந் துணிவெய்தான் சிந்திக் கின்றான். (௧௦)

கொடியது துயில்வோர்க் கோறல் கொம்பனார்க் கோற லறநிற்
கொடியது கருப்ப மாதர்க் கோபுன்மீக் கொடித வற்றிற்
கடிதுகா ணிதிற்புக் கேனென் றமுங்கக்கண் டிபிமீர்ந் தன்னா
கடிதுகா ன் ங்கான் வீரர்ப் பார்த்தஞ்சக் கழற்கால் வீரன். (௧௧)

அருளினா னிகழ்ந்த யாவு மறைந்தனன் சுமுதை கேட்டு
மருளிலா மனத்தா யெம்மை வதைப்பினின் றோம்பு நிற்கியாந்
தருகைம்மா நெவன்பொன் னாடன் றளாவைமுன் டமுதுகென் பீந்தோ
ருரவனோம் பினென் றோவெம் முயினாமுற் றவுங்காத் தின்னும் (௧௨)

அத்தனா ரருளுக் கேற்ப வாற்றுக நினைவி டுத்தோன்
சித்தமை யுறாதோர் சூழ்ச்சி செய்துமாத் துகசி றந்த
வித்துரு மப்பேர் வீர வென லும்வேந் துணை முதோ
னெத்தில னாகவின்றே லுவப்புறேன் சபிப்பே னென்றான். (௧௩)

வீரன்வேல் விழிநின் சாப வினாவுபின் முன்வேந் தாற்றுங்
கோரமெய் தலினெல் லேனின் கூற்றினுக் கெனவன் னாண்முன்
சீர்வர மளித்த தேவைச் சிந்தைசெய் தலும்பல் வீர
ராரரு ளாற்போந் தன்னா தமையட்டா ரவரு ளெஞ்சி. (௧௪)

ஆயிடை யிரியல் போம்வித் துருமன்றா மப்பே ரண்ணந்
கேய்திற னுரைப்ப நாணுற் றெரிசினத் தவற்செ குத்தே
மாயையின் வல்லோர் நான்கு வயவரை விளித்துக் கான்போய்த்
தேயிடைச் சுமுதை சேயைச் செனித்தபின் செகுமி னென்றான். (௧௫)

அன்னகால் வருங்கா னுற்றே யமர்ந்தனர் மறைந்தே குற்றார்
முன்னோ ரம்ப னாற்போந் தவர்விலங் காதி மோதித்
துன்னுறா வகைவா ளேந்தித் துயின்றிலன் மாத வப்போர்
மன்னிருள் வளிக வர்த்து வயங்கிருள் வலியும் வந்தான். (௧௬)

வேறு.

கங்குன் முழுதுந் துயர்க்கடல்வீழ் காந்தன் காந்தை காய்கனியுண்
டங்கண் வதிமா தவர்போன்ற ரவர்புண் னிறைவ னருள்வரத்தாற்
றிங்கண் முடியிற் தவளநிறத் திருமா முகமும் விழிமூன்றுந்
தங்கு மழுத்தண் கமலமக்க வடமோ தகஞ்சேர் நூற்கரனாய். (௧௭)

செம்மே னியனா யொருமகப்போற் சிறந்து தோன்றக் கண்டைய
வெம்மா வழங்கிக் கொஞ்சுரதது மேவு நீயா ரெனச்சமுதை
யெம்மான் பால சந்திரனென் றறைய வெங்கு நிறைந்தடியர்
தம்மா றுளத்து நிறைபொருள்யா தஃதென் றுணர்வாய் தவவடிவாய். (1)

எழுசீரகழ் டெடிவடியாமிரிப விருத்தம்.

நின்னுளத் தமைத்த வாறுமா யனைநின் கருப்பத்தி னிகழ்வித்து
றுங்கட், கின்னல்செய் தூமா சுரனைமாய்த் திடச்சே யெனவந்தோ
மிரவினும் பகைஞா, துன்னுறா தொழித்தேரா நங்கணத் தவர்மா றே
ன்றலா யுதித்துல சோமபும, பொன்னலா பாய்வின வரஞ்ஞெட்டம் முல
கம் புகுமின்மே னானென வறைந்தான். (௧௯)

†அறைந்தபின் னிறைவ னெழிற்றிரு வாய்க் குளத்துல கத்தை
யுங் காட்டப், பிறங்குசொச் சுமுதை சகலதே வந் தும பெரியதோர்
பிரமமீ தென்றுண், ணிறைந்தபே ரன்பால வியா துசே பெனலா னீள்
கரத் தெடுத்தனன் முலைப்பா, லிறங்குலு முட்ட னோக்கிமுன் மறை
நால் வருமிரிஜித் தம்மிறைக் கிசைத்தார். (௨0)

காயிரும் பனைய வுனாசெவி துழையக் கலங்கினன் விழுந்தனன்
புரண்டான், மாயிரும் படிக்கண்ணெருவழி சேரா மாபநரும வடவை
யிற் சீரூப், பாயிருங் கடலிற் படைபுடை பொதுளப் பலாப படியெ
னக் குமுறச், சேயெனச் சுமுதை பாலயின் நங்கைச் செமமல்வாழ்
வனத்தினெய் தினனூல். (௨௧)

எய்திவிற் கோட்டிப் பல்களை பூட்டி யெம்பிரான் மிசைவிட னீ
ட்டி, †வெய்துயிர்த்தஞ்சு நன்முலைத் தாயைத் தந்தையை வெருவலி
னெனச்சொற், றையன்வாய் கின்றோர் புகையுயிர்த் தவனி பிளப்பித்து
த் *தூமனை யதில்வீழ்த், துய்வுறா தொழித்தா னன்னதாற் தூம
கேதுவா யினதவற் கொருபேர். (௨௨)

(†அறைந்தபின்) என்றதனால் விநாயகக்கடவுள் சொல்லியதில், சுமுதைக்குச்சந்
தேகம், செனித்ததையறிந்து தமதுதிருவாய்க்குள், சகலபுவனங்களையும் காட்டி
யருளினார்.

†வெய்துயிர்த்தல் - பெருமூச்சுவிடல்.

* (தூமனை) யென்றதனால், தலைமைபற்றி தூமனும் அவனோடுவந்த கடல்போ
ன்ற, சேனைகளுமெனக்கொள்க.

மகவினில் வினையாட் டயர்பிரான் மறைந்தான் மாதவன் முசு
தையா மனையோ, டகமகிழ் வாற்றன் நகரடைந் தரிபை மகவெனப்
பெற்றர சாளுந், தகவின்வாழ் தரக்கண் டமர்ந்துசின் னாட்சே றலுமரு
ட்டம்பிரா னுலகம், புகுதலுந் துலகந் தணந்தன ரிம்மான் மியம்புகன்
றோர்கதி புகுவார். (௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

பொருவிலைங் கரத்து வள்ளல புகையுயிர்த் தவுணந் காய்ந்த
சரிதமீ தினிக்க ணேசன் றனியவ தாரஞ் சாற்றந்
சூரியதென் னினுமுன் சாற்ற லுற்றதால் விடுத்த தன்பின்
வருகண பதிதோற் றத்தை யறிந்தவா வசூக்க லுற்றும். (௨௪)

தூமகேதுகணேசன்றிருவவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் அ-க்குத் திருவிருத்தம். காடுயடு.

கணபதிதிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாயாகிரியவிருத்தம்.

கடியவிழ் கடுக்கை யான்மெய்க் காப்புவெண் மதிதண் கங்கை
விடைபயி ராவ ணப்பேர் வேழத்தி னொளிசெய் தம்மை
வடிவினிற் பசுங்கா வார்ந்து வயங்குசீ ரடியா ருள்ளின்
படுகரா தியநீர் மல்கிப் படர்ந்தடுங் கயிலைக் குன்றம். (௧)

பன்னருஞ் சிறப்பா ரின்ன கயிலையம் பருப்ப தத்தே
யென்னையான் டருளு மெண்டோ ளீசனா ரிமய மீன்ற
வன்னையோ டமர்நாள் வேனி லான்விழாப் பருவ மெய்த
மன்னுமைம் பருவத் தோங்கு மரமெலா மிலைக் ளுழ்த்து. (௨)

மென்றளி ரீன்ற ரும்பி மலர்ந்துகாய் கனிகண் மேவி
நன்றுற நளின மெல்லா நமக்குநம் பதிக்குந் தெவ்வாத்
துன்றிய பனியை வென்றே மெனநகை முகந்து லங்க
நின்றெனத் தடம னைத்து நிறைதர மலர்த லுற்ற. (௩)

*மெய்க்காப்பு-திருநீறு.

*உளழ்த்தல் - உதிர்த்தல்.

நன்றிசெய் தோர்க்குப் பின்னர் நன்றிசெய் திடல்க டப்பா

டென்றறி மாந்த றோப்ப விருஞ்சுனைக் கரையிற் சூழு

*மொன்றறி மாஞ்சி ரங்கொண் டெகுக்குந்தேன் மாரி யென்ன

முன்றடத் தடியிற் கொண்ட முதிர்கவை யமுதந் தன்னை.

(சு)

†ஐங்கணை மதன்கி ழாவிற் கலங்கரித் தெனத்து ளித்தார்

பொங்கராம் படைவீ றெற் பூங்குயி லினங்கண் மாவின்

செங்கொழந் தளிர்கோ திப்பூஞ் சிலீமுகன் வந்தா னென்று

மங்கையர் சமுகமெல்லா மகிழ்வுறக் கூவு மாதோ.

(ரு)

சூயிலினங் கூவக் கூவக் கொண்டல்கண் டாமும் பைந்தான்

மயிலின மாண்பில் வேந்தன் படைவர மாண்பார் வேந்த

னயர்படை நாடு நீங்கி யகங்கொளா தொடுங்கு மாபோற்

பயமுறீஇ யிற்கொ டுக்கிப் பதுங்கின வரங்கு தேடி.

(சு)

இவ்வண நிகழ்வ சந்த காலத்தம பிகையோடெம்மான்

றிவ்விய வளஞ்சே ருய்யா னத்துலாய்ச் சித்தி ரத்தா

஠னவ்வியார்ந் தங்க ணுற்ற மண்டப ஞாங்கர் நண்ண

வவ்விடை யெம்பி ாட்டி சித்திரத் தணிகோக் குற்றாள்.

(எ)

அன்னதிற் பிரண வத்தோ ரத்தியோர் பிடியைத் தோய்ந்து

நன்னலம் பருகி நிற்கு நிலைகண்டு நாத வீதென்

னென்னமுன் னவனின் னாட லீதென்று களிற்றை நோக்க

மின்னிடை பிடியை நோக்க விநாயகன் சேயாய் வந்தான்.

(அ)

ஈன்றசேய் கதிரோர் கோடி யிலங்கல்போற் பிரண வத்தி

ஊன்றபே ருருவோ டச னமலைதா டொழுவெ டெதே

யேன்றவன் புடன ணைத்து மகிழ்ந்தபின் னெந்தை நோக்கித்

தோன்றனீ நம்மில் வேறன் னுனைத்தொழார் துன்பிற் றோய்க.

(ஈ)

மணமுத லியதொ டங்குங் காலமுன் மலர்த்தான் முன்னாப்

பணிபவ ரருள்பெற் றுய்க பல்கணங் கட்டு மேலாக்

கணபதி யெனப்பேர் பெற்றெக் கணங்கட்டு மருளிப் போரிற்

றுணிகச முகற்செற் றும்பர் துயர்தவிர்த் திடப்பு ரப்பாய்.

(ஐ)

*ஒன்றறிமரம் - பரிசுஅறிவு ஒன்றைமாத்திரம்உடையமரங்கள்,

†ஐங்கணைமதன் - முல்லை, அசோகு, மா, தாமரை, நீலம், என்னும் ஐந்துபுட்பங்க ளையும் பாணமாகஉடையமன்மதன்

எண்ணிக்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

எனவருளி யுமையோடங் ககன்று கோயி லெய்தியங்கு முதல்வா யிலிருப்பை யன்ன, பனைமுகக்கைச் சேய்க்களித்தா னெவரும் போற் றிப் பயனெய்த விதுநிற்கப் பரனோர்நாளென், ன்னையுடன்கு தாடநினைந் தாங்குநீவென் றுனமது பூணினக்குமி யாம்வென் றேமே, னினதுபூ னெமக்குமுரித் தெனப்ப கர்த்தா னேர்ந்துமைமா யவனைநடு நிலையா வைத்தாள். (கக)

இருவரும்பல் லாடவியற் றிகொல் வென்றா ளிறைவியஃ துணர்ந்து மிறை யெவனுட் கோளோ, பொரு ழினையா டலைநினைந்தான் போலும் வெற்றி யுமையேயெம் முடையதுன்பு னுக்கவி டென்றான், பொருவின் மலை மகளிது மறைசொன் னுவாற் புகலவற்றே வெற்றியெற்கும் பூண னைத்துந், தருகவென மாலும்வெற்றி யிறைக்கென் றஞ்சிச் சாற்றவெ குண் டரவாவா யெனச்ச பித்தாள். (யஉ)

பரைசபித்தல் கேட்டயர்மால் பரமன்றாளிற் பணித்திதுதீர் வரு ளெனலும் வடதீ பத்துப, புரி வொடுசேர்ந் துறைகவிப முகச்சே யாக் குப் போதருகா லகலுமஞ்சேன் மாய வென்றான், றரணிதந்தோன் றனைத்தந்து மனை, துங் காத்துஞ் சங்கரிப்பான் பாலமர்த்துந் தழைப் போ னோர்பொய், யுடையதனுக் கிச்சாப மென்னி னென்று முரை பொய்யாக் கெற்றோமோ வுணாகி லேமால். (யங்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

அருட்டனு வாரோ ரமப னடிமல ரகத்து முன்னி மருட்டனு வுறச்சா பங்கொண் மால்வட தீபஞ் சென்றோர் குருட்டர வாய்நீர் கோட்டோர் *கோளியந் தருவை யுற்றே யிருட்டுதை பொந்துட் புக்காங் கிருந்தன னினைவுற் றிப்பால். (கச)

இந்திர னாதி வானோ ரிபமுகத் தவுண னாற்றும் வெந்திறல் வினைக்காற் றுது †வெள்ளிவே தண்ட மெய்தித் தந்திர நவின்ற வாற்றற் றந்திமா முகற்பூ சித்து மந்திர வுரைக ளாலே வழுத்தியுள் றருகி நின்றார். (கரு)

உருகுநெஞ் சினராய் நிற்கு மும்பரார்ப் பார்த்தே ரம்பன் பெருகுமன் பொடுசெய் பூசை பெரிதுவந் தனதும் வேட்டல் விரிமினென் னலுமெங் கோவே விளம்பரு மஞ்செய் தோங்குங் கரிமுகா சுரந்தாய்ந் தெங்கட் காத்தியென் றிரந்திட் டாரால். (கசு)

*கோளி - ஆலமரம்.

†வெள்ளிவேதண்டம் - கயிலையங்கிரி.

அருள்செயே ரம்ப வள்ள லவர்துய ரகற்று மாறு
மருளுமோ ரசல மன்ன வசலனும் பூதர் மன்னன்
பொருவறு களத்தி வர்த்து பூதரா தியர்குழ் போதக்
கரிமுகத் தவுணன் வைகுங் கடிநகர்ப் புறத்த ணைந்தான். (க௭)

மாயவல் வினைகீ ரொந்தை வரவறிந் தசுரர் கோனாங்
காயிர வெள்ளஞ் சேனை யடாவந் தாமர்செய் காலேக்
காயிரி போற்சி னந்து கணைபல பூதநோவத்
தீயசெய் யவுணர் சேனை சிதைத்துடைந் தோடிந் றன்றே. (க௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடிபாகிரிபவிருத்தம்.

தன்ன தானை வென்கொ ழீத்த தன்மை கண்ட சுரமனும்
பன்னு மாணை வதன னுட்ப டர்ந்தெழுந்த வெஞ்சின
வன்னி பொங்கி விழிக ளார வயமிருந்த பூதரைத்
துன்னி யெண்ணில் வாளி கள்சொ ரிந்து காதி யங்ஙனே. (க௯)

அந்நி யிந்து வேணி வேயு மண்ண லார்தம் முன்னரை
வந்து நின்று நின்றை பேசி வார்த்த *சாபம் வாங்கியே
பந்தி பந்தி ய வெவ் வேறு பகழி மாரி பெய்தன
னெந்தை யந்த வம்பி லாப மெய்தி டாது செய்துபின் (௨௦)

மாய வஞ்சன் ட்வானி யாவு மாய்வு செய்ய வுந்தனித்
தேய்தல் கண்டு நெஞ்ச கவதி நெஞ்ச ரூத வெஞ்சின
மேய தால னேக வாளி விட்டு வெய்ய போர்செய
வாய போத வன்வ ரங்கள் யாவு மைய னுன்னியே. (௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிபாகிரிபவிருத்தம்.

தன்வலப் புறத்துக் கொம்பின் டுரரைசேர் துதியொ டித்து
மின்விரித் தெனச்செ லுத்த வன்னது வெய்ய கள்வன்
பொன்னுரங் கிழித்தான் மாவைப் பொள்ளென வுண்டு சுத்த
மன்னுநீர் வாரி முழ்கி மீண்ட து வள்ளல் கையில் (௨௨)

பூமழை பொழிந்தார் விண்ணோர் புனிதமா தவத்த ரெல்லா
மாமறை யாசியோதி வரன்முறை வணங்கி நின்றார்
நேமியில் வரைபோல் வீழ்ந்த நிகாசரர் குலனுக் கெல்லாங்
கோமக னான கள்வ ணுந்துரு வருவங் கொண்டான். (௨௩)

*சாபம்வாங்கி - வில்வளைத்து.

†வானி - சேனை

‡தாரைசேர்துதி-சூர்மைபொருந்தியதுனி

௦௨ந்துரு-பெருச்சாளி

அந்தரை யாதி யண்ட மனைத்தையு மழிக்க வெண்ணுஞ்
சின்னதகொண் டண்ட முட்டிந் திறலுரு வெடுத்து வந்த
வுந்துரு வினை நேர் கண்ட வும்பரார் முனிவரெல்லாம்
புந்தினைந் திரியல் செய்வான் பொள்ளெனத் தலைப்பட்டாரால். (௨௪)

வெருவுரு வெடுத்துப் போந்த வெய்யமு டிகத்தி னுண்மை
கருகிட வதனை யையன் கதுமெனப் பிடித்திவந்தான்
பெருமைசா லறவோ ரெல்லா மாகுமேற் பிறங்காசின்ற
வொருமருப் பினனைப் பூசை யுஞற்றிமா வரம் பெற் றாரால் (௨௫)

அங்கனோர் சைவ ஷங்க மணிபெறத் தாபித் தார்வம்
பொங்குபூ சனைசெய் தீது கண்டதீச் சுரப்பே ராற்பூ
வெங்கனும் பொலிக வென்ன விசைந்தன னிமையோ ரெல்லாஞ்
செங்கையைந் துடைய வள்ளல்விடைகொடு வான்சேர்ந் தாரால்(௨௬)

எழுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடு விண்ணோர் மீண்டபி னெம்மான் வியன்வட தீபமே
கலுமுன், நடமலை யரவா யுறைதிரு மான்மேற் றனியருள் விழிபடச்
சாப, வுடலகன் நெந்தா யுமைதரு சாப மொழித்தனை டென்றுபூ சை
யுஞ்செய், தடையுமித் தினந் றனுமதிதிதியா ருதலா ஷித்தினந் தோறும்

உனைவழி படுவோ ரறமுதனான்கு முறவரு ளெனவுரைத்தனன
லனையவா நிசைந்தே கயிலேபுற் றனனங் கமரார்போந் தையமுன்யாங்
க, ணினைவொடு தோப்புக் கரணமுங் குட்டு நிகழ்த்தினங் கயமுகற்க
வை நிற், கினியியற் றிடவு மியற்றுவோர்க் கிதநீ யீயவு மருளெனவிசைந்
தான் (௨௮)

மத்தகத் திருகை கபித்தமாத் தாக்கல் குட்டெனும் வணக்கமி
ன் னதைத்தென், னத்திரி தனில்வா ழுகத்திய முனியு மழகிய விலங்
கைமன் னவனும், வித்தகம் வழங்கும் விநாயகன் றிரு முன்வேறுவே
றேல்வையிற் புரந்தந், நித்தனல் லருளைப் பெற்றன ளெனவு நிகழ்த்து
வ ரான்றவர் மன்னோ. (௨௯)

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சோதியரு ளேரம்பன் கயமுதத்து நிகாசரனைத் தொலைத்துப்பின்ன
ரோதரவா மால்சாப மொழித்தமையீ தன்னபிரா னுலக முய்ய
மாதவக்கா சிபன்மனைவி யதிதியருந் தவத்தாலோர் மகவாத் தோன்றிக்
கோதினம்கோற் கடனா வவதாரந் தன்னையினிக் கூற லுற்றும் (௩௦)

கணபதிதிருவவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௬)க்குத் திருவிருத்தம் - (௩௧அயுடு)

மகோற்கடன் றிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவ்ருத்தம்.

அளியுழுதே மலர்ப்பொழில்சூழ்ந்தகமென, நவினாட்டஞ் சாலியார்ந்து, வினாகழனிப் புறம்படுத்த காத்நிரமென் றிசைகெழுவுமவியன்மூதூரிற், கிளருமறை பயிலிரவுத் திரகேது வெனுநாமங் கெழுமுந் தூலோன், வளர்பெருமைக் கற்புடைய சாரதைப்பேர் மனைவியொடு வாழ்வானான்.

(க)

அன்னவடன் வயிற்றாடடைப் புதல்வருதித் தனரவருக் கறைதூலாற்றா, னன்னர்வினை நிரப்பிமுன்னோன் பேர்தேவார் தகன்பின்னோனரந்த கப்பேர், பன்னவளர் நாள்வனஞ்சென் றுயிரப்பத் தாண்டுசிவபரன்றாள் சிந்தித், தன்னலற நோற்றலுஞ்சா ரதர்குழ வம்பிகையோடிறைவன் றோன்றி.

(உ)

மறையீர்தும் விழைவியாதென் றருளின்வின வலுந்தாழ்ந்து மாயோனாதி, முறையாவெய மேவல்செயும் வாழ்வுமெவர் படையாலுமுடியா மெய்யு, மிறைவாடல் கென்றார்கேட் டிபழகத்தே வாலன்றியீறு றீரென், றறையாவாங் குருக்கரத்தான் மகிழ்வொடிரு வருமகன் றின் றாற்பா லண்மி.

(ங)

மிகுவரத்தின் றிறநவிலக் களிக்கடறோய்ந் தனர்சுதரும் வீம காயந், தொகலினவு ணரைப்போன்றா ரவர்தமிற்றே வார்தகன்போய்த் தொடர்ந்தான் போரின், மகபதிபால வனாற்றா தொளித்தனன்மே ருவின்வெள்ளைமதமா வூர்ந்து, நகுமரியா சனத்திருந்து மசுரரொடு சுரரையுமன் னாக வாண்மெ.

(ச)

வேறு.

போதன்மா லொடும்போர்க் கேய்ந்தான் வரவறிந் தொளிப்பப் புக்கவ் வேதமி லுலகங் காக்க வவுணரை யிருத்தி விண்ணேர்ந் தாதரத் தாண்டான் மற்றை நாரந்தகன் புவியாள் வாரோடோதம ராற்றித் தோற்பித் துற்றனன் பிலத்துடன்றே.

(ஊ)

உடனுறு மவுண ரெல்லா மோங்குபுள் ளரசா யுள்ள படவர வளைத்து மாய்ப்பச் சேடன்பன் மணிக ணல்கி யடிதொழு தனனே லான்வெஞ் சிறையிட்டோ ரவுணன் றன்னை மிடலினங் கோம்ப வைத்து மீண்டற வோகா யெல்லாம்.

(சு)

இன்னவிப் பாகந் தேவர்க் கிடாதுவன் றனைப்ப டெத்தித்
தன்னர சாண்டா னின்ன தகையுணர் தாதையோகை
மன்னுமங் கலம்பு ணர்த்த மகப்பயந் துயர்ந்தா ரீது
மின்னிடை யதிதி யாற்றாள் காசிபற் கியம்பி மேலோய். (எ)

துன்னுமென் புதல்வர்க் கின்னல் சூழ்தேவாந் தகந் ராந்த
கன்னெனு மிவனா வீட்டோர் *கான்முனை யென்பாற் றேன்ற
வின்னருள் புரிதி யென்றா விரந்தனைக் கேட்டம் மேலோன்
மின்னிடை யனைய ரீசன் வரம்பெற்றா ரெவரால் வீவா (அ)

மாதங்க முகப்பெம் மானுள் மாய்வரல் விறைநின் சேயாய்ப்
போதன்பு மிகுநோன் பற்றப் போருந்துவை பென்னிற் றேன்று
மீதொன்று புரிதி யென்றை தக்கா முபதே சித்தான்
சீதந்துன் றமுதுண்டாள்போன் றதிதியோர் வனஞ்சென் றாளால் (க)

சென்று தூளுண்டே ரமபன் நிருவடி சிந்தையுட் கொண்
டொன்றிய புலனோ டைந்தக் கரஞ்செபித் துறு நோன் பாற்ற
வென்றுகோ டியின்மெய் தோளீ ரைந்தொடிக்ஞ் சடையி லங்கத்
துன்றுகோ ளரியி வர்நது தோன்றின னவனமுன் னெம்மான் (ஐ)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

பேரொளி யாற்கண் கொளாமையின் வெருவி யிறைஞ்சி யெந் தா
ய்சிறு பேதைக், காருரு வொடுநின் றருள்கென விரப்ப வவ்வுருக் கோட
லு நோக்கிச், சூருடைத் தேவாந் தகனராத் தகனாற் றுயருறு முலக மன்
னவரைப், பாரின்வீழ்த் திடுமோர் மதலையா யெளியேன் பால்வர வரம
ரு ளென்றாள். (யக)

அமரர்க் டாய்சொற் கிசைந்துருக் கரந்தா னண்ணலன் னவள்வன
மகன்று, தமைநிக ரன்பற் குறுவர மியம்பக் களித்தலுந் தானிப முகன்
ரா, ணிமிடமு மறவா துபாசனை புரிவா னேயமோர்ந் தையனோ ருறுப்
புங், கமைகொளா யிரமாப் பொவிதரு வடிவங் காட்டியுற் றனனவட்
கோர்நாள். (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

தையன்மகிழ்ந் தெந்தாயீ தருளுருவாயினுமன்று சாற்றியாங்குக்
கையிலெடுத்தனைத்துவிரை ரீராட்டிப் பாலூட்டிக் கனிவாய் முத்தஞ்
செய்யகை முகமலர்தந் துறுபருவந் தொறுமியற்றுஞ் சீராட்டாற்றி
வையகத்தார்மகிழ்குழுவியெனவந்தென்மனக்கவலைமாற்றயென்றாள் ( )

எவரேனு மொருநிமிட மன்புதலை யாவணங்கி யெதுகேட்டாலு
மவர்வேட்ட வாறருளவ் விநாயகனார் தமைநினைந் தேயள வில்காலந்
தவமேத மறவியற்றி யுபாசிப்பாள் கேட்டிடுங்காற் றரிப்ப ரேயம்
பவிமீதன் றுதித்தவொருசேய்வடிவாயமார்தன*ரேழ்பொழிலும்வாழ ()

உலகமெலார் தோழமுகிழ்வார் மகவுருவா யழுதனரவ் வோசைகேட்ட
மலடியருங் கருவடைந்தார் வற்றலுறு மரந்தழைத்ந மகத்தி யோங்கி
நலமுறவே வலஞ்சுழித்த திளந்தென்ற லுலவியது நதிக ளாதி
யலைதிரைநீர் தெளிவுற்ற தாகாய நிருமலம தாயிற் றன்றே. (கடு)

வானவானன் னிமித்த மூற்றார் மாற்றலர்துன் னிமித்தமுற்றார் மதி
யொன் பானுந், தானகடு விபுலமுறத்தாங்கியுயிர்த் தவள் போன்றவதிதி
தீம்பான், ஞானமளிப் பார்க்களித்தா னந்தமெனுங்கடல்படிந்தாணுவா
லைந்தென், றுனவெழுத் தோதவருள் காசிபர் சேய்க் காஞ்சாத கன்ம
மாற்றி. (கசு)

புனிதமகோற் கடனெனநா மழுமியற்றி மகிழ்ந்தனன்புங் கவனமை
ந்த, னனைமலர்ச்சி நடியின்முனி வர்த்தொகைவர் திறைஞ்சிடநாண்மதி
போ னாளு, மனிவளர்ந்தோ ரகவைவரு முனநரார் தகனாட்டின் மாரிசோ
ரி, யெனவிசம்பின் மீன்வேறு யுற்பாத முறவேந்தல் கணினிதர்க் கூவி(கள)

வேறு.

பன்னுதுன் னிமித்தத் தோடுந் பாதமெய் துவதென் னென்ன
வன்னர்கா சிபற்கோர் சேயுந் பவித்தன னமக்கா காதா
னென்னலு மவனைக் கோற நகவியான் செயலு மாகா
துன்னுமா யையள ரக்கி விரசையாற் றொலைத்தல் வேண்டும் (கசு)

எனநினைந் தவள்க ருத்துக் கேயச்செய் தேவ வன்ன
ளுனுதவ மாதின் வேடத் தொடு சென்றம் மகவை வாய்க்கொண்
டனள் வர வயிற்றா ரெம்மானல் விழி வெப்பாற் றாக
மனுதலிற் புவிநீர் யாவு முண்டுந்தீ ராள்வா னேயந்தே (கசு)

கங்கைநீ ரையுமுணச் செல் காவிறை விரல்கொ னேற்
விங்கமர்ந் தனள் வயிற்றை *யுகிர்கொடர்ந் திரந்தாண் மாற்பிற்
றங்கின னதிதி சேயைக் காண்கிலா நுருவித் தானொன்
துங்கிருந் தூடல்கண் டோகை யுடனெடுத்தாட்டி. னுணீர் (உ௦)

*ஏழ்பொழிலும்-சப்தலோகங்களும்

*உகிர்-நகம்.

தன்மனைக் குடன்சென் றூன்ற சாந்திக ளிழைத்தோம் புற்றாள்
கன்மன விரைச யையற் காதவாய் மடுத்தா னேனு
கின்மல நோக்கம் பெற்ற நெறியினுன் மறையு நேடுஞ்
சின்மய மான முன்னோன் நிருவடி சேர்ந்தா ளன்றே (௨௧)

வெந்தொழில் விரைச் சீதல் கேட்டிரண் டாண்டில் வெய்யோன்
றுந்துமி யுத்த னென்னு மிருவரைத் தொலைமின் சேயை
யுய்ந்திடா தெனவி டுப்பத் தத்தையா யுங்குற் றுரை
யெந்தைபுள் ளரசாய்க் கொத்தி மாய்த்தினஞ் சேயாய் மீண்டான் (௨௨)
நாசமுந் நிடினு மன்னார் நம்பன் னீண்ட விள்வான் பெற்றா
ரேசின்மூ வாண்டின் முற்சா பத்தினு விடங் கராகிப்
பேசுகித் திரப்பே ரானகந் தருவன்வாய்ப் பெயத்த னேத்தீர்ந்
தாசற மாய்த்தி டங்கர் வடிவொழித் தரும்வி யெத்தான் (௨௩)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடியாகிரியவிருத்தம்.

ஒருநாலாண் டெய்தலுமா காவூ கூத்தும் புருவெனுமுக் கந்தருவர்
கயிலை செல்வார், வரவின் றார் விருநதுரையார் பூசை செய்கால் வரத
னுமை கணபதிமா லருக்க னுமைந், துருவாமூர்த் திகளேமறைந் திடச்
செய் தன்னா ருயிர்விடமுன் னுதலுமகோற் கடனங் காப்பத், திருவா
யுண் மூர்த்தமைந்தும் பிறவும் வைக நெரிந்தெங்கோ னெனத்துதித்
துண் டமர்ந்தார் சென்றார். (௨௪)

ஐந்தெனுமாண் டினிலீன்றோன் மகற்கு முந்தா லருங்கடியாற்
நிடலறிந்து நராந்த கப்பேர், வெந்தொழிலோ னசுரனாவர் தமைநோற்
போர்போல் விதிமுறைதூ வரிசியம்புள் றுடைய தாத்தந், தந்தம
கோற் கடச்சேய்க்கிட் டுயிர்மாய்ப் பானே வலுமவர்தூ வலுமம்புற்
நடிதா முக்கண், டெந்தைமற்றைந் தரிசியன்னோர்க் கிடவ திற்பல் லே
வெழுந்து மாய்த்தனவாமுத் தெடுத்தார் விண்ணோர். (௨௫)

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாகிரியவிருத்தம்.

அத்தலை யீச னிந்து பினாகமுத் தலைவேல் பாலம்
பத்தியி னீய்ந்து பால சந்திரன் பாசு பாணி
பித்தகு பேரு மம்மையரிப்பரி கட்க மீய்ந்து
நத்தரி யூர்தி கட்க தரனென்ன மமும் ளித்தார். (௨௬)

இன்னண நிகழ்கால் விண்ண ளிறைமகோற் கடன்றா டாழா
துன்னிய தருக்கா லங்கி யுலவைக்கூய்ப் பொரப் பணித்தா
னன்னவ ராண்மை முற்று மடக்கியண் டங்கண் முற்றுந்
தன்னிடை தோன்றக் கொண்டான் தம்பிரான் விசுவ ரூபம். (௨௭)

அச்சுத ரனேக ரண்ட மாக்கு வோ ரனேகர் பைவாய்
நச்சர வணியோன் றுனே நணுகுவான் மகங்க ளாற்றும்
பொச்சமி றவர்விண் ணுள்வோர் புவனமண் டமுமற் றேயவ்
விச்சுவ வருவத் தால வித்தினோக் கினன் வலாரி. (௨௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நோக்கலுத் தருக்கு நீங்கியெம் மைய சிறியெயென் றுனைத்தொழா
நொய்மை, போக்கியென் பிழையைப் பொறுத்திந்த வருவை மழவுரு
வாக்கியென் புந்தி, தேக்கிட வருளென் றிரப்பவவ் வாறு தலுமுபா
சித்துவெங் குவிசந், தாக்குமங் குசங்கந் பகதரு வேவற் சிலதிய ரிருவ
ருந் தந்தே. (௨௯)

பேறுநன் கருளும் வியாபக னென்னும் பெயருமிட் டருள்கொடு
பெயர்ந்தா, னொறு மகவை பெய்த்லும் பரசோ டங்குச மாதிய படை
கொண், தேின்மா மடங்க லூர்ந்தொவ்வோர் தினத்தொவ் வோர்புவ
னந்தொறு மேகி, யீறிலான் மகிழ்வாற் றிருவினே யாட வியற்றின னிய
ற்றுமிந் நாளில். (௩௦)

வாசமார் தருநீர் கங்கையோர் புறத்து மருவவண் ளெர்மலர்ப்
பொழில்குழ், காசிமா நகர்மன் றன்மகன் மன்றல் வினைசெயக் காசிப
முனிபாற், பாசம்வைத் தழைப்பான் போந்திறைஞ் சலுமம் முனிம
கோற் கடற்கிது பகர்ந்து, தேசுறு மதலாய் சாதர்மா சியத்தால் யானி
தற் கேகல்செய் யேனல் (௩௧)

அன்னதை நீசென் றுற்றியின் கென்ற னாவதோர்ந் திசைதலுங்
கணைசன், றன்னைமன் னவன்றோர் மிசையமர் வித்துத் தனிககர் நோக்
கியுய்த் திகொற், துன்னல னாய நாரந்தகன் சிறிய தந்தைதூ மாக்கனென்
போனந், நன்னெறி தனிலா தவற்குறித் துறுநோன் பியற்றலின் ஞாயிறு
மகிழ்ந்தே. (௩௨)

ஓதுமோர் படையங் கவன்றனக் குய்த்தா னஃதெதா படப்பிடித்
துவன்மேற், றீதுற விடுத்துச் செருத்தலுந் தூமாக் கன்றரு சிறுவர்வந்
தெதிரக், காதின னுயிர்ப்பான் மகோத்கட னதுதேர் காதக னாரந் தக
ன்பன், மரதவர்க் கேத மியற்றுவான் மாயை வல்லசிற் சிலர்களைக்
கூவி. (௩௩)

ஆயபஃறுகில்பூ ணளித்துயர் *வார ணசிமன் முனிசுத னிவனா
யேயெனு மளவிற் பிடித்திவண் வம்மி னெனவிடுத் தனனவ ரேகி, மாய்
தல்பின் னுனாப்பன் மன்னனோ டிராத மூர்ந்தருண் மகோற்கடன் கா
சித், தூயமா நகர்மாட் டெய்தவங் குள்ளா ரணிசெய்வார் மறுகெலாந்
துலங்க. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிமடியாகிரியவிருத்தம்.

பூரண குடங்கள் வைத்துப் பொற்குண மணிக ழேவித்
தோரண நிராநி ரப்பித் துளங்கொளித் தீப மேற்றிப்
பேரணிக் கணிசெய் தென்னப் பிறங்குமா மறுகிற் றுங்க
வாரண மின்றுங் காண வமலனா ரணுகி னாரால். (௩௫)

நாமமு முருவு மில்லா நாதனை யுவையுள் ளானைப்
பூமனு மாலுங் காணப் புனிதனைக் கங்கு லானைக்
காமனுங் காமர் கொள்ளுங் கவினிறை வாளைக் கொன்றைத்
தாமனைத் துதிக்கை யானைத் தனித்தளி காண்பார் சார்ந்தா.

கலைமதி தவழ்மா டத்துக் காந்தையர் பல்லோர் நிறு
மலையன தடந்தே ஞர்ந்து வருமகோற் கடனு லாக்கண்
மலைவினன் மகவ வாவா லுளமழன் மெழுக தாக
முலையமிழ் தவனி பாய முகநு பாலை யொத்தார். (௩௬)

ஐயன்மெய் யழகு கண்டாங் கருங்கலை யணிபூ, னெல்லா
மொய்யென நெகிழ வென்கி யொளிரும்வெண் முத்தா ரத்தைச்
செய்யசித் துரஞ்சேர் நெற்றிசேர்த்தன ரிலம்ப கத்தைப்
பெய்தனர் பியோத ரத்துப் பேதையர் நகைப்பச் சில்லோர். (௩௭)

ஒன்னலர் புரமுன் றட்ட வும்பரார் பிரானோ வன்றேற்
பன்னகா சனனோ வானாள் பாகசா தனனோ பொன்னு
ரன்னவா கனனோ வாரோ வறிகிலே மழகார்ந் திம்பர்
மன்னுலாப் போதல் செய்யு மகனென நவில்வார் மைந்தர். (௩௮)

வரனென முன்னி னார்க்கவ் வரனுமாய் வனப்புமிக்க
வரியென வுன்னி னார்க்கவ் வரியுமா யவர்க்கு மேலாம்
பரனென வெண்ணி னார்க்கப் பரனுமாயத் தோற்ற லுற்றா
னொருவனே யுலகில் வெவ்வே றுறவுபெற் றிடுமா ரொப்ப. (௪௦)

இருமையுந் தருமே ரம்ப னின்னணம் பவனி போதுந்
தருண்முன் னரார்த கப்பேர்த் தலைவனா லேவப் பட்டு
வருமருண் மாயை வல்லோரா தம்முளே வலிமிக் கார்தத்
தூரனிகல் விகண்ட னென்னச் சொலப்படு மிருதீ யோரும். (௪௧)

மாயையின் வார ணசிப் புரோகிதன் மகாரிற் போத
நேயரை யெதிர்தன் மான நிருமல னிரத நீத்தங்
கேயினர் தம்மைப் புல்லி யெடுத்தவம் மாயை போக்கி
யாயிடை யுளார்வி யப்ப வணிமணித் தேர்புக் கான்பின். (சஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பதங்கன்'வவ விலோ னெனுமிரு தீயோ ருழிமா ருதமெனப்ப
டர்ந்தேர், துதைந்தவந் நகர மனைத்துநுண் பொடியாச் செய்திவர் தே
ரையுந் துளக்க, விதந்தெரிந் துதர பந்கன மாஞ்சே டனைவிடுத் துண்டி
த்து வீட்டி, யிதம்பெற நகருங் கண்மென் கோயி லெய்துவான் வாயி
லிற் புகுகால். (சஉ)

பாயதோ ரடைகல் லுருக்கொடு தடையாய்க் கூடனென் பவனெ
திர் படக்கண், டேயதி தியின்சே யாமிறை கணைசற்கினியதாந் தெங்கி
னெண் கனியோ, ராயிர நேர்ந்தே னிருபனே கொணர்வித் திக்கன்மே
ற் சிததுற வடித்து, நேயமுட் கெவென் னலுமவ னுழையராலஃ தியற்
றின னேர்ந்தே. (சச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பின்னரத் துண்டம் யாவும் பெரும்படைக் கலமாய்க் கல்லின்
வன்மைசிந் திடலாற் கூடன் றொல்வடி வாய்கின் றுரைத்
துன்னிவாய்ப் பெயத்தொ டங்க மழுக்கொடன் னவற்றொலைத்தே
யன்னமென் னடையார் நீராஞ் சனஞ்சுற்ற மனைபுக் கானால். (சரு)

மன்னவன் மனைகேண் மக்க ளேனையர் வரதன் முன்வர்
தின்மொழி யாற்று தித்து பிறைஞ்சியு மகிழ்ந்தா ரிப்பான்
முன்னவ னெடுவேத் துண்டு முறையினங் கமர்ந்தார் பின்னாட்
டென்னுற் வெங்கோ னாடற் சிறுரொடு மாடல் செய்தான். (சசு)

அந்நிலை தரும தத்த னெனுமவ்வூர்ப் புரோகி தல்பார்த்
துன்னிப முகத்தாற் குத்தா னுதவிடு சித்தி புத்தி
யென்னுமங் கையரை மன்ற லியற்றமன் னனுரை பெற்று
வின்மணிச் சிவிகை மேற்கொண் டெழிறிகழ் வீதி செல்கால். (சஎ)

செற்றமார் நாரந்த கப்பேர்த் தீயனே வலினி ரண்டா
யுற்றவா லேப மானே ரொருவனா ட்யும்ப லானேன்

*வாலேபமானேர்-கழுதைவடிவங்கொண்டவந்த காமன், குரோதன் என்னும் இரண்டசுரர்கள்.

பூம்பலானேன்- யானைவடிவங்கொண்டவந்தகுண்டனெனுமோரவுணன்.

கொற்றமுற் றெதிர வன்னூர்க் கோறல்செய் தரிய மன்றன்
முற்றுறத் தரும தத்தன் மனைபுக்கான் முதல்வ னம்ம. (௪௮)

அங்குமுன் னழிதூ மாக்கன் மனைவியாஞ் சிரம்பை நஞ்சம்
பொங்கிய தயிலத் தோடப் புரோகிதன் கினையாள் போல்வந்
தெங்கண பதிமெய் லூர்த்தா ளிறந்தனள் புரோகி தன்பின்
மங்கையர் தமைத்தி முன்ன ரளித்தனன் மனூரீர் வாக்கி. (௪௯)

நறும்புன லொடுதன் பண்டை ஞானமே கிரியை யென்னுஞ்
சிறந்தசத் திகள்கை பற்றிச் செந்தழல் வினைமு டித்தா
னறம்பொரு ளின்ப மெல்லா வகிலமுந் தழைப்ப யாவுந்
துறந்தவ ருளத்து வாழுந் தோன்றறன் கருணை தோன்ற. (௫௦)

அத்தகு தரும தத்த னையுனவி முத்தத் தைங்கைக்
கத்தனை வணங்க முன்னங் கருதிய வணமு தித்தா
னித்தலத் தவன்பாற் றேன்றங் கனையாவ் விறைம ணப்பச்
சித்திபுத் தியர்நா மத்தாற் சிறந்துளா ரிவர்க டம்மை. (௫௧)

மங்கல முடித்தோன் மன்றன் மகளிரோ டனாயன் கோயில்
சிங்கமூர்ந் தடைந்தா னந்த விரவுதீ வளிசார்த் தூலத்
துங்கவெவ் வுருவுற் றெண்ணி றுயர்காக் குறுவித் தோனா
யங்குமாய்த் தின்ப மவ்வ ரடையன் கருள்செய் தானுல். (௫௨)

பின்னைநாட் சதுர்த்திப் பூசை பெரிதுசெய் புருசன் டிப்பேர்
பன்னுமா முனிபே ரன்பைப் பாரண பரண நீர்த்தான்
மன்னனுப் தரவன் னானை வரச்செய்தா சார பூர
கன்னென மமும்பெற் றுடல புரிமகோற் கடனா புற்றான். (௫௩)

அடுத்தநாட் கணிதன் போன்மே காசுர னென்பா னவ்வா
தொடுத்துமன் னனைமுன் பின்னெஞ் சோதியைப் பேதிப் பான
யெடுத்தவா சகந்தோந் தன்னுற் கிடவெநதை பூண்முத் தாரங்
கொடுத்தழ லெழச்செய் தாவி குடித்தன னெருக ணத்தில. (௫௪)

‡அவிமுத்தம் - காசி.

பாரணபாணரீர்த்தால்-போசனம் ஆபரணமிவற்றின றன்மைகளால், அஃ
தாவது புருசண்டிமுனிவர் தண்டகவனத்தில தாம் வழிபட்ட விநாயகமூர்த்
திக்கு நிவேதனம் அன்னபானாதிசுடும் திருமேனியிருட்டிய ஆபரணாதிசுடும்
மகோற்கடமூர்த்தி பரிகலத்திலும் திருமேனியிலுமிருக்கக் கண்டவாரும்.

பின்னருங் கூப னென்றோ ரகரனோர் பெருங்கூ பம்போன்
மன்னவோர் தவளை போற்கந் தூரனென்றோ ரகரன் வைகிப்
பன்னுசீர் மகோற்க டப்பேர்ப் பரணையா டவினுன் மாய்ப்பான்
றுன்னலோர்த் தவரை மாய்த்துத் தொன்மையி னுட்ட யர்த்தான் (௫௫)

முந்திறத் திடுப தங்கள் மைந்தனோர் மூவ ராங்கே
யந்தகன் றுங்கீ னீம்ப னுமத்தோ நெவன் னாரி
லந்தக னுண வம்போ வடரிரு ளாய்முன் னம்மை
யெந்தைகண் புதைத்த ஞானநின் றேகொலென் றயிர்ப்பச் செய்தான்.

தாவினால் வுருணத் தாருந் தந்தொழி னமுல வரைந்தா
ரோவலர் சோம்பர் மந்த ரிரீவென வணுந்தல் கொண்டார்
காவலி றூர்த்தர் மாதர் கலவியிற் றிலைத்தார் கற்பின்
மாவடு விழியா ரிட்டார் மணிவிளக் குடன டிங்கி. (௫௭)

தீதுமல் கிருளா லிங்ஙன் றியக்குறத் துங்க னென்போன்
சோதியந் தருநீள் வல்லி சுடர்மணி மிளிரோர் வெற்பாய்
†மாதிர மெட்டு மோங்கி வளைந்தன னகரை யெல்லாஞ்
சேதனன் றன்னைத் தொல்சஞ் சிதம்வளைத் திடுதல் போன்றே. (௫௮)

அம்பனென் பவன்கொண் மூவா யனந்தனு நடுங்கப் பற்பல்
‡சம்பையாய்ப் பிறங்கல் செய்து தனித்திடி யேற்றி னூர்த்திட்
மெப்பனீள் கரம்போ லொவ்வோர் தானாவார்த் தூழி வெள்ளத்
தும்பர்நீர்ப் பெருக்க மாணன் சராசர மெனைத்து மாழ. (௫௯)

இன்னணம் வருமி டிக்க னோக்கிய மகோற்க டேசன்
றன்னுதற் கண்ணுற் றன்னு மிருளுநீத் தமுந்த ணித்துப்
பன்னரும் பெரும்புள் ளாய்த்தன் னிறகெறி பவன வேகத்
தன்னவெற் பொடுகொண் மூவு மகற்றிமாய்த் தன்னவ் வாற்றால். (௬௦)

அழிவுறு மினைய மூவர் தாய்பிர மரையென் பாளாய்த்
துழையுறு பாங்கி மாரோ டொழுஞ்சு டருந்தற் சூழப்
பழிதரு விடிலுண் கொண்டெம் பரணைநல் கதிதி போற்பைம்
பொழினிறை காசி யெய்திப் புரவலற் கினைய வோதும். (௬௧)

அன்றென தறிவ ழித்தென் னரும்பெறன் மகற்கொ ணர்ந்தாய்
கன்றக லான்போ லானேன் கணவரைப் பிரிந்திட் டாலு
கன்றிரு மையிலு மோங்க நல்குந் தனற்பி ரிந்து
தன்றனி வாழ்தல் கற்பார் தையலார் தரத்த தாமே. (௧௨)

அருமகப் பிரிவாற் றுமை யாற்கொழு நனுக்காற் றேவல்
புரிதலு நீத்தே னென்னை யொழித்தன்னோன் வாழ்தல்போற்றான்
மருவலர்க் கரியே றன்னாய் தாழ்க்கிலா தெனது மைந்தற்
றருதியன் றெனிலென் னாவி தணந்திடுஞ் சரத மென்றான். (௧௩)

அன்னபோழ் தஃத றிந்தெம் மையன்வந் தன்னு யுண்டற்,
கென்னசிற் றுண்டி கொண்டு வத்தனை யீய்நி யென்ன
கன்னர்வாக் கொடுஞ் சேய்ந்த தீதலு நயத்துண் டானஃ
துன்னவ ளொடுகுழ்த் தோர்க்குத் தலையுற்ற வியையொ ழித்த. (௧௪)

அன்னிறத் தவுண ரின்னு மாற்றிப் பலவ னைத்தும்
பன்னின்முற் றெய்தா விது நிற்கவெம் பாம னாட
லென்னவுந் தேர்ந்து காசி யெழிற்பதி வாண லல்லா
மன்னவற் கமுத ருத்த வவாவிமன் னனைவேண் டென்றார் (௧௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவ னெவ்வா னுரைப்பநின் றயர்த லெந்நை தயோர்ந்தவர்ம
ன மகிழ, *வென்னவ னாயும்பார்த தமைபினூண் யாம்வந் தருந்துது
மெனவரு ளியதாற், பின்னவர் மறுகு மனைமுத லியவும் புதுக்குவித்
தறுகவை பிறங்கூ, னன்னனி னமைப்பச் சனகரா தியரா நால்வரு மர
சவை யேய்ந்தார். (௧௬)

அவரையு முடன்றுய்த் திடநவின் றுறைபோ தாங்கமர் சுக்கில
னெனுமோ, ருவமையின் மறையோன் றுணைவிவித் துருமை யுடன்
பலி யேற்றுணும் வாழ்வோன், பவனையூட் டிமென் பொடுபலிக் குறக்
கிட் டாதுமுன் னெஞ்சுபுன் பைங்கூழ்த், துவையரி கொடுமென் பத
முத லியாவுஞ் சுவைபட வமைத்தெதிர் னோக்க. (௧௭)

அன்பினுக் கெளிவந் திடுமகோற் கடத்தே வவன்பத முந்தவுண்ட
ருளிப், பின்பெவ ரெவரிற் றொறுமொவோர் செயலி னிசைந்தோரேய

மையத்துப் பிறங்க, மென்பத நுகர்ந்தின் னருள்செய்து சருவ வியாபகத் துவந்தெரித் தமர்ந்தான், வன்புறு மனத்து நரார்தகன் றனதே வல் ரெலா மடிந்தமை தேர்ந்தே. (௬௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

வடவையி னழன்று தானே யனைத்தும்வந் திடுக வென்ன மிடலொடு பணித்தா னவ்வா றுற்றன வேலையொப்ப வடுவில்வெண் கங்கை யீட்ட மதிகளாக் கவரிக் கரடு படுதிரை நிரையாத் தோனறப் பல்லியங் கறங்கச் செய்து. (௬௯)

வங்கமீ திவர்ங்கா லென்ன வையமீ திவர்ந்து வேந்தன் கங்கையந் துறைசூழ் காலிக் கடிநகர்ப் புறத்து வந்தா னங்குது வார னாசி யரசநிந் தமைச்சாக கூவி யிங்குரும் மடலார் சேனை யாவுயீண் டிடுக வென்றான். (௭௦)

மந்திரர் தொழுதுரைப்பார்மன்னமன் னவர்க்கு நான்கு தந்திர முண்டெ திர்த்தோர் தளர்வுடை யவரே யென்னின் வெந்திறம் றண்டஞ் செய்து விளம்புறு சமானரென்னி னந்தமில் பேதமாற்றி யவனாவென் காண னன்றும். (௭௧)

மிகுவலி யுடையா னென்னின் வெம்மைதீர் சாம தானத் தருதியான் வேற னூலின் றன்மையிங் கடுத்தோன் யாரு நிகரில னாத லாற்பின் னிகழ்த்திய வுபாயஞ் செய்யிற் பகையிலே யெனவே ரம்பன் பதத்தன்பு பதித்த மன்னன். (௭௨)

திடமின்மந் திரரை நோக்கிச் செறுந்ன்மா வலியன் யாமோ வடவிலே மெனினு மெம்மை யாதரிப் பானிங் கேயந்த கடவுளு மடவி லாறோ கழறுமென் றிடவ மைச்சர் மடமையின் மறந்து ரைத்தா மன்னவ பொறுத்தி யென்றார் (௭௩)

ஆயபின் கருவித் தானே யுடனமர்க் களதத டித்தான் மாயஞ்செய் நரந்த கன்றன் வன்றிறம் படையுரு சென்றாங் கேய்தவி னமர்வி னோந்தே யிவுளிகைம் மாத்தேர்காலாள் வியதலிவ் வளவைத தென்னவிளம்புதற் கரிதே யம்ம. (௭௪)

கவிவிருத்தம்.

இன்னதரு ணந்தகுவ ரேந்தலவி முத்த மன்னவனை மன்னருமை மக்கடமை யுகம்

பன்னுமதி நூல்வலரையங்கொடு பற்றித்
துன்னுசிறை யிட்டிடன்வ னேத்தொனிசெய் தானால். (எடு)

முழக்கின னளக்கரு முகிற்குலமு மாற்றா
தெழப்பினவி முத்தமம ரேந்தன்மனை யோராச்
சழக்கெமை யடுத்தெனநெஞ்சு துளர்ந்தாள்
விழப்புவிவ யிற்றனுவெருக்கொள வெழுந்தே. (எசு)

துயர்க்கட லகற்றியருள் சோதியிருதாளம்
புயத்தற னிறக்குழ ரெடத்தொழுதபோழ் தின்
மயக்குறன் மடக்கொடி யெனப்பரம வள்ள
றியக்கறு பலத்தொடருள் செய்திடுதுமென். றான். (எஎ)

என்றாச மாதாகுல மேகவருள் செய்து
கொன்றைபுனை யெந்தைகொடி தானவைசெய் தான
வன்றணிவின் மைந்தனை வாட்டியுயிர் வீட்டி
வென்றிதரு வாகையணி வேயவுள முற்றே. (எஅ)

முனைப்படு களத்தரு குறப்பரன் முகத்துத்
தனக்கிணையில் வீரரோர் சுகத்திர ருதித்தார்
மினுக்குறு முகம்பலகொள் வீரர்தமில் வீர
னெனப்பனு குருரன்முக மாயிரம துற்றோன். (எசு)

எந்தையிரு தாளினை யிறைஞ்சியென தைய
பந்தவினை போலுதர மேறுபசி யாறத்
தந்திடுதி யின்றுணவு தானென நயந்தே
வந்துவினை யொப்பிவிரு வாழ்வருளும் வள்ளல். (அய)

கலிநிலைத்துறை.

முனைமு கத்தடர் நரரந்தகன் படைமுழு வதையுந்
தனதங் கைகொடு சுட்டியித் தளத்தையோர் கணத்தி
லுனது வாய்மடுத் துள்ளமர் காசிமன் னவனை
யனையன் மைந்தரை யமைச்சரைக் கொணர்கெனப் பணித்தான். (அக)

அன்ன வாறவ னடர்த்திறை யாதியா னாயுமீட்
டொன்ன லன்றனைத் தேரொடு மும்பரி னெறியப்
பன்ன ருந்தல மேழினும் படர்ந்துதேர் சிதையத்
தன்னு ணர்ச்சிபோய்த் தரையிடைவீழ்ந்துளந் துளர்ந்தான். (அஉ)

அறிவு தித்தவன் காசிப னளித்திடு சுதனைச்
சிறுவ னென்றெணி யிகழ்ந்தன னவன்றிரு முகத்து
மறுவில் பல்படை வயவர்வர் துதித்தன ரவரு
ஞறுதி றத்தொருவீர னம் முயர்படை முழுதும். (அக)

ஒருப டைக்கல னேனுமில் லாதுடன் மிடல்கொண்
டிரிவு செய்தென தாற்றலு மொழிப்பனே விவனைத
தருப வன்றிற மிற்றெனச் சாற்றுதற் கொணுமோ
வரிய மாயையி னவற்றெற ரகவென மதித்தே. (அச)

இன்ன றந்திடு பற்பல மாயையங் கியற்ற
வன்ன மாயையா வையுமுகோற் கடனழித் தறுத்தான
சென்னி தன்னையு மதுபிறா தெரிதருமுன்ன
முன்னெ னத்தனி முடித்தலை முளைத்தன வவற்கே. (அரு)

வந்து வந்து முடித்தலை யாவுமாய்ந டிடச்செய்
தந்த ரத்துமெண் டிசையினும புவிக்கணு மலையா
சிந்து சூழ்பல தீவினுஞ் செறித்துமொண் டலைகண்
முந்து போலடுத் திடுதலைக் கருதியெம் முதல்வன். (அசு)

ஒண்ணி றந்திகழ் விச்சுவ வருவெடுத் திருந்தா
ணண்ண கத்தவ னுரங்கிழித் தொழித்தன னறுமபூ
விண்ண கத்தவர் சொரிந்தனா மாரியின் விமலன்
மண்ண கத்தவர் மகிழ்வுற மகோற்கட னாகி. (அஎ)

காசி மாகக் கலந்திறை பேரவை குறுகி
யாசி லாவா தனத்திழை யாதனத் தமரா
நேசமேலெழப் பணிக்குழு நிருபன தியர்க்கு
மாசி லாவருள் வழங்கிவீர நிருக்கான மகிழ்ந்து. (அஅ)

அறுசாக்கழிநெடிடடியாசிரியவிருந்தார்.

*பின்னவன் மாய்வன் னுன்முன் பிறந்ததே வார்த கங்கேட்
டின்னல்வே லையின்வீழ்ந் தாய்வுற் திருங்கடற் றானே சூழப்
பொன்னவி ரெயில்கூழ் காசிப் புறநக ரடுத்தா னொற்றா
லன்னது காசியெந்த லறிந்துவர் முகற்றழித் தோதும் (அக)

அருந்தவப் பயனே தேவாந் தகனராந் தகன்ற னண்ணன்
பொருந்திரைக் கடவிந் றானே பொதுளவந் தடுததா னன்ன
*திருந்தலன் றன்னே மாய்த்துச் சிறியனே யாளென் றேத்த
வருந்தலேந் தாலென் றன்னோன் மகிழ்வுற வமரின் முண்டான். (கூடு)

வஞ்சகன் றானு மேற்று வானவப் படையுய்த் தாற்று
தெஞ்சலின் மாயை யாற்போ ரியற்றினு னிவைகட்கெந்நீத
யஞ்சமோ வவைய னேத்து மழித்தவ னருந்த வத்தா
னஞ்சணி மிடற்றெம் மான்பாற் பெற்றமா வரத்தை நாடி. (கூக)

கொலைபுரி நீடு திக்கைக் குஞ்சர வதனங் கொண்டு
கலைநிறை மதியின் றுண்டங் கடுக்கும்வெண்' கோட்டி. லொன்றை
யுலைவிறன் கடகக் கையா லொடித்தவன் றலையி னுய்ப்ப
மலையென விழ்த்தி றந்தெம் மானடி நிழல்சேர்ந் தானால். (கூஉ.)

பன்னுமு வுலகு முற்ற பழங்க ணற்றனபூ மாரி
துன்னிவா னவர்க றேர்த்தார் துந்துமி யைந்து மார்த்த
வென்னையா ளிறைபண் டென்ன வெழின்மகோற் கடனாய் மன்னன்
மின்னுபே ரவைபோய்ச் சிங்கா சனத்தின்வீந் திருந்தா னிப்பால். (கூங)

கங்கைகுழி காசி மன்முன் கருதிய தெய்து மாறு
மங்கல வினேமுடித்து மகிழ்வித்து மணநா னேந்து
மங்கமர் தலுமின் றேரை யணுகுறு மார்வ மீக்கொண்
டெங்குமார் பவன்வேந் தன்பாடலவளா யெழுவா னேயந்தான். (கூச)

பல்விய மியம்ப ட்வாத பத்திரம் பதாகை மொய்ப்ப
வில்லிடு கவரி துள்ள விரிபுகழ் பூதப்பாட
மல்லலந் நகரா ரன்பின் வந்து நான் மருங்குஞ் சூழ்ந்து.
தொல்லைமும் மலந்தீ ரொந்தா யெனத்தொழி விரதத் தேறி. (கூரு)

குணநிறை நகருளார்க்குக் கூறுமெம் பெருமா னந்தங்
கணபதி யெனுமுர்த்தத்ததைக் கனகமந் றுலோகந்தன்ன
லணிபெற வகுத்து துந்த மனேதொறுமமைத்துப் பூசை
யெணமுறப் புரிந்து வாழ்மின் சென்மினின் நிடுமி னென்ன. (கூசு)

* திருந்தலன் - பகைவன்.

† அளவளாவல் - கலத்தல்.

‡ ஆதபத்திரம் - குடை.

இன்னவாக் கழுதுண் டின்போ டேய்தன றொவருங் காசி
மன்னவன் பலகா னாறு மலைகள்பிற் படவோர் கோட்டு
முன்னவ னமரும் பொற்றேர் முற்பட நடவி யெந்தை
யன்னையா மதிதி பாங்க ரணைந்திட விடுத்தா னன்றே. (௯௭)

இருமுது குரவ ண்பி னெதிர்த்துகை தழீஇயின் புற்றார்
திருமுவேந் தவர்பொற் பாதஞ் செறிந்துதாழ்ந் தவர்கண் மைந்தன்
புரிதிரு வினையாட் டியாவும் புந்தியுண் மகிழ்ச்சி பொங்க
வுரைசெய்து புசித்த லாதி யுதவவேற் றடைந்தான் நன்னூர். (௯௮)

பகல்சில செலவே ரம்பன் டயந்தவர்க் கியம்பு நீவி
ரகரினைந் தளவில் கால மருந்தவம் புரிந்தீர் யாம்போந்
திகிலினர் தமையொ றுத்து மின்பமே னையர்க் களித்து
மகமுத லறந்த ழைத்து மலர்தர வருள்செய் தேமால். (௯௯)

சிவநிறை யெமது வைப்புச் சேறுமென் றிடலுந் துன்ப
வுவரிதோய்ந் தனரன் னோரைத் தேற்றிப்பின் னுமைசே யாவேங்
* கவலொரீஇக் காண்பிர் நின்மி னெனக்கரைந் தகன்றா னந்த
பவனமென் றியம்பு மேலாம் பதிபுகு தினிதி ருந்தான். (௧௦௦)

எழுதிக்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

நீத்தவ ருள்ளங் கோயிலா வுறையு நிருமலன் விதித்தருள் வண்ணம்
பூத்தடம் புடைசூழ் காசிமா நகரார் பொருவிறம் மனைதொறுங்கணைச
யாத்தனை நிறுவி விதிமுறை பூசை யாற்றினர் பிறருந்தம் மகத்துட்
தேத்தல மமைத்தெங் கணபதி பூசை தொடங்கிவாழ்கின்றனரின்னும். ( )

நன்றருள் புரியு மகோற்கடற் பிரிந்த நாண்முதற் காசின் புனிற்
றுக், கன்றக லான்போ லன்னவன் கழற்கட் கருத்து வைத் தநேகநாள்
கழித்தான், றுன்றிட ரனைத்து நம்பினோர்க் ககற்றுஞ் சுமுகமா மூர்த்
யுள் ளிரங்கி, மின்றிகழ் மணிசெய் விமானமொன் றுய்த்தான் விறற்சிவ
கணங்க டம்மோடும். (௧௦௨)

காசிவேந் ததுகண் டெழுவலன் போங்கக் கவின்றநு விமானமீ திவர்து
மாசி † லானந்த பவனமென் றியம்பு மாநக ராஞ்சிவ நகர்புக்
கீசனாண் மலர்ச்சே வடிநிலல் பிரியா தினிதுவீற் றிருந்தன னதனாற்
பேசின்மா முகத்தே வொசுதாசிவ மும்பிறி தலவிதுமறை பேசும். ( )

* கவல்-கவலை

† ஆனந்தபவனம்-சிவலோகம்

காரிருண் மிடற்றுச் சிவபெரு மானே கழறுமு வகையுயிர் கட்டு
நேரிட ரொழிப்பா னவைதனை முதலில் வழிபடு நியதிகொண் டருளச்
சீரருள் சுரக்கும் விநாயக னெனவோர் திருப்பெயர் தரித்தன னிதனை
யா ரறி வுடையோ ரறிவரவ் வறிவில் லாதவ ரறியகில் லாரே. (௧௦௪)

உலகிட ருவரி படியமர் கோர மூஞ்ம் † திருதருவரை முருக்கி
யலகிவின் புயிர்கட் கருண்மகோற் கடப்பெம் மானவ தாரமின்ன தூண்
னலமிகு துண்டி விநாயக ரென்ன மலைமக ணகைமலர் முகத்துப்
புலவர்தந் தொகுதி தொழுவவதரித்தபுதுமையையிளிப்புகல்கிற்பாம். ( )

மகோற்கடன்றிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (ய) க்குத் திருவிருத்தம் (சாசூய)

துண்டிவிநாயகன்றிருவவதாரப்படலம்

அறுசீர்க்கழிநெடிநெடியாசிரியவருத்தம்.

மஞ்சகண் படைகொள் சோலை மல்குகை வர்த்த தேயத்
திஞ்சிவிண் டொடரி வந்த பன்மக மென்றோர் நாமத்
தஞ்செறி நகருண் டங்க ணச்சுத னெழில்சேர் மோக
வஞ்சியா யமர்த லாற்பேர் முகுந்தையென் னவும்வ குப்பர். (௧)

அந்நக ராண்ட பன்மா சுரனை * யைம் படைக்க ரத்தோன்
மன்னுமோ கினியாய் மாய்த்த பின்னரம் மன்னன் மைநதன்
பன்னுறு துராச தன்றான் பரமனார் செம்பொற் பாத
முன்னியா யிரமாண் டஞ்சக் கரமுளத் தோதி நோற்றான். (௨)

இத்திற நோற்பான் முன்வெற் பிறைவியோ டெம்மான் றோன்றிப்
பத்தியின் வணங்கிக் கேட்ட வரநல்கிப் பரையின் பானஞ்
சத்தியே விநாய கப்பே ருடனுதித் துணைத்தன் பாதத
துய்த்திடும் பிறநீ துய்ப்பா யெனவுடைத் துருக்க ரநதரன். (௩)

வரம்பெறு துராச தன்றான் வலியபல் லவுணர் தம்மை
யுரம்பெறு துணையாக் கொண்டிவ் வுலகை வென் றும்பர்க் கேகத்

† இருதருவர்-தேவார்த்தகன்- நரார்த்தகன் என்னும் இரண்டசூரர்கள்.

* ஐம்படைக்கரத்தோன்-சக்கரம், தனுசு, வரன், தண்டு, சங்கம், என்னும்
பஞ்சாயுதங்களை யுடைய திருமால்.

திரங்கொளிந் திரன்வே தாவா தியருணர் தகன்று காசிப்
பெருந்தலஞ் சேர்த்தா ரன்னார் பதிக்கெலாம் பிறழ்ந் கோலான்(ச)

தமனாவைத் தமரர் நாட்டைத் தன்னர சாணைக்காக்கி
யமர்தலுற் றனன்பின் விண்ணோ ராதிய ரிரிந்து சென்ற
விமலவா,ரணவா சிக்கு மப்பெயர் வெய்யோன் செல்ல [ரூர்.()]
வெமையுமோர் பொருளாக் கொள்ளெம் மீசன்றாள் சரணென் றுற்

அன்னவர் தமக்கெங் கோமா னிரங்கியு மவன்வ ரத்தாற்
பொன்னுலகீரத் தீயோன் வரம்பன்னாள் பொன்றா வற்றாற்
பின்னாந்துத் துயரொ ழிப்பே மென்றுபி றெடுகே தார
மென்னுமா தலத்து வெற்பி னிறைவியோ டேய்த்தாங் குற்றார்(க)

பின்னார்யா வருங்கே தார மடைந்துமை திருத்தாள் பேணி
யன்னையே யுலகம் யாவு மீன்றனை யனைத்துங் காத்து
மன்னினை யிளைப்பொ ழிப்பான் மாற்றுமை துராச தப்பேர்
பன்னுதி யவனா ல் யாங்கள் படுதுயர் தவித்தா ளென்றார். (௭)

வேறு.

மாலை யனைய சுரிசுழலு மதியை யனைய திருமுகமுஞ்
சேலை யனைய விருவிழியுஞ் சிலையை யனைய கனதனமும்
பாலை யனைய கனிமொழியும் பணியை யனைய துணுகிடையும்
வேலை யனைய கருணையுமா விண்ணு டவர்தம் மெதிர்தோன்றி.(அ)

ஆதி பரைவா னுலகீருள் ளயர்த லொழிமி னெனவன்பி
னோது மமையத் தவன்முகத்தெம் முடைய பெருமா னருட்சத்தி
சோதி பரவு மொருகோடி சுடர்போ லுதித்த தமரரெலா
காத னருள்கண் ளெம்வியந்தார் நனியுள் ளுவந்தா ளம்பிகையும்.()

அனைய சத்தி மதிச்சடையு மைந்து முகமு மருணோக்கும்
பனகா பரணத் திருமார்பும் பத்துக் கரமும் பதமிரண்டுந்
தனிமும் தூ லு துதற்கீற்றுந் தயங்கு முருக்கொள் விநாயகனுய்ச்
சினமிக் குறநின் றிடலால்வக் கிரதுண் டப்பேர் செறிவித்தே. (ஐ)

வேறு

ஆயனர வணையோ னாதி யமரரைப் புரவெந் தாயென்
றுயரரிப் பரியும் பூதப் படையுமோ கையின ளித்தாண்

மயர்வில்வக் கிரதுண் டப்பேர் வள்ளலவ் வரியூர் துற்றான்
பயனருள் காசி மூதூ ரினையதப் பதகன் கேளா. (யக)

புடைவளை சேனை யோடும் புறநக ரடுத்தான் போருக்
கடன்மிகு பூதர் சேனை யடர்ந்தவன் படையெ லாமாய்த்
திடவது தூராச தன்கண் டிருஞ்சிலை வளைத்தே வேயி
மிடல்செய்சா ரதரை யட்டெம் விமலன்பாங் குற்றா னன்றே. (யஉ)

அன்னவற் கினிய கூறி யருளலுங் கொள்ளா னீயென்
முன்னர்நின் றனைசே யென்று முனிதரே னயன்மா லேனோர்
துன்னுறா ராவி வேண்டி னகலெனத் தூயோ னூர்தி [தான்.]
மன்னிவெம் மழுவை யுய்த்தா னனையன்வாட் படைவிட் டார்த்

அன்னவா டனைம முக்கொண் டமலனார் விலக்கிக் கையா
லொன்னலா னுதற்க னெற்றி மீளவவ் வோரெற் றுலப்
புன்மைய னுதலிற் புண்ணீர் சாய்கவி னவசம் பூண்டு
பின்னறி வேய்ந்து வெள்கிப் பெயர்ந்துறை விடம்புக் கானால். (யச)

எழுசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

தன்னிக ரில்லான் வீய்ந்தசா ரதரை யுயிர்ப்பித்துப் பாசறை சார்
ந்தான், பன்னமர்க் கொளித்தோற் பார்த்தகண் டடைப்பான் போன்று
மேற் கடல்புக்கான் பானு, தொன்மைவன் படையெங் குளவவை யனை
த்துத் தூராசத னிரவிலே தொகுத்தா, னன்னவெய் யோன்மாய்ந் துலக
நன் குறல்காண் பவனின்வந் தானன்ன வெய்யோன். (யரு)

புறப்பெருங் கடலி * னறுவகைப் படையும் பொதுளவந் தனன்கள
த் தசுரன், விறற்பெரும் பூதர் மிடைதர வாங்கே விமலனேயந் ததேமுற
மெட்டார், திறத்துருக் கொண்டு மடங்கலிற் பத்துச் சிகியிலா றுருவி
னான்கு, மறப்பரி தன்னி விரண்டுகை யினனா யிவர்த்துமாற் தலனொடா
டினனால். (யசு)

இருவிசும் படைந்துங் குற்றயி ருற்றும் வீழ்ந்துமெண் டிசைபுருந்
தொளித்துங், கருதலன் படைகள் சிதறலுந் தீயோன் கனற்படை விடுத்

* அறுவகைப்படையாவன-கூலிப்படை நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணை
ப்படை, கைப்படை, மூலப்படை, இவைகளாம்.

† எழுறமெட்டாந்திருவுரு என்பது ஐம்பத்தாறுதீருவுருவம், இதுஉபாசனா
காண்டம், சோமகார்த்தபாசனாப்படலத்திற் காண்க.

நிறை படையைப், பருவரல் செய்யப் புனற்படை யாலப் படையைமா ய்த் தலுவவன் சோனே, பொருவவா னவப்பல் படைபொழித் தனனெம் மிறையவை போக்கலும் வெய்யோன். (௮௭)

பலபல மாயை புரிந்தனன் யாதும் பயன்படா மையினினி யிலனை வெலவரி தொளித்தோ தெறுணி பெனவுட் கொண்டுவென் குற்றன் ன ன்னா, னிலையறை யறிந்தோங் குருக்கொடோர் பதமந் நேரலன் றலையி ல்வைத் திருத்தி, நலவரம் பெறலா னமதடிக்கீழ்நீ நன்கிலார் தமைத் தெறும் பாங்கால். (௮௮)

செழுநகர்க் கீழை வாய்தவி லென்றுஞ் சேர்ந்திரு வெனப்பணித்தி ட்டா, னழிதகை யுடைய தூராசதன் சுமுக ரழகிய தாடலை யுறமுந்,கெ ழுமல வினேதீர் தமர்ந்தனன் காசிப் பதியிலம் பிகையொடு கிரீசன், ற ழைசின கரஞ்சேர்ந் தமர்ந்தனன் றவமுந் தருமமுந் தழைத்தன வெ ன்கும். (௮௯)

மாசில்சீர் விசுவ நாதர்சன் னிதியின் வக்கிர துண்டன்வை குதலா ற், நேசறு காசிப் பதிக்குயர் துண்டி நகரமென் றொருபெயர் சிறக்கும், பேசரு மற்றை யைம்பதோ டைந்தாப் பிறங்குரு வினரெழிந் கோயிந், காசிலா தமையே ழாவா னத்து மமர்ந்திருக் கின்றன ரின்தும். (௯௦)

முன்னமோர் காலிப் பதிதனிற் பன்னாண் முகில்வழங் காமைபிற்சா ம, மன்னநான் முகன்வேண் டலிற்றிவோ தாத மன்னனா னவன்சுரரீண் டு, துன்னலி னீதுந் றனவவர் தம்முர் செலினலந் துதையுமீங் கென்று, பன்னவே தாவோந் திப்பதி யீசன் பணியினீங்கார்சுர ரென்றே. (௯௧)

எம்பிராற் குரைப்ப வெழுந்துமந் தரவெந் பெய்தி * யெட்டயுதவா ண் டமர்கா, லும்பர்நீங் கினர்மா ரியும்வளந் தரமீண் மொபதி யங்குறவு னலாந், பம்புசீர்த் துண்டி விநாயகன் காசிப் பதியினோர் கணிதனிந் பக ர்ந்து, நம்பமா லாற்பே தித்தும்வேந் தனைநன் னெறிபிறழ் வித்துரீக் கின னால். (௯௨)

பின்னரெம் பரன்மா தோமெந் தரத்தைப் பெயர்ந்திவண் புதிது செய் கோயின், மன்னிந் றுண்டி விநாயகச் சேயை மடியில்வைத் துச்சி மோந் துன்னு, வின்னதொல் பதியெய் தினமென்றான் றுண்டி விநாயக விறையவ தாரம், பன்னின மினிவல் லபைகண பதியாய்ப் படரவ தார த்தைப் பகர்வாம். (௯௩)

துண்டிவிநாயகன்நிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௧௧) க்குத்திருவிருத்தம் (௧௦௧௩)

வல்லபை கணேசன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாகிரியவிருத்தம்

வெறிகமழ் கமலப் புத்தேள் வியனுல கத்தோர் வேழைச்,
சிறுவிதி முதலோர் தொக்க வவைதனின் மரீசி யென்னு
மறிவன முகன்பான் மும்மூர்த் தியரில்யார் நித்த ரெந்தாய்
பறைகவென் னலுங்க ணேசன் பதந்தொழு துரைக்க லுற்றான். (க)

படைத்தல்காத் திடறு டைத்த லெனுந் தொழிற் பகுதி மூன்றுட்
டுடைத்தல்செய் பவனே நித்த னெனமய றுதைம ரீசி
துடைத்தலும் படைத்தல் காத்தல் போல்வதோர் தொழிலஃ துள்ளோற்
குடைத்துநித் தியமென் றோத லெற்றி னாலுணைக்க வென்றான். (உ)

துடைத்தல்யா வையும ழித்த லொன்றைவைத் தொன்ற ழித்த
றுடைத்தலன் றீற்றில் யாவும் படைத்துக்காத் திடுதூ யோரோ
டொடுக்குதல் செய்வா னித்த னன்கொ லொடுக்கி யாவும்
படைத்துக்காத் தவர்க்கு மீண்டும் படைத்தல்காத் தலும ளிப்பான். (ஈ)

அன்னதாற் படைக்கும் யானுங் காத்திடு மரியு மன்றோன்
சொன்னவா ரணவாற் றுலத் தொழிகளாற் றுவமெ மக்கு
முன்னவற் கெமையொப் பாக மறையொர்சார் மொழிந்த தென்ப
தென்னுப சார மாமவ் வீசனே கணேச னாகும். (ச)

உன்னருங் கணேச னெப்ப வெமையுரைத் திடல்செய் வோனு
மன்னிரை யத்து வீழ்த்து மாபவ மனைத்துஞ் செய்தோ
னென்னலு மரீசி யையந் தீர்த்தன னிதயந் தேர்ந்து
பன்னெடுங் கால மேரம் பனையுளத் தெண்ணி னோற்றான். (ரு)

அளியினோற் பான்முன் னண்ண லாகுவா கனத்துப் பைம்பூண்
மிளிர்தர மழுக்கை யோனாய் மேவலு முவந்தி றைஞ்சித்
தெளிமறைப் பொருளா லேத்தல் செய்தனன் மகிழ்ந்து செப்புன்
னுளம்விழை வெனம ரீசி யும்பரோ டிம்பர் யாரும். (க)

யானிடம் பணிக்குள் ளாக யானவற் கிறை வனாக
வீனமெற் செய்தா தாக விருஞ்சிறு ரளவின் றாக்
வானவர் முதல்வி யாயுன் வாமபா கத்து வைகு
ஞானநா யகியெ னக்கோர் தந்தனி யாக வேண்டும். (௭)

அனையபெண் ணமுதை யெந்தைக் கருங்கடிமுடித்தல் வேண்டு
நினையல தேனைத் தேவை நினைத்திடா திருத்தல் வேண்டு
மெனவிரந் திடலு மன்ன திசைந்துருக் கரந்து நின்றான்
றனையும்வேண் டினர்க்கு நல்குந் தயாபர னெனுங்க ணேசன் (அ)

முன்னவ னிடத்திவ் வண்ண முதிர்வரம் பெறும ரீசி
தன்னடி யுலக மூன்றுந் தாழ்வெங் கணுங்கோ லோச்சி
மன்னின னீது நிற்க வானவர் கயிலை வெற்பிற்
துன்னியோர் நாளெம் மீசன் னுணையடிதொழுது நின்றார். (க)

அதுபொழு தெம்பி ராட்டி யுமலனை வணங்கி யைய
துதையுல கியல்பெ னக்குச் சொற்றரு ளெனக்கீ ரீசன்
முதுணை நிமித்த மென்னுங் காரண மூன்ற லென்றுந்
திதிகொள்கா ரியமு லோக மவற்றின்முன் னையதே மாயை. (ங)

பின்னைய தெமது சத்தி யேனைய தியாமே யென்று
பன்னலு முமைத ருக்குந் றெனையன்றிப் பரம போத
வுன்னதோ ரசைவுண் டோவா தலினுல கென்ன னிற்ப
தென்னவோ தினன்பி ரான்கேட் டதுநிற் கறிவிப் பேமால் (ஃ)

மாதரா யென்ன யாண்டும் வதிசெய்தஞ் சத்தி யாண்டும்
போதரா தடங்கத் தன்னு ளொடுக்கினுன் புதுமை யென்னே
யோதுமுச் சுடர்க ளற்ற வுறுபக விரவு மற்ற
யாதொரு செயலு மற்ற ஆழியி னிருளாங் குற்ற. (ஃ)

வேறு

திருமலை மங்கைநோக்கி வெருவந்தெம்மாதிரி சிவமு வருக்கு முதலே
கருவிதை யின்றிராறு வளர்விக்ககல்ல கருணை தகம்பெய் புயலே
யருமறை யென்றுநேடி யறியாததாக வகல்கின்ற ஞான மயமே
பிருதுவி யம்புதிகா லெனுமண்டகோடி பிறநல்கு நாத சரணம். (ஃ)

சிவசிவ தேவ தேவ செகமெங்குமார்ந்து திகழ்கின்ற சோதிவடிவே
பவபவ நோயின்மூழ்கு முயிர்கட்குவேண்டு பதமுத்தி நல்கு பொருளே
பெவரெவர் யாததாக விதயத்தினின்ன யெதுபோது சிந்தை செயினு
மவரவ ரார்வநோக்கி யதுபோததாக வருளோம்பு நாத சரணம் (ஃ)

உயர்ப்புவி யாதிபூத மெனவோது மைந்து முதிசால மொன்று தனிநெண்
றியல் பட வாகிநான்கு வகைதோன்றிவாழ்மல் லுயிர்மற் றெனைத்து

மடைவே, துயர்கெட நாடியவ்வவ் வினையாற்றின்மேன்முத் தொழிலு நிக
ழ்த்து நினைவா, லயலற வி்றுசெய்து பொடியாடுமேனி யரனாகு நாதசா
னம். (௨௫)

வேறு.

எனமுழு முதலே யேத்தி யெம்பிரா னுலகியங்க
னினையல திலையென் றோர்த்தேனென்றுகின் மலையு னைத்தான்
மனமகிழ்த் திறைவன் வைகி யருளவம் மயக்கத் தாழ்ந்த
வனமிவர் தேவுள் ளிட்டோ ரடைந்தர னடியிற் றுழந்தே. (௨௬)

கொத்திருட் பிழம்பிற் றுக்கங் கொண்டுளேம் பன்னு ளெந்தா
யத்துய ரகன்றே மின்றுன் னருளினு னென்னல் காறு
நித்திய கரும மாதி நீங்கிவாழ் பிழைத விர்த்தற்
கொத்தநான் முறைபி ராயச் சித்தமொன் றுரைத்தா ளென்றார் (௨௭)

முருகுமிழ் கடுக்கைவேணி முன்னவ னடுவோர்ந தின்ன
தருவரை மங்கை யுற்ற தருக்கினு தியவாற் றுலத்
தெரிவையே யப்பி ராயச் சித்தமாற் றுதல்வ முக்காம்
வெருவன்மி னீவி ரென்றா னகன்றனர் வெற்பின் செல்வி, (௨௮)

ஒருவயா னியற்று மாறிங் குரைத்தரு ளெனவெம் மாணங்
கருமைசால் யமுனை யென்னு நதியிலோர் கவிச்சங் காகிப்
பிரமமா புரமே னப்பேர் பெறுநக ராட்சி செய்யுஞ்
தெருணிறை மரீசி யென்போன் மகளெனச் சேர்தி பின்னர். (௨௯)

ஆண்டுபன் னிரண்டு செல்ல யாமவ ணெய்தி நினனைக்
காண்டகு மணமு டித்து மெனப்பெருங் கருணை செய்தா
னீண்டியாங் கோர்சங் காய்ப்பங் கேருகத் தமர்ந்து நோற்றாள்
வேண்டுவார் வேண்டு மாறு மெய்வர மருளெம் மன்னை. (௩௦)

சங்குரு வாய தாயைத் தாங்கமுன் றவஞ்செய் கஞ்ச
மங்குள முளரிக் கெல்லா மதிக * மஞ் சுளம தாகிப்
புங்கவ ளெவரு மார்வம் புரிந்திடப் பொலிந்த தென்னி
லங்கதன் பெருமைப் பாட்டை யாவலோ யிசைக்க வல்லார், (௩௧)

தனையடை பவருண் மாசு தவிர்த்தர னடிக்கீ ழாக்க
லனைகிக ரிமையச் செல்வி யியல்பற்றா லவளு ருக்கொள்

கணேசரி முகமூர் தன்னைக் கலந்தரீர் முழுதுஞ் சுத்தி
யினையரு டுர்த்த மாக்கு மியல்புடைத் தாயிற் றன்றே. (உஉ)

தன்னிக ரில்லாள் சங்காய்த் தம்பிராற் கருதி நோற்பத்
துன்னு † மாயிங்க ரத்தோன் சுருவுறு மதியில்வாய்க்கா
லென்னுமா நாளிற் போந்தா னில்லொடும் படிவா னங்க
ணன்னவா கனத்தோன் மைந்த னுமருந் தவம ரீசி. (உ௩)

திருந்தருந் தவன்சங் கற்பஞ் செய்துரீ ராடித் தேசார்
பெருந்திரு நீறு மாடிப் பேறருண் மணிமெய் தாங்கிக்
கரந்தைபொற் புறுத்த வேணிக் கடவுளைத் தியானஞ் செய்கார்
பொருந்துமு ழாலந் ரீரின் பொற்பும்பூ வனப்பும் பார்த்தான். (உ௪)

நங்கைசங் குருவா யங்கு நண்ணலிற் பனியாற் றீயோர்
மங்குசெல் வம்போல் வாடும் வனசநல் லோர்செல் வம்போற்
பொங்கமூற் றனைய தெவ்வாம் பனிதனை நகுதல் போல
வங்கலர் தரலெற் றுலென் றதிசயித் தணித்தாச் செல்ல. (உ௫)

வண்டரு வுலகர் போற்று மலைமகள் செயிர்தீ ரக்கொள்
வண்டரு டாவோர் பூவின் மன்னைக்கண் டெடுப்பான் பாங்கார்
வண்டரு ளயார்தெ முக்கிட் டமையத்து மறைத லாற்று
வண்டரு மயல்கொள் காலோர் மகவினின் றனனோக் குற்றே. (உ௬)

முன்னவன் றன்னை முன்னி முன்னருந் தவஞ்செய் நாளி
லங்கிரு மலனன் றெய்தி யளப்பரும் வரம ளித்துப்
பொன்னக மடந்தை தன்னைப் புகல்வியாத் தருது மென்னப்
பன்னிய வாழிச் செல்வி பாங்கிலென் பாங்கி லுற்றான். (உ௭)

என்றுதா மமாயோன் மைந்த னிதயதா மரைவைத் தில்லா
மின்றிகழ் துசுப்பா டேவ வல்விகை மிசைக்கொ டுத்தான்
மன்றவுண் மகிழ்ந்து வாங்கி மார்பணைத் துச்சி மோந்து
மென்றனஞ் சொரிபா லூட்டி வேணவா வொடுமோம் புற்றான். (உ௮)

பவக்கடற் படிவாற் றுது பரமனைக் கருதி நோற்போர்க்
கவத்தைநீத் தருள ளிக்கு மனையையோர் மகவாப் பெற்றான்

† ஆயிரங்கரத்தோன் சுருவுறுமதியில் வாய்க்கா லென்னு மாநாளில் என்
பது ஆயிரங்கைகளைபுடைய சூரியன் மகர இராசியிலுற்ற திங்களில் மகாக்ஷத்
திரத்தில்.

சிவக்கொழுந் துணையே மேலாந் தேவென வுணரிம் மேலோன்
றவத்தள வினைத்தென் றோதத் * தாலமேற் றுல முண்டோ. (௨௯)

பழிதவிர் தீர்த்தத் தானும் பயன்கரந் தனிற்கொண் டோருள்
ளெழில்கொளிம் மகவைப் பெற்ற வெம்மையொப் பவர்யா ரென்று
தழைதிரு நாமந் தான்வல் லபையெனச் சாற்றித் தனனாட்
செழையமாந் தனன்ம ரீசி யுவள்வினை யாடல் செய்ய. (௩௦)

வல்லவை யகவை யைந்திற் றவத்திற் மதித்த லோர்ந்து
மெல்லிடைத் தாய்ம ரீசிக் கவடிநன் விளக்கி, நோற்பா
னல்லவோர் சாலை கோலு வித்தலாற் பிராட்டி நன்றென்
றொல்லையே காக்க ரத்தைத் தியானித்தாங் குறைந்து நோற்றாள். (௩௧)

அகவைபன் னிரண்டின் காழிவ் வருந்தவம் புரிய யார்க்குந்
தகவருள் வரத ருள்ளஞ் சகிப்போ தனிம னாட்டி
மிகவயர் வொடுநோற் றற்கோர் வேதியர் போன்று போந்தார்
முகிணகை யிறைஞ்சி மேலோய் வரவியா தெனமுன் னேனும், (௩௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

வந்ததுனை மணம்புரிவா னென்ற ரீசன் வாஃபா கத்துறுநோன் பா
ற்று வேற்கின், திந்தவுனா கேட்கவற்றோ சிவவென் றங்கை யிருசெவி
வைத் தறிவிளியே கென்ற ளெங்கோன், சந்தமறை பலகலைதேர் தரினு
நீங்கா தையலார்க்கு மடமையென்ப விறைவ னின்னை, யுந்திமணந் திடுங்
கொலென வுறானே லாவி யொழிப்பவிவ ணகறியென்று புறம்போ குந்
ராள். (௩௩)

கண்டிறைவன் கதிர்கோடி யெழுந்தாங் கீனாங் கரமுடையோ னாய்
மயின்மேற் காட்சி நல்க, வண்டணிசெங் கரத்தாள்வல் லபகண் டை
ய வந்தனையோ சிறியேன்சொன் மனக்கொ ளேலென், றண்டர்பிரான்
பதத்திறைஞ்ச வுவந்தே நங்கா யறைதிவிழை வென்றானின் வாம பாகங்
கொண்டருண யேனையென்று கூறத் தந்தேங் கோடியென்றான் குறை
பொறுக்குங் குணக்குன் றானேன். (௩௪)

* தாலமேற் றுலமுண்டோ - உலகத்தில் (மரீசிமுனிவரது தவப்பேற்
றை இவ்வளவினதென்று சொல்லத்தக்க) நாவினையுடையார்கள் உண்டோ என்
றபடி.

அதுசீர்க்கழிநெடிவடியாகியவிருத்தம்.

ஈதுதின் றிடம ரீசி யிடஞ்சென்று நிகழ்ந்த வண்ணத்
தூதுவ னுரைப்பக் கேட்டெஞ் சோதியன் றுரைத்த வாறே
போதர லுற்றான் போலும் பொற்புறு திரும ணத்திற்
கோதியா வையுய் யற்ற லுறுமினென் றனனு வந்தே. (௩௫)

அன்னண மதற்கு வேண்டும் பொருளெலா மமையச் செய்து
மன்னிய நகர மெங்கு மணிரிறை தீபங் தூபம்
பொன்னிறை குடரி ரப்பிப் பொற்குணக் கோல மிட்டுக்
கொன்னிறை மாட கூட முதலணி சூழிற்றி னாரால. (௩௭)

மாதவ மரீசி யிப்பான் மாதவன் பிரமன் றேவ
ராதிய மற்றோ ரெல்லா மணிமண வதுவைக் காங்ிக
போதர வதைத்துப் போந்த புலவர்மற் றெவர்க்குந் தக்க
மேதகு வரிசை செய்து மகடவச் சாலே மேவி. (௩௭)

சிவபரஞ் சுடரோன் செய்ய திருவடி பணிந்தன் னானைத்
தவவடி வாய வல்வி தன்னொடு மழைத்து வந்து
நவமணிக் குலங்கு யிற்று மண்டப நணுகச் செய்து
கவின்மணக் கோலங் கொள்வான் காதலி தனையுள் ளுய்த்தான். (௩௮)

குளிப்புனல் படிந்து தெத்திக் குருமணி யணிக டாங்கி
வளரிளங் கொம்பர் போல வரன்புடை யிருந்தாள் சூழ்ந்து
நளினமென் மலர்மா தாதி நங்கையர் பல்லாண் டோதத்
தெளிமறை முனிக்கு ழாமா சிகள்செய வியங்க ளேங்க. (௩௯)

நந்துநல் லோரை நேர்ப்ப நன்மனை புனல்கை வார்ப்பச்
சிந்துநேர் தவம ரீசி சிவபிரான் கழல்கை பூசி
வந்தனை பலவி யற்றிலல்லபை யங்கை பற்றி
யிந்துசே கரன்கை நல்க வெற்றன னனைய காலே. (௪௦)

நாரணன் திருவோ டெய்தா நன்குதா னருளி ராறஞ்
சீரணி * மோதை யேயா திப்பெயர்ப் புதல்வி மாரைப்
பூரண கணேச னாகும் புரகற் கீய வேற்றே
யாரணன் சடங்க னைத்து மாற்றநன் மணமு டித்தான். (௪௧)

* மோதையா தியபெயர் புதல்விமார், என்பது, மோதை, பிரமோதை, சும
கை, சுந்தரி, மனோமை, மங்கலை, கேசினி, காதை, சாருகாசை, சுமத்திமை, நங்
தினி, காமதை, என்னும் பன்னிருபுதல்வி மார்களாம்.

முன்னவ னினைத்தா வெற்பின் முதல்விபோ டரிப யந்த
கன்னியர் தமையும் வேட்டுக் கடிமண வினைநி ரம்பப்
பன்னுமச் சுதன்முன் னான பண்ணவர் முனிவ றோனே
ருன்னரு மோகை யுற்றார் திருமறு மார்ப னோந்தே. (சஉ)

மலக்குறும் பொழிக்கு ஞானம் வழங்கென விறைபால் 'வீண்டக்
கலக்கநீங் கிடவல் வாரே யருளியங் களைமா ரோடு
நலத்தகு கணேச மூர்த்தி நண்ணிவாழ்ந் திருந்தான் முன்னை
யுலப்பில்சீர் மணித்தி பத்திற் பிறருந்தம் பதிக்கே குற்றார். (சஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடியடியாசிரியவிரூத்தம்.

இத்தகையனவா மைங்கரப் பெருமா னினியமான் மியத்திற முன்ன
மெய்த்தகு பிருகு சோமகாந் தப்பேர் வேந்தனுக் குரையுப புராணக்,
கொத்தினு ளொன்றைச் சூதமா முனிநைம் மிசவனக் கோதில்சீர் முனி
வர்க், கொத்தவன்பொடுமோர்ந்தோதியா ரியத்தி னோங்குபார்க்கவமெனு
னும் பெயர்த்தாய். (சச)

வழங்கலுந் நதையா வடுதுறை நமச்சி வாயதே சிகனருள்வாய்ப்புந், நுழ
ந்தமா தவத்தா லுயர்வ ஞான முனிதன்மா ணவனென வுணர்ந்தோர்,
மொழிந்திடு கச்சி யப்பந் நவன்செய் தென்சொலான் முன்னவன் புரா
ணத், தழங்குபே ரியதை விநாயக புராண சங்கிர கப்பெயர் தந்தே. (சரு)

அடியனென் றெகுத்த சரிதமின் னதுநின் றிடவினி யன்னவன்
பொருளைக், குடிஞையா ளித்து பூந்துறைச் சித்திக் குஞ்சர முகப்பிராந்
கன்பர், படிவயிற் சமவத் சரந்தொறும் வசந்த விழாவொன்று பாரிப்ப
ரதையு, முடனுரை செய்வான் றுணிந்தன னவன்ற னுச்சிமேற் கொ
ண்டெழுமந்தே. (சக)

வல்லபைகணேசன்றிருவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (கஉ) க்குத் திருவிரூத்தம் (நூநடுகூ)

வசந்தோத்சவோபாசவினப்படலம்

எழுசீர்க்கழிநெடியடியாசிரியவிரூத்தம்

வண்டமிழ் மலைய மெனுமொரு பெருந்தாய் வயிறுநோர் தீன்நிடப்
பொருளை, யொண்டொடி யெனுங்கைத் தாடமு தூட்டியும்டர் செல் * சந்
திரதிலகத், தண்டலை மனைவாய் வளர்த்துநாந் நினையார் தனிமுற்றந்தோ
றும்வினையாடல், கண்டிட விடுத்த மகவெனு மிளங்கு நளர் நடை காட்
டலிற் களுலும். (கஉ)

* சந்திரதிலகம், சந்தனவிரூத்தம்.

வனிதையர் வருந்துங் கோடையை வருத்து மான்மகன் வைகுபா
சறைகள், புனிதமா விருத்தல் கடனெனத் தமதோ ரறிவினற் புதுக்
குதல் போன்முற், பனியினு லவல முறுமிலை யாதி பழுதறத் தருப்பரி
சனங்க, ஸ்னிதவி ரிளங்கா லசைதரத் துளிர்த்துத் தூமலர்சொரிதரத்து
தைவ.

இடர்நுமக் கிழைக்குங் கோடையாம் பகையைக் கடந்திட வெண்
னுமா னிடாகாள், பிடிநடையிரதி கொழுநெம பொருநன் பிறங்கு நாற்
படைகளிற் பதாதிப், படைகொடம் மதன்றேர் நடத்துறக் கோப்புப்
பண்ணுபா சிறையடை குதிரென், நடலுறு சின்னமார்த்தெனக் குயில்க
ளணிதரு கொம்பிருந் தரற்றீம். (௩)

பெருவரை முலையார் மொழிகவர் கிளிமா பிறங்கெழிற் குழனிசுர்திமிரம்
பொருகரி வதன முறழ்மநி குடைசோள் புரைபசங் கழைசிலை நகைநேர்
தருமலர்கணைகண் ணிணைகயல் கொடியாச் சமைவுற வளைகட லுடுத்த
விருநில வுயிராம் பயிர்வரு நிலம்வித் தியைதிநன் றருமதன்விழாநாள்(௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிபாகிரியலிருத்தம்

வாடைவாய் வாசந் தோய்ந்த வசந்தன்வந் தசைத னேக்கிக்
கோடைநோய் வருத்தந் தீர்ப்பான் குளிர்தட நளின மார்ந்த
வோடைவேய் சோலை சேர்வா ருரியர்கைப் பற்றிக் காமப்
பீடையோய் தரவு லாவிப் பிடிபென நல்லார் சில்லோர். (௫)

கரிபரி யிரத மூர்ந்து காந்தைய ரோடு மாந்த
ருரியவில் லகன்று போந்தே ருறுநறும் பொழில்புக் காங்கே
பரிமள மலர்கள் கொய்தும் பந்தெறிந் தாடல் செய்தும்
விரிதினா வாவிதோய்ந்தும் விடுப்ப * ரெற் பொழுது சில்லோர். (௬)

இந்தெனக் குளிருந் காந்த மணிகளி னிலக வாற்றி
யந்தர முரிஞ்சு மேடை நிலாமுற்றத் தமர்ந்து வாச
முந்துசந் தாதி பூசி யொளிர்முத்த மாலை வேய்ந்துந்
தந்திடை யவர்தோ டோய்ந்து தணிப்பரற் *பொழுது சில்லோர். (௭)

வேனிலான் இன்ன முற்றி வி ஶ்சிற் ப்பெடுக்குங் காலம்
†பூநதி பதிதென் காலல் பொழினிலாக்கொழுநற் புல்லா

* எற்பொழுது, பகற்காலம்.

* அற்பொழுது, இராக்காலம்.

† பூ, கணை, நதிபதி, முரசம், தென்கால், இரதம், அல், யானை பொழில்,
படைவீடு, நிலா, குடை இவ்வாறும், காமனது சின்னமாதலால் தலைவரைப்பிரிந்த
தலைவியர்க்கு வருத்தந் தருதற்கும் அஃதல்லாதார்க்கு அதனைத் தராமையும்உரிய.
பொருள்க ளாயின.

மானன நோக்கார் யாரும் வருத்தஞ்செய் யழலாக் காண்பார்
ரானதங் கேள்வர் தம்மை யகற்றா ரினிதாக் காண்பார்.

(௮)

இன்னதா விருதோ ராறி னினியதாத் திகழ்வ சந்தத்
தன்னபூந் துறைவாழ்ந் தெம்மை யானுவா முகவற் கிழ்ப்பர்
மன்னுவார் வசந்த மென்னும் வைபவ வீழாவென் றென்று
பன்னவா வுடனாண் டாண்டாண்டு பண்ணுவா ரவற்றோ ராண்டில்(க)

அன்னநல் வீழாந் டத்தி யமையுமண் டலபு சைப்பேர்
பன்னுறு பெருஞ்சிறப்பு நாட்குறு பலவ னங்
மென்னவோ கையின்மு யன்றார் சுமுகார லையஞ் சூழாற்றின்
முன்னின நீத்த மன்ன திறக்கினை மொழிதல் செய்கேன

(௯)

‡தன்றனை யூர்வோ னூருந் தவளநான் மருப்பி யானே
சென்றுதன் வடிவின் வேலை செறிந்துவர் நீருண்டார்ந்த
பின் * நரை யானே மேனி பெற்றதன்மைத்தாச் சூல்கொண்
டொன்றுநா னிலத்து நன்னீ ருதவமீண் டதுவான் கொண்டல்.

(௧௧)

கோடைவெம் பகைவற் சீறிக் குமுறலி னிடித்து வாட்போ
ராடலின் மின்னி யம்பின் மாரியம் புகுத்தக் கோடை
நாடனைத் துரத்து ஞால நண்பனன் குறவ மைத்துப்
பீடுடைப் பொதிகை யெய்திப் பிறங்கதன் முடிமீ தூற்ற.

(௧௨)

உருமொலிகாட்டி மாரி சொரிவன வுவரி யுண்ட
வருமுனி மறைபு கன்று வாழுகன் முடிமீ தந்நாட்
பொருவில்பூந் துறைநீ ராட்டல் போலுமப் புனிதன் னாவு
மருமலர் கடுக்கு மாரி மணிகள்கிந் திதென் மாதோ.

(௧௩)

கள்ளவிழ் கடுக்கை வேணி யண்ணலார் கயிலை வாழ்ந்த
வள்ளிலை பொலிவே லன்ன மதர்விழிப் பொருளை மானவ்
வெள்ளியங் கிரியின் கூறுங் கொண்டமே வினள் கொ ளிங்கென்
றுள்ளவர் தங்கட் கைய முறப்பல வருவி வீழ்வ.

(௧௪)

பொருவிநென் பொதிய மென்னு மொருமகள் புவிவா னுய்யப்
பெருகுதன் பொருளை மாளைப் பெற்றரு மணியும் பொன்னுங்

‡ தன்றனையூர் வோனூருந்தவள நான்மருப்பியானே சென்று தன்வடிவின்,
மேகத்தை வாகனமாக வுடைய இத்திரனது அயிராவதம்போன்று வெண்மேகம்
சென்று.

* நனையானே மேனிபெற்றது, உலகயானேபோற் சூல்கொண்டு கருமேக
மானது.

குருவளர் குழையும் பூட்டிக்குகைகடற் கொழுந் தை
மருவவுண் மகிழ்தற் துய்த்தாற் போற்பிர ளயம்வந் தன்றே. (௮௫)

வாசமென் மலருஞ் சந்துந் திகைக்கையின் வாரிப் பாவ
நாசமுன் னான தீர்த்தத் துறையெலா மோதநண்ணல்
பாசவல் வினைநீ உர்ப்பான் பரிவுட னாடிப் பூத்தூயப்
பூசைசெய் தீசன் பாதப் போதம ரடியா ரேய்க்கும். (௮௬)

அலைகடற் புவியி னன்ற * வாறிட மேவ லானுஞ்
சிலையினின் றிழிந்து செந்தில் வேலைவாய்ச் சேர்த லானு
மலைமக ளிடத்து வந்த மகிமையி னனும் வாரி
புலவருக்கிடர்செய் சூரைப் பொருதிருக் குமரற் போலும். (௮௭)

கரிமுகத் தோற்றத் தானுங் கங்கையா ளிடத்து வந்த
பெருமையி னானு மாலம் பிலிற்றராப் பிறங்க லானும்
† வருணம் திரத்தி னனும் வகிர்மதிப் பிளவின் மின்னு
மொருமருப் புடைய தேவை யொக்குமால் வருநீர் நீத்தம். (௮௮)

பொங்கர விற்தந் தோன்றப் பாரதி பொருந்த ‡ வாசை
யெங்குமா முகம தாக வெகினமீ திவர லுழிற்
௦ சங்கற்ப மறமீக் கொள்ளச்? சங்கரன் முடியால் வானீர்
பங்கினுன் மலரின் வைகும் படைத்தொழிற் கடவு ணேரும். (௮௯)

* ஆறிடமேவல், திருக்குமரன்மேற் செல்லுங்கால், திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவின்ன்குடி, திருவேரகம், திருக்குன்றுதோறூடல், திருப் பழமு திர்ச்சோலை, இவற்றில் அமர்தல் எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், இத்தாம் பிரபன்னியின், தக்ஷணமும், உத்தரமுமான இருபாலிலுமிருந்து, வேணையாறு, நாகையாறு, கோனையாறு, சித்தையாறு, சாவையாறு, மணிமுத்தாநதி, கல்லாறு வாணதீர்த்தநதி, பாலாறு, கடனாநதி, பச்சையாறு, கம்பாநதி, சித்திராநதி, கோதண்டாராமநதி முதலிய ஆறுகள், தன்னிடம், சங்கமடப்படுதல் எனவுங் கொள்க.

† வருணம் திரத்தின், கணபதிமேற்செல்லுங்கால், வருணப் பிரியாயநம். என்னும் மந்திரத்துக்குரியதெல் எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், நீர் என்றும் வற்றாத தன்மையுடையதால் எனவுங் கொள்க.

‡ ஆசை, திசை.

௦ சங்கற்பமறமீக்கொள்ள, அயன்மேற் செல்லுங்கால், தரும ஒழுக்க விதியை மேற்படவகுத்தலால் எனவும், நதிமேற் செல்லுங்கால், சங்கின மிகுதிப்படலால், எனவும் கொள்க.

? சங்கரன் முடியால் வானீர்பங்கினால், அயன்மேற்செல்லுங்கால் இறைவன்முடிக்கான ஆகாயம் பிளந்து துருவியதன்மையால், எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், இறைவன்முடிமேல் ஒலிக்கும், கங்காநதியின் பிரிவாதலால், எனவும் கொள்க.

சங்குகை மருவ ** வைந்தாத் தருபொரு ளிருக்கல் லோங்க

† மங்கையாப் பச்சை கூட வளர்கைவண் டிகிரி சுற்ற

வெங்கடுப் பாந்த டாங்க வேலைபுக் கணையும் வாரி

துங்கமா வுரத்து வைஞர் துளவமா யனையு மானும். (௨௦)

வனாபடுபொருளை வாரி வன்றரைப் பாலை சேர்த்தத்

தனாபடு பொருளை வாரிப் புறவுப்த்துப் புறவந் தங்கு

கிளாபடு பொருளை வாரி மருதத்து நிறைத்தாங் குள்ள

வுனாபடு பொருளை வாரிக் கடலுடை யொதுக்கு நீத்தம். (௨௧)

‡ புகலியே நந்நா ளிட்டு வையையிற் போமே டொப்ப

மகரவே நெதிரோ செல்ல மற்றைய வமண ரோரென்

டொகைசகத் திரர்வி டுத்த வோலையிற் கழித்தீர்த் தோடி.

யகல்புனல் வாரி வாரி யப்பொடு கலந்த தன்றே. (௨௨)

** ஐந்தாத்தருபொருளிருக்கல்லோங்க, திருமான்மேற் செல்லுங்கால், பஞ்சராத் திரோபதேச மதவேசார்த்தநெறி பெருக, எனவும், நதிமேற் செல்லுங்கால், பசுவிலிருந்துவருகின்ற ஐம்பொருளாகிய கவ்விய நீங்காமை பெருகஎனவும் கொள்க.

† மங்கையாப்பச்சைகூட, திருமான்மேற்செல்லுங்கால், நீலத்துடன் பச்சைவண்ணனாதலால் எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், கங்காதேவியின் ஒரு கூறினளாகப் பச்சையாறு சம்பந்தப்படலால் எனவும், கொள்க.

‡ புகலியே நந்நாளிட்டு வையையிற்போமேடு, சீகாழித்திருப்பதியில் அவதரித்தருளிப் பரசமையகோளரியென வெற்றிநாமமுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதுரமாநகரத்தில், அமணர்சமையம், புக்க, கூடப்பாண்டியனது சுரந்தணித்தகால, அவ்வமண்சமையத்தின் பொய்ம்மையும், சைவசமையத்தின் மெய்மையும், விளங்கும்பொருட்டு, திருநள்ளாற்றுப்பதிகம், பண்பழந்தக்காரம். “போகமார்த்த பூண்முலையாள்” ஷ திருவிராகம் பண்சாதாரி “தளிரிளவளரொளி” என்னு முதற்குறிப்புக்களுடைய இருபதிகங்களால், நெருப்பிற்சாகுதியிட்டது மன்றி, நீரிலும் சாகுகொடுக்க, திருப்பாசுரப்பதிகம்பண், கௌசிகம், “வாழ்க வந்தனர்” என்னு முதற்குறிப்புடைய திருப்பாசுரம்புனைந்து வையைநதி யெதி ரோறவிடுத்த சைவத்தமிழ்மறைத் திருமுறையேடு எனக்கொள்க.

பொருண்முறை யுணரா தோது * மருகர்புன் சபைம் போதாப்
பருவமெய் திருநா வேந்தின் மனமெனக் கலங்கிப் பண்டை
யருணைறி யுணர்த்துஞ் சைவ சமையமுற் றவர்தாம் பெற்ற
தெருணிலை மான நீத்தர் தெளிந்துயிர்க் கமுதா யிற்றால். (உ௬)

ஆயகா லையிற்ற சைக்கு வேண்டிவ வமைத்துத் தொண்டர்
தூயவா லயஞ்செ வற்கூத் தொக்குழிப் பொருளை முன்போ
லேயுநான் முறைபி றழ்ந்து வருபெருந் கிடைவற் றதா
பாயல்வண் டிதற்கென் செய்து மெனப்பரி வுள்ளங் கொண்டு. (உ௭)

சமுசீரக்கழிநெடி லடியாசிரிய விருததம்.

மருதமாங் சன்னி செவ்வின் சாய்ந்து செவ்வியம் பொருணாமான்
வந்து,பெருகமு தாவும் பெற்றயிற் பிறழ்வென் பிரியநீர்க் கிறைவயின் மி
திலென், றுரைதரு பவரு மடியவர் சுமுகக் குவந்துசெய் வசந்தவை பவத்
தா,லருளவிப் பெருக்கொத் தெனக்குட முனிசன் னனுபவங் காட்டலெ
ன் பவரும். (உ௮)

சுரந்தி யைங்கைச் சுதன்கொளும் வசந்தத் தூளிழாக் கண்டிடச் சுகை
யாம், பொருணையாள் புதுசசி ருருக்கொடு சென்றாள் போலுமென் போரு
மை † யாறு, பெருகிவன் றொண்டர் வஞ்சிவேந் தொடுசென் றிடமுன்பு
தடைசெய்த பெற்றி, புரையும் மூர்த்தி பாடலால் வழிபெற் றெனவெ
வர் பேறுவொன் போரும். (உ௯)

* அருகர்புன் சமையம் போதாப்பருவமெய்திருநாவேந்தின் மனமெனக்கலங்கிப்
பின்பு செளிதல், தமது ஈன்றோரை யிழந்தும், உடன்பிறந்த ஒரு கன்னிகையுடன்
உணவாதிசுளாது முழுவதும், சமைய நிலை யுணரு மறிவற்ற பருவத்தில், அநாதம
றோதைத் தஞ்சமையப்படு குழி வீழ்த்தலே தொழிலான சமணரது துன்போதனைசுரு
ள்ளாகித் தருமசேனபென்போர் பெற்றுச் சைவநெறியின் னாகும்,அச்சகோதரியாலுந்
கைவிடப்பட்டு வருந்திய அவர், பின் அவள் பிரார்த்தனையாலிறைவன் கருணை பொக்
கிச் சூலை குன்மமென்னும் பிணி யுறவித்து, அச்சமணரது மந்திராதி அரிய கிரிசை
யாலுந் தீர்வின்றி, திருவதிகை வீரட்டப்பதிகம், பண், கொல்லி, “கூற்றா யினவாறு
விலக்கிலீர்” என்னும் முதற் குறிப்புடையது முதலிய தமிழ்மறைச்சி வந்து, இயா
ல் எளிது தீர்வித்தல் பற்றிச் சைவமே மெய்நெறிபெனக் கடைப்பிடித்துத் திருநா
வனாய் எனப்பேர்பெற்று என்றுஞ் சைவ சமையாசாரியரால் யிருத்தல் எனக்கொள்க.

† ஐயோறு வன்றொண்டர் வஞ்சிவேந்தொடு சென்றிட முன்பு தடைசெய்து

முன்றனிமுதல்வ னோடுபன் னதியுமொய்த்திவண் பன்மலர் தூவி
நன்றுறப் போந்த பான்மையித் தினமு நண்ணிய தேகொலென் பாரு,
மன்றுயர் ி வாத ளூரால் வராநா ளாலவா யிறையருள் கொடுவந். தொன்
றியே வையை பெருகிய செயலை யொக்குமென் றுணைத்திடு வோரும். (௨௭)

மேலைநாட் *காடு வெட்டிய நாம வளவன்மெய் யன்பினேத் திடுவா
னாவாய் செல்லத் தடைசெய்த வையை யகன்பெருந் கொத்ததென் போ
ருஞ், சாலவே யானா ரப்பொழு தைங்கைத் தம்பிரா னருளினைத் தடையு
மேதுறா தவரை வழுத்துது மெனச்சூழந் தேத்தினு ளலகல் சீரடியார்

கலிநிலைத்துறை

அருமை மாதவர்க் கருள்புரி யாதியைங் கரனே
பொருவி யாதனிற் றொழாதரு நுழந்துபின் றொழலாற்
மெருளின் மேவுறச் சோமகாந் தப்பெயர்த் திறன்மன்
பொருவி னின்னுரு வுறச்செய்க புனிததின் னபயம். (௨௯)

ம்மூர்த்தி பாடலால் வழிவிடப்பெறுதல், இறைவனது திருச்சயிலையிற் சாத்து நீறுதிரு
மலர்மலைத் தொண்டுமுதலிய இயற்றிய ஆலாலசந்தரர் சிவாக்கனாயுந் பூவலக சைவ
சமையாசாரியராய்த் தலதெரிசனமுந் திருநெறித் தமிழ்மறைபுனைதலுஞ் செய்துவரும்
ஓர்சமையத்தில் திருவையாறு என்னுஞ் சிவஸ்த்தல தரிசனங்கருதி வஞ்சிகாட்டரச
னாகிய சேரமான்பெருமானுடன் செல்ல இடையுள்ள நதிபிரளயத்ததாகி தடையாதல்க
ண்டு திருவையாற்றுப் பதிகம், பண், கார்தாரபஞ்சமம், “பரவுப்பரி சொன்றறியேன்,,
என்னுமுதற்குறிப்புடைய திருப்பதிகம் புனைந்தவுடன் அந்நதிரீர் ஊடறுத்து அனை
யிட்டாந் போல் விலகி வழிவிடச்சென்று திருச்சல தரிசனமுதலிய தொண்டியற்றிப்
பிரசாதம்பெற்றது, எனக்கொள்க.

ி வாதலூரால் வராநாளால் வாயிறை யருள் கொடுவந்தொன்றியே, வையைபெரு
சியசெயல், திருவாதலூரில் அவதரித்தருளியவரும் திருவாசகமென்னும், சைவத் தமிழ்
மறைபுனைந்தவருமான மாணிக்கவாசகமூர்த்திமெய்ம்மைப்பொருளுணர்ச்சியுடன் மதா
மாநகர்க்கரசனாகிய அரிமர்த்தன பாண்டியன்பால் அமைச்சியன்முயற்சியும், உடையராய்
ஒழுகியகால அரசனுக்கு வேண்டிந் குதிரைகொள்ளப் பொருள்கொண்டு சிவபிரானது
திருப்பணிக்குசவுதலைத் தண்ணைத் திருவருட்குரியனாக்குதற்கென்று உணராது அபகரி
த்ததாக உட்கொண்டு அவரைத் தண்டிப்புக்குள்ளாக்கிய அவ்வரசனது அறியாமையை
யும் அம்மூர்த்தியினது இந்நம்பையையும் நீக்கும்பொருட்டுச் சிவபிரான் வையைநதியை
ப்பிரளயத்ததாகாக் காலத்துப் பிரளயத்ததாக்குவித்தல், எனக்கொள்க.

* காடுவெட்டிய நாமவளவன் மெய்யன்பினேத் திடுவா னாவாய் செல்லத் தடை
செய்த வையையகன்பெருக்கொத்தது, சிவநேசனாகி காஞ்சிபுரத்தரசுசெய்த காடுவெட்

பணங்கொ ணைகளைப் பள்ளியோ னுதிமூ வருக்கு
மிணங்கு முத்தொழி லியந்தய னிருந் தீ தொழி லறிவாங்
குணங்கொள் புத்திசித் திப்பெயர்க் கோதைய மகாரா
மணம்பு ரிந்தருள் புரிந்தடு வரதநின் னபயம்.

(௩௩)

பார்த னுச்சியிற் பதிநாக் தாங்குபாப் பணைதுஞ்
சோர ரிக்கவன் செவியினின்றுதிக்குமோ ரிரண்டு
பேர ரைத்தெற வண்டிலா நஞ்சலின் வீட்டுந்
தீர மன்னவற் களித்தருள் செல்வரின் னபயம்.

(௩௪)

தக்க மன்னனும் கிறல்கொள்வல் லாளனுந் தனியே
றொக்கும் விமனு மவன்றரு முருக்குமாங் கதனும்
பொருக மின்மன வலாரியு மருந்தவம புரிய
மிக்க நல்வா மருளிய விமலநின் னபயம்.

(௩௫)

ததை மலர்ப்பெரு வனத்துநோன் புறுகிருச் சமதன்
கதமி குத்தடு திரிபுரன் கற்பக நாட்டுக்
கதிபன் மற்றையர்க் கருள்செய்து முப்புர மழிப்பான்
விதுமு டித்தவற் குகவுறு மெய்யதின் னபயம்.

(௩௬)

முன்னு ருத்தினா கர்த்தமன் மூவிரு முகத்தோன்
பன்னு சேடன்வே ணாளன்பகர் சந்திராங் கதம
னென்னு மின்னவர் விநாயக சீதூர்த்திகோன் பியற்ற
வன்னர் வேண்டியாங் கருளிய வனகநின் னபயம்.

(௩௭)

டியசோழனென்னும்பெயரிய அரசன் ஆலவாயிறைவனைத்தரிசிக்கும் பேரவாவினனாகியும் பாண்டிவேந்தன்பகைமைக்கஞ்சியிருத்தலைணர்ந்த, ஆலவாயிறைவன் ஓரிரவில் சோழவேந்தன்சனவிற்போந்து ிருத்தனாகி, உருத்திரிந்து தனித்துவந்து நம்மைத் தரிசித்துசெல்க எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி அன்றிரவில் அவ்வரசன் நெறிக் கொண்டு வையைவடகரைவருகையில் அந்நிபிரளயத்ததாகித் தடைபடுத்தலால்வரு ந்த, அவ்விறைவன் நனவிலும் அவன்பாற்போந்து நதிப்பிரளயத்தைவறப்பித்தும், கோட்டை வடக்குவாயிலேத்திறப்பித்தும், தம்மைத்தரிசிப்பித்தும், மீண்டுஅவனைவிடுப்பித்தும், அவ்வாயிற்குவிடைக்குறிபொறிப்பித்தும், அருளியது எனக்கொள்க.

தீ தொழிலறிவு, கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியும்.

இரண்டவீரரை' மதுரையிடவரை.

பூரணப்பெரு நெறிப்படு புருசுண்டி முனிவன்
வாரி சுற்றுறு நிலமகண் மகனென வருசேய்
சாமி நுத்திடு வெண்மதி பெருந்தவஞ் செயல்கண்
டேரு நத்திரு வருள்செய்த விதைவநின் னபயம். (௩௫)

அறுகு வந்தொரு பூசச்சிக்கும் விடைக்குமத் திரிக்கு
முறுவ ரங்கொடுத் தடுத்தபல் லுறுவரச் சிக்கு
மறுகு கொண்டு டொரு பார்ப்பனி புதவுமோ ரறுகுண்
டுறுவ ரத்துலையறுகினல் கொருவநின் னபயம் (௩௬)

சமீர ஹத்தளி ருவந்தொரு வேட்டுவன் தனக்குந்
திமிர் நேர்மெய்யோ ராக்கற்கு மருள் செய்தோர் சமிவா
யமைய வர்ச்சித்த மாயணக் கிரணிய னாதி
குமையச் செய்திற மருள்செய்த குமரநின் னபயம். (௩௭)

இலகு வய்விடர் தானாயார் நருங்கண்வீற் றிருந்தும்
புலவர் மரபாரர் வன்வியற் நளிகொடு பூசை
நீலபெ றச்செய வருள்செய்தும் விடதுகர் நீர்மை
யூய் வன்வியான் மாப்த்துமா ரொருவநின் னபயம். (௩௮)

பொருவில் சங்கட சகூர்க்கினோன் பாலரும் புதல்வன்
கருத வரியன் ரூசேசு னப்பெயர் கிளத்து
மொரும னாரொடுன் னுலகநற் கசியபன் முதலோர்
பெருகு நல்வரம் பெறவருள் பெருமநின் னபயம். (௩௯)

கணம நத்தலும் புரிந்திடாக் கபிலனுக் கிடனா
யனுரு வித்திடு கண்ணெனு மன்னனை யழித்து
வண்பி குத்திடு மாமுகங் கொண்டுசித் தூரப்
பணிவி றுட்டனை யட்டிடு பரமநின் னபயம். (௪௦)

விக்கி னம்புரி விக்கினன் தருகசொழித தொரு டீராத்
றிக்கு வத்திரன் மறைகவர் நருவனைச ரெகுப்பித்
தக்க ருள் றுடைச் சிந்தாமன் னுளியை யருந்தி
மிக்க வெற்றிகொண் மெய்யந்தம் மெய்யந்ன் னபயம். (௪௧)

§ ஒரு பார்ப்பனி, திரிசிரசெனும் ஒருபார்ப்பான் மனைவியான,விரோசனையாம்.

† ஈர்த்திருவத்திரன் மறை கவர்தருவன், நான்குமுகங் களையுடைய பிரமதேவ
ரால், நிரூபணசெய்யப்பட்டுவந்த வேதாகமத்தினை அபகரித்த கமலனேனும் அச
ரன்.

இணையி றாமனைக் கயமுகா ஈரணையெவ் வுயிர்க்கும்
பிணிசெய் : யந்தக ரிருவரைத் தூராசதப் பெயர்கொ
டணியில் வெய்யனைச் சமரிடைச் சாய்த்துல களித்த
கணித மற்றிடு கருணைமா வடிவநின் னபயம்.

(௪௨.)

புனித பங்கயன் புதல்வனு மரீசிபாற் புதல்வி
யெனவி மாசல மகனாவல் லபையெனு நாமம்
பனவ ளித்தர னெனவந்து மணந்தடப் பாச
மனவ மைத்தருள் வல்லபை கணேசநின் னபயம்.

(௪௩.)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

புவனமத் தனையு மாக்கப் டு போதபோ தகவில் லோனாய்
புவனமத் தனையுங் காக்கப் பூவைபூ வையின்மெய் யோனாய்
புவனமத் தனையும் போக்கப் பூதிபூ நியமுள் னோனாய்
புவனமத் தனையும் வேறுப் பொருந்தவாழ் விமல போற்றி.

(௪௪.)

அணுவனைத் தினும்வி யாபித் தத்தனா யாகி நின்ற
யணுவனைத் தினுந்தோ யாதோ ரரியதுண் பொருளாய் நின்ற
யணுவனைத் தினுஞ்சேர் பாச மறுத்தருள் குருவாய் நின்ற
யணுவனைத் தினுமுள் ளன்பி லகன்றிடா வழுதே போற்றி.

(௪௫.)

முத்தொழில் களைநி கழ்த்த மூவர்க்கு மருளா நிற்பாய்
முத்தொழின் முடிந்த நாளின் மூவர்க்கு மேலா நிற்பாய்
முத்தொழி வினருந் தம்முண் முறைபிறழ்ந் துதிப்ப வைப்பாய்
முத்தொழி லையுநின் னன்பின் முதிர்வவர்க் கருள்வாய் போற்றி.

(௪௬.)

உருவெலா நோக்கு தோறுன் னுருவென்றே யிதய முன்ன
மருவிவாய் துதிக்குஞ் சென்னி வணங்குமெய் முகம னன்று
லொருவமண் டலபூ சைக்கிங் குறுபுனற் பெருக்கா னூறு
தருமதோ வென்று தாழ்ந்தேந் தாபந்தீர்த் தருளல் வேண்டும்.

(௪௭.)

* அந்தக ரிருவர், தேவார்தகன், நார்த்தகனென்னு மிரண்டசான்.

டு போதபோதகவில்லோனாய், பூவினுள்ளிடத்தைவீடாகவுடையபிரமதேவராகி

* பூவைபூவையின்மெய்யோனாய், காயம்பூப்போலுந்திருமேனியில், இலக்குமி
யைவைத்தவிஷ்ணு தேவராகி.

* பூதிபூதியமுள்ளோனாய், திருமேனிமுற்றுந்திருவெண்ணீரிலங்கும் உருத்திர
மூர்த்தியாகி.

* அத்தனாயாகி, பிரவுமாதநவுமாகி.

அடியவர் குறையு தீர்த்தாண் டருண்மத மழைபெய் தற்கே
 ஸெடியதும் புடைக்கை கொண்ட நிம்மலா வசந்த நாட்செய்
 கடிவிழ முடிவிழாவாக் களிகொண்மண் டலபூ சைக்கு
 வழியிர் நதயிற் பண்டை வழக்கத்தி னருளல் வேண்டும்.

[௪௮]

எனவடி யவரெ லாஞ்சேர்ந் தெங்கைபே ரருணி னீந்து
 கனிபுள மயர்ந் * ஷெட் டங்க நானிலம் படியக் கண்கள்
 புனல்வடி தாவி றைஞ்சப் புனல்வடி தாக்கண் ணுற்றுன்
 றனுமுத லெனைத்து நல்குந் தந்திமா முகத்து வள்ளல்.

[௪௯]

வருநன்னீர் தொன்னீ ராக மற்றைநாண் மதிநா ளாகக்
 கருதுவா ரெவரு மீது கணபதி நமதன் டேபார்வா
 னெருவினை யாடல் செய்த தன்நிமற் றென்றின் றென்னப்
 பருகினார் களிம துப்பின் படர்ந்துளா ரெந்தை கோயில்.

[௫௦]

முத்திசா தனர்வெண் னீரூர் முழுமெய்யர் முனிவர் யோகர்
 சித்திகை வந்தோ ருமாற் சித்தியெட் டையுமுற் றுலுந்
 தத்தமுண் ணிலைதி றம்பாத் தகவுசால் சீவ முநதர்
 பத்திசெய் முதியோ ரீட்டம் படைபடக் குழுமி யாத்த.

[௫௧]

மூவகைப் பகக்கட் காப்ப மூலகை வடிவு கொள்ளுந்
 தேவதே வமருங் கோயிற் திருமெழுக் கடுவோர் தூர்ப்போர்
 பூவின்மா லைகஞ்ச மைப்போர் காவணம் புதுக்கு வேர் நரம்
 பாவலோ ராதி மெய்நாத் தொண்டர்பற் பலர்மி டைந்தார்.

[௫௨]

ஈசனார் திருத்தா ணுளு மிதயவா லபத்த மைத்துப்
 பூசனை புரிகிற் போனாம் புலக்குறும் பெறிந்து பொய்தீர்
 நேசமி சன்பால் வைத்து நிகழ்மறைச் செபதி யான
 மூசிய மனத்துத் தொண்டர் முறைமுறை மருவினூரால்.

[௫௩]

அந்தண ரரையச் நாயக ரரியவே ளானர் மற்றோர்
 தந்தமா சாரத் தில்லக் கிழத்தியர் மகார்தம் மோடும்
 யந்தழந் தனைசெய் தியாண்டும வதிந்தனர் துணைதோ றந்தி
 யுந்துகஞ் சனைபாட் டாலேந் தொவிசெய்வேவர் தொகையு மார்ந்த

[௫௪]

* எட்டங்கநாளிலம்படியவிறைஞ்சல், தலை, மோவாய், செவியிரண்டு, கையிரண்டு, காலிரண்டு, இவ் எட்டு அவையங்களும் பூமியிற் படும்படி நமஸ்கரித்தல்.

* நாற்பாவலோர், ஆசு, மதாரம், சித்திரம், வித்தாரம், எனப்படும் ஸ்தத்தோத்திரக் கவிவல்லோர்.

மழைமதம் பொழித டக்கை மாமுகப் பெருமான் கோயி
லழகிலுக் கழகு செய்தாங் கரம்பைபைங் கமுகு கன்னல்
குழைமலர்த் தொடைகு யின்றா கோதில்பஃ நீபந் தூபந்
தழைதா விட்டார் கோலஞ் சார்தஞ்சண் ணத்த மைத்தார்.

[௫௫]

மண்டல பூசைக் கின்னும் வேண்டுவ வமைப டச்சேர்த்
தெண்டகு சுமுக ழூர்த்திக் கியற்றபி டேக வர்க்கந்
தண்டளிர் புரைபட் டாடையாதிய சாத்து வர்க்கம்
வேண்டா எங்கோ மேத வடமுநல் வேய்ப்புண் வர்க்கம்.

[௫௬]

தூத்தா வனங்கந் தூர்வைத் தொடைமுநன் மிழையும் வாக்கம்
பாத்தடு ததிரு எம்பான் முகவிராம புகத்தின் வாக்க
மாததில புஞ்சங் கஞ்ச மாதிபண் ணியத்து வர்க்கந்
தெத்துளி கதலி மாவா சினிமுநந் கனியின் வர்க்கம்.

[௫௭]

ஏனவு மமைத்துக் கும்பத் தாபன மிபற்று வித்துந்
தூநறுந் * தயிலக் காப்புக் தொடங்கியா ரக்கு முயபி
ரானமட் டித்துக் கும்ப மாட்டியொற் றுடை சாத்தி
வானரீ றுதி யாவும் வளைவித்து ரைவே தித்து

[௫௮]

தூபநீ பழும்வி எக்கிச் டீ சோடச முகம னாற்றித்
‡ தாபந் மறையுஞ் டீ சைவா சாரியர் முறையும் பண்ணே
டேபயின் முறைது திப்ப வியமுழங் கறைக திப்ப
‡ மாபரன் புராண மோது மரபொழுக் கியல்வி திப்ப.

[௫௯]

*தயிலக்காப்புத்தொடங்கியார்க்குமப்பிறு[க]தயிலக்காப்பு[உ]மாகாப்பு[க]நெல்லிக்
காப்பு[ச]மஞ்சட்காப்பு[௫]பஞ்சகவ்வியம்[சு]ரசபஞ்சாமிர்தம் [எ]பலபஞ்சாமிர்தம்[அ]
பால்[சு]தயிர்[௫]நெய்[௫]தேன்[௫]கருப்பஞ்சாறு[௫]எலுழிச்சை, நாரததை, தமரக்
தை, குளஞ்சி, மா சூளை, இவ்வைந்தின்பழச்சாறுகியபலோதகம்[யசு]இளநர்[௫௫] அன்ன
ம்[யசு]சகஸ் திரத்தாரை[யஎ]சங்கம்[௫௮]காண்டாமிருகக்கொர்பு[௫]விழுதி[௫௫]வில்
வக்குழம்பு[௫]சந்தனம்ஆம், நெய்அபிடேகத்துக்குப்பின்இளவேனலீர்அபிடேகஞ்செ
ய்தலும், ஓர் முறையாம், ரசபஞ்சாமிர்தம்என்பது, பால், தயிர், நெய், தேன், சாக்கரை இவ்
வைந்தும் விதிப்படி கூட்டியதாம். பலபஞ்சாமிர்தம், என்பது, ரசபஞ்சாமிரத்ததுடன்
வாமைப்பழம் மாம்பழம், பலாப்பழம், இம்முனைறுகூடச் சேர்ப்பதாம்.

‡ “சோடசமுகமன்” ஆவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோத
னம், அஞ்சுண்டமைய, உதலுமுத்தினா, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதா
னம், தூபம், தீபம், ண்வேத்தியம், பானீயம், ஆரத்திரிகை, ஜெபசமர்ப்பணை, என்
னப்படும் பீதிஞ்ஞவண்க் உபசாரங்களாம். இவற்றுள் ஆரத்திரிகையின் அங்கங்கள்,

இராதீபம், நாகதீபம், இடபதீபம், அன்னதீபம், புருடாமிரதீபம், சிங்கதீபம், கர்மதீபம், நவமுகதீபம், சந்தாமகதீபம், பஞ்சமகதீபம், திரிமகதீபம், ஏகமுகதீபம், சூர்தீபம், பருவதீபம், நட்சத்திரதீபம், கர்ப்புரதீபம், ஆக இப்பதினாறு வகை ஆராதனத்துடன், ஞாபக, சுருட்டி, கண்ணாடி, சாமரம், விசிறியாகிய பஞ்சோபசாரங்களுக்குச் சேர்த்து இருபத்தொரு வகையாம்.

† “தாபதர்மமையும்”. கோத்திர சூத்திரங்களிற்றவறாது ஷட்கருமங்களில் வழுவாதொழுக்குஞ் சிரத்தையாளாகிய ஆந்நண்கள் இருக்கு, யதூர், சாமம், அதர்வணம், என்னும் நான்கு வேதங்கனையும், சந்தஸ்முறைமை நெரிந்து குழமிப்பாராயணத்தாற்றுகித்தல்.

§ “சைவாசாரியர் முறைமையும் பண்ணேடேபயின்முறை” வைதிக சைவசமைய சாரியர்களாகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியாரால் அருளிச்செய்து மூன்று திருமுறையாகவும். திருநாவுக்கரசரையாரால் அருளிச்செய்து மூன்று திருமுறையாகவும், சுந்தரமூர்த்தி நாயாரால் அருளிச்செய்து ஒரு திருமுறையாகவும், திருநாணாயுர் பொல்லாப்பின்னையார் அருள் பெற்ற நம்பியாண்டார நம்பியால் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஏழுதிருமுறைகளாகிய தேவாரமென்னுந்தமிழ் முறைப்பதிக்கனையும், புறநீர்மை, காந்தாரம், பியந்தைக்காந்தாரம், கௌசிகம், இந்தளம், தகடேசி, சாதாரி, நட்பாபடை, நட்பாகம், பழம்பஞ்சரம் காந்தாரபஞ்சரம், பஞ்சமம், என்னும், பகற்பண் (மூ)தக்கராகம், பழந்தக்கராகம், சகாமரம், கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம், வியாழக்குறிஞ்சி, மேகராகக்குறிஞ்சி, அந்தாளிகுறிஞ்சி, குறிஞ்சி, என்னும் இராப்பண் [க]செவ்வழி, செந்துருத்தி, திருத்தாண்டகம், என்னும்பொதுப் பண் (க) இவற்றால் அவ்வக் காலங்களின் முறைப்படிக்கும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்செய்து எட்டாந் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற “திருவாசகம்” திருமாளிகைத்தேவர், சேத்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பி கூடநம்பி, கண்டாராதீதர், வேணுட்டிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேகிராயர் என்னும் நாயன் மார் ஒன்பதின் மரால் அருளிச்செய்து ஒன்பதாந் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற “திருவிசைப்பா” “திருப்பல்லாண்டு” சேகரிதார் நாயாரால் அருளிச்செய்து பன்னிரண்டாந் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெரிய புராணம், அல்லது மற்றைய சிவபுராணங்கள், இவற்றையும், அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்புகழையும் அவ்வப்பண்களால் அமையவும் மூர்த்த சன்னிதான முறைகளாகி ஒதுதலாம்.

§ “மாரபர் புராண மோது மரபொழுக்கியல்” என்பது பரமசரித்திரமென்னும், புராண படனம் பண்ணுவீக்குங்காலை திருக்கோயில், மடம், நதிக்கரை முதலியவற்றில் புராணசாலை வகுத்து அணிசெய்வித்து சுதினத்தில் உத்தம சதா வருணத்து தீர்த்தேராய், அநீசுவீரம், தியொழுக்க மில்லோராய் இலக்கிய, இலக்கண, சிவாகமத்தேர்ச்சி, சிவபூசை பஸ்பமருத்திரா, கப்தாரணம் நீங்காத சிரத்தை யாளாய் உள்ளோராப் பெராரணிகராக வரித்து ஆசாரத்துடன் சுத்த பீடத்தில் புராணத்தை வைத்து அருக்கிய வைதேந்திய துபதிமுதலிய வற்றும் பூசித்துக் கீழ்த்திசை நோக்கி ஆசனத்திருந்து அவருக்கு அடுத்த தாமுன்ன சேர்க்கைக்கொண்டு மூலம் வாசிப்பித்து அவ்விராகத்திலே அவரும் அருத்தஞ்சொல்லும்படி வேண்டுகின்றது, ஆசனத்திலிருந்தும்

நாரணன் முகத்தே வாணோர் நணுகுவான் மலர்க ளே
வாரண முகத்தோ மென்ன வாய்மனு வகத்தோ வன்பர்
சீரண வுளததோ புத்தி சித்திமார் வளத்தோ யாண்டும்
பூரண நெனத்தோய் வுற்ற புண்ணிய னுவப்பச் செய்ார். [௯௪]

நத்துசீர் வசந்தச் சாறு நடத்துமண் டலபூ சைக்கப்
ஓ பத்தருச் கருள்வெள் ளத்தாற் பாலிப்பான் பாங்கர் தற்கும்
புத்தெழிற் பொருளை நேர்த்தொண் பூதியங் கம்போர்ப் பாரஞ்
சுத்தநீ னனம ருந்தந் தொடைசெய்பல் பொருள்சொல் லின்ன. [௯௫]

காலே நீட்டியும், உடம்பு போர்த்தும், தாம்பூலம் தரித்தும், படுத்தும், துயின்றும், இடையே பிரிந்தும், நினைத்தும், பிறிதொன்று வசனித்தும், இருப்பவரை அப்புறப்படுத்திச் சபாரஞ்சிதப்பட உண்ணைப்பொருள் உடாத்தலை, கல்லொழுக்கங்களைத் தெரிதலிலும் நித்தியாநித்தியங்களைப் பகுத்தறிதலிலும் விருப்பமுள்ள அனைவருங் கேட்டுணர்ந்துய்யும்படி செய்வித்தலாம்.

ஓ பத்தருக் கருள்வெள்ளத்தாற் பாலிப்பான் பாங்கர் தற்கும். புத்தெழிற் பொருளை நோதவதான பூதியங்கம பாராபாரஞ், சுத்தநீ னனமருந்தந் தொடைசெய்பல் பொருள்சொல்லின்ன, என்பவற்றில் பொருளைநதி சூழ எழுந்தருளியிருக்கும் கணபதி மூர்த்தியின்மேற் செல்லுங்கால் (அ) பூதியங்கம் போர்ப்பு (உ) ஆரம் (ஈ) சுத்தநீர் [ச] அன்னம் [இ] அருந்தம் [ஈ] தொடை [எ] செர்ப்பல்பொருள் [அ] சொல் என எண்வகையாகப் பகுத்து இவற்றுள் பூதியங்கம் போர்ப்ப என்பது, பரம சந்நிதானத்தில் மஹைசொரியம் என்னும் திருவெண்ணீற்றுப் பிரசாதத்தைக் கையேற்றவுடன், என்றும் பிறவிக்கு வேறுதுவான ஆணவாதிமல நோயை நீற்றுந்திவ்விய பஸ்பமாகப் பரிசிக்கும்பொருட்டுத் தமக்கு கற்ப, உபகற்ப, அநுகற்ப, முக்கிய, அமுக்கிய, சாமானியம் என்னும் விபூதிகளை தருதற்குரிய வித்தாக விசுவாசித்து சென்னிமுதலிய விதித்த அவயவங்களிற் றரித்துக்கொள்ளச்செய்தல். ஆரம் என்பது, அபிடேகித்த சந்தனக்குளம்புப்பிரசாதத்தைக் கையேற்றவுடன் என்றும் சரீரம், உஷ்ண தூர்க்கந்தப்படவொட்டாத திரவியமாகத் திமிர்ந்துகொள்ளும் பொருட்டுத் தமக்குச் சீதசுகந்த வஸ்துக்களைத் தருதற்குரிய வித்தாகப்பாவித்துத் திலகமிட்டுப் பூசிக்கொள்ளச்செய்தல். சுத்தநீர் என்பது, அபிடேகித்த தீர்த்தப் பிரசாதத்தைக் கையேற்றவுடன், என்றும் அகக்கரணங்களையும் புறக்கரணங்களையும் பரிசுத்தப்படுத்தும் அபிஷேகமாகக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தமக்குப் புனிதரசவர்க்கங்களைத் தருதற்குரிய வித்தாக அங்கீகரித்து ஆசமித்தும் புரோகித்துவ கொள்ளச்செய்தல். அன்னம் என்பது நிலேகிக்க அன்னப்பிரசாதங்களைக் கையேற்றவுடன், என்றும் பசிப்பிணியை மாற்றும் மருந்தாகப் புசிக்கும்பொருட்டுத் தமக்கு அறுவகைச் சவையுள்ள நால்வகை யணவுகளை தருதற்குரிய வித்தாக எண்ணிப் புசித்துக்கொள்ளச்செய்தல். அருந்து அம் என்பது, சருக்களையும் எலுமிச்சங்கனிசமுஞ் சுத்தோதகத்துடன் கலந்துநிலேகித்த பானகம், என்னும் பிரசாதத்தைக் கையேற்றவுடன், என்றும் தாகப்பிணியைத் தீர்க்கும் மருந்தாகப் பானஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தமக்கு தவனரீனாத் தருதற்குரிய வித்தாக நினைத்து அருந்திக்

உவப்புற வுதவி யேனை யுலகவாழ் வுள்ள நல்கிப்
பவங்கடல் கடந்து மேலைப் பரத்திக் கரைசேர்ந் துய்யத்
† தவப்புனை விருப்பர்க்கென்றுத் தண்டைக்கா லினையீய் கின்றான்
சிவப்பெரு மதலை யென்றான் தேவதே வென்ன நின்றான் [௯௨]

கொள்ளச்செய்தல். தொடையென்பது, சாத்தியமாலையும், அருச்சித்த வில்வ முதலிய துமாகிய நிருமாலியப்பிரசாதத்தைக் கையேற்ற வுடன், என்றும் சரீரத்தை அழகிய தாக்கும்பொருட்டுத் தமக்கு வஸ்திராபரண மலர்மலைவருக்கங்களை தருதற்குரிய வித்தாகக் கருதிப்புனைந்துகொள்ளச் செய்தல். செய்பல் பொருள் என்பது, மற்றவைவேத்தியமான அபூமுதலிய, பலகாரவருக்கம், நாளிகேரகதலிபலம் முதலிய கனிவர்க்கம், வெள்ளிலைச்சுருள் முதலிய திற்பிவர்க்கமாகிய நானாவிதப் பிரசாதங்களையும் கையேற்றவுடன் என்றும் சரீர சுசுபோகானுபவத்திற்கு துகளும் பொருட்டுத் தமக்குத்தின்ப ண்டங்களைத்தருதற்குரிய வித்தாகச்சிந்தித்து நுலிந்து கொள்ளச்செய்தல். சொல் என்பது, பாராயணபடனாகினால் பயின்றஸ்தோத்திரங்களைச் செலியேற்றவுடன் என்றும் வருண, ஆச்சிரம, சமைய, ஆசார, பத்தியாதிகளை உணரும்பொருட்டுத் தமக்குக் கல்வி கேள்விகளைத் தருதற்குரிய வித்தாக நம்பி இறைவனை நோக்கி வேண்டுவனவற்றைப் பிரார்த்தித்து, பிராயச்சித்த, உபசாரவிண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்ளச் செய்தல் எனப் பொருள்படுதல்காண்க. கணபதி மூர்த்தியைச் சூழ்ந்து செல்லும் பொருளையாற்றின் மேற்செல்லுங்கால் (க) பூதியங்கம்போர்ப்பு (உ) ஆரம் (நி) சுத்த நீர் (ச) அன்னமருந்து (ரு) அம்தொடை (சு) செய் (எ) பல்பொருள் (அ) சொர் என எண்வகையாகப்பகுத்து இவற்றுள் பூதியங்கம்போர்ப்பு என்பது, குறிஞ்சி, பாலை, மூலலை, மருதம், செய்தல், என்னும் ஐந்திணைகளுள் பூசாரமுள்ள விடங்களைத்திணும் இடையறாது நீரொழுக்கால் நிறைவித்தல். ஆரம் என்பது, முத்தப்பிரப்பிடம் பலவற்றின், மேகம் யானைக்கொம்பு, சிப்பி, சங்கம், முதலை, மீன்சுளற்றோன்று முதல்திரிபு இரூபாலிலும் அலைக்கரங்களால் வீசச்செய்தல். சுத்தநீர் என்பது, உமாபரமேசுரரியின் திருக்கரத்தினின்றும் பிறந்து கங்காநதியின் பிரிவான புண்ணிய தீர்த்தமாய்ச் சிரத்தையுடன் வந்து மூழ்குவோர்க்குப் பயன்றருவதுமன்றி, சரீரம், இடம், வஸ்துக்களைச்சுத்தி செய்வித்தல். அன்னமருந்து என்பது, வைத்தியசாஸ்திரமுறைப்படி அந்நீரைச்சுத்திசெய்து நீற்றினால் தாம்பிரபஸ்பமென்னு மருந்தாய்ப்பிணி நீக்கு வித்தல். அந்தொடை என்பது, திணைதோறும் வியாபித்திருப்பினும் மருத்திணையையே ஈவளம்பொருந்திய ஊரகத்ததாகி அழகு செய்வித்தல். செய்என்பது, பரல் உவர்முதலிய வெறு நிலங்களையும், தானியாதி விளைவிக்கும் வயல் நிலமாகத்திருத்து வித்தல். பல்பொருள் என்பது, பொதுவில் யாவர்க்கும் யாவைக்கும் உதலிப்பொருள்களாவதன்றி உத்தம வருணாச்சிரமத்தவர்க்கு புனிதஉபகரணமாகும் கந்தமூலபதாதிகள் தேவபூசை, யாகமுதலிய கிரிகைக்குவேண்டும், சுகந்த புஷ்பபத்திரகொடி, திரணசமித்த ஒஷதிமுதலி பவற்றைவளர்ப்பித்தல். சொல் என்பது பரமவைவேத்தியத்துக்கு ம், மாந்தருணவுகளுக்குஞ் சிரேட்டபதார்த்தமாகிய சம்பாமுதலிய பலவகை நெற்குவியல்களை உண்டாக்குவித்தல், எனப்பொருள் படுதல்காண்க.

† தவப்புனை விருப்பர்க்கென்றுத் தண்டைக்காலினையீய்கின்றான், என்பதில்

எழுதிக்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தர்

இன்னபான் மையதாகக் கணபதி மூர்த்தி யிணையடித் துணைமுடிக் கொண்டு, முன்னையோ ரருளும் விராயக புராண முழுவதும் சங்கிரகப்பேர்பன்னிபாத் தருமைச் சிந்துபூந் துறையிற் பகர்சித்தி யைங்கான் கோயிறன்னின் கரங்கேற் றினன்கிறி யேன்சான் தவரமுனோ தினர்க்கெய்துந் திருவே. [௯௩]

வாழ்ககொல் வேதம் வைதிக சைவ மாமக மந்தணர் வானம்
வாழ்கசெங் கோன்மன் னவரொடு கோவும் வண்பயிர் வர்க்கமெய் யன்பர்
வாழ்கநல் லறமுன் னானநாத் பொருளு மல்லலம் புனியுமிக் கோங்க
வாழ்கவிந் நூல்கூட் பவர்பயில் வோர்கண் மற்றைய யாவையு மகிழ்ந்தே [௯௪]

வசந்தோத்சவோ பாசனைப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆதப்படலம் யுக்குத் திருவிருத்தம் ஸாஉயந்

ஆத காண்டம் இரண்டுக்குத் திருவிருத்தம் தூநாசுய

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஹாகணபதிதுணை

ஜலக்கடல்கடக்க மரக்கலம்பற்றும் மீகாமர்க்குக்களையும், திசைக்காற்றும் ஆகியஇரண்டு ம் அவசியம் வேண்டிதல்போல, பவக்கடல்கடக்கத் தவப்புணைபற்றும் அன்பர்க்கு வேதச்சிலம்பணிந்த ஞானபாத கிரியாபாத சொரூபமாகிய இரண்டுதிருவடிகளும் அவசியம்வேண்டுதலின் அவற்றை அருள்செய்கின்றான் எனப்பொருள்பட்டு நின்றல் காண்க.

விநாயகபுராணத்தின் விரிந்தயாப்பைச்சுருங்கியாய் பாக அமைத்த "விநாயகபுராணசங்கிரகம்" எனப்பெயரிட முற்ப்பதால் அக்கதாசாரத்தின் வாயில்பற்றி அர்த்தசாரம எளிது புலப்படுமெனக்கருதிப் படலசாரசங்கிரகத்தையும் இங் னனங் காட்டவேண்டியதாயிற்று.

[அஃதுவருமாறு]

உபாசனாகாண்டத்தில்

விநாயகபுராணப்படல சாரசங்கிரகம்

விநாயகமூனிவொன்பவர் ஆதியான எகவேதத்தை துவாபாயுகத்தில் நான்கு பாகப்படுத்தியருளியவர், அவர் அவ்வாறே விரிவானபுராணங்களையும்பதினெண்டொ கைப்படுத்தித் தொடங்கியகால அதற்குவேண்டும் அறிவுடைமைக்கு விக்கினமுண்டா கிவிவிர்த்தித்துக்கொள்ள வழியுமுறியாதவராய்ப் பிரமதேவர் பாற்சென்றறிவிக்க அவர் ஞானநோக்கால் இவ்விக்கினம் விநாயக மூர்த்தியை முன்வழுத்தாக் குறையால் சம்பு வித்ததென்றுணர்ந்து அவவக்கினத்தை நிவிர்த்திக்கும் வழியையும் விநாயகமூர்த்தி மான்மியங்களையும் உணர்த்தக்கேட்டு அவ்வாறே வழிபாடாற்றி விநாயகமூர்த்தியின் அருட்பிரசாதத்தால் விக்கின நிவிர்த்திபெற்றுப் பதினெண் வகைப்பட முதன்மைப் புராணங்களையும் உபபுராணங்களையும் இயற்றப்பெற்றதை விரித்துக் கூறியதாம்.

உ சோமகாந்தனுபாசனைப்படல சாரசங்கிரகம்.

சோமகாந்தன் என்பவன் செனராட்டிரதேயத்து அரசன் இவன் ராஜசம்பத்தி னனையிருக்குங் காலை, கண்டோர் அருவருக்கத்தக்க குட்டகோயணுகியதால் அரசிய ல் முதலியவற்றில் வெறுப்புற்று இராச்சிய பாரத்தை எமகண்டென்னுந் தன் மகன் மேலிறக்கி பிரிவாற்றாத தன் மனைவி அமைச்சர் இருவர்சகிதம் வனம்புகுந்து பிரகு மாமுனிவரைக் காண்பெற்றுக் குறையிரந்தான் அம்முனிவர் ஞானநோக்கால் அவன் பூர்வஜென்ம இயல்பும், வியாதிவரலாறும் அறிந்து அரசனை நோக்கி நீ முற்பு வத்து காமநதன என்னும் ஓர் வணிகன் கொலைமுதலிய பாவஞ்செய்தற் கஞ்சாதவன் ஆயினும் அந்தத்தில் ஓர் கணேசர் ஆலயம் ஜோனோத்தாரணஞ்செய்து உற்சவாதிகள் முடிக்கவும் பெற்றாய், வாழ்கான் கழிந்தபின்இயமனமுன விடுக்கப்பட அவன் உன் னன்மைதீமைகளை ஆராய்ந்து பலனளித்தற்கு உன்னை வினவியதில் தீயோனையொப்ப நல்வினப்பயன்முன்னும் தீவினப்பயன் பின்னும் அளிக்கப்படவேண்டினும், அவ்வா ரனுபவிக்க இச்சென்மத்தில் முன் இராஜசம்பத்தினனும் பின் குட்டகோயானியுமா யினும், என்று உணர்த்தினார். கேட்ட அரசன் அதில் ஐயமுற்ற நிமித்தம் அந்நோ ய் முன்னினும் கொடிய வருத்தஞ்செய்யத் தலைப்பட்டது, அது பொருஅரசன் பின் பு மிசவுங் குறையிர்ப்ப முனிவர் இரங்கிச்செய்தற்கால சிகிற்சையால் பாவசேஷமு ங்கொண்ட ஐயமும் நீங்கப்பெற்றான். உடனே அம்முனிவர் அரசனுக்குக் கணே சமூர்த்தியின் மான்மியத்தை முற்றுணர்த்த அதை விசுவாசித்து ஒருவருஷ பாராயண ன்செய்த புண்ணியத்தால் அவனுக்கு ஜீவன்முகத்தயக்குவம்வாகணேசர் அருனால்

தேவவிமானம் போந்து அழைக்கத்தானும் மற்றைய மூவரும் ஆரோ4ணித்து அந்தர நெறியே செல்லுதையில் தன் தேயத்திறங்கிக்கணேச உபாசனையற சிறந்து அரசாட்சி செய்ததன்புதல்வனையும் நகரத்தவரையும்பரிசுத்தராக்கி விமானத்தேற்றி கணேசலோகஞ்சேர்ந்து தான் சாரூபபதவியடைய மற்றையர் சாமிப்பதவியுற்றனர் என்பதைவிரித்துக் கூறியதாம்.

௩ முவநு பாசனைப்படல சாரசங்கிரகம்.

திரிமூர்த்திகளென்னும் பிரமவிஷ்ணுருத்திரர் ஆகிய மூவரும் ஓர் கற்பத்தில் தங்களைத் தோன்றச்செய்த வக்கிரதுண்டாவதார கணேச மூர்த்தியை நோக்கி நோன்பியற்ற அவர் முறையே சிருட்டி, திதி, சங்காரம் என்னும் முத்தொழில்களையும் அவர்களுக்கு அதுக்கிரகித்ததும், சிருட்டிப் பினியல் பறியாத பிரமதேவருக்கு அதையறிவிக்க விசுவநாதபங்கொண்டு தமது திருவயிற்றுக்குள் சமஸ்த ஜேகரூபமுங்காட்டியதும், தமமை முன்னாட்டு சிருட்டிசெய்யாமையால் விசுமினப்பட்ட பிரமதேவருக்கு அதை நீக்கி சித்திபுத்தியென்னும் தமது சத்திகளால் விளங்கச்செய்து அவன் பால் அவர்களை புத்திரிபாவனையாக வளரச்செய்ததும், விரித்துக்கூறியதாம்.

௪ திருமணப்படல சாரசங்கிரகம்

கணேசமூர்த்தி முற்படலத்திற் கண்டபடி பிரமதேவன் பால்மகளிராய் வளர்ந்த தமது ஞானம், கிரிகை, யாகிய சித்திபுத்தி என்னும் சத்திமார்களையும் அவனால் அளிக்கப்பெற்று உயிர் வருக்கங்களுக்கு தனுசுரணபுவனபோகங்களை யூட்டுமாறு விளக்கும் பாவனையாகத் திருமணஞ்செய்தருளியதை விரித்துக்கூறியதாம்.

௫ விண்ணுபாசனைப்படலசாரசங்கிரகம்

விஷ்ணுபகவான் தங்காற்றோன்றிய, மது, கயிடவென்னு மிரண்டு அசுரனா வெல்ல விராயசமூர்த்தியினுடைய சடாகூர மந்திரத்தைப் பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பெற்றுத் தவமியற்றி வரம்பெற்று அவர்களை வென்றதும், அவர் பரசுராமனாவதாரஞ்செய்தகாலத்தும் விராயசமூர்த்தியைப் பூசித்து வரம் வாங்கி பகைமன்னர் குலங்களைமாய்த்து அவர்கள் பூமியை அந்தணர்களுக்கு வழங்கியதும், விரித்துக் கூறியதாம்.

௬ வீமனுபாசனைப்படலசாரசங்கிரகம்.

வீமனென்பவன் விதற்பதேயத்து அரசன் அவன் புத்திரப்பேரில்லாமையால் வனம்புகுந்து விசுவாமித்திரரையடுத்து முன் கணேசமூர்த்திக் கன்புசெய்துவந்ததன் மூதாதையாகிய தக்க மகாராஜன் வரலாற்றையும் அவன் முற்பிறப்பில் கணேசமூர்த்தியைப் பூசித்த வல்லாளனென்னும் ஒரு புத்திரினைப் பெற்றிருந்ததால் அவனுக்கச்சம்பவித்தவற்றையும் அவரால் அறிந்து கணேசமூர்த்தியை உபாசித்து உருக்குமாங்கதனென்னும் ஒரு சற்புத்திரினைப்பெற்று வாழ்ந்ததை விரித்துக் கூறியதாம்.

௭ உருக்குமாங்கதனு பாசனைப்படல சாரசங்கிரகம்.

உருக்குமாங்கதன் என்பவன் முற்கூறிய வீமராசன் மகனாகிய விதற்பதேயத்து அரசன் விவனது சவுந்தரியத்தைக்கண்ட கவிமுனிவரது மனைவி முருஞ்சை என்ப

வன் மயங்கித் தன்னைப் புணர் விரும்பியதை மறுத்தலின் அவளது சாபத்தால் தொழு நோயுற்று நாரதமுனிவராகக் காணப்பெற்று முறையிட அவர் அவ்வியாதலின் வரலாறு தெரிந்து அவ் வரசனை நோக்கி, கௌதமமுனிவரது பத்தினியாகிய அக்லிகையைச் சோரமாய்த் தழுவிய இந் திராணுக்குப்பதிவிராதையின் ஒரு யோனியை இச்சித்த பாவத்தால் உடல் மூற்றும் பலயோனியாகும்படி அம்முனிவரிட சாபநிமிச்சம் அவன் அவ்வாறாகி வெள்கி மறைந்திருத்தல்கண்டு தேவர்கள் அம்முனிவனாக குறையிடுத்துதங்கள் அரசனுக்கு அவ்யோனிமுற்றும் கண்களாம்படி மாற்றுவித்ததின்பேரில் அவன் புனிதனாய் கதம்பமாவனத்திற்கு வந்து அங்குள்ள கணேசகுண்டத்தின் மூழ்கிச் சிந்தாமணிப்பெயர் விளையகூர்த்தியை அங்குப் பிராகிடை செய்து பூசித்து வரம்பெற்றிருக்கின்றாளுதலால் நீயும் அவ்விடத்திற்குச்சென்று அக் கணேசகுண்டத்தில் மூழ்கி அவ்விராயக மூர்த்தியைத் தெரிசிக்கின், அந்நோய் நீங்கப்பெறுவாயென்று உபதேசித்தபடி அவ்வாறியற்றித்தன் பெற்றோர் முதலியரோடு முத்தியடைந்தான் என்பதை விரித்துக்கூறியதாம்.

அ கிருச்சமதனூ பாகனைப்படல சாரசங்கிரகம்

கிருச்சமதன் என்பவன் முற்கூறிய முருந்தை என்பவனை உருக்குமாங்கதன் வடிவங்கொண்டு சோரத்தாற்றழுவிய இந் திராணுக்கு அவன் பால் உற்பவித்துக் கவிமுனிவர் புத்திரனென்று பெயர்கொண்டிருந்தவனும், அவன் வசிட்டர்முதலிய முனிவர்களோடு கலவாதஞ்செய்தகாலத்தில் தன்னை முனிபுதல்வனென்று அவர்களுடைய தூழிவுவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று தாயால் நிச்சயந்தெரிந்து அவளுக்குச்சாபங்கொடுத்துக் கணேசனா உள்ளன்போடு பூசித்துச் சாபாறுக்கிரகஞ்செய்யவும் அவ்மகத்துக்கு உபாத்தியாகவம் நல்லவரங்களைப் பெற்றதும் பின்பு அவன் நிஷ்டையாளனாய் வாழ்ந்திருக்கையில் திரிபுரனைப்படுகிற பவியென்னும் புதல்வனை அந்நிட்டையிற்றோன்றச்செய்ததும் விரித்துக் கூறியதாம்.

க விமலநுபாசனைப்படல சாரசங்கிரகம்.

சிவபிரான்முற்கூறிய கிருச்சமத முனிவரது புத்திரனாய்க் கணேச மூர்த்தியை ஆராதித்து அவர் வரப்பிரசாதத்தால் பொன், வெள்ளி, இரும்பு என்னும் மும்மதில்களைப்பெற்றுத் தேவர்களுக்கு இடக்கணற்றிய பவியென்னும் திரிபுரனை அப்புரங்களோடு தீவாய்ப்படுத்தும்பொருட்டு விளையக்கடவுளிடத்து வரம்பெற்றதும், அதற்குக்கைம்மாறாக அவ்விமலர் யாவரும் உம்மைவணங்கி யியற்றாத கன்மம் பலவித விக்கினங்கட்கு உட்படுகெவன விநாயக மூர்த்திக்கு வரங்கொடுத்ததும் விரித்துக் கூறியதாம்.

ய சதுர்த்திவிரதப்படல சாரசங்கிரகம்.

உமாதேவியார் தன்னைச்சிவபிரான்கணக்கெருமன் மணஞ்செய்யும்பொருட்டுமீமயமலை அரசனாகியதன் பிதாவாக்கணபதிக்குரிய சதுர்த்தி விரதமகிமையைக் கேள்வியுற்று சிங்கமதிசுக்கிலபக்கம் சதுர்த்தி த்திதிமுதல் கன்னிமதி சுக்கிலபக்கம் சதுர்த்தித்திதிவினா ஊண்டியிலொழித்து இவ்விரதம் இயற்றிக்கணேசமூர்த்தி வரப்பிரசாதத்தால் அவ்வாறு மணக்கப்பெற்றதும், இவ்விரதத்தை சந்திராங்கன்முதலியோர் நோற்றுக்காமித்தவரம்பெற்றதும் விரித்துக்கூறியதாம்.

யக சங்கடசுதூர்த்தி விரதப்படல சாரசங்கிரகம்.

விநாயகமூர்த்திக்கு உவந்தசங்கட சுதூர்த்திவிரதமென்பது மாசமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷத்துச் சுதூர்த்தித்திதியும் மங்கலவாரமும் சந்திரோதயமு மொத்தகாலத்தில் அறுக, வன்னி, மந்தானா, யென்னும் இம்மூவகை பத்திரபுஷ்பங்களால் கணபதிமூர்த்தியை அருச்சித்து உபாசிக்கப்படுவதாம் இவ்விரதத்துக்கு மங்கலவாரமும் சந்திரோதயமும் கூடிய காலமும் அறுகு, வன்னி, மந்தார அருச்சியும் விசேடமானதின் காரணத்தையும் அதுட்டித்தோது பேற்றையும் பிரமதேவால் கேள்விப்பட்ட பித்திரதேவன் சுவடியிலே முதியகை அவன் குமாருனை கிருதவீரியன் என்னும் அரசன் பெற்று அதிந்நண்டவிதிப் படி அதுட்டித்து கார்த்தவீரியனென்று காலும் கையு மற்ற ஒருருநப புத்திரனை பெற்றதும் அப்புதல்வன் தவமியற்றிக் கணேசர் அருளால் இரண்டுகாலும் ஆயிரங்கையம் பெற்றுச்சுநப நீங்கியது இவற்றையெல்லாம் ஒருசரால் கப்ப பருசுண்டி மாமுனிவரைத் தெரிசித்து விமலமேரி அந்தரநெரியாகவரும் இந்திரன் மத்திமதேயத்துக்கு நேரே வருகையில் அச்சேய்த்துக்குட்டி நோயன் ஒருவன் கண்ணெ திர்ப்பட்டித் தன் விமானங் கீழி நங்கினவடன் தன்னைக்காண வந்த அத்தேசத்து அரசனாகிய ருசேசன் மகாராஜனுக்குக் கொல்லி முடிந்த கால அத்தேசத்தில் இவ்விரதம் அதுட்டித் சோர்புசித்துத் செருவில் வீசிய சேடச்சைப்புசித்த ஒருபுலைச்சித்த தேவவிமானம் போந்தழைத்துக் செல்லும்போது அவன் கண்ணோக்கம் இவ்விரதானது விமானத்திர்ப்பட்டிலே உவ்விமானமும் மேலேயெழுந்தது இதைக்கண்ணுற்ற அச்சுரசேசன் மகாராஜனும் இச்சங்கடசுதூர்த்தி விரதம் இயற்றித் தன்னகரத்தோடு முத்திராடைந்ததும் விரித்தசு கூறியதாம்.

(கஉ) காசிபர்முதலியோ ருபாசணப்படல சாரசங்கிரகம்.

காசிபர் என்னும் முனிவர் அகிசிமுசலிய அம்மனைவியர்பெற்ற சேவராதிசரா சரங்கட்கெல்லாம் கணபதி திருமற் சிங்களில் எரிசிற்பயன்நரும் மச்சிரிபேசசந்நசெய்ய அவற்றால் உபாசிக்க சாரசங்கிரகின்முன் கணபதிமூர்த்தி வெவ்வேறருக கொடு பிரசன்னமாகிவரமுருளிய காலே அவருக்குசமுகர்முசலிய பன்னிரண்டு திருநாமம் இடப்பட்டன என்பதும் அந்நாமங்களின்ஸ்துதி அம்மூர்த்தியை சகஸ் திருநாமங் ளாற்றுகித் தற்கொப்பாரும் என்பதும் விரித்துக்கூறியதாம்.

இல்லாகாண்டத்தில்

[க] வக்கிரதுண்டன் நிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

வக்கிரதுண்டமூர்த்தி திருவவதாரத்தின் விபரம் முன் உபாசனா காண்டத்து மூவருபாசணப்படலத்திற் காட்டியதேயாம்.

[உ] சிந்தாமணி விநாயகன் நிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

கபிலமுனிவரது மார்பணியான சிந்தாமணியை அபகரித்த தமிழ்நாட்டுவேந்தனாகிய கண்ணனப்பனைச் சங்கரிக்கும்பொருட்டு அம்முனிவரதுமனையில் விநாயகமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்தருளி அவ்வாறே சங்கரித்துச் சிந்தாமணியை முனிவற்றால் அவர்பிரார்த்தனையால் அதைத்தாம்கரித்து சிந்தாமணிப்பெயரோடுசமுகர், கபிலர் என்ற முத்திருநாமம்பெற்றதை விரித்துக்கூறியதாம்.

[க] கஜாணன் விநாயகன் நிருவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

பிரமதேவரது கொட்டாவியினின்றும் பத்துச்சிற்சோடு தோன்றியவன் என்ற கட்டித்தருவப்பட்டயாரும் நீரம்வண்ணம் வர்ப்பெற்றவனான் சிந்தாரன்னன் போன் தன் வர்ப்பெற்றதைச்சோதிக்கப் பிரமதேவனையே தழுவவந்தகாலையில் மகாவிலு ணு சூழ்ச்சியால் கயிலைபங்கிரிக்குப்போய் பரமசிவனைத்தழுவதற்காக செருங்கி விநாய கக்கடவளாற்றடைப்பட்டு மீண்டு தேவர்முதலியோருகரு இடுக்கண் செய்துவந்ததால் அவனைச்செறும்பொருட்டு விநாயகக்கடவன் உமாதேவிபால் ஆவணிமாசம் சுக்கில பக்கம் சுதந்தியில் ரெயில்லாத வடிவத்தராய் அவசரிக் கூ இறைவன் பூசுத்த யா னையின் சிரம் ஒன்ற்பெற்று கஜாணன் என்ற ஒரு நாமமும்பெற்று இறைவன்முதலி யோர் செய்த விநாயகசதுத்திப்புதை யேற்றதும், பின்பு விசுவரூபகொண்டு அச்சி ந்தாரனை மாய்த்ததும் விரித்துக்கூறியதாம்.

விக்கினராஜ விநாயகன் நிருவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

எமவதியென்னும் நகரம் அரசனாகிய அபிரந்தனன் இயற்றியமகத்தையழிக் கும்பொருட்டு இந்நிரன் காலந் ன்ணும் ஒரு கொடியனனை யனுப்ப அவன் அம்மக த்தையும் பின்னும் முனிவர்செய்யும் மகங்கனையும் 'அழிக்கத் தலைப்பட்டான். அது பொருது, முனிவர் குழமி விநாயகமூர்த்தியைத் துதிசெய்ய அவர், அவர்கள் முன் றேன்றி வரோணியன் என்பவன் னைக்கண் அவதரித்து துறது விக்கினங்களை மாற்று வோமென்றருளி அவ்வாறு வரோணியனது மனைவி பட்டபகை என்பவன், மகவயிர்த்த காலத்து அம்மகவை மறைத்து தாம் யானைமுகம் முதலியவற்றோடு கூடிய மகவாய்ச் காணப்பட்டார் அதுகண்டு பெற்றோர் வெருவி ஒரு மடுக்களையி லிடுவிக்க அதைப் பராசுவ முனிவர் கண்டெடுத்து தம்மனைவி வற்சலையைந் கொடுக்கப்பட்டு வளரும் போது முன் காந்தருவ அரசனொருவன் சுவபரியென்னும் ஒரு முனிவரால் சாபம்பெ ற்று பெருச்சாளியாகி உபத்திரவித்தல் கண்டு அதன் ஆண்மையையடக்கித் தமக்கு வாகனமாக்கிக்கொண்டதையும், முனிவர்க்கு காலராபிசெய்யும் விக்கினத்தை மாற்றித் தம்மை உண்மையுடன் வழிபட்ட அவன் பெயர் தம்பெயர்க்குமுன் கூட்டி விக்கின் ராஜ விநாயகன் என்னும் ஒரு திருநாமங்கொண்டதையும் விரித்துக் கூறியதாம்.

இ மயூரேசன் நிருவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

பிரமதேவர் ஒருகற்பத்தில் விஷ்ணுதேவரது உத்தியிலுதித்துச் சிவபெருமா னிடம் வேதாகம புராணோபதேசம்பெற்றுச் சுவடிகளாக எழுதி அருச்சுனை புரிந்து வருங்கால் கமலன் என்னும் ஓர் அசுரன் அருவத்தனாய் வந்து அச்சுவடிகளைக் கவாந்து செல்ல அதனால் உலகில் வேதநீதியற்றதை நோக்கிவருந்தி உபாசித்த பிரமதேவர்மு ன் விநாயகமூர்த்தி தோன்றி வேதாகமாதிகளின் உற்பத்தியையுணர்த்திப் பின்பு சுந் தராச்சிரமமென்னு மோர்வனத்தில் அநேகசீடர்கள் குழும்லாலரென்னும் பெயர்கொ ண்டு தோன்றி அவருள்ளமுனிவர்களுக்கு வேதாகமாதிகளைப்போதித்ததும், இதனால் முன்போல் வேதநீதி தழைத்தோங்கியதைக்கண்டு பொருமையுற்றுத்தம்மூடன்போர் க்குவந்த கமலாகாணச் சங்கரிக்கும் பொருட்டு யாகயியற்றி அதில் உற்பவித்தமயிலி ல் தாம் ஆரோகணித்து மயூரேசன் என்னுந்திருநாமங்கொண்டு அவ்வகாணை மாய்த்த தும் விரித்துக்கூறியதாம்.

பிந்தியமயூரேசன் றிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

மைதலமென்னுந் தேயுத்து அரசனான சக்கரபாணி யென்பவனது ரூபரான் சிந்து வென்பானுடைய யௌவன தெசையை நோக்கிய சக்கிர சாரியர் இவன் தேவர்களை வெல்லும் வீரனாவானென்ற உத்தேசத்தால் சிவபெருமானேநோக்கித் தவம்புரியத்தக்க மந்திரோபதேசஞ் செய்ய அவன் அவ்வாறியற்றி விநாயகக்கடவுளை யன்றி மற்றவர்களால் தனக்கு அழிவில்லை யென்பது மூரலிய வரமேற்றும் தன் அரசியலைப் பெற்றும் கொடுங்கோன்மை செய்து தேவர்களைச் சிறை யிட்டமையால் அவர்கள் விநாயகக்கடவுளைப்பிரார்த்திக்க அம்மூர்த்தி பிரசன்னராய் ஈம் உமாதேவி பாலகனாகி வந்தது அச்சிந்தனவை மாயப்பேமென வாக்கருளி அஸ்வாதேநிரந்தி என்னும் வனத்தீர்த் பாமனோடமர்ந்தருளிய உமாதேவிபால் உபகாரித்த தராய் ஆறுகாந்தான் அவதயத்து அங்குள்ள முனிவர்கள் கணேசநாம, தால் வழிபடப்பெற்று விளங்குகையில் சில துன்னிமித்தங் கண்ட சிந்தாமன் ஒற்றர் மூலமாய் முற்கூறிய அனைத்தும் அறிந்து இராமகவுருன்னைக் கொல்லும் அதன்முன்தான் அனைக்கொல்லவேண்டுமென்ற காராலோசனையால் அநேகமாயைவல்ல அசுரர்களை ஏவ அவர்கள் பற்பல ரூபமெடுத்து வர அவர்களை யெல்லாம் வதைத்ததும், இடையில் காசிபமுனிவரது மனைவிகளில் வினதையின் புதல்வர்களாகிய சமபாதி முரலிய மூவரை கந்துருவின் புதல்வர்களாகிய புயங்கர்கள் பாநாளத்தில் சிறையிட்டிருந்ததைக் கேட்டு, அவ்வினதை வயிற்றுதிந்கிருந்த முட்டையினின்றும் எழுந்தமயிலில் ஆரோகணித்து அப்புயங்கர்களை யடக்கி தமக்கு ஆபரணங்காக்கியும்முற் கூறிய வினதைபுதல்வர் சிறையை நீக்கியும், மயூரேசனைத் திருநாமம் பெற்றதும், அப்பால் தமமோடு ஆடல்செய்யும் முனிவர் சிறுரை புவிவடிவத்துடன் வந்து வாய்ப்பெய்த அயுண்ணைவென்று அவனால் மாண்டசிறுவர்களை யமனால் வருவித்ததும், பின்பு சேனாமுக, நடன் எவப்பட்ட கனலாகாளைக் கணேசமூர்த்தி மாய்த்ததைக்கேட்ட சிந்துமன் அவர் வசித்தருளிய திரிசந்தி வனத்தில் சூரியன் முதலியோர் பிரவேசிபாவண்ணம் தடைசெய்ய அவர்களைத் தமது முக்கண்களினிமிந்து உதிப்பித்ததும், அப்பால் இறைவன் ஆக்களைப்படி சணமுகமூர்த்தி முரலிய பதினெண் சிவகணங்களைப் படைத்தலவராகக்கொண்டு மைரலியயுஞ் சென்றருளி நந்து தேவரைத் தூகனுப்பியும் தேவர்கள் சிறை நீக்காமையால் அச்சிந்து மன்னைச்சங்கரித்துச் சிறைநீக்கியதும், அவன் பிராவான சக்கரபாணிக்கு அரசியலீய்ந்ததும் விரித்துக்கூறியதாம்.

சு பாலசந்திரன் றிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

புலசந்திரமூர்த்தி திருவவதாரம் முன் இயமனது புதல்வன் அனல் என்பவனை விநாயகக்கடவுள் சங்கரித்தபோது தமது திருவுருவிலும்

எல்லா வுயிர்களின் வயிற்றிலும் உண்டான வெப்பத்தை ஆற்றுவத்கு முனிவர்கள் அறிகு கொண்டு வந்து விநாயகமூர்த்திபை அருச்சிக்க அது நிவிர்த்தியாய போது பாலசந்திரன் என்னுந் திருநாமம் பெற்றதாம் அதுமுன் உபாசனா காண்டத்துச் சங்கடசதுர்த்தி விரதப்படலத்தில் விரித்துக் கூறியிருத்தலாற் காண்க.

எ தூமகேது திருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

மகிவாதினியென்னும் நகரில் அனாயர் குலத்திற் றேன்றியமாதவனென்பவனது மனைவி சுமுதை என்பவள் புத்திரப்பேறு வேண்டி விஷ்ணு தேவரை நோக்கித் தவஞ்செய்ய விநாயகக்கடவுள் அஃவிஷ்ணு தேவரைப்போ லுருக்கொண்டு அவள்முன் பிரச்சன்னராய்த் தாமே குழந்தையாய் வருவதாக வரமருளி அவ்வாறு விஷ்ணுதேவரை அவள் வயிற்றுட் கருப்பமெய்தச் செயததும், அக்கருவி லுதிக்கும் மகவானது தன்னை வதைசெய்யுமென்று ஆபாயவாணியாற் கெள்வியுற்ற அந்நகர்க்கு அரசனாயிருந்த தூமன் என்னும் ஓர் அரசன் அம்மகவைப் பிரந்தபோதே கொல்லுவிக்க முயற்சித்தகாலத்து விநாயகக் கடவுள் தோன்றித் திருவாயினின்று ம் புகையெழச்செய்து அவ் அரசன்முதலியோரை வதைத்துப்புகையுயிர்த்தகாரணத்தால் தூமகேது, என்னுந் திருநாமம் பெற்றதாம் விரித்துக் கூறியதாம்.

அ கணேசன் நிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

கணேசமூர்த்தி திருவவதாரம் முன் திரிபுரன் என்பவனை எரிக்கும் படி விமலர் உபாசித்தபோது அவர் திருமுகத்தினின்றும் விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னமானதைக் கூறியதாம். அதுமுன் உபாசனாகாண்டம் விமலர் உபாசனைப்படலத்திற்காண்க.

௯ கணபதி திருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

ஓர் வசந்த பருவத்துத் திருக்கயிலையங்கிரியில் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் உய்யான வனம்புகுந்து அணி நோக்கி வருகையில் இறைவனருளால் அங்குள்ள ஓர் சித்திர மண்டபத்திற் சித்திரீத்திருந்த பிரணவாஷத்தந்தி நின்றாங்க ளரிதும்பிடியுமா யீருருத் தோன்றி முயங்குதலைக் கண்ணுற்று இதென்னவென்று இறைவனை வினவ இறைவனும் அதை நோக்கி வருகையில் அவ்வடிவினின்றும் விநாயகக்கடவுள் மதகஜமுகச் சேயாயுற்பலித்த யாவர் எக்கருமஞ் செய்பத் தொடங்கினும் தம்மை முதுவலிதுபாசித்திடிற் காரியசித்தியும் மற்றைப்படி விக்ஷிப்படுவது வினாவீத்துக் கண்டுகொல்லாம் மேலாய்க்கணபதியென்று திருநாமத்துடன்

இ ினங்க இறைவன் பால் வாம் பெற்றதும், பின்பு தேவர்க்கிடரியற்றிய கயமுதாசனைத் தமது வலக்கொம்பை பொடித்து ஆபுடமாக எவியாய்த் து அவன் முடி கவடிவெடுத்து எதிர்த்தவா அன் ஆன்மையை யடக்கி ஆரோ ணித்ததும், அவனுக்குத் தேவர்களியற்றிய தோப்புக்காணம், குட்டுகளாகிய வணக்கங்களை தமக்கியற்ற அவர்கள் பிரார்த்தித்தபடி தாம் ஏற்று இவ்வணக்கம் யாவர் செயினும் அவர்களுக்குப்பேறு அளித்த அருளியதும் பார்பதி தேவியாராற் குருட்டரவின் வடிவமாம்படி சரபம் பெற்ற விஷ்ணுதேவருக்கு அதை மாற்றிப் பழைய உருவமளித்து அவரியற்றிய சஷ்டித் திதிவிரதப்பூசையை ஏற்றுக்கொண்டதும் விரித்துக் கூறிய தாம்.

ஐ மகோற் கடன் நிருவவதராப்படல் சாரசங்கிரகம்.

அங்கமென்னுந் தேய்த்து காத்திரமென்னும் நகரத்தில் இரவுத்திரகேதுவென்னும் ஓர் வேதியனது, தேவார்தகன், நார்தகன், என்னும் பெயரையுடைய இரட்டைப் புதல்வர்கள் விநாயகக்கடவுளையன்றி மற்றவர்களால் அழியாதிருக்க இறைவனால் வரம்பெற்று கியகாயத்தினால் தான வர்ப் போன்றுவானவர் மானவர்க் கிடரியற்றினாகள் அதை மாற்றும்படி வானவர் தாயாகிய அத்தி விநாயகக்கடவுளை உபாசித்து வரம்பெற்றபடி அவர் அவள்பால் ஒரு மகவடிவாயத்தோன்றி மகோற்கடனென்னுந் திருநாமம்பெற்றிருந்தார். அதை யவ்விருவரில் இளையோனான நார்தகன் உற்பாதத்தால் உறிந்து அவரை வகைசெய்ய மாயைவல்ல சில அவுணர்களை யனுப்ப அவர் அவர்களையெல்லாம் மாய்த்ததும், தமது உபநவன காலத்துச் செருக்குற்ற ஓங்காளைந் கம்முடைய விசுவரூபத்தினால் அடக்கியதும், அமழாத் திராசிடேசத்து அரசனது குமாரனுக்குத் திருமணஞ் செய்க்கச்செல்லுங்கால் முற்கூறிய நார்தகனால் எவப்பட்டு பற்பல உருவெடுத்துவந்த மாயாசாசனை வரைத்ததுமன்றி இடையில் அக்காசி நகரின் புரோகிதராய் இருந்த பிராமணருக்கு சித்திபுத்தி என்னும் பெயருடன் அவதரித்த இரண்டு குமாரத்திகளாகிய சத்தியனை மணந்ததும், புருசண்ணடிமாமுனிவரது பேரண்பைக்காசி நகரத்து அரசனுக்குத் தெரிவித்ததும் அந்நகரத்தார் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் ஏக்காலத்தில் புகித்தருளித் தமது சர்வவிபாகத்தைத் தெரிவித்ததில் சுக்கிலனென்னும் பிராமணனது முதிர்ந்த அன்பை வெளிப்படுத்தியதும், பின்பு காசி அரசனோடே திரித்த முற்கூறிய நார்தகன் தேவார்தகனாகிய இருவரையும் செருக்களத்தில் தாமே மாயத்துக் காகிராஜா புதல்வனுக்குக் கலியாணச்சடங்கியற்றியதும், அந்நகரினின்று மீளுங்கால் பிரிவாற்றாத துயர்ந்துவந்த அந்நகரவாசிகளுக்கு அவ்வவா மனசேறும் கணபதிமூர்த்தியைச் சகலவடிவில் ஆராதித்துவரும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளி பின்பு ஆணந்தபவனமென்னு தமது சிவலோகஞ்சென்று

தம்மையிண்டவிடாது சிந்தித்த காகோஜனுக்கு முத்தியளித்ததன் விளித்து
க்கூறிவதாம்.

யக துண்டிவிநாயகன் திருவவதாரப் படலசாரசங்கிரகம்.

பன்மகமென்ற நகரையாண்ட தூரசதன் என்னும் ஓர் அகரன் தே
வர்களுக்குத் துயர்செய்தலாற் பயந்து திருக்காசிமா நகரில் வந்து விசுவேச
ர் பாசந் தஞ்சமென்றிருக்க அங்கும் அப்பாதகன் இட்ரியற்ற வந்தான் அவ்
வேளை விசுவேசர் தேவர்களோடு திருக்கேதாரப் பதியமாத் திருவுளங் கொ
ண்டே முந்தருளியதால் தேவர்கள் உமாதேவியைப் பிரார்த்திக்க அத்தேவி
யினது திருமுகத்தினின்றும் விநாயகமூர்த்தி திருவவதாரமாய் வக்கோதுண்
டனெனத் திருநாமம்பெற்றுத் திருக்காசிமாநகருக்குவந்து ஐம்பத்தாறு தி
ருமூர்த்தங்கொண்டு அத்தூரசதன் ஆண்மையைடக்கி கீழவாய்தலில் அ
வனை யிருத்தியபின் விசுவேசர் காசியம்பதியில் அமர்ந்தருளியதும், முன்
னொருக்கால் திருக்காசியமபதியைவிட்டு மந்தரபருவத்தை விருமபிரமர்ந்
தருளிய விசுவேசர்மீண்டு காசியம்பதியில் வீற்றிருந்தருளச் செய்வித்ததும்
விளித்துக்கூறிவதாம்.

யெ வல்லபகணேசன் திருவவதாரப்படலசாரசங்கிரகம்.

ஓர் காலத்து நவப்பிரமாக்களில் ஒருவராகிய மரீசிமுனிவர் பிதாவா
கிய பிரமதேவரை நோக்கி சிருட்டி, திதி, சங்காரமென்னு முத்தொழிற்
கர்த்தர்களில் முதன்மையுடையவர் யாவர் என்று ஐயுற்று வினவ அவர்
அநேக ஏதுக்களாலும் எடுத்துக் காட்டுகளாலும் சங்காரத்தொழில் கர்த்த
ரே முதன்மையுடையவர் கணேசமூர்த்தியாவாரும் அவரே யென்று தெளி
விக்கத் தெளிந்த பின் மரீசிமுனிவர் அக் தேவைநோக்கித் தவமியற்றியதில்
பிரசன்னமாய் விரும்பிய வரத்துடன் பார்வதி தேவியும் அவருக்குப் புதல்
வியாம் படிவரமருளியதும், அவவரத்துக்கேற்ப இறைவனருளால் அத்தே
வியமுருந்தியில் ஒரு தாமரை மலரில் சங்குருவாயும் பின் குழந்தைவடி
வாயும் காணப்பட்டு நீராடச்சென்ற மரீசிமுனிவர்க்கு புதல்வியாக வல்ல
பையெனப் பேரிடப்பெற்றுப் பன்னிரண்டு வயதுவரை தவஞ்செய்ய அவ்
விறைவன் பத்துக்காமுடைய கணேசவடிவத்தராய் மயின்மீது ஆரோகணி
த்து அவருக்கு காட்சி நல்கி இடப்பாகங்கொடுத்துத் திருமணமியற்றி வல்
லவை கணேசனெனத் திருநாமங்கொண்டதும், அவ்வேளை விஷ்ணுதேவர்
இலக்குமிதேவி சகிதராய்வந்து தானீன்ற மோதைநாமத்தினள்முதலிய பன்
னிரு புதல்வியார்களுயும் திருமணஞ் செய்து கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்க
அவ்வாறே மணந்த மன்றி அவருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்தருளி மணித்
தீபமென்னும் லோகத்துக்கெழும் தருளியதும் விளித்துக்கூறிவதாம்.

முற்றுப் பெற்றன.

பிழைதிருத்தம்

௪௯

பக்கம் வரி

பிழை.

திருத்தம்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்

௫	௮	வனோப	வனோப
௫	௮	குளித்தது	குளித்தது
உபாசனாபாஷா			
௧௬	௩௧	மரலே	மரலே
௨௧	௬	மொருவன்றன	மொருவன்றன
௨௨	௬	இவ்வகை	இவ்வகை
௨௪	௨௧	கிழறத்தி	கிழறத்தி
௨௪	௩௮	காமம்	காமம்
௨௭	௨௧	ருலசினை	ருலசினை
௩௨	௮௩	வழியுணர்ந்	வழியுணர்ந்
௩௨	௮௮	மனஞ்செய்து	மனஞ்செய்து
௩௭	௫௨	விநாயகர்	விநாயகர்
௩௭	௫௩	ஹோம்பவிநாயகர்	ஹோம்பவிநாயகர்
௩௭	௬௧	விரயகர்	விரயகர்
௩௮	௨௫	சுமங்கல்விநாயகர்	சுமங்கல்விநாயகர்
௬௭	௪	வந்த	வந்த
௭௪	௬	பெற்றபயனும்	பெற்றபயனும்
௭௬	௮௬	தெண்ணர்க்கியம்	தெண்ணர்க்கியம்
௭௮	௫	மலர்த்தார்	மலர்த்தார்
௮௪	௮௫	பொறை	புறை
௮௪	௩௧	வுட்டங்கி	வுட்டங்கி
௮௭	௪	செய	செய்
௮௭	௨௫	கவினுற	கவினுற
௮௮	௮௪	கோத்து	கோத்து
௮௮	௨௪	பசி	பசி
௯௧	௮௫	சுத்தமே	சுத்தமே
௯௧	௨௬	வந்துரு	வந்துரு
௯௪	௪	பொடு	பொடு
௯௪	௨௮	பேறெலாம்	பேறெலாம்
௯௪	௩௭	எவல்	எவல்
௯௬	௪	சினகரம்	சினகரம்
௯௬	௭	தீடக்கண்	தீடக்கண்
௯௬	௮௭	முன்னுய்த்தார்	முன்னுய்த்தார்
௯௬	௮௮	வுணாதீரந்து	வுணாதீரந்து
௯௬	௮௮	வல்லறீர்	வல்லறீர்
௯௬	௨௮௮	மேன்மை	மேன்மை
௯௬	௬	விருத்தி	விருத்தி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩௪	௪௧	தூட்டுத்	தூட்டுக
௩௪	௨௪௨	தன்னால்	தன்னால்
௩௫	௨௪௧	நிவேதிதித் து	நிவேதித்து
௩௬	௪௩	பெணைத்தயிர்	பெணைத்தயிர்
௩௬	௩௪	செய்வெண்ண	செய்வெண்

இலலகாண்டம்

௩	௨௬	கஜானன்	கஜானனை
௪	௨	கஜானன்	கஜானனை
௬	௨௧	கரப்புத்தேள்	கரப்புத்தேள்
௪௪	௪	கருப்பு	கருவு
௪௪	௨௩	வனோணிபன்	வனோணிபன்
௨௫	௨	றுனேம்	றுனேம்
௨௪	௪௧	யாறகன்	யாறகன்
௬௧	௨௬	விண்ணவர்	விண்ணவர்
௬௪	௪௨	முகன்பாற்	முகன்பாற்
௬௪	௬	முணர்ந்தான்	முணர்ந்தான்
௬௬	௧௬	தெனன்	தெனன்
௬௬	௨௪	முன்னெய்த்	முன்னெய்த்
௪௪	௪௬	சாரத	சாரத
௪௪	௨௧	தவரமகார்	தவரமகார்
௪௫	௬௧	தெவன்கொல்	தெவன்கொல்
௪௫	௬௧	கணவ	கணவ
௪௬	௨௬	மாய்த்தன்ன	மாய்த்தன்ன
௪௪	௪௫	யாவுயிற்றன	யாவுயிற்றன
௫௪	௨	சுமு	சுமு
௫௪	௨௪	நெஞ்சகவதி	நெஞ்சகத்தி
௬௧	௨௬	திறந்தாண்	திறந்தாண்
௬௬	௬	நச்சரவணி	நச்சரவணி
௬௪	௨௪	பார்த்தமை	பார்த்தமை
௪௨	௨	னண்ணன்	னண்ணன்
௪௬	௪௪	புகுதினி	புகுதினி
௪௬	௨௧	யாத்தனை	யாத்தனை
௪௫	௪௫	தவித்தாள்	தவித்தாள்
௪௪	௨௨	நினை	நினை
௪௧	௬௧	மகநகத்திர	மகநகத்திர
௪௬	௪	சுமுகாரலையம்	சுமுகாரலையம்
௪௬	௪௧	திறத்தனை	திறத்தனை
௪௬	௪௪	செய்தேன்	செய்தேன்

புக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கயக	ய	வல்லாளனுந	வல்லாளனுந்
கயடு	டு	தழைதா	தழைத்த
கயடு	யு	வாக்கம்	வர்க்கம்
கடு	யடு	தூநறுந்	தூநறுந்
கடு	உள	வேண்ணீர்	வெண்ணீர்
கசு	உச	பூந்துருத்தி	பூந்துருத்தி
கசு	உள	புருடோத்தம	புருடோத்தம
கசு	கசு	பஸ்பம	பஸ்ப
கௌ	ச	வுளத்தோ	வுளத்தோ
கௌ	டு	செய்தார்	செய்தார்
கசு	யச	செவி	செவி
கசு	யச	யேற்றவுடன்	யேற்றவுடன்
கக	சு	கொல்	தொல்
கக	கயக	திருவவதார	திருவவதார
கச	யக	திருவாதார	திருவவதார
கச	யக	பட்படை	புட்படை
கச	யக	மகவயிர்த்த	மகவயிர்த்த
கச	உசு	திருவதார	திருவவதார
கச	கயக	வேததி	வேததி
